

Triplu H

VOLUMUL 3
partea a doua

CORINA CÎNDEA
HATHOR

Triplu H

VOLUMUL 3
partea a doua

Uneori, lucrurile se pot complica...
Pacturi, concursuri și pariuri?

Chiar dacă sunt lansate de același neschimbat
Holden, protagoniștii sunt alții, iar cuplurile din
noua generație duc totul la un alt nivel.

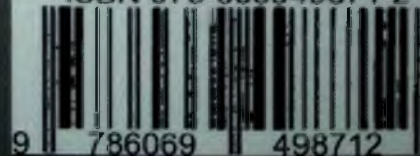
Făcând propriile lor pariuri și reguli, încearcă
să le câștige apelând la impulsivitatea, umorul și,
mai ales, la șarmul moștenit din familie.

„Cartea s-a dovedit un adevărat medicament de
bună dispoziție, deconectându-mă de la rutina zil-
nică și lăsându-mă cu o stare de bine la final. O
recomand celor romantici!”

- *DELICATESE LITERARE*

www.editurahathor.com

ISBN 978-606949871-2

HATHOR

Triplu H

VOLUMUL 3

partea a doua

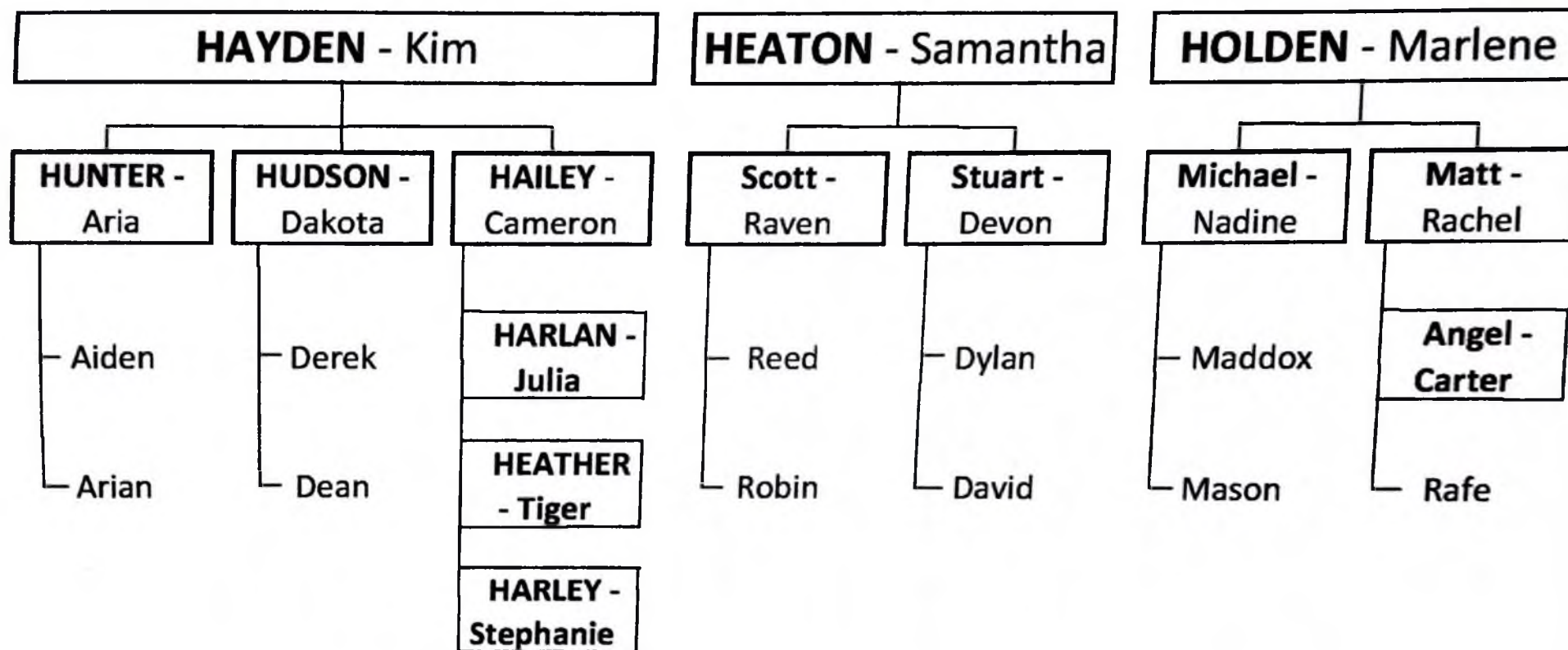
*Tuturor acelor care au îndrăgit
familia Morgan*

Pentru că familia Morgan-Bennett nu este doar o familie de nebuni posesivi puși pe glume, ci și o familie numeroasă, s-ar putea să aveți nevoie de arborele ei genealogic.

Îl aveți la sfârșitul cărții, în caz că vă este necesar.

Trebuie să recunosc, și eu am avut nevoie de el de câteva ori.

ARBORELE GENEALOGIC AL FAMILIEI

* În chenare sunt cuplurile din cele trei volume

Capitolul 1

Harlan

La ora opt fără un minut, opresc din nou mașina în fața casei la care am lăsat-o pe Julia nu cu mult timp în urmă. Exact ca și atunci, sunt la fel de nerăbdător să o revăd.

Nu este nevoie să aștept prea mult.

Prin sticla ușii de la intrare îi văd silueta, însă scrâșnesc din dinți când, alături de ea, întrezăresc o altă siluetă. Un bărbat.

Furia care se ridică în mine e atât de mare, încât mă mir că ușa casei nu explodează pur și simplu numai din cauza privirii cu care o fixez. Măinile mi se strâng pe volan când o văd pe Julia întinzându-se și dând bărbatului un sărut grăbit, însă rămân aproape fără răsuflare când o văd ieșind.

Observându-mi mașina, se oprește o clipă, apoi grăbește pasul spre mine.

În timp ce cobor ca s-o întâmpin, am timp să-i observ atât îmbujorarea ușoară, cât și felul în care ochii par să i se lumineze la vederea mea, iar asta îmi reduce puțin din furie. Părul blond și lung care îi cade într-o cascadă moale pe umeri, alături de cămașa de mătase turcoaz și pantalonii albi de pe ea, aproape că mă fac să gem.

Când ajunge la numai un pas de mine, întind mâna după ea. Într-un gest posesiv, palma mea îi cuprinde

CORINA CÎNDEA

ceafa și o trag spre mine cu o mișcare bruscă, zdrobindu-i gura cu un sărut.

Deși nu e nimic blând în felul în care buzele mele îi cercetează gura, ale ei îmi răspund imediat, în același timp în care îmi înconjoară talia cu brațele. Atingerea ei îmi încinge pielea prin materialul tricoului pe care-l port, însă mă liniștește și mai mult.

Indiferent la cine locuiește, iese la întâlnire cu *mine*, îmi spun în sinea mea. În brațele *mele* se topește, nu ale altuia.

Julia aproape că se clatină când o eliberez, iar asta îmi mai ridică puțin moralul. Cu toate astea, nu spun nimic când îi deschid portiera. Tace și ea, de parcă ar simți tensiunea care există în mine.

Pornesc mașina și demarez grăbit, însă abia când ies din Houston rostesc primele cuvinte.

— Cine e tipul?

Julia, care până acum mi-a aruncat doar câte o privire cu coada ochiului, încearcă să își ascundă un zâmbet generat de mârâitul meu.

— Care tip? întreabă pe un nevinovat.

Profitând de faptul că drumul e mult mai liber acum, îmi întorc privirea spre ea câteva secunde lungi.

— Tipul pe care l-ai sărutat.

Ochii ei mari și verzi strălucesc plini de ironie.

— Pe tine te-am sărutat.

O, da! Și-a fost un sărut al naibii de fierbinte!

Scrâșnind din dinți datorită faptului că nu-mi răspunde la întrebare, îmi întorc din nou atenția de la ea la drum.

Niciodată nu am fost gelos și niciodată nu am simțit această posesivitate nebună față de cineva, așa că sunt uimit de sentimentele pe care blonda micuță din dreapta mea a reușit să le stârnească în mine. Da, poate că sunt exagerat de protector cu Heather și cu Angel, însă asta e cu totul altceva.

Julia... mă năucește.

Deși îmi spune să stau deoparte, nici ea nu își ascultă propriul sfat, pentru că felul în care îmi răspunde de câte ori o strâng în brațe sau o sărut contravine cu ceea ce zice.

Mai este însă ceva.

Niciodată nu a trebuit să depun prea mult efort pentru a cuceri o femeie și întotdeauna eu am fost cel care am spus că totul s-a terminat. Poate că tocmai asta mă atrage la Julia, faptul că nu îmi cade atât de ușor în plasă.

O singură privire spre ea îmi spune însă că e mult mai mult decât atât.

E felul în care ochii ei mari și adânci mă privesc, modul în care respirația îi devine mai grăbită de câte ori suntem aproape și, mai ales, cum reacționez eu în preajma ei.

— Era bunicul meu.

— Poftim? întreb crezând că nu i-am înțeles bine cuvintele scăpate într-un oftat.

— Nu ai de ce să fii nervos sau supărat. Bărbatul pe care l-ai văzut este bunicul meu.

Sunt atât de ușurat, încât îmi vine aproape să strig. De fapt, îmi vine să trag naibii mașina pe dreapta și să o trag pe Julia în poala mea. Să o sărut până când o las fără răsuflare, apoi s-o iau de la început. Și nu m-aș opri doar la atât.

Îmi amintesc însă că i-am promis că o să mă limitez numai la săruturi și am de gând să îi arăt că-mi pot ține promisiunile pe care le fac.

— Asta e bine, pentru că tocmai mi-am imaginat vreo sută de moduri în care să-l omor, rostesc serios exact când opresc în parcare din fața barului lui Tiger.

Julia încă zâmbește când o ajut să coboare, apoi privește curioasă în jur.

— Unde suntem?

CORINA CÎNDEA

— La marginea unui orășel, Taylor. Barul îi aparține lui Tiger, logodnicul surorii mele.

— Heather e sora ta? Cine sunt restul?

Un junghi de gelozie îmi face stomacul să se strângă la gândul că vreunul dintre băieți i-a atras atenția, dar îmi trece rapid când îmi amintesc că nu s-a uitat nici măcar o dată la niciunul dintre ei.

— Harley, cel care a făcut pe bara lui Stephanie, e fratele meu mic, iar Angel și restul băieților sunt verii mei.

Ochii i se măresc, plini de surprindere.

— Sunteți *mulți*.

Izbucnesc în râs.

— Suntem mulți și cam nebuni, dar o să te obișnuiești repede cu noi.

Încerc să nu mă gândesc deloc la faptul că, la cât de puțin timp va rămâne Julia în Houston, s-ar putea să nici nu apuce să ne cunoască pe toți. Îi iau mâna micuță într-a mea și o trag după mine spre intrare, abia după câțiva pași dându-mi seama că ea este nevoită aproape să fugă din cauza pașilor mari pe care îi fac.

Barul lui Tiger nu e nici pe departe la fel de ticsit cu lume ca în weekend, dar nu e nici gol, însă privirea mea o găsește imediat pe Heather, așezată la aceeași masă la care am mai stat, sub atenta supraveghere a lui Tiger.

Încântarea care se observă pe chipul surorii mele când ne zărește mă face să zâmbesc. Ochii i se opresc o clipă pe mâinile noastre unite, apoi gura ei formează un mic O, ca în cele din urmă să se transforme în surâs.

O las pe Julia la masă și mă îndrept spre bar după băuturile noastre.

— Tot nu ai încredere în mine? mormăie Tiger când îmi pune berea în față.

Abia acum îmi dau seama că nici măcar nu m-am gândit la asta. La Heather. Sau la Tiger. Nici la faptul că ea e din nou aici și probabil va rămâne și peste noapte.

Triplu H

Singurul lucru la care m-am gândit a fost Julia.

— Să zicem că nu mai caut metode cum să te omor, rânjesc spre cel care, îmi place sau nu, îmi va deveni probabil cumnat. Am vrut să ies cu Julia într-un loc liniștit, iar barul tău mi s-a părut perfect.

Tiger aprobă din cap, ascunzându-și un zâmbet. Ochii îi fug spre masa la care stau fetele, și îmi îndrept privirea și eu spre ele.

— S-au împrietenit, constată el.

O blondă și o brunetă, amândouă răpitor de frumoase, sunt o imagine care încântă orice bărbat. Mă bucur însă că le găsesc discutând înflăcărat, de parcă s-ar cunoaște dintotdeauna. Apoi îmi dau seama că ăsta e efectul lui Heather oriunde ar fi.

De când era doar o puștoaică, prin felul ei de a fi, atrăgea pe toată lumea în jurul ei și, când a început să crească, am avut de furcă toți treisprezece cu băieții care încercau să se apropie de ea.

Ne-a reușit de minune, până l-a cunoscut pe Jaguar.

— Cred că și fratelui tău îi place barul meu, rânjește Tiger făcând cu capul un semn spre ușă.

Rânjesc și eu când îl descopăr intrând pe Harley, care o trage după el pe Stephanie. Ne salută din mers și, după ce îmi face semn să îi duc și lui două beri, se alătură fetelor la masă.

Câteva clipe mai târziu, mă așez lângă Julia și primul lucru pe care-l fac este să o sărut.

— Ia mâna de pe ea!

Mârâitul sonor al lui Heather mă face să întrerup sărutul și să o privesc uluit. Indiferentă la consternarea mea, se întinde peste masă și mă lovește peste mână, repetând încruntată aceleași cuvinte.

— Ia-ți mâinile și gura de pe ea! Și tu la fel! îl plesnește și pe Harley, al cărui braț înconjoară umerii lui Steph.

— Ce naiba ai pățit? Ai înnebunit?

CORINA CÎNDEA

Deși sunt șocat de comportamentul ei, observ totuși cu coada ochiului cum Tiger nu se mai obosește să iasă de după bar, ci sare efectiv peste tejghea dintr-o singură mișcare, cu toate că e înaltă cât să-i ajungă aproape de piept. Din numai câțiva pași e lângă noi. Cu pumnii strânși și tot corpul încordat, o ascunde pe Heather în spatele lui și mârâie amenințător spre noi.

— Ce dracu' se întâmplă aici?

I-aș spune dacă aș ști, dar sunt într-o ceață totală, la fel cum este și Harley, dacă mă iau după privirea lui năucă.

Răspunsul îl primim tot de la Heather, care își scoate chicotind capul de după Tiger.

— Am vrut să vedeți și voi cum este când cineva se bagă în viața voastră și mârâie la voi. Vă place? Mi-a ieșit mârâitul?

Șocați, Harley și cu mine ne holbăm la ea, incapabili să răspundem sau să reacționăm. Tiger, în schimb, izbucnește în râs.

— Ți lipsește toporul, iubito, dar mârâitul ți-a ieșit.

Pentru o clipă, chiar m-am temut că sora mea a luat-o razna, așa că răsflu ușurat. Apoi, când și Julia și Stephanie izbucnesc în râs, ba chiar se ridică și bat palma cu Heather, mă încrunt.

— Noi nu te-am plesnit, mormăi deranjat că propria noastră soră face glume pe seama noastră. Iar tu, treci aici! o prind pe Julia de talie și o trag în poala mea.

Deși încă zâmbește, suspină ușor din cauza gestului meu brusc, iar asta îmi atrage atenția asupra gurii ei senzuale și atât de apetisante. Într-o singură clipită, mă năpustesc asupra ei, sărutând-o flămând.

Deși i-am promis că o să mă limitez în seara asta doar la săruturi, felul în care îmi răspunde imediat mă face să-mi fie greu să mă țin de promisiune. Mă face să-mi doresc să nu fim într-un loc public. Să am mâinile din nou pe pielea ei.

Triplu H

— Ce dracu'...? *Julia*? Ia-ți mâinile de pe ea!

Îmi ridic capul mârâind amenințător pentru că, de data aceasta, vocea care repetă aceleași cuvinte nu mai e a lui Heather. Nici vorbă! E groasă și furioasă.

Iar eu sunt pregătit să-i bag cuvintele înapoi pe gât celui care le-a rostit. Cu pumnul.

Sunt luat însă pe nepregătite când *Julia* e smulsă din brațele mele. Întind mâna după ea în același timp în care descopăr cu surprindere că cel care trage de ea nu e altul decât Carter, afurisitul de fotbalist.

Ce mama mă-sii?

La un pas să explodez de nervi, îl fulger cu privirea, dar ochii lui îmi arată că e la fel de furios ca și mine.

— Ia-ți mâinile de pe ea! rostește încă o dată printre dinți în timp ce o trage de un braț spre el.

— Eu zic să ți-o iei tu dacă mai vrei să-ți poți folosi vreodată mâna aia sau o să prinzi mingea cu dinții. Dacă nu ți-i scot și pe ăia! mârâi serios spre el și o trag pe *Julia* de celălalt braț spre mine.

— Pentru Dumnezeu, potoliți-vă înainte să despicați fata în două! tună vocea lui Tiger.

Abia acum realizăm amândoi că tragem de *Julia* când într-o parte, când în alta și îi dăm drumul imediat. Tresar plin de remușcare când îi observ brațele înroșite de locul în care am strâns-o și el și eu, apoi explodez.

Într-o singură secundă, cu stânga o ascund pe ea în spatele meu, iar pumnul meu drept se izbește de falca lui Carter.

Capul i se întoarce într-o parte și face chiar și doi pași în spate, dar nu cade. Nenorocitul naibii este rezistent, îmi spun în sinea mea. La forța cu care am lovit, un altul ar fi fost acum lat pe jos.

— Harlan! îmi aud numele strigat de câteva voci feminine, însă sunt prea pornit ca să mă mai opresc.

Mârâind furios, se aruncă și el înspre mine. Mă pregătesc să mă feresc, apoi să îl lovesc din nou, însă nu

CORINA CÎNDEA

este nevoie. Mișcându-se cu repeziciune, Tiger îl prinde de brațe de la spate și îl trage înapoi, iar Harley face același lucru cu mine, mărintd distanța dintre noi.

— Te omor! rostim amândoi în același timp, zbatându-ne să ne eliberăm.

— Mă lămurește și pe mine cineva ce naiba v-a apucat? mârâie Tiger. Iar dacă aveți chef de bătaie, măcar n-o faceți în barul meu. Ieșiți în parcare.

Doar acum observ liniștea care s-a lăsat peste bar și că toți clienții sunt ridicați în picioare, pregătiți să intervină. Sau să o ia la fugă.

Îi arunc și lui o privire furibundă, gândindu-mă că aș putea profita de ocazie ca să-l pocnesc în sfârșit și pe el. Tot îmi doream s-o fac de când l-am văzut prima oară atingându-o pe Heather.

— Opriți-vă! Amândoi!

Glasul nervos al Juliei mă ia prin surprindere, la fel ca și faptul că se bagă între noi privind când la unul, când la celălalt. În clipa în care îmi dau seama că cei doi se cunosc, sentimentul puternic de gelozie îmi strânge pieptul ca într-o menghină.

— Voi doi vă cunoașteți?

Întrebarea o pune Angel și-mi închid ochii plin de regret când simt durerea din vocea ei. I-o înțeleg, bănuind că acum se simte trădată. În ultimele zile a devenit evident că îl place pe afurisitul ăsta de fotbalist și, ținând cont de câte a suportat din partea noastră doar pentru a putea fi lângă ea, credeam că simte și el același lucru.

Când îi întâlnesc însă privirea, pot zări în ochii ei mocnind aceeași gelozie tipică oricui din familia noastră și care o transformă acum într-o pisică sălbatică.

Dându-i un pumn hotărât în umăr lui Carter, se retrage lângă Heather.

— Da, dar... încearcă Julia să explice.

Triplu H

Scuturându-mi umerii, mă eliberez de strânsoarea lui Harley și mă apropii de ea, făcând-o să-și dea capul pe spate ca să mă poată privi în ochi.

— Spune-mi că n-ai nimic de-a face cu ariciul ăsta! spun arătând spre cel pe care Tiger îl eliberează acum, dar rămâne lângă el, pregătit să intervină din nou.

Surprins, descopăr că și Carter arată nehotărât ce să facă: să mă îndepărteze de Julia sau să o împace pe Angel, care pare tentată să îl pocnească din nou.

Spre uluirea tuturor, Julia începe să râdă. Râsul ei este minunat și o privesc lung câteva clipe, fermecat de sunet și subjugat de veselia din ochii ei.

— Crezi că eu și Carter... Oh, Doamne!

— Normal că are de-a face cu mine! mormăie fotbalistul, iar eu sunt tentat să îi mai dau un pumn.

De parcă n-ar fi totul îndeajuns de tensionat și ciudat, o voce caldă și cu un puternic accent spaniol se face auzită.

— Ne batem? Noi cu cine ținem?

Uluit, o examinez pe bruneta focoasă care a apărut lângă noi. Nu cred că are mai mult de un metru jumătate, dar își agită pumnii ca și cum s-ar pregăti să intre într-un ring. Micuță și țăfnoasă, mă face să clatin nedumerit din cap.

— Tu a cui ești?

— A mea! rostește răspicat Maddox care apare imediat, strângând-o pe fată lângă el și privind roată încruntat. Rita, iubito, stai lângă mine până când aflăm de ce-și încordează toată lumea mușchii.

— Oh, Doamne! Voi chiar sunteți nebuni! chicotește Julia și uit de brunetă imediat. Angel, deși mi-ar plăcea să te văd snopindu-l în bătaie pe Carter, nu e nevoie să te desparți de el din cauza mea. E doar un nebun posesiv și excesiv de protector, dar cred că ești obișnuită cu asta, pentru că așa sunt toți bărbații din familia ta. Iar tu,

vorbește în sfârșit cu mine, nu ai de ce să fii gelos. Carter e fratele meu.

Deși durează vreo două secunde până când înțeleg cu adevărat cuvintele ei, atunci când o fac mă simt cuprins de o ușurare imensă.

— *Fratele tău?* De ce n-ai spus așa de la bun început? o întreb fericit în timp ce o trag în brațele mele și îi fur un sărut rapid.

— Pentru că ați început meciul de box înainte să pot spune ceva, apoi te-ai pus ca un munte în fața mea și n-am mai apucat s-o fac, primesc răspunsul când îi eliberez gura.

De data asta, când îl privesc pe Carter nu mai sunt chiar atât de pornit, pentru că îl înțeleg perfect. Dar mă încrunt totuși când văd că o trage pe Angel lângă el și încearcă s-o sărute. Primește un nou pumn, iar asta ne face pe toți ceilalți să izbucnim în râs.

— De ce naiba mă plesnești și tu?

— Pentru că nu mi-ai spus că Julia e sora ta. De fapt, ar trebui să îți mai dau una pentru că nu mi-ai spus nici măcar că ai o soră!

Carter se holbează la ea uluit pentru vreo două secunde, apoi o trage cu un gest smucit în brațele lui, rânjind încântat.

— Ești geloasă!

Apoi o sărută atât de fierbinte încât sunt tentat să îl pocnesc din nou.

— La naiba, potoliți-vă odată și așezați-vă, că îmi speriați toți clienții! mormăie Tiger.

Dându-mi seama că are dreptate, îl ascult, la fel ca și ceilalți. Fetele sunt scoase din nou la vedere și toată lumea ia loc, dar privirea încruntată a lui Carter rămâne fixată pe mine.

Își mângâie falca lovită și care începe să se înroșească, apoi mârâie când o trag din nou pe Julia în poala mea.

Triplu H

— Tot nu ai de gând să-ți iei mâinile de pe sora mea?

Rânjesc spre el, dovedindu-i că nu-mi pasă absolut deloc de amenințarea lui și arăt spre verișoara mea blondă care acum e așezată în poala lui.

— O s-o fac atunci când îți iei și tu mâinile de pe Angel.

— Asta n-o s-o vezi, răspunde imediat, iar eu ridic nonșalant din umeri.

— Exact! Așa că obișnuiește cu ideea că Julia și cu mine suntem împreună.

Capitolul 2

Tiger

— Ce-ai zice de un post cu normă întreagă?

Zâmbesc cu colțul gurii când Sean, ajutorul meu ocazional care și-a amintit să apară și el, aproape că scapă din mână sticla pe care tocmai o ia de pe raft.

— Tu vorbești serios?

Ochii îmi fug spre scările care duc la etaj și nerăbdarea mea de a urca devine și mai mare.

Când am ajuns, tot ce îmi doream a fost să mă închid cu Heather în camera mea, dar am găsit deja câțiva clienți așteptându-mă răbdători în parcare, iar asta mi-a cam dat planurile peste cap.

Heather a urcat singură să-și ducă lucrurile, iar eu mi-am servit clienții, așteptându-l pe Sean și încercând să-mi ignor erecția uriașă din pantaloni.

Apoi au apărut băieții Morgan.

Rânjesc fără să vreau când îmi amintesc de haosul creat. Chiar dacă nu s-a mai lăsat cu bătaie, Harlan și Carter s-au tot înțepat verbal până la sfârșit, exasperându-le pe Julia și Angel. Drept răsplată, fetele au plecat din brațele lor și nu i-au mai lăsat să le sărute, făcându-i să devină și mai furioși.

După plecarea lor, Heather a urcat din nou, iar eu mă pregătesc să o urmez cât mai curând, nerăbdător să fim din nou împreună. Singuri.

Dar asta numai după ce rezolv cu Sean ce mi-am propus.

— Sunt al naibii de serios.

Triplu H

În orașelul Taylor nu sunt prea multe locuri de muncă, majoritatea locuitorilor făcând naveta spre alte orașe din jur. Pentru Sean, oferta mea e mană cerească, iar zâmbetul lui larg îmi arată că am făcut alegerea corectă.

— Mai întrebi? Bineînțeles că vreau!

— Dar asta înseamnă să te prezinți la program. Fără întârzieri de acum încolo și te ocupi de absolut tot: aprovizionare, servire, curățenie. O să mai trec din când pe-aici, de câte ori o să pot, dar tu vei fi omul de bază.

— Te muți în Houston pentru ea? arată cu capul spre scări.

— Da.

Răspunsul meu simplu și hotărât îl face să rânzească.

— Eu m-aș muta și la capătul lumii pentru o tipă sexy ca ea.

Cu toate că i-am văzut privirile pline de admirație pe care i le-a aruncat lui Heather de la bun început, știu că doar glumește, așa că îi dau una după cap în joacă, deși sentimentul de posesivitate mi se activează imediat.

— Asta e luată. Găsește-ți alta.

Izbucnește în râs din cauza geloziei care-mi răzbate din glas, pentru că nu m-a mai văzut niciodată comportându-mă așa.

— Heather e a ta, barul e al meu. E bine așa?

— Perfect. Începi de azi, iar detaliile le punem la punct mai târziu. Programul îl știi.

Urcând grăbit scările, îmi dau seama că acceptul lui mă ajută și pe mine foarte mult. Am nevoie de timp pentru a-mi pune planurile în aplicare, iar barul nu-mi lasă prea multă libertate de mișcare. Dar nici n-aș putea să-l vând.

Aflat pe ultima treaptă de sus, mă opresc și arunc o privire în localul care a reprezentat aproape totul pentru mine în ultimul an. Nu e mare lucru de capul lui, însă am pus suflet în fiecare modificare pe care i-am adus-o și am

ajuns să mă atașez nu numai de el, ci și de oamenii simpli care mi-au devenit clienți, acceptându-mă fără prea multe întrebări în mica lor comunitate.

Cu toate astea, nu-mi regret hotărârea de a pleca și de a renunța la el, deși nu credeam că o să se întâmple atât de curând și nici atât de brusc, dar Heather a reușit să îmi dea lumea peste cap în mult mai multe feluri.

Când intru în camera mea, mă opresc lângă ușă, fulgerat de imaginea din fața mea.

Deși Heather nu a urcat cu mai mult de un sfert de oră înaintea mea, încăperea arată de parcă ar fi avut vreo două ore la dispoziție.

Hainele – pe care am prostul obicei de a le lăsa împrăștiate peste tot – sunt acum frumos împachetate pe un fotoliu și, dacă mă iau după sunetele care se aud din baie, a pornit și mașina de spălat. Totul e curat și aranjat, iar asta îmi aduce aminte de seara în care am cunoscut-o și când a făcut ordine în bar într-un timp record.

— A venit Sean?

Sprijinit de tocul ușii cu mâinile încrucișate la piept, aprob din cap. Acum, când în sfârșit suntem singuri, toată graba de mai devreme a dispărut și îmi fac timp ca privirea mea s-o examineze cu încetineală.

Este desculță. Deși poartă doar o pereche banală de jeanși și o cămașă albă de mătase fără mâneci, arată uluitor de sexy fără ca măcar să se străduiască. Întârzii pe fiecare curbă apetisantă, uluit de senzualitatea naturală pe care o emană și care mă atrage ca un magnet.

Însă căldura care mă învăluie pe interior nu are legătură cu asta, constat surprins. Nu, are legătură cu faptul că îmi place să o găsesc atât de relaxată în casa mea, așteptându-mă. Mă face să întrezăresc o bucățică din viitorul pe care o să-l am alături de ea și să realizez că sunt al naibii de norocos.

— Am făcut sandvișuri, rostește moale când vede că nu scot niciun cuvânt.

Triplu H

De la masa din zona organizată în bucătărie, Heather îmi zâmbește dulce, arătându-mi o farfurie pe bufet și pe care tronează câteva sandvișuri. În fața ei, toată suprafața mesei e plină de hârtii cu schițe.

— Ești uimitoare!

Chicotește dulce, ridicând din umeri, de parcă n-ar avea prea mare importanță că într-un timp record a făcut curat, a încropit ceva de mâncare și s-a apucat și de lucru.

Ochii îmi fug flămânzi peste trupul ei. Observ cu rapiditate că jeanșii de pe ea sunt suficienți de strâmți încât să îmi încingă sângele și că de sub cămașa subțire de mătase se întrezărește puțin dantela sutienului.

Însă chipul ei minunat e cel care aproape că îmi taie răsuflarea.

Părul ridicat în vârful capului într-un fel de coc dezordonat îi lasă la iveală trăsăturile perfecte, fără pic de machiaj. Ochii de un albastru intens îi par și mai mari, iar buzele pline, ușor umflate din cauza săruturilor mele de mai devreme, nu au niciun pic de ruj pe ele, fiind suficient de roșii în mod natural.

Oarecum încurcată de tăcerea mea care se prelungește destul de mult – sau de felul în care efectiv mă holbez la ea – arată cu un gest spre hârtiile împrăștiate în fața ei.

— N-am știut cât de repede o să poți urca, așa că m-am gândit să îmi notez câteva idei legate de...

Nu o las să termine. Străbat distanța dintre noi cu pași grăbiți și îi zdrobesc gura cu un sărut.

Ador sunetul ușor pe care-l scoate de câte ori o sărut așa, grăbit, la fel de mult cum ador și felul în care întotdeauna trupul ei se lipește de al meu.

Și niciodată nu mi-e suficient.

— Nu poți sta locului nici măcar o clipă, nu-i așa? o întreb cu gura atât de aproape de a ei încât rostirea cuvintelor ne face buzele să se atingă.

Sunetul jos și gutural al hohotului ei de râs mi se duce direct în vintre, amenințând din nou fermoarul jeanșilor de pe mine.

— Nu-mi place să stau fără să fac nimic.

— Nici eu nu pot sta lângă tine fără să fac nimic.

Observ încântat că obrajii i se colorează și că inspiră adânc, însă devin concentrat pe primul nasture al cămășii ei și pe propriile mele degete, care se mișcă ca să îl desfacă. O fac extrem de încet, admirând bucățica de piele care mi se arată. Apoi trec la următorul.

Deși există grabă în tot ce se întâmplă între noi de când ne-am cunoscut, să fac dragoste cu Heather este un lucru pe care prefer să-l fac pe îndelete. Toată acea nerăbdare de a o avea lângă mine sau sub mine dispare în neant.

Îmi place să-i văd obrajii înroșindu-se și ochii încețoșându-i-se de pasiune de câte ori mă apropii de ea. Iubesc felul în care respirația îi devine mai grăbită de câte ori o ating sau o sărut. Însă ador felul în care îmi răspunde. Heather nu este o femeie gălăgioasă nici chiar în toiul pasiunii, dar sunetele ușoare pe care le scoate sau oftatul întretăiat cu care îmi șoptește numele de fiecare dată, sunt mult mai excitante pentru mine.

Când termin de descheiat și ultimul nasture, o sărut din nou, încântat să-i regăsesc gustul și de faptul că-mi răspunde cu aceeași ardoare. În același timp, vârful unui deget îmi coboară pe gâtul ei, prin valea dintre sâni, oprindu-mă doar când ajung la betelia pantalonilor.

Observând felul în care pielea i se înfioară, îi privesc o clipă chipul ridicat spre mine. Deși zâmbesc, glasul îmi este răgușit de dorință când vorbesc.

— Sper că nu ai nimic urgent de făcut, pentru că mie îmi este foame. Nu de mâncare. De tine. Mi-a fost dor de tine întreaga zi.

Triplu H

Heather

Când mă trezesc, primul lucru de care sunt conștientă este brațul ca de oțel al lui Tiger care mă înconjoară, lipindu-mă strâns de el, apoi de faptul că am dormit pe pieptul lui, la fel ca și în prima noapte. Aproape că îmi vine să torc de plăcere, însă prefer să îmi închid ochii din nou și să-i ascult bătăile puternice și ritmice ale inimii aflate sub obrazul meu.

După câteva clipe, îi redeschid din nou. Privirea mi se plimbă peste pieptul dur, plină de satisfacție. Poate că sunt părtinitoare, dar trupul lui Tiger este o adevărată delectare pentru ochii oricărei femei. I-am admirat întreaga noapte umerii largi și felul în care mușchii perfect conturați îi joacă pe sub piele. I-am mângâiat. *L-am mângâiat.*

Și, cu toate că e primul bărbat din viața mea – singurul, de fapt – știu că sunt o norocoasă. Oricât de novice aș fi în privința relațiilor, știu totuși anumite lucruri, așa că îmi pot da seama că virilitatea lui Tiger este cu mult peste cea obișnuită. Dar nu am de gând să mă plâng pentru asta. Absolut deloc!

Apoi, de pe inelarul mâinii stângi pe care o am pe abdomenul lui, îmi atrage atenția inelul pe care mi l-a dăruit.

Îmi țin respirația pentru o clipă, minunându-mă de existența lui și de faptul că am acceptat să mă căsătoresc cu Tiger, însă îmi amintesc de cuvintele pe care mi le-a spus în farmacie și îi dau dreptate: am acceptat nu datorită unui copil care s-ar putea să nici nu existe, ci pentru că m-am îndrăgostit nebunește de Rhys. Într-o singură clipită, din momentul în care i-am zărit primul zâmbet seducător.

Mă încrunt însă ușor când îmi amintesc de remarca bunicii mele când l-a văzut. *Frumos inel. Și scump.* În nebunia care a urmat, cuvintele ei mi-au ieșit cu totul din

minte, deși bunica niciodată nu face afirmații aiurea. Însă acum...

Examinez mai atentă bijuteria și trebuie să recunosc că are dreptate. Nu port eu prea multe bijuterii și nici nu sunt expertă în diamante, însă cel de pe mâna mea e mare și foarte strălucitor, reflectând puternic orice fir de lumină care cade pe el. Montura înaltă în care este prins e complicată, deosebită și fină, cu un model cum nu am mai văzut. Într-adevăr, este vechi și scump.

Cum de își permite Tiger un asemenea inel?

Și *când* l-a cumpărat? mă întreb fără să vreau.

— La cât trebuie să ajungi la birou?

Glasul lui, răgușit în aceeași măsură de somn și de pasiune, mă face să mă înfior și să mă îngrămadesc mai bine lângă trupul lui fierbinte, alungându-mi întrebările.

— La nouă.

Degetele lui îmi trec peste braț într-o mângâiere ușoară, apoi, exact când mă gândesc că i-a trecut dispoziția jucăușă de peste noapte, ne rostogolește până când el ajunge deasupra.

— Perfect. Mai avem destul timp.

Amețită de zâmbetul lui seducător, nu mă mai întreb cum de știe cât e ora. Eu știu doar că s-a luminat de ziuă.

— Așa crezi? Eu zic că mai e suficient timp doar cât să fac un duș și să mă îmbrac.

Tiger întâi mă privește uluit, apoi se întinde spre noptieră și își înhață telefonul. Ochii i se măresc, arătând de-a dreptul îngrozit.

— Ai nevoie de *trei ore* ca să faci un duș și să te îmbraci?

Nu, dar hotărâtă să glumesc pe seama lui, am nevoie de o grămadă de concentrare ca să-mi păstrez mina oarecum plictisită și să ridic din umeri cu indiferență.

— O să fie la limită, dar nu cred că o să mă certe cineva dacă întârzii puțin.

Triplu H

— *La limită?! În trei ore ai timp să faci o baie lungă cu spumă, ba chiar ai fi nevoită să schimbi apa de câteva ori!*

Îndrăznesc să arăt un început de zâmbet și gem adânc, de parcă numai gândul la o asemenea baie îmi provoacă plăceri deosebite, știind ce efect are sunetul meu asupra lui.

— Mmm... O baie sună minunat! Dacă te rog frumos, dai tu drumul la apă?

Șocat de-a dreptul că prefer o baie în loc să fac dragoste cu el, Tiger deschide gura, apoi o închide brusc, fără să scoată măcar un sunet. E sprijinit în coatele aflate de-o parte și de alta a mea, iar asta îi permite să-mi vadă parțial corpul. Privirea îi coboară pe sânii mei și îl văd înghițind în sec, în același timp în care irisurile verzi i se întunecă de dorință.

Îmi este tot mai greu să rămân serioasă și să nu izbucnesc în râs, însă tresar de-a dreptul când capul îi zvâcnește brusc și mă privește derutat.

— Heather, eu nu am nicio afurisită de cadă. Am numai cabină de duș. Aceeași cabină în care am făcut *duș* împreună de câteva ori în noaptea asta, aceeași în care ai făcut *duș* de câte ori ai fost aici. Despre ce naiba vorbim?

Cumva, reușesc să-mi țin buzele și să fac un fel de botișor, arătând dezamăgită, iar Tiger înghite din nou în sec, cu privirea fixată pe gura mea.

— În trei ore, am putea face dragoste de încă cel puțin două ori, șoptește cu voce seducătoare, și tot atâtea dușuri. *Împreună*. Iar de îmbrăcat... O poți face în mașină, în timp ce eu conduc și am grijă să ajungi la birou. Ce spui, iubito? își încheie pledoaria cu o mișcare sugestivă din umeri, iar eu sunt cât pe ce să cedez.

— Și unde mă machiez?

Se holbează din nou lung la mine înainte să explodeze, exasperat.

— Tu *nu* te machiezi!

De data asta, nu-mi mai pot abține hohotele de râs.

Durează doar două secunde, pentru că Tiger, după ce scoate un mârâit demn de porecla pe care o poartă, îmi zdrobește gura cu un sărut adânc și fierbinte. Gem sub asaltul său, însă o fac de plăcere, pentru că mâinile lui cercetătoare nu au nici pic de furie în ele. Din contră, mângâierile îi sunt blânde și atente ca de obicei, făcându-mi sângele să clocotească în vene și să mă topesc în brațele sale.

Iar trei ore mai târziu, după ce am mai făcut de două ori dragoste, aproape că îmi doresc să nu mai plec, chiar dacă Tiger are de gând să-și țină promisiunea și să mă conducă el.

Cu toate astea, când el iese din baie, eu sunt deja îmbrăcată. Înghit în sec când îi admir corpul parcă sculptat și aproape că salivez când observ cum îi joacă mușchii bine definiți pe sub pielea bronzată și care e într-un contrast puternic cu albul prosopului ce abia de îi acoperă mijlocul. Fascinată, îmi ascund cu greu un geamăt când îi examinez pieptul lat, pătrățelele de pe abdomen și picioarele lungi și puternice.

Se oprește ca trăsnet și ochii îi fug flămânzi peste trupul meu, făcându-mi pielea să se înfioare.

— La dracu', tu chiar vrei să-mi iei mințile de tot! șoptește cu glas răgușit.

Tresar și privesc în jos, verificând dacă nu am uitat să-mi iau ceva pe mine, dar totul e așa cum trebuie. Cămașa roșie de mătase e mai mult decât cuminte și doar nasturele de la gât îmi este descheiat, iar fusta albă nu este prea strâmtă. Or fi pantofii roșii, cu toc înalt de vină?

— Poftim? întreb nedumerită. Acum ce-am mai făcut?

Ținându-mi privirea captivă în a lui, se apropie de mine încet și sigur pe el, la fel ca un tigru. Iar eu mă simt exact ca o pradă ce știe că va fi în curând devorată.

Triplu H

Prinzându-mi ceafa cu o palmă, Tiger mă smucește spre el și îmi zdrobește gura cu un sărut răvășitor.

— Ești năucitoare! geme frustrat când mă măsoară din nou din cap până în picioare. Iar stilul ăsta office..., oftează și-și închide ochii, mă zăpăcește total.

Oftez și eu, apoi îmi lipesc buzele de gura lui pentru o clipă.

— Și pe mine mă zăpăcește prosopul tău, dar chiar trebuie să ajung azi la birou.

Fără să-și mute privirea de pe mine, Tiger se îmbracă în timp record și, cinci minute mai târziu, ne aflăm deja în parcare.

Mă sărută înainte să-mi deschidă portiera, iar eu zâmbesc în timp ce el ocolește mașina, amintindu-mi încântată că a observat un lucru atât de banal ca faptul că nu obișnuiesc să mă machiez.

Observându-mi zâmbetul când intră și el, mă privește nedumerit.

— Am mers cumva crăcănat? bombăne aranjându-și pantalonii în partea din față, iar eu constat uluită că e din nou semierect.

— Nu, dar acum am realizat că am făcut exact ce ai vrut tu.

Zâmbetul lui amețitor își face imediat apariția, adâncindu-i gropița din bărbie. Cu privirea încă pe mine, pornește motorul și îmi trage șmecherește cu ochiul.

— Ai dreptate, iubito, cu o singură excepție: ești gata îmbrăcată. Dar e mult mai bine așa. Nu cred că aş fi în stare nici măcar să nimeresc cheia în contact dacă ai sta lângă mine fără nimic pe tine, darămite să conduc.

Capitolul 3

Harlan

— Încă tot nu-mi vine să cred că Carter e fratele tău, mormăi imediat ce am plecat de la barul lui Tiger.

— Mie nu-mi vine să cred că l-ai lovit.

Îmi întorc privirea spre Julia, cercetându-i cu atenție profilul.

— Credeam că e vreun fost iubit de-al tău, așa că are noroc că nu l-am strâns de gât. Ești supărată pe mine din cauza asta? Că l-am lovit?

Mi se strânge stomacul când o văd oftând înaintea să se întoarcă spre mine și aproape că îmi regret ieșirea din bar. Aproape.

— Nu.

Nu știu ce să cred despre răspunsul ei simplu. Deși spune că nu e supărată, atitudinea ei dovedește exact contrariul. Nu m-a mai lăsat să o sărut întreaga seară, ba chiar s-a mutat pe un alt scaun de la masă. La fel a procedat și Angel cu Carter, iar asta nu ne-a făcut decât să devenim și mai porniți unul împotriva celuilalt.

— De fapt, Carter și-a meritat pumnul ăla chiar dacă a fost bine intenționat, oftează din nou când își întoarce privirea înaintea. Pentru că în ultimii ani amândoi am fost mereu pe drumuri – eu în turnee, iar el la meciuri și în cantonamente – crede că și-a neglijat datoria de frate și probabil tocmai azi s-a gândit să recupereze. Deși e mai mic cu patru ani, întotdeauna a fost extrem de protector cu mine.

Triplu H

Serâșnese nemulțumit din dinți când aud de turneele ei, pentru că asta îmi amintește că o să plece curând și nu știu cum aș putea s-o fac să rămână.

Inspir adânc în timp ce în interiorul meu se duce o bătălie.

Pentru prima oară în viața mea, sunt pe punctul de a ruga o femeie și mă abțin cu greu să nu-i spun că vreau să rămână. Atracția puternică dintre noi ar fi în ajutorul meu și știu că pot fi foarte convingător atunci când îmi doresc ceva cu adevărat. Însă, în același timp, sunt conștient și de faptul că ar fi un gest egoist din partea mea.

Din câte am aflat de la Nadine, Julia nu e doar o simplă dansatoare. E o balerină a naibii de bună și multe companii se zbat ca s-o convingă să semneze cu ei, dar asta bănuiam și eu. Am *văzut-o* dansând. Nu balet, e drept, dar am rămas subjugat de felul uluitor în care se mișcă, de acea aură misterioasă care pare s-o înconjoare de câte ori dansează. Iubește dansul? E evident. Însă la fel de evident e și faptul că nu ajungi să ai o asemenea carieră fără o muncă asiduă și fără sacrificii.

Cum naiba să-i cer să renunțe la așa ceva?

Apoi realizez că a mai spus ceva: că fratele ei e mai mic decât ea. Dar eu am aflat dintr-o discuție că el și cu mine suntem de-aceeași vârstă, așa că...

Opresc mașina la marginea drumului și mă întorc spre ea.

— Câți ani ai? o întreb uluit.

— Douăzeci și opt. De ce?

Sprâncenele mi se arcuiesc și ochii îmi coboară grăbiți peste corpul ei. Când m-am ciocnit de ea, din cauza staturii ei minione și până să-i zăresc chipul, nu credeam să aibă nici optsprezece ani.

Acum o privesc însă cu alți ochi.

Jeanșii albi de pe ea arată un trup superb și sexy, iar bluza turcoaz este minunat umplută în față de sânii

apetisanți, făcându-mă aproape să gem de dorință. Fetiță pe naiba!

— Credeam că ai cu zece ani mai puțin, recunosc cu glas răgușit. Sunt mai mic decât tine.

Ochii i se măresc de surpriză, apoi mă examinează și ea cu atenție, iar eu rânjesc încântat când observ cum verdele lor se întunecă puțin.

— Mai mic?! Ești cât un munte!

— Atunci mai tânăr. De vârsta fratelui tău.

Clipește surprinsă de câteva ori, apoi zâmbește ironică.

— Ești doar un puști. Ar trebui să mi te adresezi cu dumneavoastră.

Mârâind, îmi mijesc ochii și mă aplec peste consolă înspre ea. Nu reușesc să o sărut, căci palma ei mică mi se înfige bine în piept, ținându-mă la distanță.

— N-ar trebui nici să mă mai săruți. Mă faci să mă simt ca o corupătoare de minori.

— *Poftim?*

Chicotul ei dulce îmi arată însă că doar glumește pe seama mea, iar asta mă mai liniștește puțin. Înainte să realizeze ce se întâmplă, îi desfac centura și o trag în poala mea, revendicându-i gura dulce. Deși nu m-a mai lăsat să o sărut în ultimele două ore, acum se ghemuiește mai bine în brațele mele, răspunzându-mi imediat.

Puțin îmi pasă că suntem în mașină la margine de drum și că, din când în când, farurile altor vehicule ne luminează, sunt conștient doar de felul în care îmi răspunde și cât de bine ne potrivim.

Continuând s-o sărut, îmi urc încet o mână de pe talia ei până ajung la sâni. Eu gem gutural și ea oftează când cuprind unul în palmă și-mi trec un deget peste sfârc. Îl simt încrețit chiar și prin materialul bluzei și sutien.

O doresc atât de mult încât erecția îmi devine dureroasă. Și este evident că și ea mă dorește.

Triplu H

— Vino la mine în noaptea asta, șoptesc cu fruntea sprijinită de a ei, încercând să ne liniștim respirațiile.

Când strânge ochii și oftează, știu ce răspuns îmi va da înainte chiar de a-l rosti.

— Nu.

— De ce?

Îmi privește lung chipul și își trece o mână prin părul meu ciufulit.

— Ți-am explicat de ce. Oricât de mare ar fi atracția dintre noi, nu am cum să rămân și nu vreau să fiu doar una dintre multele care au trecut prin patul tău.

Mi se formează un ghem în coșul pieptului când îi aud cuvintele.

— Nu ești doar atât. Știu că nu mă crezi, dar însemni mai mult decât oricine altcineva, îi șoptesc înainte să-mi mai lipesc o dată buzele de ale ai. Iar asta, ce este între noi, nu e doar atracție. Nici nu o să dispară.

Julia nu mă contrazice, dar nici nu îmi dă dreptate. Oftând, se desprinde încet din îmbrățișarea mea și își reia locul din dreapta.

Cu inima grea, nu mai spun nici eu nimic. Pornesc doar mașina și mă îndrept spre Houston.

Julia

— Ai ajuns?

Clipesc alene când bunicul meu își face apariția și mă abțin să zâmbesc când îi zăresc chipul îngrijorat.

Deși am devenit adult de câțiva ani buni, de câte ori îl vizitez mă simt din nou ca o adolescentă cu program strict de ieșit în oraș. Știu însă că se bucură de fiecare clipă în care sunt lângă el, așa că îi dau voie să mă răsfețe, mai ales că fratele meu nu îi mai permite asta de mult timp.

Îl vizitează și el, dar nu rămâne peste noapte niciodată. Ar fi cam aiurea, e drept, pentru că nu cred că bunicul ar fi încântat să îl vadă aducând acasă o altă fată în fiecare seară.

Iar acum, din câte am înțeles, își caută un apartament.

Până astăzi, nu am avut nici cea mai mică idee că el are de gând să se mute la altă echipă și nici în Houston. L-am văzut însă alături de Angel și totul a căpătat sens.

Zâmbesc când îmi amintesc cât de absorbit a fost fratele meu de frumoasa blondă și cât de disperat a devenit când a crezut că nu o să mai vorbească cu el. Aproape că și-a meritat pumnul.

Cu Angel a fost suficient să fac un schimb scurt de priviri și ne-am înțeles imediat: băieții trebuiau pedepsiți pentru bătaia începută, așa că ne-am distanțat de ei și le-am refuzat săruturile, distrându-ne pe seama disperării lor.

După ce îmi sărut bunicul de noapte bună, urc în camera mea de la etaj, dar mă sprijin de ușă imediat ce am închis-o.

Cu o mână la buze, îmi amintesc de ultimul sărut al lui Harlan. De *toate* săruturile lui. De ochii lui uluitori strălucind de aceeași pasiune care mocnește și în interiorul meu.

Îmi fac dușul cu gesturi mecanice și mă strecor în pat, oftând adânc când nu reușesc să mi-l scot din minte.

Harlan m-a lăsat fără suflare de la prima întâlnire, atât la propriu, cât și la figurat, iar atunci când ni s-au întâlnit privirile, puțin a lipsit să nu cad din nou în fund. M-am simțit ca Eva din seria *Crossfire* a lui Sylvia Day când l-a cunoscut pe Gideon. Iar atracția dintre noi aș putea spune că e la fel de puternică, deși credeam că așa ceva nu există decât în romanele de dragoste.

A fost pentru prima oară când un bărbat a reușit să aibă un asemenea impact asupra mea.

Triplu H

Întorcându-mă de pe o parte alta, gândul îmi fuge pentru o clipă la Greg și la greșeala pe care am făcut-o când am avut încredere în el.

Partener cu mine, îl știam de luni de zile. Petreceam zilnic împreună o grămadă de ore la repetiții și în spectacole. Am fost surprinsă când a început să îmi dea mai multă atenție decât de obicei și abia atunci am început să fiu și eu mai atentă la el.

Subțire și înalt, cu o alură tipică de balerin și cu un chip bun de reclamă, Greg atrăgea privirile femeilor oriunde ar fi apărut, iar faptul că se purta cu mine de parcă eram singura femeie de pe pământ, a fost măgulitor pentru mine.

Ocupată mereu cu dansul, nu mi-am făcut timp și pentru băieți sau bărbați, iar lipsa mea de experiență și-a spus cuvântul. M-am lăsat amețită de cuvintele mieroase și gesturile de afecțiune, crezând că ceea ce simte pentru mine este adevărat.

M-am înșelat.

După noaptea petrecută împreună, a început să dea atenție unei alte balerine.

Abia atunci am realizat că totul nu a fost decât un joc pentru el. Că *eu* am fost un joc. Iar șocul cel mai mare l-am avut când am descoperit că nu sufeream prea mult din cauza lui. Nu, regretam doar că îi cedasem. Nu îl iubeam, așa cum am crezut.

Greg nu a reușit niciodată să-mi facă pielea să mi se înfioare cu o singură privire și niciun sărut de-al lui nu m-a făcut să simt că plutesc, așa cum se întâmplă cu Harlan.

De fapt, dacă ar fi să fiu sinceră cu mine însămi, Harlan m-a zăpăcit de-a binelea cu sărutul din studio și la care nu mă așteptam. Mi-a acaparat gura în același mod nestăpânit în care face orice altceva, de parcă m-ar fi revendicat ca fiind a lui.

În timpul dansului, am vrut să glumesc pe seama lui și a încrederii pe care o afișa atât de fățiș, însă atingerile mele s-au schimbat de-a lungul celor trei minute. Mi-a plăcut să-i simt pielea fierbinte sub palmele mele și, înainte să realizez cu-adevărat ce fac, mângâierile mi-au devenit reale. Mi-am *dorit* să îl seduc.

Cu ochii închiși, îmi permit să-mi amintesc fiecare mângâiere de-a lui. Fiecare sărut. Îi simt încă gustul pe buze, constat cu surprindere, asta făcându-mi inima să se oprească pentru o secundă, apoi să-mi bată grăbit.

Însă golul din stomac pe care l-am simțit întreaga seară cât am fost în preajma lui începe să se umple, devenind aproape o greutate când îmi dau seama că totul este efemer. Că oricât de uluitoare ar fi atracția dintre noi, eu tot urmează să plec în curând.

Ghemuindu-mă pe o parte, îmi închid ochii strâns. Două lacrimi mi se preling pe obraji și mi le șterg cu dosul palmei.

Oftând, realizez că este pentru prima când cariera pe care mi-am ales-o nu îmi aduce doar fericire.

Capitolul 4

Cameron

Coborând din mașină, mă opresc o clipă și admir ultimul bloc construit de familia noastră. Treizeci de etaje cu apartamente de lux alcătuiesc clădirea modernă în care se vor muta în curând Heather și Angel și scap un oftat când îmi dau seama că am ajuns deja aici.

Aici însemnând momentul în care Heather se mută de acasă.

Încă îmi amintesc perfect momentul în care am ținut-o pentru prima oară în brațe, la fel și serile în care obișnuiam să-i citesc povești. Adoram acele momente, pentru că erau momentele noastre.

Scap un hohot strangulat de râs când îmi amintesc și de câte ori m-am certat cu Hayden, socrul meu, pentru privilegiul de a o ține pe Heather în brațe, apoi de disperarea cu care am privit cum fetița drăgălașă creștea și se transforma într-o femeie la fel de frumoasă ca mama ei.

Mă opresc din nou imediat ce intru în holul clădirii, privind curios în jur.

Marmura crem de pe jos, împreună cu plantele verzi și uriașe, poziționate strategic, fac locul să arate cald și primitor. Liniștea care mă înconjoară e datorată și faptului că abia începând de azi s-au scos apartamentele pe piață pentru închiriere, dar bănuiesc că va fi la fel de liniștit totul și după ce fiecare locuință va fi ocupată. Normal, pentru că nu locuiește aici niciun bărbat Morgan. Sau Bennett.

Auzind ușa de la intrare, mă întorc exact la fix pentru a-i vedea pe cei doi băieți ai mei făcându-și apariția.

— *Uau!* exclamă Harlan privind încântat în jur. Îmi place holul. Mă pot muta și eu aici?

— Bineînțeles, frate, îl înghiontește Harley râzând. Cred că ai loc să-ți pui un pat pliant între ăia doi ficuși. Deși, dacă stau mai bine să mă gândesc, nu cred că un pat pliant te poate susține pe tine.

Rânjesc și eu când constat că gena care conține obsesia lui Holden pentru paturi a reușit să se transmită peste generații. Însă, cu toată nebunia specifică familiei Morgan, sunt mândru de băieții mei.

Amândoi au devenit adevărați bărbați. Serioși și responsabili, iar ăsta e meritul lui Hailey. Cam afemeiați, e drept, dar și eu am fost la fel până să o cunosc pe mama lor. În plus, amândoi arată foarte bine, ceea ce face ca femeile să cadă ușor în plasa lor.

Deși mai mic cu trei ani decât Harlan, Harley arată la fel de matur ca și fratele lui. De fapt, seamănă atât de mult unul cu celălalt încât ar putea trece drept gemeni.

— Înainte să vă ghemuiți în vreun cotlon și să adormiți, ar trebui să ne apucăm de treaba pentru care am venit aici.

Devenind imediat serioși, se apropie de mine și toți trei ne uităm peste planul clădirii și pe care l-am desfășurat pe pupitrul înalt de marmură în spatele căruia va sta cel care va păzi intrarea.

— De ce ne-am adunat aici?

— Pentru că bunica voastră se joacă cu nervii mei, mormăi privind încruntat în jur.

— De ce? Ți-a ascuns cumva și toporul?

O urmă de zâmbet îmi face colțurile gurii să tresară, apoi oftez adânc.

— Cum naiba de i-a dat prin cap să le dea fetelor câte-un apartament?

Triplu H

După un schimb rapid de priviri cu Harlan, Harley își drege glasul înainte de a vorbi.

— Poate crede că ar fi timpul ca fetele să fie pe picioarele lor.

— Așa, mai învârte și tu cuțitul în rană, mârâi spre el. Nu e de ajuns că amândouă și-au găsit iubiți? Iar Heather e logodită deja, fîr-ar să fie, deși Dumnezeu știe cum de s-a întâmplat asta! E numai vina voastră! Acum, parcă văd că imediat ce se vor instala, o să se mute și ăia doi aici.

— Cine?

— Jaguarul și fotbalistul.

— De ce crezi asta? întreabă, iar eu îl privesc ironic imediat.

— Pentru că așa am făcut și eu cu mama voastră. Dumnezeu, ce repede a trecut timpul!

Clatin exasperat din cap în fața hohotelor lor de rîs, apoi oftează din nou.

— Știu că sunt exagerat, dar nu mă pot abține și, dacă tot nu mai pot să schimb nimic, măcar vreau să fiu sigur că fetele vor fi în siguranță aici. Oricum firma noastră asigură securitatea clădirii, dar vreau tot ce e mai bun pentru ele.

O oră mai târziu, am stabilit deja de câte camere de supraveghere avem nevoie și unde să fie montate.

— Care sunt cei mai buni oameni ai noștri?

— Stevens, Bradley și Dunn, răspunde Harlan fără ezitare, iar Harley îl aprobă imediat.

— Pe ei îi vreau la pupitrul de control. Și mai vreau cartele de acces la lifturi și ușile care dau spre scări, în caz că cineva reușește să treacă de ei. Acum să vedem apartamentele.

Ajunși la ultimul nivel, deschid întâi ușa din dreapta – cea care dă în apartamentul lui Heather – cu emoție și curiozitate, pentru că e pentru prima oară când vin aici.

Îmi place sufrageria imensă și bine luminată, însă aproape că izbucnesc în râs când observ cele trei canapele lungi și cele șase fotolii grupate strategic în fața unui televizor uriaș. Recunosc imediat mâna lui Hailey, care probabil și-a amintit că noi niciodată nu aveam suficient loc să se așeze toată lumea care venea la noi, iar acum tinerii sunt și mai mulți. Și, exact cum Hailey obișnuia să îi atragă pe toți în jurul ei – încă o mai face – așa se întâmplă și cu fiica noastră.

Îmi arunc doar o privire în bucătăria dotată cu orice și-ar putea dori o femeie, apoi deschid pe rând și celelalte patru uși. Trei dormitoare, fiecare cu baia lui proprie, și o încăpere amenajată într-un birou, având în fața ferestrei o masă de arhitectură la care mi-o pot imagina cu ușurință pe Heather lucrând. Totul din jurul meu denotă atenția cu care a fost ales fiecare obiect și dragostea cu care a fost amenajat locul.

Mă strâmb fără să vreau când zăresc patul uriaș din dormitorul principal, căci îmi amintesc de Tiger și de glumele lui Holden despre ruptul de paturi. Sunt chiar tentat să fac patul bucăți, fir-ar să fie! Să îl înlocuiesc cu unul mult mai mic, în care să nu încapă decât Heather. Singură.

Cu toate astea, când mă întorc în living și mai privesc o dată în jur, dispoziția mi se schimbă. Pentru prima oară de când am aflat de existența Jaguarului, a logodnei lor grăbite și a faptului că Heather se va muta aici, tensiunea începe să-mi părăsească corpul. Nu doar pentru că sunt conștient că fiica mea va fi fericită aici, ci și pentru că îmi amintesc de momentul în care Hailey și cu mine ne-am mutat împreună.

Îmi dau seama că sunt exagerat și că, dacă vreau ca Heather să fie fericită – iar eu îmi doresc asta mai mult decât orice altceva – trebuie să o las să își ia zborul. Trebuie să îl accept pe Tiger sau Rhys sau cum naiba l-o mai chema, indiferent dacă îmi convine sau nu.

Triplu H

De fapt, îmi spun în sinea mea, băiatul chiar îmi place. Bine, dacă trec peste faptul că tipul își pune mâinile pe fata mea. Este isteț și serios, dar are și simțul umorului. În plus, reușește cumva să ne țină piept la toți nebunii din familie și este cu adevărat îndrăgostit de Heather. Și ea de el, pentru că nu am putut să nu observ felul în care i se luminează chipul de câte ori îl privește sau cât de fericită e când sunt împreună. Tiger este la fel de grijuliu și posesiv cu ea ca oricare dintre noi, iar asta îl face aproape perfect.

Singurul lucru care mă deranjează este că nu știu mai nimic despre el și, la dracu', Hailey mi-a interzis cu hotărâre să fac săpături în trecutul lui.

Aproape că tresar când, dintr-o dată, îmi dau seama că am totuși ocazia să pot pune pe cineva să îl supravegheze îndeaproape, fără ca Hailey sau Heather să se poată supăra pe mine.

— Este și ziua ta, îi spun zâmbind lui Harlan. Ce-ai spune dacă ai primi și tu un apartament aici, pe lângă bățul pe care-l primești de la bunica ta?

— Dar am deja un apartament care îmi place foarte mult. În plus, sunt lângă ceilalți bă...

Se oprește și mă privește câteva clipe cu ochii mijiți, apoi începe să rânjească când își dă seama ce-mi trece prin cap.

— Mama o să te strângă de gât.

Poate, dar îmi cunosc soția suficient de bine ca să știu că e și puțin îngrijorată în privința lui Heather. Ceva s-a întâmplat la grătarul organizat de Hayden – sau a observat ea ceva – un lucru care mie mi-a scăpat, probabil pentru că mintea îmi era la cum să pun mâna pe toporul ăla blestemat.

Sperând să nu fiu totuși alungat din patul conjugal, le trag cu ochiul băieților și le zâmbesc, încrezător în instinctul meu.

— Îmi asum riscul.

Harley

După ce am stabilit ce sisteme de alarmă vom monta la intrarea în cele două apartamente, îmi abțin zâmbetul cu greu. Și eu vreau să îmi știu sora în siguranță, dar tata transformă blocul ăsta într-o adevărată fortăreață.

Apoi mă încrunt, pentru că îmi amintesc de blocul lui Stephanie.

Deși aflat într-o zonă centrală a Houstonului, locul nu-mi inspiră încredere deloc. Clădirea modernă și relativ nouă nu are totuși niciun fel de pază, iar parcare de la subsol, unde își lasă ea de obicei mașina, e slab luminată. Știu asta pentru că aseară, după ce am condus-o acasă, am verificat totul personal.

— Ar trebui să se mute și Steph aici.

Îmi dau seama că am vorbit cu voce tare numai când îl văd pe tata holbându-se nedumerit la mine, iar pe Harlan rânjind.

— Cine naiba mai e și Steph?

— Stephanie Parks.

— Sunt tot în ceață, murmură tata, clătinând încurcat din cap.

— Iubita lui, îl lămurește Harlan înainte să apuc eu să o fac.

De fapt, nu sunt sigur exact ce suntem.

Da, am ieșit împreună aseară și am schimbat câteva săruturi fierbinți, însă numai atât. Nu m-am culcat cu ea, deși mi-am dorit, însă Steph înseamnă pentru mine mai mult decât un trup care să-mi treacă doar câteva nopți prin pat.

Pentru prima oară în viața mea, m-am lăsat condus și de mintea mea, nu doar de erecția din pantaloni.

Am dus-o la barul lui Tiger în speranța că o să putem sta liniștiți să ne cunoaștem mai bine, fără să bănuiesc că

Triplu H

și ceilalți vor gândi la fel ca mine și fără să mă aștept ca spiritele să se încingă atât de tare încât să iasă o bătaie.

Am apreciat însă fiecare minut pe care l-am petrecut cu ea.

Despre Stephanie am auzit povești încă de când a descoperit-o Angel, dar am devenit cu adevărat subjugat de vocea ei numai în urmă cu un an.

Apoi, înainte ca Angel să ne prezinte, am zărit-o de câteva ori. Mi-a atras atenția nu doar frumusețea ei ieșită din comun, ci și faptul că, atunci când se afla înconjurată de mulți oameni, părea temătoare.

Deși firma noastră îi asigură paza, am preferat să stau în public la câteva concerte de-ale ei, neștiut de nimeni. I-am ascultat vrăjit vocea uluitoare și am rămas fermecat de frumusețea ei. Deși extrem de sigură pe ea și seducătoare pe scenă, Steph se schimbă cu totul după fiecare concert, redevenind fata obișnuită și oarecum timidă, crescută într-un orășel.

M-a făcut să îmi doresc să fiu alături de ea și să o apăr de oricine și orice încă de dinainte să o cunosc, iar din clipa în care Angel mi-a prezentat-o, a devenit aproape o obsesie pentru mine.

Am început să pun întrebări despre ea, în așa fel încât nimeni să nu bănuiască interesul pe care mi l-a stârnit. Așa am aflat că provine dintr-o familie de muncitori dintr-un orășel aflat nu prea departe și că a venit în Houston sperând că cineva îi va remarca vocea.

Angel a remarcat-o și i-a dat șansa pe care o aștepta. Deși momentan e cunoscută mai mult după voce decât după chipul ei, videoclipul va schimba asta total. Vor apărea fanii, iar asta e bine.

De cei fanatici mă tem însă eu.

— Blocul în care locuiește Stephanie nu are niciun fel de pază, iar oamenii noștri sunt cu ea doar la concerte, mă justific eu.

CORINA CÎNDEA

— Ah, Stephanie e cântăreața lui Angel! se prinde în sfârșit și tata.

— Exact.

— Am putea spune acum că e și cântăreața lui Harley, rânjește Harlan, iar eu mă încrunt la el.

— Măcar Steph nu vrea să mă îmbrace în colanți, așa cum vrea Julia să facă cu tine.

— *Colanți?*

Niciunul dintre noi nu-l băgăm în seama pe tata.

— Nu o să port colanți nici mort! mormăie Harley și este rândul meu să rânjesc.

— La cât de fascinat ai fost aseară de ea, cred că ai face absolut orice ți-ar cere. Păcat că nu rămâne prea mult pe-aici.

Îmi regret ultimele cuvinte imediat ce îmi văd fratele strângând din dinți și un mușchiul care începe să-i joace pe maxilar. Pentru prima oară îl văd îndrăgostit – chiar dacă probabil nici el nu o știe – iar femeia respectivă are de gând să plece în curând.

— Cine e Julia?

— Sora fotbalistului, îl lămuresc pe tata, iar Harlan oftează adânc.

— Nu-mi adu aminte! Oricât de mult îmi place de Carter, aseară mai aveam puțin și îi suceam gâtul. De două ori. O dată pentru Julia și o dată pentru Angel.

Hohotul de răs al tatei ne face să ne întrerupem disputa și este rândul nostru să îl privim nedumeriți.

— Este pentru prima oară când vă aud ciondăniindu-vă în legătură cu niște femei, ca să nu mai zic și că le știți măcar numele. De obicei, vă auzeam spunând doar „blonda aia” sau „roșcata de aseară”.

Îi arunc o privire piezișă lui Harlan și izbucnim amândoi în răs când realizăm că are dreptate. În cele din urmă, când ne potolim, revin la problema care mă deranjează pe mine.

Triplu H

— Stephanie o să devină din ce în ce mai cunoscută și ar trebui să-i asigurăm paza în permanentă, nu doar la spectacole. Locuind aici ar fi protejată, ca să nu mai spun că ar avea lângă ea două prietene, dintre care una e și impresarul ei.

De data asta, după privirile pe care le schimbă tata și Harlan, sunt luat în serios.

— Ai perfectă dreptate, aprobă fratele meu. Vorbește cu mama, sunt sigur că o să fie de acord să-i închirieze ei unul dintre apartamente. Mai rămâne să o convingi și pe Steph să se mute. Poate că o s-o convingi mai ușor dacă te muți și tu cu ea, îmi trage el cu ochiul.

Rânjesc imediat, pentru că este *exact* ce mi-a trecut și mie prin cap. Deși până în urmă cu două zile nu am schimbat decât câteva cuvinte, pe Steph am surprins-o de câteva ori urmărindu-mă cu privirea, iar ultimele două zile au schimbat totul între noi, lucrurile evoluând extrem de repede.

— La dracu'!

— Poftim? sunt mirat de disperarea care l-a cuprins pe tata.

Cu mâinile în șolduri, ne privește pe rând pe fiecare dintre noi, apoi oftează adânc.

— Heather a fost doar începutul, iar Angel a urmat-o imediat. Acum voi doi...? Are dreptate.

— Cine? întreb derutat, mai ales că tata izbucnește în hohote de râs.

— Cine? Nebunul de Holden. Fir-ar să fie, Holden are dreptate: a început concursul!

Capitolul 5

Heather

— Cât despre camera copilului, m-am gândit să-i las pe ei s-o amenajeze. Eu așa mi-aș dori, termin de făcut prezentarea casei familiei Robinson și mă întorc curioasă spre mama și mătușa Aria.

Amândouă stau așezate la biroul mare al mamei și, după zâmbetele uriașe de pe fețele lor, înțeleg că le place proiectul meu.

— Și mie îmi place!

Glasul vesel al bunicii mele ne face să ne întoarcem brusc spre ușă doar pentru a o găsi pe Kim chicotind.

— Ideile tale sunt mult mai moderne decât ale noastre, dar asta probabil pentru că ești mai tânără decât noi, adaugă ea intrând și sărutându-ne pe rând pe obraji pe toate trei. Încep să mă întreb dacă îți va plăcea apartamentul pe care ți l-am dăruit și dacă nu era cumva mai bine să te las pe tine să-l amenajezi. L-ai văzut? întreabă așezându-se pe unul dintre scaunele libere și făcându-mi semn să iau loc lângă ea.

— Încă nu.

Oftatul meu adânc îmi arată dezamăgirea și o face pe Kim să se încrunte.

— De ce?

— Cameron le-a furat cheile, chicotește Aria.

— Poftim?

— Nu le-a *furat*, doar le-a împrumutat, lămurește mama problema. Exact cum a spus, nu le va lăsa pe fete

Triplu H

să se mute acolo decât după ce e sigur că vor fi în siguranță.

— Oh, Doamne! izbucnește bunica în râs. O să le pună uși de metal! Nu își dă seama că bărbații de lângă ele sunt cei care le vor ține în siguranță, nu niște nenorocite de uși?

Deși mama și Aria i se alătură imediat, veselie lor mi se pare exagerată, ca și obsesia tatei legată de protecție. Apoi îmi amintesc de disperarea pe care i-am zărit-o în privire de când a aflat de Tiger și inima mi se strânge. Poate că, dacă îl las să-și facă de cap și să-mi instaleze cine știe ce sisteme de alarmă sofisticate, o să fie mai liniștit. Pot și eu să fac măcar atât pentru el.

— Am uitat să vă spun! Am închiriat astăzi primul apartament din acel bloc.

Zâmbetul enigmatic al lui Kim ne face pe toate trei să o privim bănuitoare.

— Deja? Cui? întreabă mama imediat.

Nu își primește răspunsul pentru că ceva se lovește de fereastra biroului și tresărim puternic toate patru. Deoarece suntem la etajul zece al clădirii, nimic n-ar trebui să se izbească de...

— *Uau!*

Exclamația îmi scapă de pe buze doar ca să rămân apoi cu gura căscată și ochii lipiți de fereastra cu pricina.

— *Uau* și eu! o aud pe mama.

Kim chicotește și Aria oftează, dar nu-mi pot muta privirea la ele, pentru că sunt prea absorbită de ceea ce ne-a atras atenția la toate patru.

De fapt, *cine*.

Căci, pe o platformă obișnuită care se folosește de cei care spală geamurile clădirilor înalte, se află un bărbat.

Iar acest bărbat nu are nimic obișnuit la el.

O pereche de jeanși tociți și uzi pe alocuri îmbracă două picioare lungi și puternice. Talia lor joasă lasă și mai mult vederii din abdomenul gol, atrăgând atenția

asupra celor două șanțuri laterale care formează un V spectaculos. La fel de spectaculos este și abdomenul bărbatului sau pieptul lui lat. Ori bicepșii groși.

Fiecare mușchi perfect conturat îi joacă sub pielea arămie în timp ce bărbatul face mișcările specifice de sus-jos ale unui spălat de geam și am nevoie de câteva clipe lungi ca să-mi pot muta privirea și pe chipul lui.

Șapca întoarsă cu cozorocul la spate îi ține oarecum fixat părul șaten, lung până aproape de umeri, dar strâmb ușor din nas când, de sub barba îngrijită, trăsăturile lui nu mă atrag deloc.

— Asta e alpinist, mai mult ca sigur, șoptește mătușa Aria de parcă s-ar teme că bărbatul ne-ar putea auzi, deși știe foarte bine că e la fel de imposibil ca și să ne vadă, căci geamurile cu efect de oglindă împiedică vederea din afară.

— Așa crezi? chicotește Kim la fel de încet. După ce te iei? După colacul de sfoară de la picioarele lui?

Nu primește niciun răspuns și câteva minute bune rămânem tăcute, privindu-l fix cum își înmoaie racleta în găleata de la picioarele lui. Aproape că oftăm când priveliștea ne este acoperită de un strat gros de spumă.

Aruncând o privire cu coada ochiului spre cele trei, observ că toate patru stăm cu capul înclinat pe-un umăr. Toate spre partea stângă.

Câtiva dintre clăbucii de spumă șterși sar pe pieptul ras al bărbatului și urmăresc fascinată cum i se preling în jos, până pe cele șase pătrățele de pe abdomen.

— Parcă am vedea pe viu reclama aia la soluție de spălat geamuri, își amintește Aria. Mă uit la ea de câte ori o prind, însă numai pentru că și tipul ăla din reclamă arată bestial. Să vezi pe viu chestia asta e și mai incitant. Te face să-ți dorești...

— Să fugi acasă și să te apuci de spălat geamuri? o ironizează Kim.

Triplu H

— Nu. Să îl întrebi ce soluție folosește, primește răspunsul prompt, iar eu izbucnesc în râs.

— Are părul prea lung, murmură mama când toată spuma este ștearsă și toate patru ne înclinăm acum capetele deodată spre dreapta.

— Dacă i-aș putea tăia capul, ar fi perfect, constat cu voce la fel de șoptită.

— Dacă îi tai capul, o să fie mort, nu perfect, îmi dă Kim replica imediat și toate patru chicotim.

— O să fie mort oricum dacă nu dispare de la geamul vostru în două secunde. Nu mă interesează dacă se cațără pe frânghie până pe acoperiș sau se aruncă în cap de unde e, tot două secunde are la dispoziție.

Tresărind speriate din cauza vocii tunătoare a lui Hayden, ne întoarcem toate patru privirile vinovate spre ușă doar pentru a-i descoperi în pragul ei pe bunicul meu și pe Tiger, mai furioși decât i-am văzut vreodată.

Prima care își revine din surpriză e bunica, normal. Nu este absolut deloc jenată de postura în care am fost prinse și îi acordă un zâmbet strălucitor soțului ei.

— Hayden, doar ne uitam!

Primește drept răspuns un binecunoscut mârâit și o privire cu ochii mijiți.

Cu obraji în flăcări din cauza jenei, îndrăznesc să îi întâlnesc și eu privirea lui Tiger. Un mușchi îi joacă pe obraz și ochii verzi îi sunt întunecați de gelozie, dar au în ei și aceeași pasiune mocnită cu care mă privește de fiecare dată.

Înghit cu greutate când își încrucișează brațele la piept, gestul făcându-i bicepșii să se încordeze și să-mi atragă atenția asupra felului în mânecile suflecate ale cămășii albe de pe el stau aproape să pleznească.

Abia acum observ că s-a schimbat.

Deși poartă tot o pereche de jeanși, nu mai sunt aceeași ca azi dimineață. Tricoul a fost înlocuit de o

cămașă, în picioare are o pereche de cizme negre, iar cravata texană îi dă un aer stilat.

Arată atât de uimitor de sexy și sigur pe el, încât mă abțin cu greu să nu mă ling pe buze.

În timp ce îl sorb din priviri, atracția dintre noi devine aproape palpabilă. O simt izbindu-mă ca un val seismic și face ravagii în interiorul meu, aproape făcându-mă să tremur.

Observând efectul imediat pe care îl are asupra mea, un colț al gurii i se ridică, lăsând vederii acel zâmbet seducător care îmi face inima să palpita de fiecare dată.

— Mie ce mi-ai tăia ca să fiu perfect? întreabă cu voce răgușită.

— Nimic, șoptesc fascinată cu totul de noua lui înfățișare.

— Dacă mă întrebai pe mine, bombăne Hayden, îți spuneam eu ce-ți tăiam. Dar cum îmi doresc să am și strănepoți, cred că ai scăpat. Deocamdată.

Nebăgându-l în seamă, Tiger își ridică o mână și trage încet de broșa ornamentală a cravatei, apoi începe tacticos să își descheie nasturii cămășii de pe el.

Fără niciun fel de grabă.

— Tiger, ce faci? îmi umezesc buzele uscate brusc și privind neliniștită în jur.

Mama, Aria și Kim îl privesc curioase și cu zâmbetul pe buze, de parcă nu ar fi deloc ciudat că el s-a apucat de striptease în mijlocul unui birou.

— Dacă nu vrei să tai nimic, poate că vrei să adaugi, spune fără să-și mute privirea din ochii mei când își scoate cămașa din pantaloni.

— Băiete, lasă-ți pantalonii pe tine dacă nu vrei să te pocnesc! mârâie Hayden la el.

Nici de data asta Tiger nu îl bagă în seamă. Își aruncă cu un gest neglijent cămașa și cravata pe scaunul cel mai apropiat de el, apoi își agață degetele mari ale mâinilor de buzunarele din față ale jeanșilor.

Triplu H

— Ei, ce spui, iubito? Lipsește ceva?

La naiba, nu! Cu siguranță *nu!*

Nu lipsește nimic și nu e în plus nici măcar un gram de grăsime! Înghit din nou în sec în timp ce-mi plimb privirea peste pieptul lui. Poate că tipul care spăla geamuri arăta bine, dar Tiger... este perfect.

N-o fi el alpinist, însă mușchii îi sunt mai duri, mai bine definiți și mai armonios așezați. Are pieptul mai lat, pătrățelele de pe abdomen mai pronunțate, iar acel V înnebunitor știu exact spre ce indică.

— Pentru Dumnezeu, îmbracă-te! șoptesc disperată.

Zâmbetul lui Tiger se adâncește în fața privirii mele intense apoi, de parcă ar vrea să mă pedepsească pentru că am îndrăznit să privesc la alt bărbat, se întoarce spre cele trei femei de lângă mine.

— Doamnelor, voi ce părere aveți?

— Chiar dacă erai mut și tâmpit, tot aș înțelege de ce ar ieși Heather cu tine: pentru corpul tău. Însă prefer să mă abțin de la comentarii înainte ca Hayden să te castreze și să mă lase fără strănepoți. Așa că spun pas, chicotește Kim indiferentă la noul mârâit al lui Hayden.

— Spun pas și eu, adaugă mama râzând, pentru că ar fi ciudat să-mi pipăi viitorul ginere. Iar dacă află Cameron că, după ce mi-ai admirat fundul acum câteva zile, acum îmi arăți mușchii și abdomenul, cumpără toate drujbele din oraș și le folosește. Pe tine.

Netulburat de amenințări, Tiger își arcuiește acum o sprânceană spre Aria, care izbucnește și ea în râs.

— Nu o să fii ginerele meu, așa că aș putea să te pipăi puțin, dar nu vreau ca Hunter s-o lase văduvă pe Heather înainte de a se mărita. Pas.

Evident satisfăcut de răspunsuri, Tiger se întoarce din nou spre mine și redevine serios.

— Dacă vrei, pot să arunc și eu niște spumă pe mine și să mă prefac că spăl niște geamuri.

— Oh, da! *Asta* aş vrea s-o văd şi eu! se bagă Aria, iar eu mă holbez uluită la ea vreo două secunde înainte să mă avânt spre cămaşa lui Tiger.

O înşfac de pe scaunul pe care a aruncat-o şi, cu gesturi grăbite, aproape că îl îmbrac eu.

— Dacă nu te îmbraci imediat, s-ar putea să te castrez eu! mormăi nervoasă.

Nu apuc nici măcar să clipesc. Un braţ îi fuge înainte şi îmi cuprinde talia, lipindu-mă imediat de el într-un gest brusc, iar cealaltă mână i se înfînge în părul meu de la ceafă.

— Ador să văd cât eşti de geloasă şi posesivă! şopteşte chiar înainte să mă sărute.

Mă pierd cu totul în sărutul adânc şi plin de pasiune. Mă ameteşte felul în care gura lui o revendică pe a mea, luându-mi respiraţia, şi mă agăţ de umerii săi largi ca de un colac de salvare. Dar nu am de ce să mă tem că aş putea cădea sau prelinge pe podea, căci Tiger îşi înteteşte strânsoarea, susţinându-mă imediat.

Ca prin vis, aud câteva chicoteli şi pe Kim zicându-i lui Hayden că Tiger seamănă cu el la smucituri, apoi totul dispare din jurul meu.

Când sunt eliberată, în sfârşit, privesc uluită în jurul meu şi la faptul că am rămas singuri. Chiar şi tipul de la geam a dispărut şi, fără să vreau, mă întreb dacă şi-a terminat treaba sau s-a aruncat de la etaj de teama lui Hayden.

În timp ce îşi aranjează cămaşa şi îşi pune cravata din nou, ochii lui Tiger fug flămânzi peste tot corpul meu, apoi se apleacă spre mine foarte serios:

— Acum, iubito, dacă nu vrei să urc pe acoperiş şi să-i tai amărâtului ăla funiile care-l susţin, cred că ar fi cazul să mergem să luăm prânzul.

Capitolul 6

Tiger

Încă bombănind în gândul meu din cauza așa-zisului alpinist, opresc mașina în fața restaurantului la care am făcut rezervare și îi deschid portiera lui Heather, ajutând-o să coboare.

Ochii îmi rămân fixați câteva clipe pe pantofii roșii cu toc înalt – fiind primul lucru pe care îl observ – minunându-mă cum de poate umbla cu ei fără să-și rupă picioarele. Îmi place însă culoarea, pentru că roșul e cu siguranță culoarea ei. Apoi îmi urc privirea încet pe picioarele lungi și perfecte, întârziind puțin pe fusta albă care i se oprește fix deasupra genunchilor, pentru ca, în cele din urmă, să ajung la chipul ei.

Ochii ei albaștri, tivii cu gene negre și lungi se ridică spre mine și buzele senzuale i se întredeschid într-un surâs, iar asta face ca amintiri ale nopții trecute să năvălească peste mine și să mă încingă pe interior. Înghit în sec, încercând să controlez felul în care corpul îmi reacționează imediat din cauza ei, căci că ar fi cu totul aiurea să îmi fac intrarea în restaurant cu o erecție vizibilă pentru toată lumea.

Femeii care ne întâmpină îi spun cu glas sec numele pe care am făcut rezervarea, apoi îmi pun palma la baza spatelui lui Heather și o conduc spre masa noastră.

După numai doi pași, mă stăpânesc cu greu să nu înjur.

Mi-am dorit să ies cu Heather și altundeva în afară de barul meu, iar asta e prima noastră întâlnire adevărată,

însă acum aproape că regret că am făcut-o. Încruntat, observ că absolut fiecare bărbat din afurisitul ăsta de restaurant îi aruncă priviri lungi și pline de apreciere. Deși sunt mândru că este a mea, nu pot opri sentimentul de posesivitate care mă cuprinde.

— Acum înțeleg de ce nu ai fost lăsată niciodată să ieși singură din casă, mormăi înciudat. Și nici n-o să mai ieși. Promite-mi că nu mai ieși nicăieri decât însoțită de mine!

Heather aproape că se împiedică – nici nu-i de mirare la tocurele înalte pe care le poartă – și o susțin de braț când se întoarce brusc spre mine.

— Despre ce naiba vorbești? șușotește uluită.

Cu încântare, realizez că ea nici măcar n-a observat atenția de care are parte.

— Despre privirile pe care le atragi.

Privește mirată în jur, apoi ochii i se mijesc, iar corpul i se încordează.

— Ai nevoie de protecție ca să nu sară toate femeile astea pe tine?

Clipesc nedumerit din cauza ironiei care îi răzbate din voce, apoi mă încrunt.

— Ce? Nu! Care femei? Eu mă refeream la modul în care fiecare bărbat nenorocit din locul ăsta te dezbracă din priviri.

Durează trei secunde – timp în care nu facem decât să ne privim în ochi – până să realizăm că am înțepenit în mijlocul restaurantului, atrăgând atenția și mai mult asupra noastră. Apoi izbucnim simultan în râs.

— Suntem la fel de posesivi amândoi, îi șoptesc la ureche, făcând-o să se înfioare.

Profit de ocazie ca să-mi lipesc buzele de obrazul ei îmbujorat, abia apoi o conduc în sfârșit la locurile noastre.

O jumătate de oră mai târziu, îmi este aproape imposibil să înghit ceva. Din cauza lui Heather, normal.

Triplu H

Cu fascinație, privesc felul delicat în care își mănâncă ditamai friptura. Ținând cont de corpul ei subțire, m-am așteptat să-și ia o salată sau ceva asemănător, dar Heather mă surprinde din nou. În mod plăcut. Apoi îmi amintesc că a sărit din pat goală pușcă, la primele ore ale dimineții, topăind fericită numai la pomenirea unei nenorocite de pizza din care a mâncat apoi vreo trei felii.

— Desert? o întreb când nu a mai rămas aproape nimic în farfuria ei, curios să aflu dacă se ferește măcar de dulciuri.

— Tort de ciocolată, răspunde cu ochii strălucind.

Izbucnesc în râs din cauza încântării ei. Eu aș servi-o *pe ea* ca desert, dar pentru asta mai trebuie să aștept puțin.

O văd lingându-se pe buze când își primește prăjitura, apoi, când prima bucățică ajunge în gura ei, scoate un sunet criminal, de plăcere pură și care aproape că mă face să sar de pe scaun, pentru că e foarte asemănător cu cel pe care-l scoate de câte ori are un orgasm.

La dracu', Tiger, mai controlează-ți acum erecția dacă poți!

Am însă parte de un ajutor la care nu mă așteptam și pe care nici nu mi-l doream.

— Rhys? Când te-am văzut intrând, nu mi-a venit să cred că ești chiar tu. Ai dispărut de... cât timp? Trei ani? Pe unde te-ai ascuns?

Heather își pierde imediat interesul pentru prăjitură și, după ce lasă încet tacâmul în farfurie, ochii ei mijiți o măsoară cu atenție pe roșcata care a apărut lângă masa noastră, apoi se întorc întrebători spre mine. Fir-ar să fie!

Cu tot trupul încordat, mă ridic încet în picioare și încerc să îmi ascund ușoara teamă care mi s-a strecurat în piept. Heather nu știe atât de multe lucruri despre mine,

iar eu sunt aproape pregătit să i le spun, măcar parțial, dar nu într-un loc public.

— Mia.

Vocăa îmi sună aspră, așa că îmi dreg glasul.

— Nu m-am ascuns.

Pe naiba nu, dar nu trebuie să mă justific în fața nimănui în afară de Heather.

Îndrăznesc să arunc o privire spre ea, iar teama mea crește vertiginos. Sprijinită acum de spătarul scaunului, își pune un picior peste celălalt, luând o atitudine relaxată. O cunosc însă suficient de bine ca să știu că numai relaxată nu e. Din contră, e furioasă foc. Ochii ei albaștri sunt întunecați de gelozie și, în ciuda situației deloc favorabile pentru mine, tot ce îmi vine să fac este să o sărut.

— Mia este o fostă colegă de facultate, încerc să explic. Iar ea este Heather Bennett. Logodnica mea.

— Colegă de *facultate*?

— *Logodnica*?

Cele două întrebări puse simultan mă fac să îmi închid ochii pentru o clipă. Heather nu m-a întrebat niciodată ce pregătire am, iar eu nu i-am spus, așa cum i-am ascuns atât de multe alte lucruri.

Pe de altă parte, Mia știe prea multe despre mine.

M-am culcat cu ea o singură dată, undeva prin anul doi de facultate, după o petrecere studentască, când eram amândoi amețiți de băutură. Pe vremea aceea, o dată era suficient pentru mine, apoi treceam la alta. Ea știa foarte bine asta, așa că nu s-a așteptat să mă schimb. Am rămas în relații amicale și, pentru că frecventam aceleași cercuri, ne-am reîntâlnit adeseori. Până acum trei ani.

— Credeam că...

Privirea de atenționare pe care i-o arunc Mieii o face să amuțească brusc, la mijlocul propoziției, dar își revine imediat.

Triplu H

— Felicitări!

— Mulțumesc! rostește Heather cu o voce periculos de calmă. Am impresia că logodna asta uimește pe toată lumea.

Tonul ei blând nu mă proteste. Indiferent cât de prietenoasă este cu toată lumea de obicei, Heather este la fel de geloasă și posesivă ca toți ceilalți din familia ei, iar eu ador asta la ea, pentru că nu arată decât ce mult înseamnă pentru ea. Pe de altă parte, nici eu nu-mi pot înfrânge pornirile de om al peșterilor când vine vorba de ea, așa că ne potrivim perfect.

— Într-adevăr, este o surpriză, își revine Mia destul de repede, dar mă bucur că Rhys și-a găsit jumătatea. Merită să fie fericit. Sper ca de-acum să ne întâlnim mai des, ne spune înainte să se întoarcă la masa ei.

— *Asta* era surpriza ta? mă întreabă Heather imediat ce am rămas din nou singuri.

Ochii ei albaștri mă fulgeră furioși, iar eu oftez adânc. La naiba, mi-am imaginat cu totul altfel după-amiaza de azi!

— Nu. Mai servești tort?

Deși mă așteptam să fie supărată și să-mi spună că nu dorește altceva decât să plece, Heather mă uimește din nou când îmi surâde plină de ironie, iar răspunsul ei mă face să mă întreb dacă mai vorbim despre tortul din fața ei sau despre mine.

— Bineînțeles! Nu am de gând să renunț la nicio bucățică din el.

Și mă îndrăgostesc mai mult de ea.

Heather

Am rămas tăcută până când mi-am terminat prăjitura, chinuindu-l pe Tiger cu sunetele de plăcere pe care le-am scos. Mi-a fixat gura cu o privire atât de intensă, încât

aproape că m-am înecat de vreo două ori, dar m-am oprit numai când maxilarele i s-au încheștat și a părut că e la un pas să sară pe mine chiar acolo, în plin restaurant.

De fapt, și eu mai aveam puțin și săream peste masă, însă nu la Tiger, ci la Mia cea roșcată. A trebuit să-mi încrucișez picioarele ca să nu mă arunc în părul ei sau să nu cedez tentației de a îi scoate ochii cu care îl sorbea din priviri pe Rhys.

Deși știu că mă comport copilărește, rămân tăcută și când ne urcăm în mașină, chiar dacă asta îl face pe Tiger să devină încordat.

Privindu-l cu coada ochiului, îmi dau seama din nou cât de puține lucruri știu despre bărbatul cu care am promis că o să mă căsătoresc și, pentru prima oară, realizez că Tiger este cu mult mai mult decât un simplu proprietar de bar dintr-un orașel.

M-a surprins să aflu că a absolvit o facultate, deși este evident că are o minte ascuțită, dar acum îmi revin în minte o mulțime de lucruri. Frânturi de conversații pe care le-a purtat cu băieții.

L-am auzit discutând despre afaceri cu Derek și Robin, iar cu Mason și David făcând politică. După anunțul tatei că Angel și cu mine ne vom primi apartamentele numai după ce el se convinge că vom fi în siguranță acolo, l-am surprins discutând cu Harlan și Harley despre securitate. Atunci nu am dat atenție acestui lucru, dar acum îmi amintesc că știa extrem de multe despre sistemele de alarmă de care vorbeau.

O mulțime de subiecte care nu l-au pus niciodată în încurcătură, descurcându-se cu brio.

— Ce specializare ai? îmi scapă întrebarea.

Tiger tresare de parcă ar fi fost pierdut în propriile-i gânduri și îmi aruncă o privire scurtă.

— De fapt, am două specializări. Petrol și afaceri.

Uau!

Triplu H

Încă mă zgâiesc uluită la el când oprește mașina și, după ce arunc o privire curioasă în jur, realizez că suntem în fața unui bloc elegant, aflat nu prea departe de blocul în care am primit eu apartamentul.

Imediat ce cobor, corpul lui masiv îmi taie calea. Îmi înconjoară talia cu un braț, lipindu-mă de el cu un gest brusc și îmi zdrobește gura cu un sărut pătimaș.

— M-ai înnebunit cu prăjitura aia și cu sunetele pe care le-ai scos, îmi murmură pe buze, apoi oftează adânc. Știai perfect ce-mi faci, nu-i așa?

Aprob din cap, incapabilă să vorbesc, pentru că sărutul lui mi-a tăiat respirația și mi-a înmuiat picioarele și mă sprijin de corpul lui puternic când ne întoarce pe amândoi spre blocul în fața căruia ne aflăm.

— Asta e, de fapt, surpriza mea.

Nedumerită, examinez clădirea modernă, înaltă de vreo douăzeci de etaje.

— Ai cumpărat *un bloc*?

Zâmbetul lui minunat își face apariția doar cu o secundă înainte să își lipească buzele de ale mele într-un sărut tandru.

— Nu sunt chiar atât de nebun. Vino!

Tiger mă ține lipită de el în liftul îmbrăcat în oglinzi, sărutându-mi gâtul, și abia când ieșim și se oprește în fața uneia dintre cele două uși aflate pe palier, îmi dau seama ce înseamnă toate acestea.

— Te-ai mutat în Houston?

Privindu-mă mai serios decât l-am văzut vreodată, aprobă ușor din cap, apoi descuie ușa și îmi face semn să intru.

Pășesc cu ezitare și mă opresc după numai câțiva pași, privind curioasă în jurul meu.

Arhitectei din mine îi crește inima când descoperă un apartament superb, în care predomină sticla și cromul și mă răsucesc încet pe loc, încercând să cuprind cu privirea tot ce mă înconjoară.

Hermann Park oferă o priveliște spectaculoasă prin geamul dinspre răsărit, dar apoi alte lucruri îmi atrag atenția. Lucruri mărunte. Două diplome înrămate, câteva poze din care un Tiger mult mai tânăr zâmbeste fericit alături de diferite persoane. O minge de baseball cu câteva semnături pe ea, închisă într-o cutiuță de sticlă. O mulțime de obiecte personale pe care nu le-am văzut niciodată în camera de deasupra barului.

Este clar apartamentul unui burlac, dar arată locuit, nu de parcă doar ce s-ar fi mutat cineva în el, așa că mă întorc spre Tiger și îl întreb cu voce gâtuită:

— De când locuiești aici?

Ochii lui verzi mă fixează neliniștiți câteva clipe înainte să inspire adânc.

— Te rog, Heather, ia loc și o să-ți explic.

Ezit puțin, analizându-l pe bărbatul din fața mea și pe care am impresia că acum îl văd pentru prima oară, mai ales că este îmbrăcat altfel decât până acum. Am făcut dragoste cu el, îi cunosc fiecare bucățică din corpul superb, fiecare linie a tatuajului care îi acoperă brațul și m-am îndrăgostit nebunește de el de când l-am zărit. Am acceptat să mă *căsătoresc* cu el.

Dar nu știu aproape nimic despre el. Doar lucruri mărunte pe care le-am aflat în puținul timp de când suntem împreună.

Cu picioarele tremurând, mă îndrept spre cel mai apropiat fotoliu și mă așez pe marginea lui de parcă aș fi pregătită să o iau la fugă în orice moment, iar asta îl face pe Tiger să se încrunte.

Aproape că nu mai respir când ia loc în fața mea, cu coatele sprijinite pe genunchi și aplecat spre mine.

— L-am închiriat astăzi. Era gata mobilat și, în timp ce tu erai ocupată la birou, eu mi-am adus lucrurile. Sunt destul de expeditiv, așa că n-a durat prea mult, rostește indiferent, apoi îmi caută privirea. Heather, vreau doar să fiu cât mai aproape de tine. Nu-mi plăcea faptul că

Triplu H

trebuia să tot faci drumul ăla de aproape o oră până în Taylor și nici că nu puteam ajunge lângă tine cât de repede doream, așa că..., face un gest larg spre încăpere, m-am mutat. Am achitat chiria doar pentru o lună, iar dacă nu îți place...

— Îmi place, șoptesc uluită, iar Tiger oftează ușurat.

Apoi, amintindu-mi cât de mult își îndrăgește barul, mi se strânge stomacul de regret că renunță la el, chiar dacă o face pentru mine.

— Dacă te-ai mutat aici, ce se întâmplă cu barul? L-ai vândut?

— Nu. Deocamdată mi-am luat liber și l-am angajat pe Sean cu normă întreagă. Va dura probabil câteva zile până când va reuși să se obișnuiască să vină la program, dar se va descurca. E un băiat bun.

Privind din nou în jurul meu, inima mi se strânge când îmi amintesc de femeia din restaurant și de cuvintele ei, căci realizez din nou cât de puține știu despre Tiger.

— Ai locuit în Houston, nu-i așa? dau glas ideii nebunești care îmi trece prin minte, iar oftatul lui îmi arată că am ghicit.

Schițează un zâmbet slab, același zâmbet care îmi face întotdeauna inima să se topească, apoi redevine serios.

— Dacă m-ai fi cunoscut în urmă cu câțiva ani, probabil că nu mi-ai fi aruncat o a doua privire. Îmi plăcea să mă distrez și o făceam în fiecare seară. Uneori și peste zi.

Gelozia îmi apasă pieptul, chiar dacă știu că e o prostie să fiu geloasă pe trecutul lui.

— Petreceri și femei?

— Cam așa ceva. După ce am terminat facultatea, am lucrat la firma tatălui meu, dar nu m-am schimbat prea mult, iar asta a dus la o mulțime de certuri între noi. Își dorea să mă implic mai mult în afacerea familiei și să o

fac cu responsabilitate, două lucruri care mie, în acel moment, nu mi se păreau prea importante.

Încordat, se ridică și face câțiva pași privind încruntat în jurul lui.

— În cele din urmă, am încercat. Am început să mă... potolesc. Petrecerile s-au rărit și am devenit mai selectiv și mai pretențios în privința femeilor, însă ideile mele nu erau aproape niciodată pe placul tatălui meu, așa că ne-am certat și mai mult, mai ales când mi-a cerut... ceva ce nu aveam de gând să accept nici în ruptul capului. După un timp, m-am săturat. Acum trei ani, mi-am luat cu mine doar câteva lucruri într-o geantă și am plecat.

— Te-ai ascuns, îmi amintesc de cuvintele roșcatei.

— Nu chiar, șoptește reșezându-se în fața mea. Am vrut doar să îi dovedesc atât lui, cât și mie însumi, că mă pot descurca și singur.

Inima mi se strânge din cauza amărăciunii care îi răzbate din glas, iar asta probabil că se vede pe chipul meu, căci Tiger, care nu m-a scăpat din ochi nicio secundă cât a vorbit și mi-a pândit fiecare reacție, îmi poruncește șoptit:

— Vino aici!

Nu așteaptă s-o fac, ci se întinde după mine, trăgându-mă în poala lui. Buzele lui le mângâie pe ale mele într-un sărut blând, apoi mă strânge la pieptul lui când își continuă povestea.

— Pentru că una dintre specializările mele e în domeniul petrolului, m-am gândit să îmi încerc norocul la o sondă de petrol. Am lucrat acolo vreo doi ani.

— Acolo ai primit porecla Tiger, nu-i așa? Și tot acolo ai făcut toți mușchii ăștia! zâmbesc încântată, iar el râde ușor.

— Exact. Știi cum se zice, că practica te omoară, iar pentru mine s-a adeverit. Școala nu m-a pregătit pentru munca de jos și erau o mulțime de lucruri pe care trebuia să le învăț, așa că îi urmăream cu atenție pe toți colegii

mei. Spuneau că îi pândesc în tot ce fac, exact ca un tigru. E drept că saream și foarte ușor la bătaie, dar bătăile erau ceva normal la barăci. Așa am primit porecla. Mi-a plăcut și, în una dintre puținele zile libere pe care le-am avut, mi-am făcut tatuajul.

Mânele suflecate ale cămășii îmi dezvăluie doar o parte din desenul care îi ocupă tot brațul gros, dar îmi trec un deget peste liniile negre.

— Și mie îmi place. Tigru. Îmi plac și mușchii.

— Știu, rânjește sigur pe el, așa că îi dau una peste mâna tatuată și de care este atât de mândru.

Primesc în schimb un sărut năucitor, apoi Tiger își trece mândru degetul mare peste buzele mele înroșite și umede.

— Singura din familie cu care am păstrat legătura a fost sora mea, Kira. Mă tot ruga să mă întorc și, în urmă cu un an, aproape că am făcut-o. În drum spre Houston, m-am oprit la bar. În timp ce îmi beam berea, am aflat de la Frank – fostul proprietar – că vrea să vândă locul. L-am cumpărat imediat.

Păstrez pentru mine gândul că, deși trecuseră doi ani de la plecare, tot nu își dorea cu adevărat să se întoarcă acasă.

— Kira nu s-a supărat?

— Ba da. Ba chiar mi-a făcut o vizită furtunoasă în care m-a amenințat că-i dă foc barului. În cele din urmă, i-a plăcut și ei locul. M-a mai vizitat de vreo două ori de atunci.

— Iar acum vrei să pleci.

— Acum vreau să mă întorc în Houston pentru că *tu* ești aici. Nimic nu e mai important decât tine.

Aproape că îmi dau lacrimile de emoție când îmi mângâie obrazul cu dosul unui deget, dar tot mai am întrebări.

— De ce nu mi-ai spus adevărul până acum? De ce m-ai lăsat să cred că ești un simplu barman?

CORINA CÎNDEA

— M-ai iubi mai mult?

Deși îmi țin răsuflarea în fața zâmbetului său și a glasului răgușit cu care a pus întrebarea, nu ezit absolut deloc înainte să-i dau răspunsul.

— Te iubesc oricum.

Capitolul 7

Heather

Abia când îi văd ochii strălucind de încântare și apoi întunecându-i-se de pasiune îmi dau seama că, pentru prima oară, am recunoscut că îl iubesc.

Dar el *știa* asta oricum.

— N-am prea avut când să îți spun. Tu, Heather... m-ai năucit. Nu obișnuiesc să-mi povestesc viața oricui. În prima noapte petrecută împreună îmi stătea gândul oricum la altceva, rânjește el sugestiv, iar când ai plecat, nu credeam că o să te mai revăd vreodată. Apoi nu mi s-a mai ivit ocazia. M-am temut tot timpul că vreunul dintre băieți ori tatăl tău sau Hayden să nu afle adevărul înainte să ți-l pot spune eu.

Ghemuită bine la pieptul lui Tiger, privesc din nou în jurul meu. Deși sunt fericită că a ales să îmi destăinuiască toate astea, undeva în interiorul meu simt că este mai mult decât atât. Că nu îmi spune totul.

— Apartamentul ăsta e totuși unul foarte scump.

— Ai fi surprinsă să afli cât de bine se câștigă pe câmpurile petroliere, iar eu nu am cheltuit aproape nimic în acei doi ani, spune după o scurtă ezitare care nu îmi scapă. Am preferat să locuiesc în barăci, alături de ceilalți muncitori. Barul l-am cumpărat foarte ieftin și, cu toate că nu e mare lucru de capul lui, e mult mai profitabil decât ai bănuî. Heather, am suficienți bani încât să nu duci niciodată lipsă de nimic, dacă asta te îngrijorează.

— Nu mă interesează banii tăi nici acum. Îi am pe ai mei.

Tiger îmi mângâie din nou obrazul, cu ochii moenind de pasiune.

— Știu, te interesează doar corpul meu plin de mușchi, nu-i așa?

Râzând, îl înghiontesc în joacă, iar el profită de ocazie și mă sărută din nou.

— Nici pe mine nu mă interesează banii tăi, îmi spune redevenind serios dintr-o dată.

Știu că asta e o chestiune de mândrie bărbătească, dar nu-mi place panta serioasă spre care a luat-o discuția, așa că glumesc și eu.

— Te interesează doar corpul meu, nu-i așa?

Gropița din bărbie i se accentuează când zâmbetul îi luminează chipul, dar ochii lui nu-i părăsesc nici măcar o clipă pe ai mei când spune sigur pe el:

— Nu, iubito, eu ador *totul* la tine!

Rămânem tăcuți câteva minute bune, eu încercând să procesez tot ce mi-a spus și, totodată, încercând să ghicesc printre rânduri, iar Tiger pândindu-mi reacțiile.

Crescând într-o familie iubitoare, nu-mi pot imagina cum ar fi viața mea fără ei și inima mi se strânge de regret că Tiger a trebuit să treacă prin toate astea. Chiar dacă mi-a relatat aproape cu indiferență povestea lui, am ajuns să îl cunosc suficient de bine încât să remarc tristețea care i-a umbrit ochii și să ghicesc că a lăsat unele lucruri nespuse.

Totuși, am aflat astăzi o mulțime de lucruri despre el, deci pot să am răbdare până când îmi va dezvălui și restul, așa că îmi trec o mână prin părul lui blond și îi zâmbesc timidă.

— Credeam că o să te muți la mine. Nu pot refuza apartamentul primit de la bunica.

— Așa m-am gândit și eu, murmură mângâindu-mi obrazul, dar o s-o putem face numai după ce îți recuperezi cheile de la Cameron, iar asta s-ar putea să mai dureze. Până atunci...

Triplu H

Se oprește o clipă și o lumină jucăușă îi face ochii verzi să strălucească.

— ... am putea să punem aici în aplicare sfatul lui Holden.

— Ce sfat?

— Încercăm să rupem patul.

Înainte să pot clipi măcar, mă sărută din nou, însă de data aceasta nu mai există tandrețe sau blândețe în sărutul lui. Absolut deloc. Buzele lui le apasă nerăbdătoare pe ale mele, cucerind și invadându-mi gura atunci când îi permit. Brațul cu care îmi înconjoară mijlocul mă ghidează încet și sigur până când ajung să îl încălesc, iar cealaltă mână îi urcă de la genunchiul meu, mângâind nerăbdătoare pe pulpă în sus.

Scâncesc sub asaltul lui, iar el îmi răspunde cu un geamăt gutural, plin de plăcere masculină. Măinile ni se înfig în hainele celuilalt și aud câțiva nasturi zburând, dar nu mă interesează dacă sunt de la cămașa mea sau a lui. Tot ce-mi doresc este să ajung cât mai repede la pielea lui caldă, să-l simt cât mai aproape, iar el pare să își dorească exact același lucru.

Nu avem răbdare să înlăturăm cu totul hainele de pe noi. Îi trag cămașa în jos pe umeri, rămânându-i totuși pe brațe, și îmi lipesc buzele de pieptul lui gol, sesizând în treacăt că a rămas cu cravata la gât.

Tiger aproape că rupe încuietoarea din față a sutienului meu din dorința de a-mi săruta sâni. Urmează cureaua lui. Fusta mea, ridicată în talie. Trag de jeansii și de boxerii lui doar cât este necesar să îl eliberez, iar el îmi ferește cu un gest brusc chiloții.

În timp ce corpurile noastre se caută și se regăsesc, ne sărutăm din nou, la fel de sălbatic, iar sunetele noastre de plăcere răsună în tot apartamentul.

— Mărită-te. Cu. Mine.

CORINA CÎNDEA

Fiecare cuvânt este urmat de o mișcare a șoldurilor sale și sunt atât de pierdută în el, în toată ființa lui, încât aproape că nu pot să vorbesc.

— Am... spus deja... da.

— Cât mai curând, iubito. Săptămâna viitoare. Măine.

Șoaptele lui pasionale fac ca plăcerea să mă învăluie ca o vâlvătaie care tot crește până când ajunge la apogeu și mă mistuie cu totul. Tiger se avântă în mine încă o dată și, abia când îl simt pulsând din cauza propriei lui plăceri, scap printre buzele tremurânde cuvântul pe care îl așteaptă.

— Da!

Îmbrățișându-mă strâns, Tiger mă ține aproape până când ultimele valuri de plăcere se sting treptat, apoi mă sărută din nou, plin de tandrețe.

Scot un sunet slab de dezaprobare când se ridică cu mine în brațe, iar râsul lui jos îi face pieptul să vibreze sub obrazul meu.

— Stai liniștită, iubito, asta fost doar încălzirea. Abia acum ajungem la testatul patului. Am însă o rugămintă, îmi șoptește seducător și cu o privire păcătoasă. Vreau ca pantofii tăi roșii să rămână.

Chicotesc fără vlagă, dar găsesc totuși puterea să îi șoptesc și eu:

— Cu o condiție: să îți păstrezi și tu cravata.

Mult mai târziu, în patul rămas totuși întreg, sunt aproape strivită la pieptul lui Tiger. Cu o clipă înainte să mă pierd în lumea viselor, îmi dau seama că dorințele ni s-au îndeplinit.

Pantofii mei au rămas.

La fel și cravata lui.

Dar n-am folosit protecție.

Din nou.

Harley

Hotărât să o conving pe Stephanie să se mute și ea în blocul fetelor, bat cu nerăbdare la ușa ei. Nu mă aștept să cedeze prea ușor, dar nici eu nu am de gând să renunț.

Sunt luat însă pe nepregătite când Steph doar își întredeschide ușa și se încruntă la mine cu un singur ochi prin cei trei centimetri amărâți.

— Harley? Ce cauți aici?

O privesc uluit, incapabil să-mi găsesc cuvintele.

E drept că nu am schimbat noi decât câteva săruturi fierbinți, dar după întâlnirea de aseară, când am fost la barul lui Tiger, am crezut că putem considera că suntem împreună, chiar dacă m-a oprit din nou la ușa când am condus-o acasă și nu m-a invitat să intru.

Aceeași ușa nenorocită în spatele căreia se ascunde și acum.

Ce naiba?

— Nu aveam astăzi întâlnire, nu-i așa? mă întreabă din nou, oarecum derutată.

Mă încrunt și eu, din mai multe motive.

În primul rând, pentru că nu știam că nu am voie să o caut decât când stabilim să ne vedem. Iar în al doilea rând...

— De ce naiba vorbești în șoaptă? aproape că mârâi la ea.

Dispare și acel singur ochi al ei pentru două secunde și doar ghicesc că se uită peste umăr.

— Șhh! sâsâie spre mine când ochiul îi re apare în fanta ușii. Vorbește mai încet!

— Ești cu cineva! trag singur concluzia.

Gelozia mă face să văd roșu în fața ochilor și îmi ia mințile. Fără să mă gândesc prea mult, o palmă mi se proptește în lemnul ușii.

— Steph, dă-te în spate!

Tresare, ori din cauza furiei care mi se zărește în privire ori a tonului meu hotărât, dar nu se mișcă.

— Nu poți să intri!

— Pe naiba nu pot!

Îmi strecor cealaltă mână și o apuc de umăr, împingând-o ușor în spate doar cât să pot intra. Sesizez în treacăt că mâna mi-a întâlnit un umăr gol, dar nici asta nu mă poate opri să intru. Apoi trântesc ușa în urma mea și mă aplec până când ochii ei cenușii sunt în dreptul ochilor mei.

— Spune-mi că nu ești cu un alt bărbat!

Spre disperarea mea, inspiră întretăiat.

— Harley...

— Îl omor!

Vocea mea furioasă răsună în apartament și tot corpul mi se încordează, pregătit să fac exact ce am zis. Ba chiar îmi imaginez cum pumnii mei lovesc fața unui tip.

Rămân însă blocat după numai un pas, când un sunet extrem de ciudat se aude din spatele unei uși închise, probabil dormitorul.

Capul mi se întoarce brusc spre Steph, exact la timp pentru a o vedea cum îmi trage un pumn în braț.

— Vezi ce-ai făcut? L-ai trezit! Mi-a luat *două ore* ca să-l adorm!

Să-l adoarmă? Pe cine?

O urmăresc doar cu privirea când trece nervoasă pe lângă mine, încercând să înțeleg ce naiba se întâmplă, însă furia și gelozia mi-au dispărut complet. Durează câteva secunde bune până când mintea mea înțelege sunetele care se aud și îndrăznesc să o urmez în dormitor.

Mă opresc în ușă, nevenindu-mi să cred imaginea care mi se înfățișează în fața ochilor: Steph cu un bebeluș în brațe. Un bebeluș de numai câteva luni.

— Ai un *copil*?

Tripla H

Ochii ei cenușii mă fulgeră scurt, dar vocea îi este caldă și blândă când îi gângurește copilului ceva știut numai de ea.

Abia acum îi observ părul adunat în vârful capul într-un fel de claie dezordonată și, mai ales, felul în care este îmbrăcată. Sau, mai bine zis, cât de *dezbrăcată* este, pentru că nu are pe ea decât un tricou lălâi care i-a căzut de pe un umăr și care abia de îi acoperă fundul. Înghit în sec din cauza picioarelor superbe și goale, iar corpul meu reacționează instinctiv, plin de dorință, când îi văd sfârcurile împungând prin materialul moale.

Însă oricât de minunat ar arăta sau cât de dezirabilă ar fi, știu că momentul nu e absolut deloc potrivit pentru așa ceva, așa că îmi întorc atenția spre micuțul care acum urlă ca din gură de șarpe.

La dracu'! înjur în sinea mea. Nimeni nu mi-a spus că Stephanie ar avea un copil și nici nu am auzit pomenindu-se vreodată de unul, dar poate că l-a ținut secret.

— Nu mi-ai răspuns la întrebare.

Legănând copilul care plânge din ce în ce mai tare, îmi aruncă o privire dezaprobatoare.

— Nu e al meu, e băiețelul unei vecine. O mamă singură. Avea o problemă urgentă de rezolvat și m-a rugat să stau cu el câteva ore, dar a plâns aproape încontinuu de când e la mine, oftează ea. Nu știu ce să-i mai fac!

Aproape că izbucnesc în râs de ușurare când aflu că nu e al ei, dar și din cauza disperării sale. Fac însă greșeala să îmi cobor ochii din nou pe corpul ei și râsul mi se transformă într-un fel de geamăt.

— Pentru Dumnezeu, dă copilul încoace!

Steph se încruntă la mine, apoi se întoarce puțin, ca și cum ar vrea să ferească bebelușul de mine.

— Nu ți-l dau! Poate îi rupi ceva.

De data chiar izbucnesc în răs, iar copilul se oprește o clipă din plâns din cauza sunetului gros și puternic. În cele din urmă, mă aplec până când buzele mi se lipesc de urechea ei. Câteva șuvițe de păr ondulat îmi mângâie obrazul și inspir adânc, adulmecându-i parfumul.

— Iubito, dă-mi copilul și ia ceva pe tine până nu fac ceva nebunesc, o ameninț cu glas seducător.

O aud inspirând adânc, iar vocea îi este răgușită când mă întreabă:

— Nebunesc? Cum ar fi...?

Îi sărut locul moale de sub ureche, abia apoi îi șoptesc răspunsul.

— Cum ar fi să chem o bonă care să-l scoată pe micuțul ăsta la plimbare în timp ce eu te țintuiesc de pat și exersăm toate mișcările alea care duc la apariția unui asemenea băiețel. Deși, sincer să fiu, eu aș prefera o fetiță.

Când mă retrag, ochii ei sunt uluitori de mari, iar buzele roșii, puțin întredeschise, mă tentează să o sărut. O și fac, în același timp în care îmi pun brațele în jurul copilului.

Amândoi incremenim când îi ating cu dosul degetelor moliciunea unui sân, iar dacă ar fi după cât de închis devine cenușiul ochilor săi, lui Stephanie nu i se mai pare chiar atât de nebunească ideea mea.

Cu toate astea, face un pas în spate ca arsă, lăsând copilul în brațele mele.

— Ai grijă de el ca de ochii din cap! Vin imediat, spune grăbită și dispare înainte să pot măcar să clilesc.

Coborându-mi privirea spre micuțul din brațe, oftez. Lacrimi incredibil de mari i se scurg din ochi, iar bărbia îi tremură din cauza plânsului. Luând un șervețel umed din cutia aflată pe noptieră, îi șterg cu grijă fața.

— Tu ești chiar un puști frumușel, chicotesc spre el și, spre surprinderea mea, plânsul i se oprește.

Constat că vocea mea groasă este cea care îl face curios, așa că îl ridic mai mult pe un braț și mă așez pe unul dintre fotoliile din încăpere, continuând să debitez prostii.

— Știi, mie îmi place de fata asta pe care tu o necăjești de câteva ore. Îmi place mult de tot. Așa că ce-ai spune ca noi doi să facem o înțelegere: tu nu mai plângi, iar eu promit că o să te țin în brațe până vine mama ta după tine. Ce spui?

Primesc ca răspuns doar un oftat întretăiat și izbucnesc în râs când realizez că asta e tot ce o să primesc. Normal, pentru că probabil puștiul nu înțelege nimic din ce tot spun eu și nici nu poate vorbi.

— Dacă îl și adormi, mă mărit cu tine.

Capul îmi zvâcnește în sus și privirea mea arzătoare urcă alene peste Steph. Sprijinită de tocul ușii și ceva mai îmbrăcată acum – adică purtând sutien și o pereche de pantaloni trei sferturi – zâmbetul ei uluitor mă umple de căldură, la fel ca și vorbele pe care le-a șoptit.

— Asta o iau ca pe o promisiune, șoptesc și eu.

Privirile noastre se întâlnesc și rămânem așa câteva clipe lungi. În cele din urmă, când îmi cobor din nou ochii spre micuțul din brațele mele, rânjesc satisfăcut.

Mai degrabă obosit din cauza plânsului îndelungat decât datorită talentului meu în ale legănatului, băiețelul și-a vârât pumnul micuț în guriță și a adormit.

Peste el, o admir pe femeia care îmi umple gândurile în ultimul timp și pe care o doresc mai mult decât pe oricare alta dinaintea ei. Părul blond și creț îi este desfăcut acum și palmele mă furnică din dorința de a-mi trece degetele prin el. De a-l vedea împrăștiat pe perna mea. Dar nu mă mulțumesc doar cu atât.

Da, o doresc al naibii de mult, însă dorință am mai simțit și până acum, chiar dacă nu la fel de puternică. Pe Stephanie vreau să o am cu totul, constat cu surprindere. Cu trup și suflet. Pentru totdeauna.

CORINA CÎNDEA

Iar ea tocmai mi-a dat ideea cum am putea ajunge la asta.

Cu ochii mocnind de pasiune, îi țin privirea captivă în a mea și, cu un zâmbet larg pe față, arăt spre bebelușul adormit.

— Se pare că dorința ți s-a îndeplinit, iubito. Când ne căsătorim?

Capitolul 8

Harley

Tăcerea care se lasă între noi este atât de densă încât se poate auzi și mersul unui păianjen.

Apoi Stephanie izbucnește, uitând că trebuie să vorbească în șoaptă.

— Ai înnebunit de tot?

Bebelușul tresare, dar nu se trezește chiar dacă și eu izbucnesc în râs.

— Precum vezi, doarme buștean. *Eu* l-am adormit, în mai puțin de un minut, așa că rămâne stabilit. Ne căsătorim.

Steph deschide gura ca să zică ceva, apoi o închide brusc, fără să scoată vreun sunet și aproape că izbucnesc din nou în râs când rămâne nemișcată chiar și după ce se aud bătăi în ușa de la intrare.

— Bănuiesc că e mama copilului. I-l mai dăm sau îl păstrăm noi? N-am nimic împotriva înfierilor, dar aș vrea să facem proprii noștri copii și să ne simțim al naibii de bine de-a lungul întregului proces.

Nu spune nimic nici acum, nici măcar nu zâmbește la gluma mea. De fapt, dacă nu ar avea ochi atât de expresivi și nu ar clipi des din pleoape, aș putea crede că am o statuie în fața mea. O statuie superbă și sexy, așa că, în drum spre ieșire, mă opresc lângă ea doar cât să-mi lipesc pentru o clipă buzele de ale ei. Îmi răspunde instinctiv, exact cum mă așteptam s-o facă.

O aud totuși venind în urma mea exact când deschid ușa de la intrare.

O femeie tânără își rotunjește ochii căprui uluitor de mult când mă vede, apoi gura i se deschide într-un O perfect când vede copilul care doarme în brațele mele. Mă măsoară atentă din cap până în picioare și zâmbeste apreciativ.

— Ai reușit să-l adormi? Te rog, spune-mi că ești liber și disponibil la noapte!

Este rândul meu să rânjesc.

— Depinde ce înțelegi prin liber și disponibil.

— Nu e nici liber, nici disponibil! apare în sfârșit și Stephanie, iar eu o privesc uimit și încântat deopotrivă.

Uimit pentru că nu mă așteptam la tonul ei incisiv și încântat să descopăr că e la fel de posesivă ca și mine. Dacă eu eram hotărât mai devreme să îl omor pe bărbatul care credeam că e cu ea, purtându-mă ca un luptător de K1 intrând în ring, Steph arată ca o pisicuță zgribulită, pregătită să-și încerce gheruțele pe fața vecinei sale.

Zâmbind, îi cuprind umerii cu un braț și o trag lângă mine, iar cu celălalt întind mamei copilul adormit.

— Îmi pare rău, dar sunt luat. Tocmai am fost cerut în căsătorie și am acceptat. Acum ne scuzați, dar avem de pus la punct detaliile unei nunți, închid ușa în fața femeii uluite, apoi mă întorc spre Steph. Deci... Când și unde?

— Poftim? tresare ea și încearcă să scape din brațele mele, dar nu o las să se îndepărteze nici măcar un milimetru.

— Când și unde vrei s-o facem? întreb din nou.

— S-o facem?

Ignor faptul că îmi repetă cuvintele sperând să mai câștige niște timp și mă aplec spre ea. Îi sărut pleoapele, vârful nasului și obrazii, ocolindu-i în mod deliberat gura apetisantă și lipindu-mi buzele de gâtul ei. Îi simt pulsul zbătându-se sub piele și aproape că rânjesc când o aud scăpând un geamăt de plăcere.

Triplu H

— Ai dreptate, iubito. Nu cred că mai am răbdare până la nuntă. O *s-o facem* acum și stabilim *după* unde și când ne căsătorim.

Îi opresc cu ușurință protestele de pe buze cu propria mea gură atunci când o sărut, iar când îi ridic trupul de la pământ, picioarele ei îmi încercuiesc talia imediat. Nu mă opresc decât când ne întoarcem din nou în dormitorul ei și, extrem de încet, o las la pământ. Mișcarea ne face trupurile să se frece unul de altul, încingându-mi din nou pielea, dar nu mai vreau să mă grăbesc.

Îmi trec o mână prin părul de culoarea mierii, admirând felul în care buclele ei mi se încolăcesc pe degete, de parcă ar vrea să le rețină. Ochii îi sunt acum de un cenușiu întunecat, exact ca cerul înainte de furtună.

Cu toate astea, mâna ei micuță o prinde pe a mea când încerc să mi-o strecur pe sub tricoul care mi-a înfierbântat imaginația.

— Nu mă culc cu tine, șoptește cu glas răgușit.

Cu mintea încețoșată de dorință, am nevoie de câteva secunde ca să-i înțeleg cuvintele, pentru că trupul ei îmi spune altceva. Deși sunt surprins și știu al naibii de bine că aș putea-o convinge cu ușurință să se răzgândească, un *nu* rămâne *nu*. Tata m-a învățat asta de când a observat că încep să-mi fugă ochii după fete.

Chiar dacă erecția mea e aproape dureroasă de la cât de mult o doresc, îi accept decizia. Nu accept însă să nu o mai sărut, chiar dacă asta mă lasă schilod pe viață. Aleg mai bine să glumesc.

— Normal că nu te culci cu mine. La câte perne sunt pe patul tău, nu cred că mai avem loc și noi doi, îi șoptesc pe buze.

Steph își sprijină fruntea de pieptul meu și scapă un hohot sugrumat de râs care îmi arată că nici ei nu îi este ușor să se stăpânească. Cred că nici măcar nu e conștientă că brațele ei îmi cuprind talia și că se mai strâng puțin când aruncă o privire spre patul răvășit ca după o bătălie.

CORINA CÎNDEA

— Mă temeam că Brian o să cadă din pat.

— *Brian?* Cine naiba e Brian?

— Bebelușul.

Oftez ușurat. Pentru că nu pot gândi încă prea limpede, m-am temut pentru o clipă că refuzul ei este legat de existența altui bărbat.

— Eu îți promit că n-o să cad din pat, chiar și fără perne. O să mă țin atât de strâns de tine, încât nici n-o să te poți mișca.

Steph scapă un fel de chicotit, apoi oftează adânc în timp ce-mi rostește numele.

— Harley...

— Nu chiar acum, iubito.

Când își ridică fața spre mine, toată falsa mea veselie dispare. Fir-ar să fie, o doresc ca un nebun și n-am de gând să ascund asta!

Rămân nemișcat cât timp Steph îmi examinează atentă chipul, de parcă ar vrea să îmi rețină fiecare trăsătură în parte, dar nu reușește să-și ascundă emoțiile oglindite în ochii ei superbi. Îmi dau seama că aceeași dorință o simte și ea, chiar dacă nu vrea să recunoască asta.

— Angel m-a prevenit în legătură cu tine de când te-am cunoscut, șoptește când își trece vârful degetelor peste buzele mele, iar eu i le sărut imediat. De fapt, m-a prevenit în legătură cu toți treisprezece și, din ce am văzut până acum, nu a exagerat deloc. Voi aveți flirtul în sânge și o faceți la fel de natural precum respirați.

Mă încrunt, căci nu-mi place absolut deloc ce aud, deși știu că e perfect adevărat. În general. Până acum. Dar, la naiba, tocmai când flirtul s-a transformat în cu totul altceva, verișoara mea s-a gândit să îmi strice planurile!

— Mulțumesc frumos, Angel! O să te strâng de gât cu prima ocazie când te prind, mormăi nemulțumit. Asta dacă mă lasă Carter să mă apropii de tine!

Triplu H

Mormăiala mea o face pe Stephanie să izbucnească în răs și o sorb din priviri. Sunetul ușor răgușit, la fel de răgușit ca și vocea ei atunci când cântă, se strecoară în interiorul meu, coborându-mi în vintre și făcându-mă să devin imediat tare din nou.

Arunc încă o privire dezamăgită spre patul de lângă noi, apoi încerc să mă concentrez pe altceva, deși o strâng pe Steph mai bine lângă mine.

— Dacă tot nu vrei s-o facem acum, atunci ar fi mai bine să plecăm. De fapt, ăsta e motivul pentru care am apărut astăzi neanunțat la ușa ta: vreau să-ți arăt ceva.

Inspiră brusc când simte cât de tare sunt din cauza ei și, în mod cu totul surprinzător, se încruntă.

— Harley, dacă ai de gând să ți-o scoți din pantaloni ca să mi-o arăți, te pocnesc de nu te vezi!

Izbucnesc în răs, uluit că s-a putut gândi că aș putea face așa ceva, apoi o sărut. Adânc și pasional. Fierbinte și umed. Nu mă opresc decât când o simt tremurând în brațele mele și asta doar pentru că sunt la un pas să-mi încalc principiile și să trec peste acel *nu* al ei. Ar fi de ajuns doar încă un sărut și s-ar transforma în *da* imediat. Mi-o spune felul în care corpul ei îmi răspunde la fiecare atingere sau respirația ei grăbită.

Așa că inspir adânc și, înainte să dau naibii totul și să încercăm afurisitul ei de pat, o trag grăbit după mine spre ieșire.

Abia când ajungem lângă mașina mea vorbesc din nou, încruntându-mă spre clădirea din care am ieșit.

— Ți-am spus vreodată că nu-mi place blocul tău?

Încă amețită de graba cu care am tras-o după mine, clatină nedumerită din cap.

— Ei, bine, ți-o spun acum, pentru că are legătură cu ce vreau să-ți arăt.

Când ajung la blocul fetelor, o ajut pe Stephanie să coboare din mașină. Îmi împletesc degetele mâinii cu ale ei, apoi mă grăbesc spre intrare.

Trec cu pași mari prin holul de la parter, observând cu coada ochiului cum Bradley, care își instalează monitoarele la recepție, se holbează uluit la noi și mormăie un fel de salut la care îi răspund exact la fel. Abia când pătrund în lift realizez că am făcut-o pe Steph aproape să fugă după mine. Bine măcar că n-am aruncat-o pe-un umăr, că atunci aș fi arătat exact ca un om al cavernelor.

— Unde mergem?

Deși respirația îi este aproape o gâfâială din cauza grabei mele, Steph nu pare supărată deloc că am târât-o după mine. E doar curiozitate în felul în care mă privește.

— La etajul douăzeci și nouă. La treizeci vor locui Heather și Angel, adaug când doar clipește nedumerită din pleoape.

Începând să bănuiască ceva, ochii i se mijesc, dar nu apucă să spună nimic, căci ajungem la destinație și ușile liftului se deschid. Mă opresc în fața ușii din dreapta și abia când scot cheia din buzunar vorbesc din nou.

— L-ai observat pe tipul de jos? Nimeni nu poate trece de el decât dacă vizita i-a fost acceptată de unul dintre locatari. De asemenea, accesul în lift sau la scări se face numai cu cartele speciale pe care doar cei de la pază și cei care locuiesc aici le au. Acolo și acolo, arăt în dreapta și stânga mea spre camerele pe care Harlan sau tata le-au instalat deja, sunt camere de luat vederi prin care se supraveghează holul.

— Parcă am fi la Fort Knox¹, bombăne ea, iar eu rânjesc imediat.

— Nu, iubito, asta înseamnă protecție. Acum, ce-ai zice să vedem cum arată apartamentul?

¹ Fort Knox - un post al armatei în Kentucky, adiacent depozitarului Bullion al Statelor Unite, care este utilizat pentru a adăposti o mare parte din rezervele oficiale de aur ale țării.

Nu-i aștept răspunsul ca să descui ușa și să o invit să intre. O face aproape cu teamă, însă pot observa pe chipul ei că îi place ce vede după numai câțiva pași.

— Precum vezi, nu e mobilat, dar asta se poate rezolva rapid, arăt în jurul meu. Îți poți aduce orice dorești de la tine sau cumpărăm totul nou. Sunt trei dormitoare și un birou, dar pe el îl poți transforma în studio. E suficient de mare încât să poți pune acolo și un pian, dacă vrei.

Steph se oprește din admirat și se holbează la mine de parcă mi-ar fi crescut un al treilea ochi în frunte.

— Despre ce naiba vorbești?

Sprâncenele mi se arcuiesc de mirare. Arunc o privire în jurul nostru înainte să mă întorc spre ea, întrebându-mă ca prostul dacă n-am vorbit cumva până acum într-o altă limbă sau m-am bâlbâit.

— Despre apartament, normal. Și despre tine mutându-te aici. Nu-ți place?

— Ba da, dar... Am crezut că *tu* vrei să te muți aici!

Asta este o altă chestiune pe care doream să o discut cu ea, iar dacă tot a venit vorba...

— Deci vrei să ne mutăm împreună? Perfect! Așa mă gândeam și eu, dacă tot urmează să ne căsătorim.

Pentru a nu știu câta oară o las în seara asta pe Stephanie fără cuvinte, căci tot ce poate face este să înghită în sec. Aproape că mi se face milă de ea când ochii i se ridică spre mine plini de disperare.

Încercuindu-i talia cu un braț, o smucesc spre mine până corpurile noastre sunt delicios de lipite unul de celălalt, apoi îi mângâi obrazul cu dosul degetelor și redevin serios.

— Iubito, ți-am spus că nu-mi place blocul tău. Absolut deloc. Parcare aia subterană în care îți bagi tu mașina e atât de prost luminată încât m-am izbit de vreo doi stâlpi până când am găsit ieșirea. E periculos pentru oricine, darămite pentru tine. Te rog, lasă-mă să termin!

șoptesc când văd că vrea să mă întrerupă. Știu că nu te crezi mare vedetă — iar asta e unul dintre lucrurile pe care le ador la tine — dar *ești*, fie că-ți place sau nu. O să devii din ce în ce mai cunoscută, iar locul ăla devine un pericol pentru tine. Orice fan țăcănit poate afla unde locuiești și să dea peste tine.

— Vorbești de parcă aş sta cu uşa larg deschisă, așteptând să fiu atacată de fani! bombăne nemulțumită.

— Ai văzut ce se întâmplă la concerte, continui când îmi amintesc că agenții de pază au fost nevoiți de fiecare dată să blocheze o grămadă de nebuni care încercau să urce pe scenă și mi se încrâncenează carnea pe mine numai la gândul că cineva ar putea pune mâna pe ea. Locuind aici, aş fi și eu mai liniștit. Fă-o pentru mine, dacă nu vrei s-o faci pentru tine. Le ai pe fete aproape de tine, ea să nu mai spun că una dintre ele e propriul tău impresar, iar Harlan va locui vizavi. Deci, ce spui?

Privește încureată din nou în jur și, când se întoarce spre mine, oftează adânc.

— Harley, tu... Eu...

Zâmbesc fără să vreau când văd că se încurcă în propriile-i cuvinte.

— *Noi*, iubito.

— Acest *noi* se întâmplă prea repede! spune în grabă și făcându-mă să mă încrunt. Am trecut de la săruturi la căsătorie, mutat împreună și discuții despre copii în doar câteva zile.

— Așa suntem noi, cei din familia noastră, mai repeziți, ridic din umeri și ea oftează din nou.

— Harley, nu e vorba numai de asta. Am doar douăzeci și patru de ani și trebuie să mă concentrez pe cariera pe care abia am început-o. După apariția videoclipului, am programat un turneu de concerte și luni de zile o să fiu pe drumuri. Oricât de atrași am fi unul de altul, o să te plictisești să mă aștepți. Nu vreau să încep

ceva care să mă facă să sufăr, iar o căsătorie iese cu totul din discuție.

Pieptul mi se umflă de bucurie că măcar recunoaște atracția puternică dintre noi. Din tot ce a spus, singurul lucru care m-a surprins a fost doar vârsta ei.

— Ești cu trei ani mai mare decât mine. Te deranjează asta?

— Ce? Ai numai douăzeci și unu de ani? Nu arăți atât de tânăr. Credeam că ești cam de vârsta mea. Fir-ar să fie, îmi pocnește una în umăr, nu la asta mă refeream!

Izbucnesc în râs și îmi frec umărul ca și cum m-ar durea, însă abia de i-am simțit lovitura.

— Atunci la ce? Te temi că o să-ți fie prea grea verigheta și o să-ți amortească mâna când ții microfonul? Îți promit că îți iau una subțire și ușoară, glumesc din nou și drept răsplată primesc un ghiont.

— Eu încerc să fiu serioasă!

Zâmbetul îmi dispare imediat. Cu două degete, îi ridic bărbia până când privirile ni se întâlnesc, ca să poată vedea cât de serios sunt.

— Poate că mă comport uneori irațional și fac adeseori glume, dar sunt extrem de serios în tot ce te privește pe tine, indiferent că este vorba de ce se întâmplă între noi sau de siguranța ta. Angel trebuia să te prevină și că sunt extrem de posesiv, dar asta nu o să fie niciodată o piedică în cariera ta. O să ai concerte în toată lumea? Vin cu tine. Oricum firma noastră se ocupă de paza ta, iar eu o să fiu bodyguardul tău personal.

Ochii ei cenușii mă examinează câteva secunde lungi, dar în adâncul lor pot zări un licăr care îmi dă speranță și mă încălzește pe interior.

— Nu pot să cred că vorbești serios! Harley, ești student! Cu școala ta cum rămâne?

— Sunt isteț și o să mă descurc. O să învăț când ai tu repetiții. Când o să fie timpul, vin să-mi dau examenele, apoi mă întorc la tine, oriunde ai fi.

— E o nebunie!

Zâmbesc încântat pentru că, în ciuda protestelor ei verbale, îi simt corpul relaxându-se în brațele mele și îmi dau seama că e pe cale să accepte ce îi cer, chiar dacă *este* o adevărată nebunie.

— De câte ori suntem împreună, amândoi luăm foc, continui cu glasul răgușit de dorință. Poate că Angel a avut dreptate că îmi place să flirtez, însă cu tine e mai mult de atât. Mult mai mult. Simți și tu cât de puternică e atracția dintre noi și, chiar dacă tu ai glumit când ai spus să ne căsătorim, eu am fost al naibii de serios când am acceptat. Iubito, astăzi sau peste o lună, știi bine că tot ajungem să ne mutăm împreună, așa că... de ce nu azi?

— Harley...

Îmi lipesc gura de a ei, oprindu-i cuvintele. Nu e nimic blând în felul în care o strâng la pieptul meu, sărutând-o direct și adânc, cu toată pasiunea care mocnește în mine, dar Steph îmi răspunde la fel, ridicându-se pe vârfuri ca să ajungă mai aproape și împletindu-și mâinile în părul meu. Geamătul meu de plăcere este doar un răspuns la oftatul ei tremurat.

— Dacă te muți astăzi cu mine, aici, promit că mai amân puțin căsătoria, îi zâmbesc seducător.

— Azi?

— Da, azi. Nu vreau să mai aștept niciun minut.

Ușor amețită după sărutul meu, Stephanie aprobă din cap în cele din urmă, iar eu mă abțin cu greu să nu o iau pe sus și s-o lipesc de-un zid. Sau să luăm la rând toți pereții, în ce ordine vrea ea.

Îmi doresc însă ca atunci când va deveni a mea să o facem într-un pat, așa că mă mulțumesc doar să o sărut încă o dată, apoi o trag după mine spre ieșire, grăbindu-mă din nou.

— Acum unde fugim? bombăne când aproape că se împiedică din cauza vitezei mele.

Triplu H

Mă opresc atât de brusc încât se izbește de mine, iar eu profit de asta ca să îi înconjur talia cu un braț și să o trag și mai aproape. O scurtă privire spre ceas mă face să zâmbesc.

— Să cumpărăm mobilă și să ne aducem lucrurile, bineînțeles. Avem la dispoziție o după-masă întreagă.

Șocată, expiră tot aerul din plămâni într-un oftat, iar eu profit de ocazie ca s-o sărut din nou, apoi o trag iarăși după mine.

Mă opresc totuși imediat ce am ieșit pe ușă, pentru că dăm nas în nas cu Harlan și cu tatăl meu care meșteresc ceva la una dintre camerele de luat vederi. Amândoi privesc plini de curiozitate de câteva ori de la mine la Steph și la felul în care o țin de mână, apoi Harlan începe să rânjească.

— Măi, să fie! Ai convins-o deja să se mute aici? Singură sau cu tine?

Fără să-l bag în seamă, o strâng mai bine pe Steph lângă mine.

— Tată, ea este Stephanie Parks.

Oarecum stânjenită – sau poate doar emoționată – ea îi întinde o mână tremurândă.

— Domnule Bennett.

— Mă bucur să te cunosc, îi spune el strângându-i mâna și examinând-o atât de atent încât Stephanie se înroșește, așa că o trag imediat înapoi.

— Ne mutăm împreună. Aici, fac un semn cu capul înspre apartamentul din care tocmai am ieșit, iar sprâncenele tatei se arcuiesc.

— Vă mutați...? Aici?

Aproape că scapă cleștele pe care îl are într-o mână, dar reușește totuși să îl prindă după ce jonglează de câteva ori cu el. Își drege glasul, jenat, iar eu îmi ascund un zâmbet.

E pentru prima oară când îmi văd tatăl încurcat sau interesat de fata cu care ies. Dar e și pentru prima oară

când îi prezint cu-adevărat pe cineva, iar faptul că tocmai l-am anunțat că ne vom muta împreună îi arată cât de mult înseamnă Stephanie pentru mine.

Încercând să proceseze tot ce i-am spus și clipind des, îi mai aruncă o privire femeii care a devenit din nou ca o statuie.

— O să-i spun mamei tale să rezolve, dar... de ce vă grăbiți? Doar nu-i concurs, mormăie el în timp ce eu o trag pe Steph cea tăcută și roșie spre lift.

Ușile lui se deschid și, chiar înainte să intrăm, mă mai întorc o dată spre cei doi care ne privesc uluiți. Mă gândesc că mai bine le dau toate veștile deodată, așa că le trag cu ochiul și rânjesc.

— Nu l-ai auzit pe Holden? Concursul a început deja, așa că ar fi bine să vă pregătiți de încă o nuntă. Nu am stabilit încă data, dar cred că va fi destul de curând.

Imediat ce am terminat de vorbit, pătrundem în lift și ușile lui se închid în urma noastră, nedându-ne ocazia să vedem reacțiile celor doi. Oricum nu m-aș mai fi uitat la ei, pentru că prefer să o trag pe Steph în brațele mele și să o sărut. Din nou, pentru că nu mă mai pot sătura de ea.

Însă dacă mă iau după zgomotul puternic care răzbate până la noi, bănuiesc că tata tot a scăpat cleștele ăla din mână.

Capitolul 9

Harlan

— Te rog, spune-mi că am înțeles greșit și fratele tău mai mic *nu* are de gând să se însoare! exclamă tata imediat ce își recuperează cleștele de pe jos.

Rânjesc din cauza disperării care i se aude în voce, dar trebuie să recunosc că vestea m-a luat chiar și pe mine prin surprindere.

— Nu credeam că o să reușească să o convingă pe Steph să se mute aici nici singură, darămite cu el! Cât despre înșurătoare...

Mă opresc când izbucnește atât de tare în râs încât răsună tot holul și mă holbez nedumerit la el, întrebându-mă dacă n-a luat-o razna cumva din cauza șocurilor din ultimul timp.

— Tot nu pot să cred că nebunul de Holden a avut dreptate! rostește cu greu când râsul i se mai potolește. Întâi Heather, acum Angel și Harley.

Mă încrunt fără să vreau. Heather e deja logodită, iar Harley tocmai ne-a anunțat să ne pregătim de nuntă, deși nu am văzut niciun inel pe mâna lui Steph – știu asta pentru că m-am uitat foarte atent – iar blonda era cam zăpăcită de cap, probabil din cauza vitezei cu care s-a mișcat fratele meu. Oricât ar fi însă Harley de aiurit, ei îi place de el. I-am surprins nu o dată privindu-se pe furiș, încă dinainte de sărutul din studioul mătușii Nadine. Bravo lor! Steph s-a adaptat perfect nebuniei generale.

Dar drăcușorul de vară-mea...

— *Angel?*

Sigur, Carter e tot după fundul ei, dar ea încă îl ține la distanță, plină de ironie. Sau nu?

Ce naiba am pierdut?

— Da, Angel. Fotbalistul ăla nu o scapă din priviri și nici nu se teme de noi, la fel ca Tiger, iar ea se înroșește de câte ori sunt împreună. Cred că asta spune ceva, nu-i așa?

Spune o grămadă, pentru că n-am văzut-o înroșindu-se niciodată până nu l-a cunoscut pe el. Ar mai fi și faptul că a fost extrem de geloasă până când s-a lămurit ce legătură e între Julia și Carter, așa că oftez în sinea mea, gândindu-mă la nenorocitul ăla de concurs despre care glumește toată lumea.

Sunt surprins că sunt interesat măcar de nebunia asta de întrecere, însă îmi dau seama imediat și de ce: din cauza Juliei.

Până la ea, tot ce mă interesa la o femeie era să fie dispusă să ne distrăm, atât timp cât dura. Adică puțin. Fără sentimente implicate, fără promisiuni deșarte. Îmi pierdeam interesul destul de rapid și, imediat ce mi se ivea ocazia, treceam la următoarea. David sau Arian, nu mai știu exact care dintre ei, au spus odată că, de fapt, nouă ne place vânătoarea.

Poate că aveau dreptate. Poate că eram atras de acel minunat joc al seducției, acele schimburi de priviri pline de promisiuni și subînțeleșuri care duceau la mai mult. Îmi plăcea să descopăr femeia treptat și îmi găseam propria mea plăcere din plăcerea pe care i-o produceam ei. M-am concentrat asupra fiecăreia în parte, făcându-le să se simtă speciale și probabil că exact asta le făcea să spere la mai mult.

De când am cunoscut-o însă pe Julia, nicio singură dată nu m-am mai gândit la altcineva și nici măcar nu m-am uitat după altcineva. Ca niciuna alta înaintea ei, a reușit să mă captiveze cu totul și am rămas subjugat de ea.

Triplu H

Ce dracu' spun? Nu are rost să mă prefac. Sunt *topit* după ea, chiar dacă asta sună a naibii de siropos!

Îi ador chipul frumos și felul minunat în care ochii verzi i se măresc și se întunecă de câte ori îmi întâlnește privirea, la fel de mult ca și modul perfect în care corpul i se potrivește cu al meu, în ciuda diferenței de înălțime. De câte ori sunt lângă ea – sau doar mă gândesc la ea – devin și mai posesiv, dar în același timp îmi doresc și o mulțime de alte lucruri. Vreau să o protejez. Să o răsfăț.

Să o iubesc.

Dar, la dracu', pentru asta ar trebui să accepte că putem fi împreună.

— Deci care e treaba cu tine și cu sora fotbalistului? mă face tata să revin cu picioarele pe pământ și îl descopăr privindu-mă curios.

— Julia?

— Da, ea.

Încerc să rămân indiferent.

— Nu e nicio treabă. E una dintre dansatoarele alese pentru videoclipul lui Steph și va pleca din oraș imediat ce se termină filmarea.

Pe cine prostesc cu indiferența mea? Pe nimeni. Dacă mă iau după felul în care sprâncenele tatei se arcuiesc, s-a prins că e mai mult de-atât, însă nu-mi doresc să intru în amănunte.

În cele din urmă, când vede că nu am de gând să mai spun nimic, mă bate pe-un umăr și râde.

— Totuși, dacă reușește să te convingă să porți colanți, vreau și eu o poză. S-o pun în albumul de familie.

— Nici vorbă!

Fir-ar să fie de colanți și la naiba cu Harley că nu și-a putut ține gura! Parcă văd că de acum încolo o să se facă o mulțime de glume pe seama mea.

Cu toate astea, izbucnesc și eu în râs.

— *Ia băieții și haideți la blocul fetelor peste... să zicem trei ore. Am nevoie de ajutorul vostru.*

Mă încrunt, pentru că abia ce am ajuns acasă, iar apelul lui Harley nu mă prea încântă. Mă gândeam să fac un duș și apoi să încerc s-o conving pe Julia să ieșim în oraș.

— Nu reușești să îi faci față singur lui Stephanie?

— *Mă descurc minunat, mersi frumos. Cu ea. Cu mobila am eu o problemă.*

Ce naiba de mobilă?

— Ați rupt deja patul?

— *Ce? Nu! Mobila pentru noul apartament. Ți-am spus că Steph și cu mine ne mutăm împreună.*

— Azi? exclam uluit de viteza cu care se mișcă.

— *Normal că azi. Acum o cumpărăm, iar mai târziu am nevoie să mă ajutați la cărat și la montat, pentru că vreau să terminăm până diseară.*

Cu telefonul la ureche, privesc o clipă în jurul meu, la apartamentul în care am locuit în ultimii șase ani. Apartamentul în care au locuit părinții mei când s-au căsătorit, iar înaintea lor, bunicii mei. Este superb. Am avut aici o mulțime de petreceri nebunești și, într-un fel, a fost colțișorul meu de nebunii.

Cu toate astea, noul apartament – pe care tata mi l-a dăruit tocmai astăzi – e mult mai frumos.

— Unde sunteți? întreb când o idee nebunească îmi trece prin minte.

— *La Perigold.*

— Vin imediat.

Înainte să ies, îl sun pe Arian și îl rog să adune băieții, apoi trec pe la Julia.

— Am nevoie de tine, spun imediat ce îmi deschide ușa.

Triplu H

Ochii i se măresc de uimire din cauza modului direct în care o abordez și clipește de câteva ori înainte de a-și umezi buzele, făcându-mă să gem în sinea mea.

— Pentru ce?

— Îmi cumpăr mobilă pentru noul apartament și nu mă prea descurc. Ce zici, mă ajuți?

De fapt, mint cu nerușinare. Aș putea să le rog pe mama sau pe Heather să rezolve problema, iar eu m-aș muta în apartamentul gata aranjat, dar aș face orice ca să petrec mai mult timp cu Julia. În plus, mi-ar plăcea să-l aranjez cu ea, deși nu am nici cea mai mică speranță că vom locui vreodată împreună acolo.

Abia când aprobă din cap cu ezitare îmi cobor privirea peste corpul ei. Pantaloni scurți și tricou. Pantofi sport. Perfect pentru ce urmează, îmi spun în sinea mea înaintea să o sărut fierbinte, apoi o trag după mine la mașină.

Însă înainte de a pleca la magazin, trec din nou pe la blocul fetelor — și al meu — ca să poată vedea și Julia apartamentul.

O urmăresc cu atenție în timp ce se plimbă prin el, iar inima mi se strânge când observ cât de mult îi place, pentru că mi-aș dori... La dracu', îmi doresc ca Julia să rămână în Houston.

Când opresc însă în fața celor opt arcade ale intrării în magazinul care se spune că are absolut orice pentru o locuință, îmi vine o nouă idee nebunească: Holden a fost extrem de dezamăgit că nu a putut cumpăra paturi pentru fete, pot măcar eu să-l fac fericit, așa că-mi scot telefonul din nou.

— Ai timp pentru cumpărat niște paturi? îl întreb rânjind.

— *Paturi? Normal că am, primesc imediat răspunsul extaziat. Stai puțin! Paturi? La plural? Ai rupt mai multe într-o singură zi? Cum naiba ai reușit?*

CORINA CÎNDEA

— Harley și cu mine ne mutăm în blocul fetelor și avem nevoie de mobilă. Ești interesat?

— *Unde sunteți?*

— La Perigold.

— *Vin imediat. Nu cumpărați nimic până când nu ajungem și noi!*

Noi? Care noi?

Nu reușesc să îl întreb, căci îmi închide telefonul în nas, probabil grăbindu-se deja la mașină. Iar dacă mă iau după acel *noi*, bănuiesc că va anunța pe toată lumea.

Când coborâm din mașină, îmi împletesc degetele mâinii cu ale Juliei și îi caut privirea.

— O să se strângă probabil toată familia mea, dar o să ne distrăm al naibii de bine. Ești pregătită?

— Pentru ce?

Îmi lipesc gura de a ei într-un sărut flămând, încântat de faptul că îmi răspunde imediat cu aceeași pasiune. Mă retrag cu regret și oftez în sinea mea, apoi îi trag șmecherește cu ochiul.

— Pentru o adevărată nebunie.

Capitolul 10

Harley

— Ce naiba a fost în mintea ta de ai chemat pe toată lumea? mârâi spre Harlan, apoi privesc exasperat în jurul meu.

Credeam că, împreună cu Steph, o să ne putem face liniștiți cumpărăturile, dar n-am avut eu norocul ăsta. Nu, pentru că tembelul de frate-meu s-a gândit că e cu atât mai distractiv cu cât suntem mai mulți.

Nu m-a deranjat că Harlan a venit cu Julia, căci m-am bucurat când le-am văzut pe cele două blonde înțelegându-se perfect la cumpărarea de diverse... chestii. Iar prin *chestii* mă refer la mărunțișurile despre care eu habar n-aveam că ne-ar trebui.

Împreună cu Harlan, am rânjit când s-au extaziat în fața unei perne și am hohotit amândoi când au admirat o chestie de decor care nouă ni se părea că seamănă cu un penis uriaș. Veselia mi-a dispărut însă când Stephanie l-a pus în coș.

— Iubito, chestia aia nu o luăm!

— De ce? m-a întrebat nedumerită.

— Pentru că singurul penis din casa noastră va fi al meu.

Ochi în ochi, amândoi am ignorat hohotele de râs ale Juliei și Harlan.

— Nu seamănă cu un... penis, ci cu un microfon. Uite, dacă îl ții așa...

Uitându-mă la felul în care îl ținea, mintea mi-a fugit la lucruri deloc cuminți cu mâna ei, penisul meu și... La

dracu', am avut imediat o ditamai erecția pe care am fost nevoit să mi-o aranjez în pantaloni!

Mârâind, i l-am smuls din mână și l-am aruncat înapoi în raft, fără să-mi pese dacă se spărga sau nu, apoi i-am furat lui Steph un sărut grăbit.

— Vrei un microfon, atunci îți cumpăr unul. Îți cumpăr zece, dar chestia aia nu o luăm!

— Ești gelos pe un ornament?

După zâmbetul ei, jumătate dulce, jumătate ironic, cred că doar făcea mișto de mine, așa că am tras-o după mine la raionul de mobilă.

Bucătării. Perfect.

— Pe care o vrei? am întrebat după ce am văzut vreo douăzeci și tot nu s-a hotărât.

A ridicat din umeri, apoi și-a încrețit nasul într-un fel atât de dulce, încât am fost tentat să i-l mușc.

— Mi-e indiferent. Nu o să am timp să stau prea mult în bucătărie și, oricum, nu știu să gătesc.

Dându-i o șuviță de păr după ureche, m-am aplecat asupra ei.

— Iubito, nici nu mă aștept să o faci, pentru că, atunci când suntem acasă, doresc să facem cu totul altceva, ridic sugestiv din sprâncene. Împreună. Dar avem totuși nevoie de dulapuri pentru veselă, un sertar pentru tacâmuri și masa la care o să mâncăm. Și de un cuptor cu microunde, ca să putem încălzi mâncarea pe care o comandăm.

— Să nu-mi spuneți că ați ales deja paturile! a răsunat vocea lui Holden în tot magazinul, iar asta a fost momentul în care a început nebunia.

Și-a făcut apariția trăgând-o pe Marlene după el și urmat îndeaproape de bunicii și părinții mei. Acum, pe lângă ei, au dat năvală și restul băieților, împreună cu Heather și Tiger.

Ăștia doi de ce naiba au mai venit? Doar au totul mobilat deja, nu?

Triplu H

— Și eu vreau să mă mut în blocul ăla.

Cuvintele lui Rafe sunt urmate de o liniște mormântală, dar nu durează decât trei secunde.

— Și eu!

— Și eu!

— La dracu', și eu! Nu am de gând să rămân singur în blocul ăla vechi!

Uluit, descopăr că toți băieții vor să se mute, iar mama aprobă imediat, de parcă s-ar fi așteptat la asta. Ba chiar scoate o agendă și un pix din poșetă și râde încântată.

— Eu o să întocmesc listele. Când vă hotărâți asupra unui lucru, îmi spuneți și eu notez în dreptul numelui fiecăruia, ca să nu ne încurcăm.

Într-o hărmălaie generală, toată lumea deschide uși, trage sertare și probează scaune. Harlan cred că și-a ales deja mobila – sau se teme să n-o dărâme cineva pe Julia – căci a urcat-o pe micuța lui iubită pe un blat de dulap și s-a strecurat între picioarele ei, sărutând-o.

— Pentru Dumnezeu, băiete, așteaptă până ajungem la paturi! Sau vouă vă place s-o faceți pe dulapuri? chicotește Holden făcând-o pe Julia să se înroșească în obraji și să se ascundă în brațele lui Harlan. Kim, scumpo, ai notat tot? Bun, rânjește încântat când își primește aprobarea, apoi își freacă fericit mâinile una de alta. Acum să trecem, în sfârșit, la paturi!

La câțiva pași de noi, o vânzătoare roșcată ne privește zâmbind, dar păstrând totuși o distanță sigură de hărmălaia generală. E foarte frumoasă, cu niște ochi mari și albaștri și mă întreb distrat cum de n-a observat-o niciunul dintre băieți. În mod normal, până acum cel puțin unul dintre ei și-ar fi folosit farmecele asupra ei, dar probabil că febra cumpărăturilor i-a orbit parțial.

În schimb o observă Holden și prinde imediat viteză către ea, făcând-o să tresară.

— Domnișoară, unde e zona cu cele mai mari paturi?

— De ce? întreabă roșcata, pe numele ei Avery dacă mă iau după ecuson. Vreți să dormiți toți împreună? Nu cred că există pat suficient de mare ca să încăpeți toți și probabil că oricum s-ar rupe, începe ea să chicotească.

Holden o privește extaziat când aude de paturi rupte și mai că o ia în brațe s-o pupe. I-o ia însă înainte Dean.

— Să fie suficient de mare încât să încăpem noi doi. Ce zici, mă ajuți la probat?

— Glumește, nu-i așa? mă întreabă Stephanie în șoaptă, complet uluită.

Răspunsul și-l primește prin rânjetul pe care i-l arăt când îmi cobor privirea spre ea.

— O, Doamne! Angel avea dreptate când m-a prevenit în legătură cu voi. Sunteți nebuni!

De când au apărut și băieții, Steph nu s-a mai dezlipit de mine aproape de loc. Agățată de mâna mea, a privit amețită în jurul ei, încercând să țină pasul cu replicile pe care ni le aruncăm și încercând să-i memoreze pe cei pe care nu am apucat încă să-i prezint.

Cu toate astea, nu pot fi mai mândru de ea decât sunt, pentru că se descurcă de minune în nebunia generală. Arian mi-a răpit-o ca s-o întrebe ce părere are despre un cuptor încorporat în mobila de bucătărie, Derek a pus-o să se așeze pe vreo zece scaune, iar Robin a întrebat-o ceva despre culori.

Nici Julia n-a scăpat de asaltul lor. Reed și Robin au furat-o ca să vadă dacă o hotă nu e prea înaltă pentru ea, iar Mason dacă ajunge la niște dulapuri suspendate. Serioasă, și-a spus părerea tuturor, întorcându-se apoi imediat lângă Harlan și îngrămădindu-se bine în el.

Norocul lor că Dylan și Maddox și-au adus iubitele cu ei, pe Sara și Rita. Amândouă se simt în lumea lor, Sara aproape dansând printre dulapuri, iar accentul spaniol puternic al Ritei auzindu-se extrem de clar printre vociferări.

Triplu H

— La naiba, aproape că regret că Heather a primit apartamentul gata mobilat, îl aud pe Tiger râzând în hohote. E o plăcere să faci cumpărături cu voi.

Alături de Cameron și Hayden, stau toți trei ceva mai retrași și se distrează pe seama noastră. Heather, împreună cu mama și bunica, sunt concentrate pe listele pe care se adaugă mereu lucruri noi și știu că, în ciuda vânzolelii generale sau a faptului că mulți dintre noi se tot răzgândesc, nu o să se strecoare nicio greșeală pe listele alea. Toate trei sunt uimitoare când vine vorba de organizat ceva.

Exact în momentul în care pornim în grup dezorganizat și gălăgios pe urmele lui Holden, Dean și Avery, apare și Angel lângă noi. Împreună cu Carter, bineînțeles, pentru că tipul nu se mai dezlipește de fundul ei.

De fapt, chiar îmi place de fotbalist. Nu e cu nasul pe sus, nu-i pasă de amenințările nimănui din familie și chiar dacă se mai ironizează cu Angel din când în când, e foarte atent și grijuliu cu ea.

— Sper că n-am pierdut nimic important, chicotește ea. Am fost ocupată la studio, se întoarce spre noi, apoi începe să sară ca un iepuraș. Luni încep filmările pentru videoclip!

Steph se avântă înainte cu atâta elan, încât aproape că mă dăreamă. Apoi amândouă încep să ȝopăie spre Heather, care li se alătură imediat, urmată de Sara și de o Julia ceva mai potolită decât restul.

Însă, dacă stau să mă gândesc mai bine, este normal ca ea să nu fie la fel de exuberantă, pentru că asta înseamnă că se apropie plecarea ei. O singură privire spre Harlan îmi este de ajuns ca să observ că nici el nu este încântat. Cu maxilarele încleștate și tot trupul încordat, nu-și dezlipește privirea de pe micuța blondă.

— Îmi pare rău pentru ei, îmi șoptește Steph când se întoarce lângă mine, iar eu pot doar să aprob din cap. Se

potrivesc atât de bine și este evident că sunt îndrăgostiți unul de celălalt.

Înconjurându-i talia, o lipesc bine de mine și îi zdrobesc gura cu un sărut flămând, pentru că n-am prea reușit s-o mai fac în ultimele minute. Îmi răspunde cu atâta pasiune, încât gem gutural și îmi doresc să fim deja în noul nostru apartament. Singuri.

— Ca noi? o întreb cu glasul răgușit de dorință.

Ochii ei mari și cenușii mă privesc câteva secunde lungi înainte să-mi răspundă.

— Ca noi, aprobă în sfârșit. Acum hai să cumpărăm ce mai avem de luat! chicotește trăgându-mă pe urma celorlalți.

— Oh, Doamne! După ziua nebună de azi, parcă am ajuns în rai! o auzim pe Angel când ajungem în raionul cu mobilier de dormitor.

Trântită pe spate pe un pat pe care se poate odihni cu ușurință o familie întreagă — una normală, de vreo patru persoane, nu ca a noastră — geme de plăcere, de parcă tocmai ar avea un orgasm. Sunetul scos de ea generează mai multe și diverse reacții.

Noi, băieții, izbucnim în râs.

Matt, tatăl ei, se încruntă și mârâie sonor.

Carter înghite în sec și, în timp ce tot corpul îi devine încordat, o fixează cu o privire flămândă.

Fetele, în schimb, se aruncă pe pat lângă Angel, chicotind.

— La dracu', trebuie neapărat să pozez asta! exclamă Holden extaziat scoțându-și telefonul din buzunar și uitând să-și mai ia mâna de pe buton.

— Să mi le trimiți și mie! rostesc automat în timp ce o urmăresc fascinat pe Stephanie.

Îmbrăcată cu hainele în care aproape că am răpit-o de acasă, arată ca o puștoaică de șaisprezece ani. Cu toate astea, chipul ei arată că e femeie pe deplin. Deșii ochii îi

strălucesc, plini de neastâmpăr, buzele pline îi sunt curbate într-un surâs senzual și seducător în același timp.

Pentru câteva clipe, restul fetelor dispar și tot ce pot să văd e numai ea. Mi-o și imaginez în patul nostru, zâmbindu-mi la fel de minunat, înainte să fac dragoste cu ea. Și după, însă probabil că ochii i-ar fi ceva mai încețoșați și nu cred că va mai avea atâta energie câtă are acum.

— Ce zici, Harley? Îl luați? mă înghiontește mama răzând și aprob din cap ca un pudel, pentru că încă nu-mi pot găsi glasul. Perfect! Exact de ăsta le-am luat și fetelor.

În timpul ăsta, Holden începe să dea indicații ca un regizor de filme XXX.

— Acum pe rând, fetelor! Angel, tu ești prima. Dă capul mai pe spate. Așa! Carter, treci și tu lângă ea.

Deși fotbalistul ascultă imediat și se așază pe pat trăgând-o pe Angel în poala sa, privirea oarecum îngrijorată îi fuge spre Matt și Rafe, care mârâie amenințător.

— Acum voi doi, ne îmbrâncește Holden pe mine și pe Steph.

Din cauza forței cu care ne-a împins, aproape cădem pe pat și izbucnim în râs. Dar când privirile ni se întâlnesc, veselia ne dispare treptat, pentru că amândoi știm că diseară o să probăm patul ăsta cu adevărat. Vom fi numai noi doi, fără nimeni care să ne facă poze.

Și, la dracu', chiar dacă nu vom mai reuși să aranjăm niciun alt corp de mobilier în tot apartamentul, nenorocitul ăsta de pat va fi cu siguranță montat!

După noi, urmează Dylan și Sara la pozat, apoi Maddox și Rita, hohotele noastre de râs răsunând în tot magazinul.

Harlan și Julia sunt cei mai cuminți în materie de poziții, dar sărutul pe care îl schimbă ne arată că ăștia doi sunt genul care tac și fac.

CORINA CÎNDEA

— Acum Heather și Tiger.

Mult mai dezinvolt decât noi, Tiger își aruncă cizmele din picioare și se urcă până când e sprijinit de pernele de la capăt, apoi cu un deget, o cheamă pe Heather la el.

Fără să-i pese de mârâielile mele și ale lui Harlan sau ale tatei și bunicului, sora mea înaintează în patru labe până la el.

— Dacă au de gând să mimeze că fac sex, îi tai tipului cucul! mormăie tata amenințător, iar Stephanie aproape că-mi cade din brațe de râs.

Spre norocul lui — sau poate că e suficient de deștept să știe că nu e bine să întindă coarda prea mult — Tiger se mulțumește să o așeze pe Heather între picioarele lui, lipindu-i spatele de al său. Sora mea își întoarce capul peste umăr și, ochi în ochi, doar își zâmbesc.

— Fir-ar să fie! îl aud pe Holden chicotind în timp ce pozează de zor. Cu o singură privire, ăștia doi topesc arcurile de sub ei și vor inventa o nouă modă: paturile topite, nu rupte.

Capitolul 11

Harlan

Cu privirea pe cei doi, nu pot decât să-i dau dreptate nebunului de Holden.

Mă încrunt totuși când Tiger, deși își trece degetele unei mâini peste obrazul lui Heather, pe cealaltă o are în jurul mijlocului ei și, pentru o clipă, am impresia că îi mângâie burta. A fost un gest scurt și aproape de neobservat, însă... Apoi îmi amintesc că a rămas peste noapte la el, nu doar o singură dată, și mormăi o înjurătură. Nu sunt tâmpit să cred că, la atracția uriașă care este între ei, doar au dormit împreună.

Mama mă-sii de treabă! Doar nu cumva...

Nu reușesc să îmi duc bănuiala până la capăt, căci sunt întrerupt de Hayden, care mai mult ca sigur că a observat și el gestul.

— Holden, mai ții minte că, la cât de des băteai la ușa noastră, ai fost pentru mine și Kim ca un fel de anticoncepțional?

— Normal!

— Ei, bine, poți să-ți reiei rolul și să-i bântui acum pe Heather și Tiger.

Deși la început își rostogolește ochii încântat, Holden refuză în cele din urmă.

— Îmi pare rău, dar nu! Nu mai am douăzeci de ani și nu mai pot să străbat noaptea tot Houstonul ca să bat pe la diverse uși.

— Atunci pentru ce naiba mai ai un Ferrari? Doar nu ți-am cerut să mergi pe jos!

— Corect! Dar dacă țin bine minte, cu voi nu a funcționat, pentru că ai lăsat-o însărcinată imediat pe Kim cu Hunter și Hudson. Fir-ar să fie! Își mărește el ochii speriat, apoi începe să râdă.

— Ce-i? se încruntă Hayden bănuitor la el.

— Chiar nu ghicești? Gemeni! aproape că strigă Holden în culmea fericirii, făcându-i pe tata și bunicul să se albească imediat. Voi ați avut gemeni, Hailey și Cameron la fel și cred că i-ați făcut din prima încercare. Crezi că Heather o să sară exact peste tradiția asta?

Cu pumnii strânși și fălcile încordate, tata se întoarce mârâind spre cei doi, deși niciunul nu-l bagă în seamă. Primește însă un ghiont serios de la bunica, care bate apoi din palme, atrăgând atenția tuturor asupra ei.

— Eu zic să ne grăbim puțin dacă vreți să terminăm azi!

Ca la un semn, toți o luăm care încotro, încercând să ne terminăm cumpărăturile în cel mai scurt timp și exasperând întregul personal al magazinului.

Și pe ceilalți clienți, bineînțeles.

— La dracu', m-am încălzit de tot! bombăn apucându-mi tricoul de pe spate cu o mână, trăgându-l peste cap și azvârlindu-l apoi într-un colț.

Cu coada ochiului, arunc o privire spre Tiger. La naiba, tipul parcă e extraterestru. Nu a transpirat aproape deloc, nu gâfâie aproape deloc și îi merg mâinile de parcă toată viața ar fi montat mobilă.

Când ne-am terminat, în sfârșit, cumpărăturile, Kim și Harley au luat situația în mânuțele lor magice. Bunica a rămas la magazin, dând instrucțiuni ce și unde să se încarce, iar mama a așteptat camioanele în parcare din fața blocului, dând ordine ca un general. Cu handsfree-uri în urechi, au păstrat în permanență legătura una cu alta

Triplu H

prin intermediul telefoanelor. Râzând, Carter a spus că ar fi bune amândouă de coordonatori de joc.

Când totul a fost descărcat, bunicii și părinții au plecat acasă, lăsându-ne pe noi, tinerii, să ne desfășurăm după bunul plac.

Pentru că Harley și cu mine am fost primii care am spus că ne mutăm, ne-am împărțit toți în două grupuri, ocupându-ne întâi de apartamentele noastre, pe celelalte urmând să le aranjăm abia mâine, iar Heather a luat fetele sus la ea, lăsându-le doar pe Stephanie și Julia să ne ajute la aranjat mărunțișuri.

Acum, când la mine mai avem de fixat ultimul corp de mobilă din bucătărie, am rămas doar Tiger și cu mine.

— Oh, Doamne!

Îmi întorc surprins capul, doar pentru a o găsi pe Julia în ușa bucătăriei, cu obrații ușor înroșiți și privirile fixate pe spatele meu. Ignor rânjetul lui Tiger pe care-l observ cu coada ochiului și mă concentrez asupra ei.

Știu că nu e prima oară când mă vede la bustul gol, însă nu e același lucru ca la studio. Atunci am stat oarecum relaxat, dar acum, datorită muncii fizice, toți mușchii îmi sunt tonificați. În plus, fără să fiu vreun increzut, știu exact cât de bine arăt.

Mă bucur însă nespus că Juliei îi place ce vede.

Cu privirea în ochii ei, mă îndrept încet spre ea până când e nevoită să-și incline capul pe spate ca să poată păstra contactul vizual. Recunosc dorința care îi întunecă ochii verzi, așa că îi îmi lipesc gura de ai într-un sărut care ne lasă pe amândoi fără aer.

Ca prin vis, îl aud pe Tiger spunând că a terminat și că ne vedem la Heather, însă sunt prea absorbit de Julia ca să îl bag în seamă.

— Dorești ceva? o întreb cu glas răgușit de dorință când îi eliberez gura dulce.

Privirea îi coboară pe pieptul meu pentru o clipă, iar eu zâmbesc când o văd înghițind în sec. *Dorește-mă pe mine!* rostesc în sinea mea.

— Voiam să-ți spun că am terminat, șoptește cu voce la fel de răgușită ca și a mea.

Peste capul ei, privesc spre livingul care arată superb. Canapelele mari sunt la locul lor, la fel și fotoliile, iar corpurile de bibliotecă așteaptă doar să-mi aduc cărțile din vechiul apartament. Deși mai lipsesc încă o groază de lucruri, totul arată minunat și se observă clar mâna unei femei. Cu toate astea, chiar dacă am ales împreună fiecare nenorocit de obiect, de parcă ar urma să ne mutăm împreună, știu în sinea mea al naibii de bine că nu e așa.

Zâmbesc însă fără să vreau când, pe măsuta de cafea din sticlă, observ un buchet de flori care habar n-am de unde a apărut.

— Florile îmi plac. Și mă bucur că n-ai cumpărat nici tu penisul ăla uriaș.

Sunetul răgușit al râsului ei mă umple de dorință.

— Poate că o să ți-l iau cadou de ziua ta.

În mod normal, n-aș pune o porcărie din aia în casă nici să mă plătești, dar dacă ar fi cadou de la Julia... Mda, probabil că l-aș pune la loc de cinste. Ori în dormitor.

— Ar trebui să te grăbești până când nu se epuizează stocul. După cum ai văzut, are mare trecere la femei și nu mai sunt decât două zile până la ziua mea.

Mă privește uluită câteva clipe, iar eu îmi dau seama că nu i-am spus până acum.

— Sâmbătă e ziua ta?

— A mea, a lui Heather și a lui Angel.

Mă privește atât de dezorientată, încât izbucnesc în râs. Știu foarte bine că, având aceeași dată de naștere, se iscă confuzii.

— Dar Angel nu e... Stai așa! Sunteți *tripleți*?

— Tripleți din mame diferite, încerc să par serios și o zăpăcesc și mai tare.

Triplu H

— Adică aveți același tată și v-ați născut în aceeași zi?

Hohotesc atât de tare, încât răsună tot apartamentul. Julia clipește mărunț din pleoape, așa că mă hotărâsc că ar fi cazul să o luminez înainte să spună vreo prostie celorlalți și să-i facă pe tata și unchiul Matt să ceară teste de paternitate.

— Nu, iubito, așa s-a nimerit. Angel s-a născut exact când trebuia, la termen, dar Heather și cu mine ne-am grăbit cu vreo două săptămâni.

Cu ochii mijiți spre mine, Julia arată pregătită să mă pocnească, așa că îmi strecur un braț în jurul ei și pe celălalt pe sub genunchi, ridicând-o în brațe, apoi mă îndrept spre dormitorul meu, abia acolo punând-o din nou jos.

Îi feresc o şuviță de păr scăpată din cocul lejer, apoi îi mângâi obrazul cu dosul unui deget.

— Dacă tot vrei să-mi faci un cadou de ziua mea, renunță la chestia aia care seamănă cu un penis. Vino cu mine la dineul de inaugurare al spitalului.

Aprobă imediat, iar eu o sărut drept mulțumire. Răspunsul ei fierbinte transformă sărutul însă în altceva. Devine de o mie de ori mai pasional. Îmi face sângele să clocotească și mă încălzește mai rău decât a făcut-o căratul mobilei. Ajung să ard de-a dreptul pentru femeia din brațele mele.

— Rămâi, îi șoptesc. Rămâi cu mine până pleci.

I-aș putea spune că mă mulțumesc să fie lângă mine chiar dacă alege să doarmă separat, în unul dintre celelalte dormitoare, însă amândoi știm că aș minți. Nu aș putea sta departe de ea nicio secundă.

— Harlan...

Felul în care îmi rostește numele și tristețea din ochii ei îmi dau răspunsul fără să fie nevoie de cuvinte.

Oftând, îmi lipesc buzele de fruntea ei.

— Mă duc să fac un duș, apoi mergem și noi la Heather.

După un duș cu apă rece și treizeci de minute mai târziu, privesc uluit la terasa uriașă care înconjoară apartamentele fetelor. Când am fost aici prima dată, împreună cu tata și Harley, nu am descoperit-o.

Cu o lățime de vreo patru metri, terasa se lărgeste și mai mult în partea dinspre apartamentul lui Heather, dezvăluind un loc amenajat aproape ca și curtea din spate a părinților mei.

Canapele și fotolii din ratan alb cu perne azurii, alături de câteva șezlonguri, formează un loc perfect de relaxare, iar ambianța este mult îmbunătățită de ghivecele mari cu plante care străjuiesc terasa.

Observ însă că nu suntem decât cei care avem pereche. Tiger e tolănit comod pe un șezlong, cu Heather aproape culcată peste el, iar pe altul, în aproape aceeași poziție, sunt Harley și Stephanie. Dylan cu Sara și Maddox cu Rita împart câte un fotoliu, însă am parte de o surpriză când, îngrămădită bine lângă Dean, o descopăr pe Avery, vânzătoarea roșcată. Se pare că Dean nu s-a ales de la magazin numai cu mobila, ci și cu o iubită.

Carter și Angel – ajunși și ei aici în cele din urmă – stau separat, dar nu pentru mult timp, căci fotbalistul o ia de mână și o trage în poala lui. Rânjesc când, deși mă așteptam ca ea să comenteze sau să se opună, acceptă imediat.

După mai bine de două ore în care ne-am distrat amintindu-ne diverse glume de peste zi, Heather se ridică brusc, făcându-l pe Tiger să tresară.

— Mie îmi este foame.

Amintindu-mi de gestul Jaguarului, o privesc atent. Pofte la ore târzii? Însă sora mea nu a ținut niciodată vreo nenorocită de cură de slăbire, așa că nu e nimic

Triplu H

neobișnuit dacă la aproape miezul nopții comandă o friptură.

Uit însă de asta când, după ce toată lumea a mâncat, Heather apare cu un tort uriaș de ciocolată.

— Am descoperit că mama nu doar că mi-a amenajat apartamentul, dar mi-a și umplut bucătăria cu alimente așa că... M-am gândit să fac și eu ceva cât timp voi ați fost ocupați cu montatul mobilei.

Uluit, Tiger se zgâiește la ea câteva clipe, apoi chipul i se luminează, plin de admirație.

— Tu l-ai făcut? Nu-mi spune că știi și să gătești!

Păi, da, n-are de unde să știe că sora mea știe să facă prăjituri și să gătească pentru că, atunci când sunt împreună, mintea le stă la... cu totul altceva! Și sunt sigur că Tiger se gândește la prostii și când Heather ia prima îmbucătură de tort.

Moștenind de la bunica pasiunea în privința ciocolatei, are aceeași reacție ca și ea: scoate un sunet grav, de plăcere pură și care îl face pe Tiger să înghită în sec.

Am însă și eu aceeași reacție când Julia scoate un sunet la fel de criminal, urmată de celelalte fete. Ametit, îmi plimb privirea roată, doar ca să descopăr că toți bărbații avem aceeași expresie disperată pe fețe.

Și rămânem la fel, chinuiți de dorință, până când fetele ne adorm pe rând în brațe.

Dylan, Maddox și Dean sunt primii care se ridică, având o grijă deosebită de comorile din brațele lor. Nu le trezesc pe fete când intră în lift și sunt sigur că nu le vor trezi decât când vor ajunge acasă, la vechile lor apartamente.

Mă încrunt totuși când și Carter o ia de-a lungul terasei, cu Angel la pieptul lui, îndreptându-se spre apartamentul ei. Mă abțin însă de la comentarii, coborându-mi privirea spre Julia.

CORINA CÎNDEA

Cu capul pe umărul meu, doarme atât de liniștită, de parcă ar ști că locul ei e aici, în brațele mele.

— Poate că ar fi cazul să îi spui ce simți.

Șoapta lui Harley mă fac să ridic brusc capul și să-l fulger cu privirea, apoi oftez și mi-o întorc din nou la femeia care mi-a întors viața pe dos.

— Nu avem probleme cu ce simțim unul pentru celălalt, ci cu faptul că trebuie să plece.

— Atunci, roag-o să rămână, spune și Tiger în șoaptă.

— La dracu', aș vrea să fie atât de simplu! Aș ruga-o în genunchi dacă aș ști că există cea mai mică șansă ca răspunsul ei să fie da. În același timp, înțeleg perfect ce înseamnă cariera pentru ea și îi respect decizia. Nu pot fi chiar atât de egoist.

Chiar dacă tăcerea care se lasă îmi arată că Tiger și Harley sunt de acord cu mine, îmi doresc să pot schimba ceva. Să găsesc o cale de mijloc.

Oftând, mă ridic la rândul meu, însă în lift nu apăs pe butonul de la parter. Poate că Julia se va supăra pe mine, dar nu am de gând să o duc în noaptea asta acasă la bunicul ei.

Măcar pentru o singură nenorocită de noapte, va dormi cu mine.

Iar asta e ciudat, pentru că, fir-ar să fie, niciodată nu mi-am dorit să *dorm* cu cineva!

Capitolul 12

Angel

Pentru o clipă, am impresia că plutesc și că o adiere de vânt îmi trece peste piele. Deși nu-mi este frig, mă îngrămădesc mai bine lângă sursa de căldură de care sunt lipită. O fac și pentru că sentimentul de bine pe care mi-o dă e cea mai delicioasă senzație pe care am simțit-o vreodată. Ca din depărtare, mi se pare că aud un râs jos și răgușit, dar sunt prea moleșită ca să mă întreb care e sursa lui și dacă e real sau nu.

Mormăi totuși nemulțumită când căldura dispare. Am impresia că sunt legănată, că de-a lungul picioarelor mi se strecoară un fel de răcoare și plăcerea e înlocuită de sentimentul de pierdere; ba chiar întind mâna, sperând să o regăsesc. Oftez ușurată când palma mea ajunge din nou la ea și încerc să o trag din nou spre mine.

— Ai răbdare, iubito!

Nici chiar cuvintele rostite șoptit la urechea mea nu mă pot face să ies din moleșeala dulce și să deschid ochii. Aud foșnet de haine și, atunci când patul se lasă puțin în dreapta mea, mă întorc instinctiv spre acea parte și mă îngrămădesc mai bine lângă ceea ce căutam.

— Angel, mă omori!

Undeva, într-un colț al minții mele adormite, recunosc vocea. Îmi amintesc că mi-am pus capul pe umărul lui Carter și cât de bine m-am simțit, așa că îi șoptesc numele într-un oftat ușurat.

— E bine că nu te gândești la altcineva.

CORINA CÎNDEA

În timp ce căldura mă înconjoară cu totul, oftez de plăcere, căci nu m-am mai simțit niciodată atât de minunat.

— Tu ești singurul.

O tăcere liniștitoare se așterne câteva clipe și aproape că mă pierd de-a binelea în lumea somnului. Aproape, căci mă simt brusc întoarsă pe spate și aud o voce care sună în același timp răgușită și uluită.

— *Poftim?*

Somnul îmi dispare brusc și deschid ochii larg, uimită să îl găsesc aplecat deasupra mea pe cel pe care îl visam.

— Carter?

Ochii lui, acum de un verde întunecat, mă privesc cu atâta intensitate, încât înghit în sec.

— Ce-ai spus?

Clipesc mărunț de câteva ori, încercând să revin la realitate, dar nu mă prea ajută faptul că fața lui e la doar câțiva centimetri de a mea și că îi simt respirația pe buze. În cele din urmă, mă încrunt când înțeleg în sfârșit întrebarea lui. Să spun ceva? Când? Dormeam și visam atât de frumos.

La naiba! Nu *visam*?!

— N-am spus nimic. Dormeam, mormăi cu jumătate de gură.

Privirea i se plimbă peste chipul meu, încercând să descopere dacă spun sau nu adevărul. Îi întârzie puțin pe gura mea, apoi urcă în ochii mei și zâmbeste.

— Atunci înseamnă că vorbești în somn. Mi-ai șoptit numele și ai spus că sunt singurul. La ce te-ai referit?

Oh, Doamne! Chiar asta i-am spus, nu-i așa? Obrajii îmi iau foc când îmi dau seama că iar a vorbit gura fără mine, însă nu am de gând să recunosc nimic.

— Eu nu vorbesc în somn! Și de ce ești peste mine? M-ai placat de parcă am fi teren și aș încerca să-ți fur

mingea. Ce naiba cauți în patul meu? Și de ce sunt... dezbrăcată?

Ultima întrebare o pun pe un ton șocat, căci abia acum îmi dau seama că mai am pe mine doar tricoul și chiloții. În încercarea de a mă elibera, picioarele mele goale se freacă de o altă pereche de picioare, mult mai aspre.

— De ce ești dezbrăcat și tu?

Carter își strânge buzele, încercând în mod evident să își ascundă un zâmbet sau poate chiar un hohot de râs, iar asta mă înfurie și mai tare.

— Sunt dezbrăcat pentru că nu-mi place să dorm în jeansi. Îmi dau mâncărimi. Te-am dezbrăcat și pe tine din același motiv.

— Îți dau mâncărimi și jeansii *mei*?

De data asta îi este mai greu să se abțină, căci tot scapă un hohot mic de râs, pe care încearcă să-l ascundă dregându-și glasul.

— Nu, iubito. Mă gândeam să dormi tu cât mai comod.

— Păi atunci trebuia să mă dezbraci de tot, pentru că de obicei dorm..., încep ironică și mă opresc îngrozită când realizez ce era să spun.

Fir-ar să fie din nou!

— Goală? șoptește încântat. Eu nu am nimic împotriva. Te dezbraci tu sau vrei să o fac tot eu?

Vocea lui răgușită îmi face pielea să se înfioare, mai ales că devin din nou conștientă de apropierea dintre noi. Sunt întinsă pe patul din noul meu dormitor, iar el este aplecat spre mine. Observ că un braț de-al meu îi înconjoară gâtul în același timp în care îmi amintesc de restul întregii serii. Că m-a tras în brațele lui și m-a ținut așa chiar și cât timp am mâncat. Că mi-a plăcut să fiu acolo, cu capul pe pieptul lui, ascultându-i vocea și râsul.

Iar acum sfârcurile mele trădătoare se întăresc și împung prin materialul moale al tricoului de pe mine în pieptul lui gol.

— Dă-te jos! reușesc cu greu să rostesc în timp ce încerc să ies de sub corpul lui.

Mișcarea mea nu face decât să producă mai multă fricțiune între corpurile noastre și pe Carter să geamă răgușit. Fără niciun pic de efort, îmi ridică mâinile deasupra capului și îmi prinde încheieturile cu o mână, iar cealaltă i se așază pe șoldul meu. Apoi mă sărută.

Diferit de toate săruturile pe care mi le-a dat până acum, acesta e mult mai flămând. Mai pasional. Poate din cauza poziției în care ne aflăm, trezește în mine sentimente tulburătoare, făcându-mă să gem la rândul meu și să am impresia că mă topesc sub corpul lui.

Când se retrage, Carter mă privește intens și cercetător, așteptând parcă un semn din partea mea. Îi susțin privirea, incapabilă să respir normal, darămite să mai comentez ceva.

— Să-mi spui dacă nu-ți place ceva, șoptește înainte să-și aplece capul.

Tresar puternic când mâna de pe șoldul meu începe să-mi ridice tricoul, iar el își pune buzele pe pielea de pe abdomenul meu.

— Carter!

Îi simt zâmbetul pe pielea care mi se înfiorează imediat ce-i aud șoapta:

— Așa, iubito. Spune-mi și dacă îți place.

Dacă îmi place? Carter a reușit să mă amețească cu un simplu zâmbet de la depărtare, când eu eram într-o tribună și el pe teren. M-a zăpăcit total cu primul lui sărut și cred că am rămas zăpăcită pe viață, căci altfel nu-mi pot explica cum de mă comport întotdeauna atât de irațional în preajma lui.

Când vârful limbii sale îmi tachinează buricul, șoldurile aproape că mi se ridică de pe pat, iar sunetul pe

care-l scot probabil că mă va face să mă rușinez mai târziu. Gemând aprobator, Carter își continuă incursiunea chinuitoare până când ajunge sub sâni mei.

— O să-ți scot tricoul, mă anunță sigur pe el. Dacă îți eliberez mâinile mă pocnești?

— Nu, reușesc să șoptesc toropită de plăcere, dar scutur și din cap de câteva ori, ca să fiu sigură că a înțeles.

Se pare că m-am exprimat suficient de clar, căci mă ridică în fund și scapă de tricou dintr-o singură mișcare, aruncându-l imediat lângă pat. Iar mâinile mele, de parcă ar avea o voință proprie și ar ști exact ce trebuie să facă, se împletesc în părul de pe ceafa lui, trăgându-l din nou aproape.

Mă simt copleșită de felul în care gura îmi este cucerită de a lui și de mâinile sale cercetătoare care ajung peste tot. Mă invadează o mulțime de emoții pe care nu le-am mai simțit până acum și care nici măcar nu-mi puteam imagina că există. Devin conștientă exact de ce se întâmplă abia când sâni mei goi se lipesc din nou de pieptul lui și că ceva uluitor de tare și fierbinte crește vertiginos, lipit de coapsa mea.

Abia acum îmi dau seama cât de repede se întâmplă totul și inspir adânc. Cu mâinile pe umerii lui, îl împing puțin, dar este suficient ca să îi atragă atenția și să se ridice, sprijinit pe brațe de-o parte și de alta a mea.

Tăcuți, ne privim câteva clipe, el încercând să înțeleagă de ce l-am oprit, iar eu întrebându-mă dacă îmi doresc cu adevărat ca asta să se întâmple.

Ochii îmi coboară încet peste gura lui, cu buze frumos conturate și care sărută amețitor de bine. Trec peste umerii lui lați și inspir adânc când mă opresc pe pieptul dur. Pectorali bine definiți, la fel ca și abdominalii sau bicepșii perfecți. Un corp absolut superb, și știu asta pentru că am crescut cu o grămadă de corpuri superbe pe lângă mine.

Dar, exact ca și oricare dintre bărbații din familia mea, Carter a avut probabil în viața lui o mulțime de femei, iar experiența mea în relații amoroase este nulă. Da, am simțit atracția puternică dintre noi, dar nu am de unde să știu cât de reală e această relație. Poate că peste o zi sau două va pleca, pur și simplu, la o altă echipă. Un alt oraș. Poate că nu sunt decât o provocare de moment, iar eu nu vreau să rămân cu inima frântă.

De parcă ar ști exact ce-mi trece prin minte, Carter mă sărută din nou. De data asta, sărutul e atât de dulce și de tandru, încât mă atinge în cele mai ascunse locuri. Îmi ajunge până la suflet și mă cucerește și mai mult, deși nu credeam că e posibil așa ceva.

— Vrei să mă opresc?

Abia de murmură întrebarea, lipit încă de buzele mele, dar când se retrage... Deși ochii lui verzi strălucesc de pasiune mocnită și îi pot simți tremurul ușor al brațelor, totuși se abține. Nu doar atât, dar îmi dă și ocazia să mă răzgândesc, deși cred că nu îi este prea ușor s-o facă. Și tocmai asta este ceea ce mă face să mă hotărâsc.

Poate că nu e pentru totdeauna, însă îmi doresc cu adevărat ca el să fie primul bărbat din viața mea, așa cum mi-am dorit să primesc tot de la el și primul meu sărut. E primul bărbat de care m-am îndrăgostit, îmi dau seama cu uimire. Oricât ar părea de nebunesc, în scurtul timp de când l-am cunoscut, m-am îndrăgostit de Carter.

Înainte să mă răzgândesc, îi mângâi cu o mână obrazul aspru, apoi îi încercuiesc gâtul cu brațul și îl trag spre mine pentru un nou sărut.

Dacă mă iau după geamătul adânc pe care-l scoate, Carter mi-a înțeles răspunsul. Primesc mai mult decât un singur sărut, iar mângâierile îi devin mai îndrăznețe, făcându-mă să devin moale în brațele lui și să fiu atât de pregătită pentru ce urmează încât, atunci când pătrunde în mine, nu simt durere aproape deloc.

Triplu H

Cu mișcări încete la început, apoi din ce în ce mai ferme, Carter îmi cucerește și trupul, la fel cum a făcut cu inima mea, chiar dacă nu o știe. Îmi laudă fiecare atingere timidă, fiecare încercare de a-i cunoaște corpul. Îi strig numele când mă înec în valurile plăcerii, așa cum mi-a promis, în timp ce el îl geme pe al meu.

Mult mai târziu, când mă strânge din nou în brațe, mă îngrămădesc mai bine lângă el. Uluită de tot ce s-a întâmplat între noi și cu pleoapele îngreunate de somn, reușesc totuși să murmur:

— Carter, chiar dacă m-am culcat cu tine, să nu crezi că de mâine o să încep să mă gudur la picioarele tale. Și probabil că o să te mai pocnesc. Destul de des.

Brațul din jurul meu se strânge și îi simt buzele pe părul meu chiar înainte să-mi răspundă.

— Să te guduri pe lângă mine e ultimul lucru pe care mi-l doresc de la tine, iubito. Iar cu pumnii am început să mă obișnuiesc.

Adorm ascultându-i râsul jos și răgușit, prea obosită ca să mai chicotesc și eu.

Capitolul 13

Harlan

Strângând-o bine pe Julia la pieptul meu, reușesc să ajung până în noul meu dormitor fără să o trezesc. Însă când aprind lumina, pleoapele străvezii i se zbat ușor, apoi ochii i se deschid.

Mă opresc în drum spre pat, pierzându-mă în verdele lor crud. De teamă că acum, trează fiind, o să vrea să plece, nici nu îndrăznesc să respir. Dar ultimul lucru la care mă așteptam este ca ea să îmi înconjoare gâtul cu brațele, întinzându-se pentru un sărut.

Iar eu i-l dau.

Gurile ni se lovesc într-un sărut sălbatic și fierbinte. Pătrund adânc în gura ei, cu toată dorința pe care am strâns-o în mine, luând tot ce îmi oferă. Limbile ni se ating, se mângâie și se duelează aproape cu disperare în timp pasiunea din noi se dezlănțuie.

Făcând și ultimii doi pași, o depun pe pat, întinzându-mă în același timp deasupra ei. Coapsele i se deschid, făcându-mi loc să mă strecor între ele și șoldurile îmi zvâcnesc înainte, frecându-mă instinctiv de acel loc magic al ei, plin de dorință. Geamătul adânc și vibrant pe care-l scot când o simt sub mine, acoperă sunetul dulce pe care îl scoate ea, însă eu i-l simt. Îl simt pe buze, în propria-mi gură. Îl simt reverberând în interiorul meu.

Mâinile ne pornesc într-o căutare febrilă, fiecare încercând să atingă mai mult din celălalt. Mă ridic în genunchi, ridicând-o și pe ea o dată cu mine. Ne

Triplu H

despărțim din sărut doar cât să scăpăm de tricourile de pe noi. apoi gurile ni se izbesc din nou.

Când palmele ei mă mângâie pe piept, dinții mi se înfig ușor în buza ei de jos, plină și senzuală, apoi îmi trec vârful limbii peste ea, alinând locul. Aproape tremurând de nerăbdare, îi înlătur sutienul, o culc din nou și abia acum mă retrag doar cât s-o pot privi.

Dumnezeule, este superbă! Mai minunată decât orice mi-aș fi imaginat.

Piele albă și catifelată, iar sânii ei... Sfârcurile i se înfioară și i se întăresc numai din cauza privirii mele, iar asta e cel mai sexy lucru pe care l-am văzut vreodată.

Când îmi cobor gura asupra lor, Julia scoate un geamăt tremurat la care îi răspund cu propriul meu geamăt de plăcere. Trecând de la unul la celălalt, îi tachinez pe rând, îi ling și sug ușor până când ea se cambrează sub mine.

Dintr-o dată, nici unuia dintre noi nu ne mai este suficient.

Ridicându-mă din nou, o privesc pentru o clipă, uluit că totul se întâmplă. Mi-am dorit atât de mult acest lucru – am dorit-o *pe ea* – încât acum, când se întâmplă, mă tem să nu fie totul decât un vis. Poate că am adormit și eu pe nenorocitul ăla de fotoliu de pe terasa lui Heather.

Îmi dau seama că totul este aievea când mâinile Juliei trag de cureaua mea, apoi se luptă cu nasturii jeanșilor de pe mine. Atingerile ei mă excită mai mult decât credeam că e posibil.

Coborând din pat, scap de pantalonii mei cu gesturi grăbite și trec la ai ei. Înghit în sec când îi trag pe picioarele lungi și rămân o clipă cu ochii pe chiloții sexy din dantelă mov. Abia când îmi agăț degetele de marginea lor, îndrăznesc să caut din nou privirea Juliei.

Dar ochii ei verzi sunt limpezi și plini de pasiune clocotitoare, alungându-mi teama că s-ar putea răzgândi, așa că scap de ultimele haine de pe noi. Durează doar

câteva secunde să-mi scot din buzunarul pantalonilor un prezervativ și să mi-l pun.

Cu buzele pe pielea ei caldă, încerc să temperez puțin graba cu care ne mișcăm, dar Julia e de altă părere. Mâinile i se agață de brațele mele, trăgându-mă spre ea plină de nerăbdare. Nu știu ce a făcut-o să se răzgândească și nici nu-mi pasă. În clipa asta nu vreau să mă gândesc că peste puțin timp va pleca indiferent de ce se întâmplă între noi.

Iar în clipa în care pătrund în ea, totul dispare.

— Oh, Doamne!

Oftatului ei de plăcere pură îi răspunde geamătul meu gutural. Cu o singură mișcare, ajung mai adânc și abia apoi mă opresc. Deși corpul ei mă acceptă în întregime, mă cuprinde mai strâns decât un pumn. Un pumn fierbinte și umed, absolut perfect.

Cu toate că aș vrea să îi pot da mai mult timp să se acomodeze cu mine, instinctul preia controlul asupra minții. Îmi împing soldurile, gemând din nou când ea îmi iese în întâmpinare cu mișcări sinuoase. Ne găsim propriul ritm, armonizându-ne imediat, de parcă ne-am cunoaște de o viață.

Sărutând-o din nou adânc, mă simt în rai și iad în același timp. În rai, pentru că niciodată nu m-am potrivit atât de perfect cu o femeie. Niciodată nu m-am contopit cu adevărat cu cineva, așa cum simt că o fac cu ea. Și sunt în iad pentru că îmi doresc să dureze la nesfârșit, deși știu că asta e imposibil.

Palmele ei îmi strâng umerii, coborând apoi pe spate și gem când își înfige degetele în mușchii mei. O strâng cât de aproape pot când îmi șoptește numele, mișcându-mă mai repede și mai adânc, până când o simt cutremurându-se sub mine. Îmi ridic capul, admirând cum plăcerea i se citește pe chipul superb și o face să-și muște buzele și privesc ca vrăjit cum un fel de aură luminoasă o înconjoară, ca atunci când dansează. Savurez

Triplu H

cât pot de mult modul în care mușchii ei mă cuprind tot mai strâns apoi, incapabil să mă mai pot reține, mă eliberez și eu într-un orgasm prelung, gemându-i numele.

Mult mai târziu, când zorii zilei își fac deja apariția și ea doarme cu trupul gol, cald și moale lipit de mine, încă nu pot să adorm. Nici nu vreau. Tot ce îmi doresc este să mă bucur de fiecare clipă în care Julia mai este lângă mine.

Am făcut dragoste întreaga noapte, plini de pasiune și, totodată, cuprinși de un fel de disperare. Aproape că nu ne-am vorbit. Nici a fost nevoie, pentru că măinile noastre, mângâierile noastre și corpurile noastre spuneau tot ce nu puteam spune în cuvinte. Gemetele adânci și oftaturile ușoare ne-au arătat plăcerea și bucuria că suntem împreună, chiar dacă e doar pentru moment.

Iar acum, cu toate că nu îmi doresc, mintea îmi fuge la zilele care urmează. Nu la cele imediat următoare, pentru că știu acum că o să le petrecem împreună.

Nu. Gândul îmi fuge la ce va fi peste o săptămână. Două. O lună. La cât de dureros va fi să nu îi mai simt trupul aproape. Să nu o mai pot săruta. Cât de mult îmi va lipsi zâmbetul ei luminos și vocea profundă.

Și, în timp ce îi mângâi cu vârfurile degetelor un umăr gol și catifelat, o strâng instinctiv mai aproape, lipindu-mi buzele de fruntea ei. Uit că mi-am promis mie însumi să nu fiu egoist și îmi pun tot sufletul în rugămintea pe care știu că nu o aude:

— Rămâi, iubito. Te rog, rămâi!

Tiger

Când brațul meu întâlnește răcoarea cearceafurilor de lângă mine, aproape că sar din pat. Din cauza încăperii noi, privesc dezorientat în jur, uluit de lumina puternică a

soarelui ce pătrunde prin fereastră și, mai ales, de faptul că Heather nu este lângă mine.

Pentru o clipă, un rânjel încântat mi se întinde pe față când observ dezordinea așternuturilor și îmi amintesc clipele fierbinți de peste noapte. Patul uriaș și solid – identic cu cel pe care și-au făcut fetele numărul la magazin – arată de parcă s-ar fi purtat o bătălie în el.

Apoi îmi dau seama de liniștea neobișnuită din apartament și sar ca ars, trăgându-mi la repezeală jeanșii pe mine.

— Iubito?

Deschid întâi ușa biroului de alături, pentru că nu m-aș mira să o găsesc deja pe Heather aplecată asupra planșei de lucru, dar încăperea e goală și în perfectă ordine, arătându-mi că nimeni nu a lucrat astăzi ceva acolo.

Livingul gol și liniștit mă face să mă încrunt și să îmi grăbesc pașii spre bucătărie. Abia aici încep să devin îngrijorat, căci este la fel de pustie ca și restul apartamentului.

Cât dracu' e ceasul? Și cum naiba de am dormit atât de mult?

Mirosul de cafea proaspăt făcută îmi atrage atenția asupra cafetierei, iar încruntarea mi se adâncește când observ un bilețel sprijinit de ea. Mârâind, îl desfac grăbit și citesc rapid cele câteva cuvinte.

Sunt în oraș cu fetele. Sună-mă când te trezești.

— De ce naiba nu m-ai trezit? aproape că strig un minut mai târziu, când Heather îmi răspunde veselă la telefon.

— *Dormesai adânc și erai atât de drăguț că mi-a fost milă să te trezesc.*

Șocat, îmi iau telefonul de la ureche și mă zgâiesc câteva secunde la el.

— Drăguț?! țip când îl pun din nou la ureche. Eu nu sunt... drăguț!

Triplu H

— *Bine, erai sexy, o aud chicotind. Dar dacă te trezeam, făceam dragoste din nou, așa cum facem în fiecare dimineață, iar eu nu mai ajungeam la timp la întâlnirea cu fetele.*

Mama mă-sii de întâlnire!

— Deci preferi o întâlnire cu fetele decât să faci dragoste cu mine? Întreb uluit și o aud râzând în hohote. Înseamnă că nu te-am obosit destul, bombăn nemulțumit.

— *Poftim? Nu!*

— Iubito, dacă mai ai putere de ieșit în oraș, înseamnă că nu mi-am făcut treaba bine în pat, spun pe un ton jos, plin de promisiuni. La noapte o să am grijă să o facem de atâtea ori încât mâine o să te trezești leșinată. Hei, poate reușim până la urmă să rupem totuși patul și să îl facem fericit Holden.

— *De și mai multe ori?*

Îngrijorarea ce răzbate din vocea ei mă face să rânjesc ca un tâmpit. Oricum mă comport ca unul.

— *Tiger, azi dimineață abia m-am dat jos din pat și încă mă doare spatele!* șuşoteşte speriată, iar eu devin îngrijorat de-a binelea.

Ştiu că în cursul nopții ne-am cam lăsat duși de val și am avut câteva momente extrem de pasionale, dar Heather nu părea să aibă atunci nimic împotriva. Din contră, mi-a răspuns la fel de înflăcărată.

— Ești bine, iubito? Îmi pare rău dacă...

— *Rhys, a fost totul perfect, mă liniștește șoapta ei caldă imediat și răsuflu ușurat. Am ieșit cu fetele ca să ne cumpărăm ținute pentru dineul de mâine.*

— Care fete? Cu cine ești?

— *Cu Angel, Steph, Julia, Sara, Rita și Avery. Normal!*

Șapte femei superbe fâțâindu-se singure prin oraș...? Asta numai de bine nu poate fi! Probabil că deja este în urma lor un șir întreg de masculi în limbă după ele! La dracu'! Acel sentiment primitiv de posesivitate care mi

s-a declanșat numai de când o cunosc pe ea se activează imediat. La cote alarmante, aş putea spune. Şi mă comport din nou ca un tâmpit.

— Mi-ai promis că nu mai ieşi nicăieri neînsoţită!

— *Dar sunt însoţită. De fete.*

— Mă refeream la mine, Heather. Sau la unul dintre băieţi. Aş fi venit cu tine dacă mă trezeai.

Râsul ei dulce îmi răsună în urechi, făcându-mi sângele să-mi clocotească în vene.

— *De ce? Vrei să-ţi cumperi şi tu o rochie?* întrebă pe obişnuitul ei ton ironic şi îmi abţin cu greu un mârâit. *Stai!* strigă apoi atât de brusc, încât tresar. *Tu ai cu ce să te îmbraci mâine?*

Mă bucură grija ei şi rânjesc cu gândul la dressingul din vechiul meu apartament.

— Mă descurc. Termină repede cu... ce faceţi voi acolo şi hai acasă.

Liniştea scurtă care se aşterne mă umple de un fel de pace interioară. Ştiu că referirea mea la *acasă* a produs-o. Poate că nu locuim încă efectiv împreună, dar asta se va remedia azi, imediat ce îmi aduc măcar o parte din lucruri. Şi ea, la fel.

— *Te iubesc, Rhys!*

Îmi închid ochii strâns când îi aud vocea caldă şi sinceră, înfiorat de plăcere.

— Şi eu, iubito. Mai mult decât o să ştii vreodată.

Capitolul 14

Harley

Când ajung în fața blocului, dau nas în nas cu Tiger. El rânjește spre cutia uriașă pe care o duc în brațe, eu mă încrunt la geanta pe care o duce pe umăr și la husa cu haine de pe brațul său.

— Te muți aici, trag singur concluzia.

— E vreo problemă?

De fapt, niciuna. Tipul chiar îmi place și, dacă Heather e fericită, atunci sunt și eu. Oricum sunt deja logodiți, iar eu nu am dreptul să spun nimic legat de asta.

— Deloc. Știi, adaug râzând când intrăm amândoi în lift, chiar și tata s-a resemnat, ghicind că o să vă mutați împreună. La fel a zis și despre Carter. Chiar, ce știi despre el?

Ezită puțin înainte să-mi răspundă, privindu-mă atent.

— Nu l-am mai văzut de aseară, când a dus-o pe Angel la culcare.

La dracu', Rafe trebuia să fie acolo, să-i pună tipului piedică. După ce i-o lua pe Angel din brațe, normal, ca să nu dea cu ea de pământ. Dar eu eram curios dacă nu cumva știe mai multe despre fotbalist.

Surprins, abia acum îmi dau seama că, în ultimele zile, situația s-a schimbat. Noi, băieții, ne-am schimbat. Odată ce am acceptat că Tiger și Carter fac parte din viața fetelor, nu mai suntem obsedați să stăm tot timpul după fundul lor. De fapt, acum suntem preocupați fiecare de cu totul alte funduri, mai ales unii dintre noi.

CORINA CÎNDEA

Când cobor din lift, îl văd pe Tiger zâmbind, probabil ghicind la ce m-am gândit. Apoi, chiar înainte să se închidă ușile, îmi amintesc că nu am în apartament... aproape nimic.

— Te rog, spune-mi că aveți cafea!

— Avem, izbucnește el în râs. Avem și zahăr, frișcă și lapte, așa că puteți veni oricând dacă aveți nevoie de ceva.

— Fă mai multă, vin și eu după ce fac un duș, aud vocea lui Harlan din spatele meu, prin ușa abia întredeschisă.

Reușesc să îl zăresc doar o secundă înainte s-o închidă la loc, iar seriozitatea lui mă face să mă încrunt. Aseară s-a înfuriat pe mine că eu, fratele lui mai mic, am îndrăznit să-i dau sfaturi în legătură cu Julia. Eram doar mirat că Harlan e atât de reținut în legătură cu ea, pentru că de obicei este un impulsiv, exact ca oricare altul dintre noi. Și nu e ca și cum micuței blonde nu i-ar plăcea de el; din contră, chimia dintre ei este minunată și vizibilă. Abia aseară am înțeles cu adevărat problema lui.

Spre deosebire de mine, care am promis că o s-o urmez pe Steph în turneul ei, la ei nu e atât de simplu. Julia semnează contractul pentru mai mulți ani și va fi mult mai mult pe drumuri decât noi. În plus, probabil că atunci când nu are spectacole, are o mulțime de repetiții, asta nelăsându-i prea mult timp liber. Nici timp pentru o relație cu un nebun posesiv ca fratele meu.

În timp ce îmi scot din cutie cele câteva lucruri pe care mi le-am adus din vechiul apartament, ochii îmi cad pe patul uriaș din dormitor și rânjesc amintindu-mi de noaptea trecută.

Stephanie a fost uimitoare. Fierbinte și înflăcărată, arătându-mi o latură a ei pe care abia ce am întrezărit-o până acum. La dracu', m-a înnebunit cu totul! Probabil că am fi rupt patul dacă nu ar fi fost atât de solid, îmi spun

Triplu H

în sinea mea și izbucnesc singur în râs, ca un nebun. Până la urmă, Holden are dreptate și în privința asta.

Când apare și Harlan, Tiger și cu mine suntem deja tolăniți în câte un fotoliu pe terasă, cu picioarele întinse înaintea și cu jumătate din cafea deja băută. Este trecut de amiază, deci fetele ar trebui să se întoarcă destul de curând.

— Când dau cu ochii de Heather, o strâng de gât! mormăie el trântindu-se într-un fotoliu.

Tiger se ridică imediat în șezut, cu tot corpul încordat.

— Aș putea să știu și eu de ce?

Doamne, doar nu crede că Harlan vorbește serios!

— După ce că le-a cărat pe fete ore întregi prin magazine, acum mai pierde timpul și pe la aqua gym!

Mă abțin cu greu să nu izbucnesc în râs din cauza disperării lui, căci îl înțeleg. Timpul puțin pe care-l mai are cu Julia trece foarte repede, iar ea nu e lângă el.

Mă încrunt abia când realizez cu-adevărat ce-a spus.

— Aqua... ce?

— Gimnastică din aia în apă, mă lămurește el. La ce le trebuie? Toate arată superb!

Tiger se apleacă în fotoliu, cu coatele pe genunchi, devenind atât de încordat de zici că acum plesnește, iar asta mă alertează imediat.

— Unde?

— Memorial nu mai știu cum.

— Memorial Athletic Club and Aquatic Center? țășnește el în picioare.

Mă întreb fugitiv de unde naiba știe el de chestia asta cu nume kilometric, dar îl imităm, Harlan și cu mine ridicându-ne și noi.

— Da. De ce?

— Fir-ar a naibii de treabă! mormăie el și o ia aproape la fugă spre lift, cu noi după el. Dacă fetele fac aqua gym, sunt în costume de baie. *Dezbrăcate*. Și chiar

lângă bazin e o sală de forță, deci probabil că toți masculii ăia înfierbântați sunt acum cu ochii pe ele, ne lămurește în sfârșit de ce se comportă ca un posedat.

Când ajungem în parcare, întinde mâna înspre noi și spune foarte sigur pe el:

— Conduc eu!

În mod normal, i-aș da cu cheile mașinii peste ochi, căci nu aș accepta nici în ruptul capului să îmi conducă el mașina, dar habar n-am unde naiba e Memorial-ăla-nu-știu-cum, așa că îi arunc cheile și încerc să nu bag în seamă faptul că demarează ca un apucat.

Odată ajunși, Tiger nu se oprește nici măcar la recepția de la intrarea în club, trecând în viteză pe lângă o blondă toată numai mușchi și al cărei chip se luminează imediat când îl vede.

— Rhys! Nu te-am mai văzut... de mult, termină de vorbit când noi suntem deja trecuți bine de ea.

Cunoscând locul de parcă ar fi la el acasă, el își continuă drumul în același ritm, cu Harlan și cu mine pe urmele lui și schimbând priviri întrebătoare. Ignoră cu desăvârșire cele câteva saluturi din imensa sală de forță prin care trecem și începe să mârâie abia când observă un grup destul de mare de bărbați aflați lângă peretele de sticlă care delimitează sala de bazin.

— Exact cum credeam, bombăne furios.

Devenim și noi la fel de furioși când, în sfârșit, le vedem pe fete.

Într-un bazin de vreo zece metri lungime și cam tot pe atât de lat, se află aproximativ treizeci de femei, dar cele șapte fete ale noastre sunt în primul rând și sar în ochi precum o tufă de trandafiri înfloriți în zăpadă. Apa le ajunge doar până la piept, lăsând vederii sânii plini și strânși în costumele de baie.

— Bine măcar că au costume întregi, încerc să găsesc măcar o parte bună în toată povestea asta.

Triplu H

În timp ce de undeva se aude o muzică antrenantă, pe marginea bazinului, un tip cu toți mușchii încordați și purtând doar un șort, se rupe în niște figuri pe care femeile încearcă să le imite, stropind cu apă în jurul lor. Doar prezența noastră le distrage. Sau cele trei mărâieli sonore care ne scapă imediat.

Se aud câteva oftaturi și vreo două gemete, iar o tipă trecută de a doua tinerețe și aflată pe al patrulea rând alunecă și cade cu totul sub apă. Spre norocul ei, mușchiulosul de pe margine se aruncă după ea, salvând-o înainte să înghită un sfert din apa din bazin.

Când se întoarce însă, ochii strălucitori îi întârzie pe formele fetelor și mă încrunt când îi observ lichidul care i se scurge pe bărbie. O fi apă din bazin sau salivează, habar n-am, dar este picătura care îmi umple paharul.

— Dacă o atingi pe vreuna dintre ele o să ai *tu* nevoie de salvamar, mărâi suficient de amenințător încât tipul să se strecoare cu grijă printre ele.

Bănuiesc că a observat că sunt extrem de serios, căci se duce pe partea bazinului opusă nouă și își continuă mișcările, cu toate că aproape nimeni nu îl mai urmărește. Normal, pentru că noi suntem mai interesați.

În timp ce Jaguarul și cu Heather se înțeleg doar din priviri, deși n-am nici cea mai mică idee cum de reușesc asta, lui Harlan i se zbate un mușchi pe obraz, probabil încercând să se stăpânească și să n-o sperie prea tare pe Julia.

Eu mă rezum să îi fac semn cu un singur deget lui Stephanie, chemând-o la mine. Urmată aproape imediat și de celelalte șase zâne, înoată grațios până la marginea bazinului unde stăm toți trei încordați și îmi zâmbește dulce când mă las pe vine în fața ei.

— Iubito, dacă mai și cântai, erai o adevărată sirenă.

Hohotul ei de râs e ca o adevărată muzică pentru mine și mă stăpânesc cu greu să nu o trag afară din bazin și s-o sărut până rămâne fără aer.

— Vezi? Ți-am spus că e Stephanie Parks! Ar trebui să-i cerem un autograf.

Abia acum ne întoarcem atenția spre bărbații care, renunțând la ridicat greutate, au ieșit și ei lângă bazin. Exact cum a bănuț Tiger.

Încet, mă ridic și mă încrunt spre cel care deja privește roată de parcă vrea să găsească hârtie și ceva de scris.

— Să vezi ce autograf îți dau eu cu o greutate de vreo treizeci de kilograme după cap!

— Harley! mă ceartă Steph și se ridică în mâini, ieșind pe marginea bazinului. E doar un fan. Poartă-te frumos!

Mă holbez lung la ea din două motive: primul – că mă ceartă din cauza unui tip, iar al doilea – pentru că arată uluitor de sexy în costumul de baie negru. O fi el întreg, însă mie mi se pare mult prea strâmt, prea decoltat și prea răscroț pe șolduri. Iar celelalte fete poartă ceva asemănător, chiar dacă sunt de culori diferite. La dracu'!

— Iubito, unde ți-a fost capul când ai cumpărat costumul de pe tine? N-ai văzut că e cu vreo două mărimi prea mic? Uite, ia ăsta pe tine!

Cu un singur gest, îmi dau jos tricoul alb de pe mine și o îmbrac pe ea cu el, rânjind când gestul meu generează un nou cor de oftaturi din partea femeilor din bazin. Îi vine până pe la jumătatea coapselor, dar bucuria îmi este de scurtă durată, pentru că imediat se udă, făcând-o să arate atât de sexy încât am o erecție aproape imediat. Băga-mi-aș!

Încântați de idee, Harlan și Tiger le fac și ei semne fetelor să iasă, îmbrăcându-le cu tricourilor lor.

— La naiba! Noi suntem doar trei, iar ele sunt șapte! mormăie Harlan. Cu dracu' ne descurcăm?

— Să nu te miști de-aici! îmi amenință Tiger sora și dispare pe o ușă, iar eu mă concentrez din nou asupra lui Steph și a tipilor care se apropie cu un marker în mână.

Triplu H

Îi privesc amenințător, cu ochii mijiți, însă mă abțin să mârâi la ei, căci nu văd nicio privire pofticioasă. Din contră, tipii arată puțin timorați.

Oftând, îmi dau seama că Steph are dreptate: fani vom întâlni la tot pasul și ea va fi tot mai des recunoscută, iar eu nu pot să-mi încordez mușchii de fiecare dată. Asta e doar începutul și eu i-am promis că nu voi sta în calea carierei sale, asta cuprinzând și relația ei cu fanii.

— Nu am găsit și hârtie, murmură unul dintre tipi în chip de scuză, iar eu mă inflamez imediat.

— Atunci pe ce vrei să-ți semneze? Pe piept?

Primește un ghiont hotărât în coaste de la Steph, care se apropie apoi zâmbind de ei.

— Vă pot semna pe șorturi.

Cum Dumnezeu i-a venit ideea asta?

— Iubit-o, *unde anume* pe șorturi te gândești să-i mângălești? Sper că nu pe fund și nici pe...

— Într-o parte, Harley, nu te gânde la prostii! chicotește ea, apoi se semnează senină pe lateralul șortului fiecărui tip.

Perfect, acum nu-și vor mai spălaăștia pantalonii cât trăiesc!

Răsufliu mai ușurat când Tiger apare cu un braț de prosoape suficient de mari încât fetele să se acopere bine cu ele și mă pufnește râsul când se apucă s-o șteargă el personal pe Heather, iar ea îi acceptă nebunia cu un surâs pe buze, de parcă ar fi ceva normal.

— Azi dimineață spuneai că nu mai ai energie nici să te dai jos din pat și că te doare spatele, bombăne Tiger, iar acum țopăi într-un bazin.

Încerc să nu mă gândesc la cum și-au consumat cei doi energia, pentru că aș fi tentat să îl pocnesc pe Jaguar. Probabil că au testat și ei patul, exact ca și noi. Oare au reușit să-l rupă? Bănuiesc că nu, căci apartamentul nostru e chiar sub al lor și s-ar fi auzit.

Apoi, exact când Stephanie a terminat de dat autografe și o trag fericit din nou lângă mine, apare și Carter. Mârâind, o privește pe Angel din cap până în picioare, încruntându-se la prosopul care bănuiesc că nu acoperă atât de mult încât să-i fie pe plac, apoi exclamă exasperat, completând nebunia:

— Ce naiba căutați aici? Și, fir-ar să fie, de ce sunteți toate aproape dezbrăcate?

Răspunsul pe care-l primește sunt aprobările noastre mormăite, șase chicoteli și ironia lui Angel:

— Învățăm înot sincron. Te bagi și tu?

Capitolul 15

Tiger

— Tiger, nu pot să mă mișc și sună cineva la ușă.

Nu știu dacă ceea ce mă trezește este vocea disperată a lui Heather sau cotul pe care reușește totuși cumva să mi-l dea în coaste deși e imobilizată, dar primul lucru pe care îl fac este să o strâng mai aproape de mine și să îmi bag nasul în părul ei, inspirând adânc acel parfum de flori și de vară pe care am ajuns să îl identific cu ea.

— Nu-mi spune că ți-a revenit energia, mormăi în părul ei.

— Energie?! bombăne în timp ce se zbate din nou încercând să se elibereze. De unde naiba să mai am energie când ai stors și ultima picătură din mine? iar eu rânjesc încântat. Dumnezeu, Rhys, tu ai consuma și o baterie din aia care nu se termină niciodată, dacă s-ar inventa așa ceva!

Ceva din vocea ei îmi spune că e pe jumătate serioasă, așa că îmi deschid un ochi și îmi trag capul în spate doar cât să îi văd chipul. Arată minunat. Ciufulită și îmbujorată. Satisfăcută. Dar și puțin cam nervoasă, asta determinându-mă să-mi deschid și celălalt ochi.

— De ce te plângi, iubito? Tu ești cea care te încarci imediat. Azi dimineață te-ai plâns că te-am stors de energie, dar câteva ore mai târziu te zbenguiai într-un bazin de parcă erai pe baterii Duracell.

— Nu mă zbenguiam! pufnește încercând să-și sufle o șuviță de păr de pe nas. Făceam gimnastică, sperând că o să scap de durerile de spate provocate de prea mult sex.

— *Prea mult?* mă prefac indignat. Nu există prea mult sex niciodată! iar ochii ei devin uluitori de mari. Și încă nu am rupt patul, așa că... mai trebuie să exersăm.

O aud oftând, dar colțurile buzelor i se ridică puțin, semn că nu e chiar atât de supărată pe cât vrea să pară.

— Deci nu deschidem celui care e atât de insistent la ușă? S-ar putea să fie tata și poate că are o cheie de rezervă. N-ai vrea să dea peste noi, nu-i așa?

Tonul ei ironic mă face să îmi mijesc ochii, dar trebuie să recunosc că are dreptate. Nu m-aș mira ca tatăl ei să dea buzna peste noi, agitând un topor. Sau poate că a găsit până la urmă drujba aia care nici măcar nu știu dacă există cu adevărat sau nu.

Așa că o eliberez cu regret pe Heather din brațele mele și, după ce îmi trag la repezeală doar pantalonii pe mine, mă îndrept bombănind spre intrare.

— Nu-mi spune că am ajuns primii! exclamă Harley care intră fără să fie invitat și trăgând după el o Steph atât de somnoroasă că doarme în picioare.

Primii? mă întreb năuc. Apoi îmi dau seama ce înseamnă asta: urmează să apară și ceilalți, așa că se duce naibii planul meu de a petrece o seară liniștită cu Heather, numai noi doi. În pat. Sau pe canapea. Sau oriunde altundeva ar vrea s-o facem.

Sprijinind-o bine pe Steph de el, probabil temându-se nu cumva să adoarmă de-a binelea și să se întindă pe jos, Harley privește o clipă în jur, apoi la felul în care arăt eu și rânjește ironic.

— Deranjăm?

— Nu, tocmai mă pregăteam să vă întind covorul roșu, răspund printre dinți. Faceți-vă comozi! adaug arătându-le ușa ce duce spre terasă.

Când mă întorc în dormitor, o găsesc pe Heather adormită din nou și aproape că regret că nu am prea lăsat-o în ultimul timp să se odihnească. Așezându-mă pe pat lângă ea, îi înlătur șuvița de păr care îi acoperă un

obraz și o privesc tăcut câteva clipe, minunându-mă că e a mea.

În cele din urmă, când soneria de la intrare se aude din nou, îi mângâi buzele seducătoare și roșii cu vârfurile degetelor.

— Iubito, îmi pare rău, dar trebuie să te trezești. Au venit băieții.

Scoate un oftat ușor, dar asta e singura ei reacție. Înghit în sec când privirea îmi alunecă peste picioarele ei lungi și mă opresc la sânii care chiar și în somn arată obraznici, cerșind parcă atingerea mea. Trăgându-i cearceaful peste trupul care îmi înnebunește din nou toate simțurile, mă hotărâsc să o mai las să doarmă puțin. Măcar până când vine toată lumea. La cât sunt de gălăgioși, cu siguranță că se trezește și singură.

O jumătate de oră mai târziu, pe terasa noastră e la fel de multă lume și tot atâta hărmălaie ca în centrul Houstonului la oră de vârf. Nu este însă decât cea de-a treia generație de bărbați Morgan-Bennett, plus eu. Și da, fetele care au devenit deja parte din grup – adică Stephanie, Sara, Rita și Avery – plus încă vreo două, o blondă și o șatenă care au venit cu Mason și Reed și pe ale căror nume nu mi le mai amintesc. De fapt, mă mir că n-am încurcat până acum pe nimeni. Sau poate că am făcut-o, dar nu m-au corectat, distrându-se în sinea lor pe seama mea.

Au venit toți pregătiți să stea, îmi dau seama când observ dozele de bere și suc, plus cele vreo zece cutii de pizza. Exact cum au prevăzut Kim și Harley, toată lumea se strânge în jurul lui Heather, iar terasa de la etajul treizeci este perfectă pentru aceste întâlniri, chiar dacă am încăpea și în apartament.

— Unde-i Heather?

Primul care observă absența ei este Harlan, normal. Mă abțin să nu rânjesc ironic când își mijește bănuitor

ochii spre mine și nici nu-i atrag atenția că și Angel lipsește. La fel și Carter.

— Doarme.

— La ora asta? Nu-i nici ora opt, vineri seara. Ce i-ai făcut?

I-aș spune că nu e treaba lui, dar cred că o face Julia în locul meu, căci îi șoptește ceva chicotind la ureche, iar Harlan își încleștează fălcile.

— Nu mi-a făcut nimic, lămurește Heather problema făcându-și apariția și ea.

E încă somnoroasă, dar așa, ciufulită și cu buzele umflate de la săruturile mele, e mai frumoasă decât oricând. Se vede de la o poștă că și-a petrecut după-masa în brațele unui bărbat și, pentru a nu știu câta oară, zâmbesc mândru că eu sunt acel bărbat și o trag imediat în poala mea, furându-i încă un sărut.

— Ați rupt patul până acum, nu-i așa?

Întrebarea lui Robin mă face să zâmbesc peste gura femeii din brațele mele, iar pe ea să se înroșească brusc.

— Nu cred că e treaba ta, îi răspunde în cele din urmă plină de ironie. Poate că vrem doar să câștigăm concursul.

Câteva secunde, o liniște mormântală se lasă peste terasă, apoi toată lumea începe să vorbească deodată.

— Fir-ar al naibii de concurs!

— Pe bune?

— Nu-mi spune că voi l-ați luat în serios pe Holden!

— Mama mă-sii!

— Ce concurs?

Ultima întrebare e pusă pe un ton puțin tremurat și îi aparține lui Stephanie. Harley o privește oarecum îngrijorat și înghite în sec, fără să-i răspundă, dar o face David în locul lui.

— Bunicul Holden a spus că dacă Heather s-a logodit, o să urmeze repede și alții dintre noi. Un fel de

Triplu H

concurs de cine se căsătorește mai repede. Stai liniștită, după câte-am auzit, tu și Harley sunteți deja înscrși.

— Po-poțim? se bâlbâie ea uluită. Am zis că mai așteptăm! îi trage un pumn serios în umăr lui Harley, făcându-l să rânjească încântat.

Restul fetelor încep să se foiască imediat, bătând în retragere, dar nu sunt lăsate să se ridice sau să se îndepărteze de bărbații care le țin în brațe.

— Eu n-am de gând să mă mărit prea curând! bombăne Sara, iar Dylan o zăpăcește și mai rău.

— Stai liniștită, iubito, nu ne căsătorim chiar azi!

Distrată de nebunia creată, Heather se fâțăie în poala mea, făcându-mă să gem. Cu toate astea, sunt încântat în sinea mea de cum decurge discuția și îi șoptesc la ureche:

— Noi suntem primii care ne-am logodit și, dacă te ții de promisiune și ne căsătorim săptămâna viitoare, am putea spune că am câștigat concursul.

Întregul corp îi încremenește în brațele mele și mă privește șocată.

— Săptămâna viitoare? Te-ai tâmpit?

— Ai acceptat, îi amintesc și obrazii îi capătă o minunată nuanță de roz când realizează că mă refer la *da-ul* pe care mi l-a dat când am făcut dragoste în apartamentul meu închiriat.

— Rhys...

Aruncând o privire rapidă în jurul nostru, sunt bucuros să descopăr că nimeni nu e atent la discuția noastră, toți dându-și părerea despre acel concurs nebunesc.

— Atunci peste două săptămâni? șoptesc seducător. Ai promis!

Câteva clipe mă privește cu ochi mari și buzele tremurând ușor, apoi chicotește.

— Chiar nu vreau să facă tata un infarct. Ce zici să-i dăm puțin timp să se obișnuiască cu ideea? Trei săptămâni.

— La naiba, iubito, nu credeam că mă pot îndrăgosti de tine și mai mult! Trei săptămâni să fie. Ultima sâmbătă din august, îi șoptesc pe buze chiar înainte să o sărut.

Îi revendic gura cum am făcut-o de când am sărutat-o prima oară, așa cum am revendicat-o și pe ea. Iar peste trei săptămâni, o să devină a mea în toate sensurile posibile.

Dar în timp ce mă las din nou cucerit de gustul ei minunat, mă gândesc că oricât de nebunesc poate părea totul, niciodată în viața mea nu am fost mai sigur de ceva ca de faptul că vreau să îmi petrec tot restul zilelor mele cu Heather. Peste trei săptămâni sau peste trei ani, știu cu certitudine că sentimentele noastre nu se vor schimba.

Zâmbim amândoi când ne separăm, iar felul în care ochii ei se întunecă de pasiune mă fac să gem în sinea mea și să regret că nu suntem singuri. Totodată, mă simt suficient de încrezător în mine ca să ridic miza.

— De fapt, spun cu un calm aparent care atrage atenția tuturor asupra mea, concursul ăsta nici nu e chiar atât de important.

— Ei, na! Acum o întorci? De ce crezi asta? se încruntă Rafe.

— Pentru că nu e decât un fel de... clasament. Toți ne vom căsători probabil la un moment dat, ce mai contează ordinea? Eu zic că adevărata provocare e *pariul*.

Se lasă din nou câteva clipe de liniște peste noi, apoi izbucnește din nou vacarmul.

— Are dreptate!

— Corect!

— Ce pariu? întreabă Julia.

— Uite un tip pe gustul meu!

— Tiger, ai luat-o razna de tot! îmi dă Heather un pumn în umăr și făcându-mă să izbucnesc în râs pentru că mă așteptam la asta din partea ei.

— Pentru că fetele sunt o raritate în familia Morgan-Bennett, eu zic că asta e adevărata provocare: să ai o fată. Așa că propun să facem un pariu între noi, băieții, chiar acum. Aici.

Fac o scurtă pauză, privind în jurul meu. Deși fetele sunt indignate sau, unele dintre ele, aproape șocate, toți bărbaii mă fixează plini de interes.

— De fapt, e un fel de continuare a pariului făcut de bunicii voștri. Prima fată născută în familie va primi de la ceilalți un Ferrari la împlinirea vârstei de optsprezece ani, ca să păstrăm tradiția. Ce ziceți? Vă băgați?

— La dracu', eu mă bag! lovește Derek cu palma în masă și făcând-o pe Heather să tresară, iar pe mine să rânjesc.

— Și eul strigă la unison încă o parte dintre ei.

— Dar dacă nu se va naște nicio fată? Mama a fost prima după șapte generații, se arată sceptic Harlan.

Îl privesc surprins, pentru că asta e un amănunt pe care nu-l știam și care explică parțial protecția obsesivă de care au avut parte fetele.

— Arunci nu câștigă nimeni, ridic din umeri.

— Sau continuăm pariul când va veni vremea nepoților, mă completează Harley.

Pentru o clipă, îmi trece prin minte că, în urmă cu o lună de zile nu mă gândeam nici măcar la o relație serioasă și acum mă rog de Heather să ne căsătorim cât mai curând. Habar nu aveam că poate exista o familie atât de nebună sau că voi deveni în curând un membru al ei. Îmi plac glumele și ironiile lor, felul posesiv și grijuliu în același timp cu care își tratează femeile și, ținând cont că în familia mea relațiile sunt destul de glaciale între membrii ei, sunt surprins că mă integrez perfect în grupul acesta.

Strângând-o pe Heather mai bine lângă mine cu un braț, mă aplec în față și întind o mână, provocând pariul.

CORINA CÎNDEA

— Rămâne stabilit așa? Prima fiică sau prima nepoată?

Aproape imediat, treisprezece mâini se pun peste a mea și treisprezece perechi de ochi verzi mă privesc cu seriozitate.

Seriozitate care nu ține decât vreo trei secunde, apoi izbucnim cu toții în râs.

Capitolul 16

Heather

Aproape șocată, mă uit pe rând la toți cei paisprezece bărbați din jurul meu, nevenindu-mi să cred că pot pune un asemenea pariu. Dar când privirea mi se oprește în ochii verzi ai lui Tiger, încep să zâmbesc și eu.

— Ești mai nebun decât ei toți la un loc!

Îți lipeste pentru o clipă buzele de ale mele, apoi îmi trage cu ochiul.

— Ți-am spus că pot fi. Iar ție îți place!

Inspirând adânc, îmi trec vârfurile degetelor peste gura lui și îmi dau seama că are dreptate. Îmi place faptul că se simte atât de în largul lui în mijlocul nostru, așa cum îmi place și că e la fel de nebun și posesiv ca oricare alt bărbat din familia mea.

Până nu demult, am crezut că îmi doresc cu totul altceva. Că voiam să ies de sub această protecție exagerată cu care am fost înconjurată de când m-am născut. Însă acum... Acum *ador* felul în care Rhys nu mă scapă din privire nicio secundă sau că nu-și poate ține mâinile departe de mine prea mult timp.

Se spune că gelozia e un fel de boală care se ivește din cauza nesiguranței. Așa o fi. În general. Între noi nu există însă incertitudine. Îl iubesc mai mult decât credeam că o să pot iubi vreodată pe cineva și știu cu siguranță că și el mă iubeste. Mârâielile și încruntările sunt doar de fațadă, căci Tiger niciodată nu m-ar opri să fac ceva ce îmi doresc. Din contră, m-ar susține și încuraja.

De fapt, noi suntem doar... teritoriali. Așa cum el dorește ca toată lumea să știe că sunt a lui, la fel îmi dorește și eu ca orice femeie să știe că e al meu.

Îmi place însă să și glumesc pe seama lui.

— Deci vrei să păstrați tradiția părinților noștri, spun cu un zâmbet ironic și fără să-mi mut privirea din ochii lui Tiger.

Intră în alertă imediat, brațele care mă înconjoară încordându-se ușor. Când se face din nou liniște în jurul nostru, aproape că țopăi în poala lui de bucurie știind ce îl așteaptă.

— Atunci ar trebui să păstrăm *toate* tradițiile, nu doar cele cu privire la concurs și pariu.

— Iubito, ce alte tradiții? mă întreabă oarecum îngrijorat.

— Chiar așa, la ce te referi? își mijește Reed ochii spre mine.

Mă întorc în poala lui Tiger în așa fel încât să îi pot vedea și pe restul și îmi arăt cel mai dulce zâmbet al meu.

— Din cauza pariului, mama și mătușile au făcut și ele un fel de pact, pact pe care o să îl fac și eu și pe care sunt sigură că o să îl aprobe și viitoarele voastre soții, oricare vor fi ele.

După felul în care i se măresc ochii, Harlan e primul care își dă seama despre ce pact vorbesc. Aștept zâmbind până când, pe rând, realizează și ceilalți la ce mă refer.

— Pe naiba!

— Ce dracu'?

— Oh, nu!

— Nici vorbă!

— Mama mă-sii de pact!

— Doar nu vorbești serios!

— OK, iubito, începi să mă sperii! șoptește Tiger la urechea mea și asta e momentul în care ajung la concluzia că l-am fiert destul.

— Pentru că puneti atât de mult preț pe ce vor fi copiii voștri încât ați ajuns să faceți acest pariu, nu veți afla ce o să aveți decât la naștere.

— Adică trebuie să naștem noi? întrebă Tiger zăpăcit de-a binelea, iar eu și fetele izbucnim în râs.

— Nu, Rhys. Înseamnă că o să vă ținem în tensiune până când o să naștem.

— Poftim?

— Adică nu o să aflați sexul copilului din timpul sarcinii, îl lămurește Stephanie cu un zâmbet uriaș pe față. Doamne, ce mult îmi place! se fâfâie ea plină de fericire în poala lui Harley făcându-l pe acesta să geamă disperat.

— Pe naiba! Iubito, doar nu vrei să mă lași să mă perpelesc nouă luni, încercând să ghicesc ce o să avem!

Tiger arată atât de disperat încât, pentru o clipă, mi se face milă de el. Iar această clipă scurtă de rătăcire îmi amintește și de altceva.

— De fapt, pentru că voi puteți să fiți deosebit de convingători atunci când doriți ceva, vom lua măsuri de precauție, exact ca și mamele noastre: nu o să știm nici noi.

Un vacarm general se iscă pe terasa noastră. Probabil că se aude până jos, făcându-i pe pietoni să fugă mâncând pământul de teamă să nu le cadă ceva în cap.

Și, ca de obicei, exact când e nebunia mai mare, își face și Carter apariția.

— Ce naiba strigați așa? Vi se aude gălăgia până la parter!

Îi zâmbește frumos Juliei, apoi se încruntă la Harlan când observă că e în poala lui.

— Și unde e Angel?

Îl privesc surprinsă, pentru că aș fi băgat mâna în foc că sunt împreună. Chiar și Rafe pare surprins că fotbalistul nu e cu sora lui.

— Ce i-ai făcut? întreabă imediat, ridicându-se amenințător în picioare.

— Nu cred că Rafe vrea să știe *exact* ce i-a făcut, căci ar lua-o naibii razna de tot și ar începe o bătaie, îmi șoptește Tiger la ureche, iar eu izbucnesc în râs.

Din câte am auzit, aseară a adormit și ea în brațele lui Carter, iar acesta a dus-o la culcare. Am încercat azi dimineată să o trag de limbă, însă înconjurată de celelalte fete și prinse în febra cumpărăturilor, n-am primit drept răspuns decât o îmbujorare puternică și un chicotit.

De la bazin au plecat tot împreună, el aproape luând-o pe sus în prosop, abia lăsând-o să își ia din vestiar pungile cu cumpărături și bombănind ceva ce semăna cu „las' că îți arăt eu înot sincron”.

Iar acum întreabă unde e Angel? Ce naiba o fi cu ăștia doi?

— Am avut amândoi treabă în oraș, îi răspunde Carter rânjind lui Rafe.

— Am fost să cumpăr un cadou.

Glasul dulce al lui Angel ne face pe toți să ne răsucim în fotolii. Mai puțin eu, care sunt atentă la fotbalist.

Ochii lui strălucesc imediat ce o zărește și privirea îi fuge alene peste corpul ei îmbrăcat în pantaloni scurți și maiou, oprindu-se în cele din urmă pe chipul său. Arată... de parcă se stăpânește cu greu să nu sară pe verișoara mea și s-o sărute până o lasă fără suflare.

Însă mai e ceva în privirea lui, ceva ce am văzut și în ochii lui Tiger din noaptea când am devenit a lui: un fel de recunoaștere, ca atunci când ajungi să fii intim cu cineva. Posesiune. Dorință aprigă.

— Au făcut-o! șușotesc fericită la urechea lui Tiger și mișcându-mă atât de brusc încât aproape că mă scapă din brațe.

— Fir-ar să fie, iubito! Tu chiar nu poți sta locului niciun pic? mormăie el strângându-mă mai bine la pieptul

Triplu H

lui, abia apoi privește de la Carter la Angel și înapoi de câteva ori, rânjind în cele din urmă. Bravo lor! Crezi că îi putem înscrie și pe ei în concurs?

— În concurs, pariu și pact! aprob încântată din cap și zâmbesc ironică.

— Mama lui de pact! bombăne nemulțumit. O să-mi scoți peri albi cu trei sarcini surpriză.

Tot aerul îmi iese din plămâni și mă holbez la el.

— *Trei?*

— Păi nu păstrăm și tradiția asta? Trei copii, dintre care unul va fi fată.

Clipesc mărunț de câteva ori, uimită de cât de sigur e pe el.

— Și dacă vor fi toți băieți? Sau fete? întreb aproape cu teamă.

Buzele i se curbează în acel zâmbet puțin încrezut și care îi adâncește gropița din bărbie, iar ochii lui mă privesc plini de promisiuni.

— Atunci ne străduim până ne iese. Îți dai seama? începe să râdă cu un sunet jos și bărbătesc care mă zăpăcește de fiecare dată. Dacă vom avea mai multe fete, putem face o trupă de balet. Iar dacă vor fi mai mulți băieți, măcar să fie de-o echipă de fotbal. Îi antrenează Carter.

Pentru că sunt prea șocată ca să-i răspund, Tiger mă sărută fierbinte și adânc, amețindu-mi și ultimii neuroni rămași neafecțați până acum, apoi izbucnește mai tare în râs.

— Un cadou? Pentru cine?

Întrebarea pusă de Robin ne face să ne lăsăm sușotelile deoparte și privesc curioasă spre cutia din brațele lui Angel.

— Pentru Carter, normal.

Acesta își mărește ochii, surprins, apoi se îndreaptă încet spre ea până când doar cutia îi mai desparte, iar

Angel e nevoită să își dea capul pe spate ca să îl poată privi.

— Mă bucur, pentru că și eu am o surpriză pentru tine.

Din nou s-a așternut liniștea peste terasă, căci toți suntem atenți la cei doi.

— Tu prima, șoptește Carter seducător.

Devenită brusc serioasă, Angel îl privește câteva secunde înainte să vorbească.

— Mi-ai spus cândva că nu îți plac femeile care se gudură pe lângă tine. Ei bine, de la mine cu siguranță să nu te aștepți la așa ceva, dar nu vreau să fii tentat nici în viitor, așa că... Poftim! îi pune cutia în brațe și se retrage o jumătate de pas.

Aproape că îmi țin respirația în timp ce Carter se întoarce și așază pe o masă cutia care nici măcar nu e ambalată, apoi o deschide încet și cu mișcări calculate, de parcă s-ar teme să nu iasă din ea vreun balaur. Nu ne așteptăm însă niciunul dintre noi la hohotul lui de râs și nici la ceea ce scoate din cutie.

Pentru că, încă râzând încântat și cu o grijă deosebită, Carter strânge la pieptul lui impozant un cățeluș alb ca spuma laptelui și foarte pufos.

— Mi-ai luat un bichon!

De data asta cred că tot Houstonul aude hohotele noastre de râs.

Cu cățelușul încă în brațe, Carter o smucește pe Angel spre el și o sărută plin de pasiune.

— Nu am nevoie de altcineva când te am pe tine.

— La dracu'! Ăștia doi au deja un copil, spune Arian cu ciudă, apoi devine speriat. Stați puțin! E băiat sau fetiță? Cățelul nu intră la pariu!

— Ce pariu? întreabă Angel și Carter în același timp, amândoi dezorientați.

— E un câine, nu poate conduce un Ferrari, îi dă Aiden una după cap fratelui său.

Triplu H

— Ce Ferrari?

Luând mogâldeata din brațele lui Carter, îi las pe ceilalți să îi lămurească, iar eu mă întorc în brațele lui Rhys.

— Nu-mi spune că vrei și tu unul din ăsta! râde când îl lipesc de fața mea și îi gânguresc prostii.

— Nu, eu vreau un pomeranian teacup. Tot alb, răspund serioasă.

— Un pome... tea... ce? se holbează Tiger la mine atât de uluit, încât izbucnesc în râs.

— Un cățeluș la fel de pufos, dar e mult mai mic. Atât de mic încât încapă într-o ceașcă de ceai.

— *Mai mic* de atât? Iubito, o să ai nevoie de o lupă ca să-l găsești prin casă!

— Acum urmează surpriza mea.

Cuvintele lui Carter ne liniștesc pe toți și îl privim curioși, mai ales că el nu are niciun fel de cutie.

— Dacă te gândești la ce bănuiesc eu și ți-o scoți din pantaloni, te pocnesc de nu te vezi! îl amenință Rafe provocând alte hohote de râs.

Dar Carter nu se descheie la șlițul jeanșilor și nici nu scoate nimic din buzunare. Nu, el o prinde de mână pe Angel și se îndreaptă hotărât spre ușa apartamentului meu, că e cel mai aproape.

— Nu folosiți dormitorul nostru! strigă Tiger după ei, aproape făcându-mă să scap cățelușul din brațe de râs.

— Și noi vrem să vedem surpriza! strigă dezamăgită și Stephanie în urma lor.

— Mama mă-sii de treabă! sare Harley ca ars. Iubito, doar nu vrei să vezi surpriza *lui*? Ți-o arăt pe-a mea diseară!

Indiferent la râsetele noastre, Carter se oprește la vorbele lui Steph și ne zâmbește peste umăr.

— Puteți veni și voi.

CORINA CÎNDEA

Toți ne bulucim pe urma lor, curioși să aflăm ce i-a pregătit lui Angel și suntem surprinși când cei doi încep să coboare scările, oprindu-se un etaj mai jos.

Din cauza terasei, la ultimul etaj nu sunt decât două apartamente, al meu și al lui Angel, dar celelalte etaje au câte patru apartamente. La cel de sub noi, trei sunt ocupate deja de frații mei și de Rafe, ultimul fiind dat deja în închiriere de bunica încă din prima zi, iar restul băieților au ocupat apartamentele de pe etajele imediat inferioare.

Suntem aproape șocați când Carter descuie ușa apartamentului închiriat de bunica și îl urmăm cu ezitare înăuntru. Se oprește numai în living, în fața unei măsuțe de sticlă pe care stau două documente și se întoarce spre o Angel la fel de uluită ca și noi.

Își lipește pentru o secundă buzele de ale ei, apoi îi mângâie obrazul cu vârfurile degetelor.

— Cândva, ai promis că ieși cu mine la o întâlnire dacă mă mut în Houston și dacă mă transfer la *Texans*. Ai aici contractul meu cu echipa și contractul de închiriere al acestui apartament. Acum, că ți-am îndeplinit condițiile, iei cina cu mine duminică seara?

Capitolul 17

Tiger

Oh, Doamne! Mai mult ca sigur că asta o să fie cea mai chinuitoare seară din viața mea!

În urmă cu o oră, în timp ce ne pregăteam pentru dineu, Heather m-a alungat din dormitor după ce i-am deranjat coafura. Pentru a doua oară.

Prima dată nici măcar nu am lăsat-o să își prindă toate buclele în cocul elegant. Înfierbântat de faptul că nu purta decât niște desuuri roșii, nu mi-am putut înfrâna dorința și am ajuns să facem dragoste aproape imediat.

După un nou duș făcut împreună, am luat-o de la capăt. Ea – cu prinsul buclelor, eu – cu pipăitul și sărutatul. În cele din urmă, disperată că în ritmul ăsta nu o să mai ajungem să plecăm nicăieri, mi-a dat peste mâini și m-a trimis să mă pregătesc în alt dormitor.

Acum, îmbrăcat în smoking și cu papion la gât, o așteptam pe ea.

Însă nimic nu m-ar fi putut pregăti pentru apariția ei într-o rochie elegantă, lungă până în pământ și *roșie*.

Cu un decolteu cuminte în formă de inimă și al cărui material se extinde pe brațe într-un fel de bretele căzute, partea de sus este strâmtă exact cât să îi pună în valoare bustul și să îi subțieze talia, iar partea de jos, atunci când pășește, lasă vederii un picior lung și de vis. Fir-ar să fie! Poartă o pereche de sandale argintii cu barete atât de subțiri încât mă întreb fără să vreau cum de îi stau pe picioare, dar rămân cu ochii fixați pe degetele mici care

se ivesc din ele și pe unghiile date cu un roșu în ton cu rochia.

Am nevoie de câteva clipe ca să îmi revin. Bine, câteva clipe *lungi*. Apoi, primul sunet pe care îl scot este un fel de geamăt strangulat.

— Ce părere ai?

Îmi dreg glasul și inspir adânc când îi aud vocea puțin tremurată, apoi o mai privesc o dată cu atenție.

Părul îi este prins în vârful capului într-o adunătură complicată de bucle și doar câteva șuvițe subțiri atârnă libere pe lângă obraji. Însă, de data aceasta, este fardată. E rimelată și ochii îi sunt puțin umbriți de o linie de tuș, făcându-i astfel să pară migdalați și albastrul lor deosebit să atragă atenția și mai mult. Dar buzele roșii și senzuale, curbate într-un mic surâs, aproape că mă bagă în boală.

— Ești superbă!

Chicotește ușor, încântată de compliment, apoi mă măsoră și ea din cap până în picioare, iar eu aștept verdictul ei. Știu cât de bine arăt în smoking, dar nu mă așteptam ca ochii să i se întunece uluitor de mult, să înghită în sec și, mai ales, nu să se lingă pe buze. Trecerea rapidă a vârfului limbii ei peste acele buze păcătoase îmi provoacă o erecție instantanee și mă face din nou să gem.

— Și tu arăți minunat, șoptește cu glas răgușit când mă apropii de ea.

— Mă bucur că îți place.

Deși doresc al naibii de mult să o sărut, îmi ating buzele de ale ei doar într-o mângâiere ușoară. Apoi, posesivitatea aia nebună care mi se dezlănțuie numai când e vorba de ea, mă face să mă port ca un tâmpit.

— Fir-ar să fie, iubito! Mânecele astea nu se pot ridica? Dacă ar fi pe umeri, nu m-aș mai teme că o să-ți pierzi rochia.

Uluită, Heather se holbează vreo două secunde la mine, își privește sânii și, în cele din urmă, îmi trage un

Triplu H

pumn hotărât în braț. Ei, bine, cu asta sunt deja obișnuit. Cu ce nu pot să mă obișnuiesc este cât de minunat arată și că îmi imaginez deja toți bărbații ăia de la dineu holbându-se la ea, dorind-o.

— Nu o să-mi pierd nimic în seara asta, spune cu mai mult calm decât mă așteptam.

— Atunci ia ceva pe deasupra. De exemplu, un palton. Lung, ca să acopere și piciorul.

— În luna august?

— Ai dreptate. Cu paltonul nu poți rămâne pe tine, dar...

— Rhys, îmi șoptește numele zâmbind ușor, iar asta mă potolește imediat. Și tu arăți extrem de bine, dar chiar dacă și eu mă tem că toate femeile o să sară pe tine, asta nu înseamnă că te pun să porți o armură.

— De ce nu? S-ar asorta cu paltonul tău.

De fapt, comentez doar de fațadă. E o femeie uluitoare din toate punctele de vedere și nu pot decât să fiu mândru că o să fie la brațul meu.

Alungându-mi gelozia și posesivitatea într-un colț ascuns, o iau de mână și ne îndreptăm spre ieșire. Doar cu hainele de pe noi. Fără armuri sau paltoane.

— Până ajungem, te rog să mă lămurești ce e cu dineul ăsta. E în cinstea inaugurării spitalului pe care Holden i l-a construit Dakotei?

— De fapt, spitalul a început să funcționeze de vreo lună. Așa cum probabil ai înțeles deja, principalele secții sunt obstetrică-ginecologie și pediatrie, dar are și cabine-te cu alte specialități. În prima săptămână, s-a prezentat la urgențe o gravidă de numai optsprezece ani. Necăsătorită și alungată de părinții care nu i-au acceptat situația, nu avea nici asigurare medicală și nici bani. Durerile îi începuseră de câteva ore bune și era speriată. Bineînțeles că Dakota a luat-o sub aripa ei și a avut grijă de ea ca și cum ar fi fost propria ei fiică.

CORINA CÎNDEA

Deși atent la drum, nu pot să nu mă înfior când aud povestea tristă a fetei.

— A avut probleme?

— Cu nașterea? Nu. În dimineața următoare a născut un băiețel frumos și sunt bine, sănătoși amândoi. Dar abia apoi au început adevăratele probleme.

— Nu are cum să îl crească, șoptesc întorcându-mi privirea spre Heather, iar ea, cu lacrimi în ochi, îmi confirmă bănuiala.

— Dormise până atunci la o fostă colegă de școală, care o strecura pe furiș în casă în fiecare seară. Cu un copil după ea, nu mai era posibil. Părinții prietenei nu ar fi acceptat. Nu avea locuință, nu avea bani și nici serviciu, așa că singura opțiune pentru ea era să dea copilul spre adopție, deși nu dorea să facă asta.

— Spune-mi că Dakota nu a lăsat-o să-l dea, rostesc printre dinți în timp ce strâng volanul atât de tare că mi se albesc degetele.

— Bineînțeles că nu! Pe scurt, a venit acasă și a convocat o ședință de familie în urma căreia a luat ființă o fundație care are ca scop oferirea de soluții și ajutor mamelor singure. Și nu doar cele tinere, pentru că sunt destule în situația ei. Le oferim consiliere, o locuință gratuită până se pun pe picioare, le căutăm un loc de muncă și le ajutăm cu copiii. Până acum, serviciile de bună au fost pe bază de voluntariat, dar avem nevoie de personal specializat și pe care să-l putem angaja. De aici, strângerea de fonduri.

Privind fix prin parbriz, îmi dau seama cât de înșelătoare sunt aparențele uneori. Priviți din afară, familia Morgan-Bennett par niște nebuni plini de ciudățenii. Cu toate astea, fără să facă bravadă cu faptele de caritate pe care le fac, sunt uimitori. Absolut toți.

— Kim a venit cu ideea acestui dineu și a invitat toată elita Houstonului, ba chiar și din afara lui. Sperăm

să se strângă cât mai mulți bani, ca să putem ajuta cât mai multe mame și bebeluși.

Ultimele cuvinte îmi sună ca un semnal de alarmă și mă fac să mă încordez. Mă așteptam la un dineu cam plicticos, cu o mulțime de doctori și mai plicticoși, pentru că eu nu aș înțelege nimic din ce vorbesc. Însă descopăr abia acum că este vorba de cu totul altceva.

Un fior de neliniște își face loc de-a lungul spinării mele și, cu coada ochiului, arunc o privire îngrijorată spre Heather, căci nu i-am spus absolut totul despre mine. La dracu!’! I-am povestit doar lucrurile care am crezut în acel moment că sunt importante, iar acum... Acum există un risc uriaș ca acele lucruri nespuse să îmi explodeze în față.

Fără să mai am posibilitatea să dau înapoi, parchez mașina și privesc îngrijorat în jurul nostru spre cei câțiva fotografi care pândesc persoanele care intră. Nu recunosc pe niciunul dintre ei, așa că îndrăznesc să oftez tăcut. Când o ajut pe Heather să coboare, sunt tentat să o rog să anulăm totul, dar știu că este imposibil fără o explicație întemeiată.

Oftând din nou în sinea mea și sperând ca presimțirea mea să nu se adeverească, o strâng lângă mine și îmi lipesc o clipă buzele de ale ei.

— Te iubesc! îi șoptesc din sufletul, abia apoi, mâină în mâină, pășim pe covorul roșu care mă duce cel mai probabil în iad.

Deși suntem întâmpinați aproape imediat de numeroșii membrii ai familiei ei, abia de schițez câte un salut sau un zâmbet strâmb. Cu neliniștea crescândă care acum îmi strânge stomacul ca într-un pumn, cercetez cu atenție în jur.

La naiba! Sunt vreo două sute de persoane strânse în sala impecabil amenajată, iar asta nu poate însemna decât un lucru: cresc vertiginos șansele să dau peste cineva cunoscut și, mai ales, peste *cineva* anume.

— Rhys, s-a întâmplat ceva?

Când întâlnesc privirea albastră a lui Heather și îngrijorarea sinceră din ochii ei, mă simt ca un ticălos. De ce naiba nu am fost sincer până la capăt?

— E totul în regulă, iubito, îi șoptesc mângâindu-i obrazul. De ce întrebi?

Pentru că te cunoaște suficient de bine ca să-și dea seama că ești stresat, tâmpitule! îmi dau singur răspunsul.

În schimb, ea îmi arată acel zâmbet pe jumătate dulce și pe jumătate ironic care îmi place atât de mult.

— Pentru că e un tip care de cinci minute se holbează la sânii mei și tu nu faci nimic.

— Ce?! Care-i nenorocitul? Îl omor! mârâi privind în jur și încercând să îmi descopăr viitoarea victimă.

— Stai liniștit, Tiger, nu e nimeni! începe să râdă pe seama mea. Erai prea încordat și voiam să te mai destinzi puțin înainte să crape smokingul pe tine.

Mă trage apoi după ea prin mulțimea de oameni, prezentându-mi diverși prieteni de familie sau simple cunoștințe. Stresat din cauză că mă tem ca cineva să nu mă recunoască, nu sunt în stare să memorez nici nume, nici chipuri, dar strâng mâini și dau din cap până când mă salvează Nadine.

Cel puțin așa sper, îmi spun în sinea mea când se apropie veselă nevoie mare și ne trage de lângă cuplul mai în vârstă cu care discutam.

— Am o surpriză pentru voi, fetele, chicotește încântată, făcându-i semn și lui Angel să se apropie. Unde-i Carter?

— L-a recunoscut cineva care e un fan înfocat. I-am lăsat discutând despre scheme de joc. De ce?

— Mai bine așa. El o să aibă parte de propria lui surpriză ceva mai târziu. Veniți cu mine!

Triplu H

Contrariați de mister, o urmărim curioși spre o zonă mai ferită a sălii unde sunt adunați deja mai mulți membrii din cea de-a doua generație a familiei.

— *Rya?* Oh, Doamne! Nu pot să cred! ajungem exact când Hailey îmbrățișează o femeie blondă și micuță.

După ea urmează la îmbrățișări și pupături și Aria, Dakota, Raven, Devon și Rachel. Habar n-am cine e femeia și nici tipul înalt de lângă ea, dar dacă mă iau după cât de încruntați sunt bărbații Morgan și Cameron și după mârâielile lor, nu poate fi de bine, așa că devin mult mai atent.

Se pare că nu suficient de atent, căci Heather tot mă ia prin surprindere când aproape că sare și ea, dar nu pe femeie, ci pe bărbat.

Ce. Mama. Mă-sii?

— Oh, Doamne! Sunteți Jay Hamilton, nu-i așa? chițăie ea, aproape țopăind ca un iepuraș.

Probabil că ar face-o dacă n-ar fi sandalele alea criminale pe care s-a urcat.

Oarecum încurecat și încercând să zâmbească, bărbatul reușește doar să aprobe din cap înainte să fie asaltat și de către Angel.

— Oh, Doamne, nu pot să cred că am ocazia să vă cunosc personal! chițăie și ea la fel de extaziată. Sunteți o legendă vie, știți asta, nu-i așa?

Ce dracu' de legendă vie?! De unde și până unde, că eu n-am auzit de el!

Iar pentru că nu am cum să înțeleg prea multe din ce tot exclamă cele două, mă apropii de Cameron, care e la fel de încruntat ca atunci când m-a prins admirându-i lui Hailey fundul.

— Cine naiba-i tipul și de ce sunt atât de încântate că îl văd deși le-ar putea fi tată?

Cameron pufnește iritat, apoi oftează.

— Jay Hamilton, un fost fotbalist pe care noi l-am cunoscut când era în plină glorie.

— Fir-ar să fie, se trage și Hudson lângă noi, dar fără să-și ia privirea de pe Dakota. Mai ții minte cum oftau din cauza lui la fiecare meci? întreabă cu ciudă, iar Cam aprobă sumbru. Credeam că după douăzeci și ceva de ani le-a trecut, dar uită-te că sar din nou ca niște iepurași numai din cauză că sunt lângă el.

Un *fotbalist*? Asta explică entuziasmul fetelor, dar nu mă liniștește niciun pic. Din contră, sunt și mai tentat s-o iau pe Heather de lângă el. Nu țopăie așa niciodată când mă vede pe mine!

— Mai știi ce-am făcut atunci? întreabă Cam printre dinți, iar Hudson rânjește imediat. Am descoperit că Hamilton e la fel de posesiv ca oricare dintre noi, mă lămurește el, așa că, dacă iubitele noastre au tăbărât pe el, noi am vrăjit-o pe Rya, nevastă-sa. Ar trebui s-o facem și acum.

Fără să mai aștepte un răspuns, își face loc cu delicatețe printre cele... nouă femei și ajunge la micuța blondă.

— Rya, mă bucur să te revăd! zâmbește seducător, primind în schimb un surâs luminos.

— Cameron!

Aproape că pufnesc în răs când Hamilton se încruntă brusc și, dacă n-ar fi gălăgia făcută de fete, probabil că i-aș auzi și mârâitul. Deși e înconjurat de o grămadă de femei superbe, ochii lui mijiti îi urmăresc cu atenție pe bărbații care i-au asaltat nevasta.

— Rya e cea care a fost poreclită „micuța balerină”, nu-i așa? aud vocea ca un clinchet a lui Heather. E adevărat că ați cerut-o de soție pe teren, înainte de începerea unui meci și ați fost filmați de televiziunea națională? Ce romantic!

Aproape speriat, examinez chipul superb și plin de încântare al lui Heather.

— Bine că el a organizat o cerere pe care a văzut-o întreaga lume, iar eu am cerut-o pe Heather între rafturile

unei farmaciei! bombăn nemulțumit când realizez încă o dată cât de lipsit de romantism am putut fi.

— Stai liniștit, eu am cerut-o pe Marlene în toaleta unui restaurant și încă suntem împreună, chicotește Holden care a apărut de nicăieri lângă mine și m-a auzit. Băiete, contează să fie femeia potrivită, nu locul sau modul în care îi ceri să devină soția ta. Să o iubești atât de mult, încât ai fi în stare de orice ca să o vezi fericită. Și, mai ales, să te accepte așa nebun cum ești. Bine, mai contează și patul în care o faceți, căci trebuie să fie mare, trainic și comod, ca să nu vă dea dureri de spate, dar astea sunt deja detalii, și izbucnesc în râs când aud din nou de obsesia lui pentru paturi.

Atrași de discuțiile aprinse, ni se alătură treptat și tinerii. Carter e singurul încruntat, căci încearcă cu disperare să ajungă la Angel.

— Iubito, îmi cer scuze că...

Se oprește brusc, și nu pentru că a ajuns în sfârșit la cea pe care o căuta, ci ca să se holbeze uluit la bărbatul și femeia care ne-au strâns pe toți.

— Ce căutați aici? întreabă șocat, iar acum devenim o grămadă uimită.

Aha! Bănuiesc că asta e surpriza pentru Carter de care a pomenit Nadine!

— Vă cunoașteți? chițăie Angel, prima dintre noi care își revine.

Deși arătând îngrijorat din cauza reacției ei, Carter o trage lângă el și îi fură un sărut grăbit, abia apoi îi zâmbește.

— Iubito, ei sunt Jay și Rya Hamilton. Părinții mei.

— Părinții? suspină ea, apoi se încruntă. Deci tu ești Carter *Hamilton*? De ce nu mi-ai spus? și îi dă un pumn hotărât în braț.

— Pentru că n-am apucat! N-ai observat că nu m-ați lăsat niciodată să-mi spun numele întreg? izbucnește el în râs.

CORINA CÎNDEA

Se iscă o adevărată hărmălaie, fiecare punând întrebări și neprimind niciun răspuns, dar eu sunt mai preocupat să o recuperez pe Heather. O trag puțin mai deoparte de cei care, în ciuda hainelor elegante pe care le poartă, arată de parcă ar fi o grămadă de fotbaliști înainte de lansarea mingii decisive.

Îi cuprind talia cu brațele și o lipesc de pieptul meu, încântat de felul în care se ghemuiește în mine, apoi izbucnim amândoi în râs. La gălăgia pe care o facem, mă mir că invitații la dineu nu au rupt-o cu toții la fugă, speriați și crezând că e vorba de vreo amenințare cu bombă.

Pentru că, în mod cert, așa se aude.

Capitolul 18

Heather

Cu tactul obișnuit, mama ne-a liniștit pe toți și dineul și-a reluat cursul normal. Iar acum, în timp ce toată lumea s-a așezat la mese, tata o conduce mândru să țină discursul de deschidere pe micul podium amenajat special.

— În primul rând, ne cerem scuze pentru exuberanța de mai devreme, zâmbește cucerindu-i pe toți imediat. După mai bine de douăzeci de ani, ne-am reîntâlnit cu niște prieteni dragi. Și, după cum știți majoritatea dintre dumneavoastră, noi suntem o familie numeroasă și impulsivă.

Așteaptă până când râsetele audienței se liniștesc, apoi îi dă cuvântul mătușii Dakota pentru a prezenta asociația înființată și scopurile ei.

Cu toate că sunt atentă la fiecare cuvânt rostit, îmi plimb încet privirea în jurul meu.

Carter și Angel par încă oarecum bulversați de noile evenimente și zâmbesc când îmi amintesc că tocmai ce-au descoperit că, atunci când s-au cunoscut mamele lor, Rya și Rachel, erau însărcinate cu ei. Dacă nici asta nu e karma curată, nu știu ce să mai spun!

Domnul și doamna Hamilton nu arată ca și cum ar fi speriați de familia mea numeroasă și de modul gălăgios în care ne manifestăm, dar bănuiesc că sunt obișnuiți cu asta. Din câte am înțeles, atât părinții, cât și unchii și mătușile mele au fost la fel în tinerețe. De fapt, sunt și acum la fel de nebunatici. Oricum, după pumnul pe care i

l-a dat lui Carter, au sorbit-o din priviri pe Angel, fără să fie deranjați că ea este motivul principal pentru care el se mută la Houston.

Cu Harlan nu e totul atât de simplu.

Comportându-se exact ca un tată normal care îl cunoaște pe neașteptatul iubit al fiicei lui, Jay a fost întâi șocat, apoi și-a încordat toți mușchii. Și are ceva mușchi, nu glumă! Pentru că nu se aștepta să-și întâlnească amândoi copiii la un dineu în Houston, a părut cam debusolat pentru câteva clipe. E drept și că vociferările tuturor l-au cam amețit, dar a fost evident că era nehotărât dacă s-o cunoască mai bine pe Angel sau s-o ia pe Julia de la brațul lui Harlan și să fugă cu ea. Ba chiar am avut impresia că a fost tentat să-l strângă de gât pe Harlan, dar a fost oprit la timp de soția lui cu un simplu surâs.

Dar nici acum nu-și mută privirea încruntată de pe fratele meu, examinându-i fiecare mișcare și mi s-a părut că îl aud de vreo două ori mârâind, atunci când cei doi s-au sărutat. În ochii Ryei există însă o înduioșare care mă mai liniștește și care mă face să sper că nu se va lăsa totuși cu bătaie în seara asta.

Mă încrunt însă când îl privesc cu coada ochiului pe Rhys. Nu mi s-a părut niciodată că ar avea vreo problemă din cauza familiei mele numeroase sau să fie în mulțime. Printre străini sau cunoscuți, întotdeauna s-a purtat degajat, cu acea siguranță pe el care mie îmi place atât de mult. Însă de când am ajuns e aproape tot timpul încruntat și încordat, scrutând printre invitați, iar asta mă îngrijorează. Ce l-ar putea face să se poarte așa?

S-a destins puțin cât timp am stat la masă, servind felurile de mâncare ce ne erau servite, iar acum, când lumea a început să se ridice și să ocupe ringul de dans, privește din nou încruntat în jur.

Cu toate astea, zâmbetul lui minunat e neschimbat când se ridică și îmi întinde mâna, invitând-mă la dans,

Triplu H

iar asta mă mai liniștește puțin. Orice ar fi ceea ce îl deranjează pe Tiger, nu este legat de mine.

Câteva clipe ne legăm tăcuți pe ritmurile melodiei, privindu-ne în ochi. Ai lui strălucesc mocnit, plini de o dorință atât de evidentă, încât aproape că mă lasă fără aer și am nevoie de toată puterea mea de concentrare ca să nu sar pe el chiar aici, în mijlocul unui dineu, ca o nebună.

Însă cu toată pasiunea și dorința ce mocnește între noi, îi simt tensiunea care îi face mușchii să fie ca piatra sub mâinile mele, așa că mă hotărâsc să îl întreb din nou ce îl deranjează.

— Tiger...

— Rhys! Nu pot să cred că ești aici!

Femeia care m-a întrerupt mă înlătură de lângă el cu o singură mișcare și, înainte să pot clipi măcar, îl îmbrățișează strâns.

— Oh, Doamne! Am crezut că nu văd bine! continuă ea când se retrage puțin și îi mângâie obrazul.

Cu inima bătând nebunește, nu îndrăznesc să respir și nici să mă mișc. Pot doar să o cercetez de la spate pe cea care, chiar și acum, continuă să-l mângâie pe Tiger de parcă i-ar fi fost un dor imens de el. O femeie înaltă și suplă, elegant îmbrăcată, ca toată lumea de la dineu. Sentimentul de gelozie, tipic familiei noastre, iese însă imediat la suprafață și mă abțin cu greu să nu-mi bag mâna în părul ei blond și coafat.

Cu chipul sobru și toți mușchii încordați, Tiger îi înlătură totuși cu blândețe mâna de pe fața lui, căutându-mi privirea. Nu știu ce vede pe chipul meu, probabil un șoc imens, căci se încruntă imediat. Apoi, la fel de distant, o ocolește pe femeie și vine lângă mine, cuprinzându-mi talia cu un braț și lipindu-mă de el.

Nu pot desluși nimic pe chipul lui, doar ochii lui îmi spun că ar dori să fie oriunde altundeva decât aici și aproape că mă aștept să mă ia de mână și să mă tragă după el spre ieșire.

Însă nu o face. Își lipește buzele pentru o clipă de ale mele, făcându-mă să-i simt pe față oftatul ca o adiere. Apoi umerii i se îndreaptă și tensiunea din mușchi îi dispare, de parcă s-ar fi resemnat cu situația.

În cele din urmă, cu privirea încă în ochii mei, face un semn cu capul spre cei de lângă noi.

— Iubito, ei sunt părinții mei, Charles și Veronica Whitman.

Abia acum îl observ și pe bărbatul care ni s-a alăturat și care e la fel de încordat ca și Tiger. Fără să vreau, îmi trece prin minte că seara asta e plină de surprize. Pentru toată lumea.

— *Iubito?*

Mai mult decât emoționată, ignor icnetul și surprindea din vocea doamnei Whitman, la fel ca și răceala din privirea soțului său și îmi întind o mână tremurătoare spre ei.

— Îmi pare bine să vă cunosc. Numele meu e Heather Bennett.

Deși mama lui Rhys mă privește acum cu ochi mari și plină de curiozitate, tatăl lui rămâne la fel de distant. Amintindu-mi că Tiger mi-a povestit despre certurile lor, încep să îi înțeleg atitudinea.

— Trebuie să vorbim, spune direct domnul Whitman nebăgându-mă prea mult în seamă și căutând deja cu privirea un loc mai discret decât mijlocul unui ring de dans, dar Tiger îl refuză imediat.

— O să vorbim, dar nu aici. Luni dimineață. La biroul tău.

Tensiunea dintre ei este mai mult decât evidentă și nu trebuie să fiu un geniu ca să-mi dau seama că tocmai asta a fost motivul pentru care Tiger a fost încordat de când am ajuns: se temea că o să se întâlnească cu părinții lui.

De parcă ar avea un al șaselea simț care îi anunță că se întâmplă ceva, părinții mei apar lângă noi imediat,

Triplu H

alături de Holden. Zăresc pe fețele lor aceeași uimire când Tiger, neavând încotro, îi prezintă soților Whitman.

— Noi două cred că ne-am mai întâlnit, nu-i așa? zâmbește mama către doamna Whitman.

— Cred că da. La câteva acțiuni de caritate.

— Nu știu cum de nu am făcut până acum legătura între numele voastre.

Ei, da, asta mă întreb și eu. Bănuiesc că și tata, dacă mă iau după chipul lui încruntat. Aș putea să jur că îi stă pe buze reproșul că nu l-a lăsat să caute nimic despre Rhys.

Apoi Holden lovește din nou cu șarmul lui de necontestat.

— Stați puțin! Whitman *ăla*, cu petrolul? întrebă el derutat.

— Da. Whitman & Whitman, îi răspunde Tiger pe un ton oarecum jenat.

— Și tu care dintre ei ești?

— Whitman.

— Aha!

Nu mai ascult ce se discută, prea uimită să descopăr că bărbatul de care m-am îndrăgostit e cu totul altcineva decât am crezut. Că m-a mințit tot timpul, ascunzând adevărul despre el chiar și atunci când mi-a povestit despre motivul pentru care a plecat de-acasă.

Fac un pas în spate instinctiv, iar Tiger tresare, ochii umplându-i-se de teamă imediat. Întinzând o mână spre mine, îmi șoptește suficient de încet încât să îl aud numai eu:

— Heather, dă-mi ocazia să-ți explic. *Te rog!*

Tristețea din glasul lui mă sfâșie pe interior, dar tot ce pot să fac este să îl privesc.

Părul blond închis îi este la fel de răvășit ca și în ziua în care l-am cunoscut. Același maxilar ferm cu gropiță în bărbie și aceeași ochi verzi amețitori. Smokingul nu face decât să-i accentueze umerii lați și suplețea trupului pe

CORINA CÎNDEA

care am ajuns să îl cunosc la fel de bine ca și pe al meu. Știu cum i se simte sub palmă fiecare mușchi de-al lui. Știu cât de încordați îi sunt de câte ori facem dragoste și știu cât de ușor mă ridică. Am fost atât de intimi cât pot fi doi oameni și am crezut că între noi este ceva deosebit.

Cu toate astea, îmi dau seama că m-am îndrăgostit de cineva care îmi este aproape un străin și despre care nu știu mai nimic.

Însă înainte să-mi pot reveni din uimire sau ca Tiger să spună altceva, am parte de o nouă surpriză. Fiori de gheață mi se strecoară pe șira spinării când o altă femeie se aruncă de gâtul lui.

Tot o blondă, însă de data aceasta e mult mai tânără.

Iar îmbrățișarea ei, și mai ales felul în care îl sărută, îmi dovedesc că se cunosc cu mult mai bine decât aș vrea.

— Rhys, te-ai întors! Mi-a fost așa de dor de tine!

Brusc, șocul din inima mea e înlocuit de o gelozie nebună.

— Bănuiesc că tu nu ești Kira, sora lui, nu-i așa? întreb cu ironie evidentă.

Ghicesc răspunsul din privirea acum îngrozită a lui Tiger, dar cel verbal și care aproape că mă doboară, vine de la tatăl lui.

— Nu. Ea e Gloria, fiica lui George Barton, unul din partenerii mei de afaceri, arată el spre un cuplu aflat la o masă din apropiere. Și e logodnica lui Rhys.

— Poftim?

— Cum adică... *logodnica*?

Aud întrebările ca din depărtare și nu sunt sigură cine le pune, dar cea mai furioasă voce pare a fi a tatălui meu. Pentru o clipă, am impresia că inima a încetat să îmi mai bată, pentru ca mai apoi să o ia la galop, bătăile ei aproape acoperindu-mi vâjâitul puternic din urechi.

— Ești logodit? întreb cu groază.

— Da.

Triplu H

Răspunsul lui îmi taie răsuflarea, mai ales din cauza tonului cu care l-a rostit. Un cuvânt spus cu căldură și sinceritate, dar din care răzbate și o dorință mocnită.

— Cu tine.

— Cu mine.

Tiger și blonda rostesc cuvintele în același timp, derutându-mă și mai mult.

Oricât de tare îmi doresc să-l cred pe el, nu pot să uit că m-a mințit și mi-a ascuns atât de multe lucruri, așa că îmi întorc atenția spre femeie.

Frumusețea chipului ei perfect, cu ochi mari și albaștri, e ca un cuțit înroșit care mi se înfinge în inimă, răsucindu-se încet și chinuitor.

— Sunteți... Sunteți logodiți? De cât timp?

Tonul meu rece și distant îl face pe Tiger să se încrunte.

— Rhys și cu mine suntem logodiți de trei ani, ciripește veselă blonda. A vrut să aibă puțin timp pentru el înainte de căsătorie, dar acum, că s-a întors...

— Nu!

Cuvântul rostit de Tiger printre dinții încleștați o amuțește. Sau poate că observă și ea în sfârșit că el e furios, iar eu abia de mai pot să respir.

Stomacul mi se revoltă în mod dureros, dorind să elimine toată mâncarea pe care-am înghițit-o doar cu puțin timp înainte. Luptându-mă să mă stăpânesc, mai fac un pas în spate.

— Heather..., mă prinde tata de braț și îmi șoptește numele în același timp cu Tiger, care face un pas grăbit spre mine.

— Sunt bine.

De fapt, sunt oricum, numai bine nu.

Sunt... șocată. Rănită și trădată. Furioasă pe mine însămi că m-am putut înșela atât de mult. Că m-am îndrăgostit de un bărbat care, sub pretextul că „are nevoie de timp pentru el ca să se regăsească” – ce dracu’ o mai fi

însemnând și asta — și-a înșelat logodnica în tot acest timp. Cu mine. Și, mai mult ca sigur, cu o mulțime de alte femei.

Dintr-o dată, gălăgia din jurul meu se face din nou auzită, amețindu-mă și mai rău. Muzica, râsetele și vocile care răsună, aproape că mă copleșesc.

Cu toate astea, nu am de gând să arăt nimănui cât de distrusă sunt. La dracu', doar sunt o Morgan-Bennett! Așa că îmi îndrept spatele și, eliberându-mi brațul din mâna tatălui meu, încerc să zâmbesc.

— Doamnă Whitman. Domnule Whitman. Mă bucur că v-am cunoscut. Iar ție, domnișoară...

— Gloria.

— Gloria. Felicitări pentru logodnă! Îți doresc să fii fericită, deși sunt sigură că Rhys nu te merită. Absolut deloc.

— Ce naiba? Heather, ea nu e..., încearcă Tiger să spună, dar îl privesc atât de rece încât cuvintele îi îngheață pe buze.

— Pe mine vă rog să mă scuzați. Trebuie să mă retrag.

Nu reușesc să fac decât câțiva pași până când Tiger mă oprește, prinzându-mă de braț.

— Pentru Dumnezeu, Heather, ascultă-mă! Gloria nu e logodnica mea. Nu mai este.

Ultimele lui cuvinte mă fac să tresar. Nu mai este, dar a fost? Furia și gelozia aproape că îmi fac durerea să se risipească.

— Ea știe? Când ai plecat acum trei ani, i-ai spus că rupi logodna?

În fața ironiei din vocea mea, maxilarul lui Tiger se încleștează.

— Nu. Dar am crezut că e de la sine înțeles că...

— Mi-ai cerut să am încredere în tine, Rhys! Și am avut, iar tu nu ai făcut decât să mă minți din prima clipă în care ne-am cunoscut.

Triplu H

— Te iubesc, Heather! Îmi pare rău că nu ți-am spus...

Îmi închid ochii strâns și inspir adânc.

— Și eu te iubesc, dar în momentul ăsta sunt atât de nervoasă, încât mă abțin cu greu să nu te pocnesc! șoptesc în timp ce îmi eliberez brațul cu un gest brusc care atrage atenția celorlalți membri din familia noastră, pentru că îi văd apropiindu-se imediat. Iar dacă încep eu să dau, vor continua băieții și asta va duce la o bătaie generală. Nu vreau să stric dineul Dakotei, așa că o să mă lași să plec și tu vei rămâne cu *logodnica* ta. Distracție plăcută! apoi mă îndrept spre ieșire cu pași repezi, fără să mai arunc nicio privire înapoi.

Așteptând cu nerăbdare ca valetul să îmi aducă mașina, rămân nemișcată, cu sufletul amorțit de durere, așa că tresar puternic când o mână bărbătească se strecoară pe lângă mine și ia cheile de la acesta.

— Conduc eu, rostește o voce hotărâtă.

Cu ochii împăienjeniți de lacrimi, îmi ridic surprinsă privirea spre cel de lângă mine.

Deși i-am spus lui Tiger să nu vină după mine, inima mea și-ar fi dorit să o facă. Am *sperat* să o facă, în ciuda cuvintelor pe care i le-am aruncat.

Însă nu este el, constat dezamăgită.

Și chiar dacă tot ce îmi doresc acum este să fiu singură, nu am puterea necesară să mă opun, așa că accept oferta celui de lângă mine doar cu o înclinare din cap și îl las să mă conducă la mașină.

Capitolul 19

Tiger

În ciuda cuvintelor pe care Heather mi le-a șoptit plină de furie, o urmez imediat, hotărât să o conving să mă asculte. *Sperând* că o să mă lase să o fac.

Nu reușesc.

În urma ei, câțiva dintre băieți îmi taie calea, punându-se ca un fel de zid uman între mine și ieșire. Cu pumnii strânși, îmi continui totuși drumul, decis să îmi fac loc cu forța dacă e nevoie printre cei care mă privesc fioroși și par la un pas să mă linșeze.

Sunt însă oprit de cine mă așteptam mai puțin.

De Kim.

— Nu cred că e indicat să începi o bătaie. Ar supăra-o pe Heather și mai mult.

Coborându-mi privirea spre ea, inima mi se strânge ca într-un pumn nevăzut, căci asemănarea izbitoare dintre Heather și bunica ei devine chinuitoare în acest moment.

La câțiva pași de mine, o văd pe mama aproape cu lacrimi în ochi, iar pe tata deschizând gura să zică ceva, însă i-o tai scurt, luându-l cu totul prin surprindere:

— Mai bine taci și pleacă, înainte să mă determini să fac ceva necugetat. Am spus că discutăm luni, la biroul tău.

Dacă n-aș fi atât de distrus, aș râde de felul caraghios în care își închide gura brusc, căci nu cred că a mai reușit cineva vreodată să-l amuțească pe tatăl meu. În cele din urmă, îmi acceptă vorbele cu o înclinare din cap.

— Doamnă Bennett, o să vă trimitem mâine un cec, mă surprinde tata când îi zâmbeste lui Hailey, apoi se îndreaptă cu mama spre ieșire, amândoi cu spatele drept și încordați.

— Rhys, ce naiba se întâmplă?

La dracu', asta aș vrea să știu și eu, căci nu pot să cred că au fost de ajuns doar câteva minute ca totul să se năruie în jurul meu.

Disperat din cauză că tot ce nu i-am spus lui Heather despre mine mi-a explodat în față, exact cum m-am temut, îmi trec o mână prin păr și mă uit cu ochi goi la Gloria.

Singura fiică a unui partener de afaceri al tatălui meu, Gloria reprezintă exact modelul fetei de bani gata căreia nu i s-a refuzat niciodată nimic. În urmă cu câțiva ani, împins de la spate de către părinții mei care sperau să se înfiripe ceva între noi doi, am ieșit de câteva ori cu ea. Cam tot de atâtea ori m-am și culcat cu ea, profitând de faptul că era dornică și disponibilă, fără să mă gândesc la ce va duce asta. Logodna noastră, la care se pare că toată lumea se aștepta – cu excepția mea – a fost lucrul care m-a trezit la realitate.

La rândul ei, Kim o examinează atentă pe blondă din cap până în picioare înainte să îi răspundă cu o ironie care îmi amintește imediat și dureros de mult de nepoata ei.

— Draga mea, dacă nu te-ai prins singură până acum, nu cred că ai înțelege nici dacă-ți desenez.

— Poftim? Ce să înțeleg? Cine era...?

— Exact ce spuneam! mormăie Kim dându-și ochii peste cap, apoi nu o mai bagă în seamă, luându-mă de braț și trăgându-mă spre masa la care am șezut până nu demult și la care ne așteaptă acum o Hailey furioasă foc.

Mirat că e doar ea, privesc o clipă în jur, la toți ceilalți membrii ai familiei Morgan-Bennett. Nu mai e pic de amabilitate față de mine la niciunul dintre ei, dar

totuși se țin deoparte. La început cred că o fac doar de dragul aparențelor, apoi îmi dau seama că Hailey și Kim sunt motivul pentru care păstrează distanța, nu mulțimea de invitați din jurul nostru și care nu bănuiesc nimic din tot ce s-a întâmplat. Iar asta îmi amintește de atenționarea lui Cameron, și anume că de femeile din familie ar trebui să mă tem.

Așa că, în ciuda faptului că îmi simt pieptul prins într-o gheară de gheață din cauza durerii pe care am zărit-o în ochii lui Heather și tot ce îmi doresc este să plec după ea, iau loc și înghit în sec, așteptându-mi sentința ca un condamnat la moarte.

— Îi dai tu un pumn sau îl dau eu cu capul de masă? mârâie Hailey.

Sprâncenele mi se arcuiesc și o privesc năuc. În primul rând, pentru că nu mă așteptam din partea lor la amenințări cu bătaia, deși, la cât de bine dau toate cu pumnul, poate că ar fi trebuit. Iar în al doilea rând... Ei, bine, în al doilea rând pentru că lui Hailey i-a ieșit mârâitul mai bine decât oricăruia dintre băieți. Și mai amenințător.

— Încă nu m-am decis, răspunde Kim gânditoare și cu ochii mijiți. Poate c-ar trebui s-o facem amândouă, una după alta, să nici nu știe ce l-a lovit, rostește cuvintele atât de serioasă încât aproape o cred.

În cele din urmă, ia o gură de șampanie și mă privește lung.

— Cândva, am părăsit Los Angeles-ul din aceleași motive ca și tine. Am dorit să fiu apreciată pentru mine însămi, nu pentru contul pe care îl aveam în bancă. Am vrut să fiu o tânără normală, așa că am lăsat totul în urmă și am venit în Houston. Din aceleași motive, am ascuns un timp de Hayden destul de multe despre mine, așa că aş putea spune că te înțeleg. *Asta* e singurul motiv pentru care mai ai acum ocazia să respiri.

Triplu H

— Iar dacă mai vrei să pleci viu de la dineul ăsta, te sfătuiesc să ne spui tot ce trebuie să știm, o completează Hailey. Sau o pot chema pe Samantha, care are niște reminiscențe dintr-o altă viață în care a fost inchizitor. Sunt sigură că i-ar face o deosebită plăcere să te chinuie puțin.

Oricât de nebună poate părea această familie, îi admir cu adevărat și mă bucur să știu că femeia care mi-a luat mințile are apărători atât de devotați.

Și poate pentru că bănuiesc că există un sâmbure de adevăr în amenințările lor sau poate pentru că știu în sinea mea că trebuie cu orice preț să trec acest test ori nu o să mă mai pot apropia vreodată de Heather, accept cu o înclinare din cap.

Oftez adânc, îmi trec resemnat mâna prin păr, apoi încep să povestesc...

Puțin după ora unu din noapte, stau sprijinit cu coatele de balustrada terasei lui Heather și privesc aiurea, spre luminile orașului. Și încă tot nu-mi vine să cred că a trecut o săptămână de când a dispărut.

O săptămână în care disperarea mea a ajuns la cote alarmante, apoi s-a transformat în furie și neliniște, pentru ca, în cele din urmă, să mă resemnez.

Încă din acea noapte, imediat ce Kim și Hailey m-au lăsat să plec, am venit direct aici, sperând ca Heather să mă lase să îi explic totul. Sperând să mă ierte.

Am găsit însă apartamentul gol și nimic nu-mi arăta că ar fi trecut măcar pe aici. În nebunia mea, am fost chiar și pe la apartamentul pe care eu îl închiriasem mai mult de formă, pentru că îi dădusem și ei o cheie. Era la fel de gol.

Nu mi-a răspuns la telefon și nici la zecile de mesaje pe care i le-am trimis, așa că am renunțat să mai insist.

M-am rezumat doar să îi scriu în fiecare seară că mi-e dor de ea.

Iar a doua a zi, cu inima sfâșiată și știind în sinea mea că tentam soarta extrem de mult și că riscam să o încasez serios, am luat la rând toate locuințele familiei Morgan-Bennett.

Spre surprinderea mea, nu am primit nici măcar un singur pumn, nici amenințări cu topoare. Sau drujbe. Am primit de la toți bărbații o nouă serie de mârâieli și priviri încruntate, vreo două sau trei înjurături mormăite și același răspuns descurajant: „Heather nu e aici”. Îngrijorarea a început să-mi crească vertiginos, ajungând spre seară la cote alarmante. Eram îngrozit că plecase atât de supărată și că ar fi putut păți ceva și îmi revenea mereu în fața ochilor dezamăgirea din privirea ei, chinuindu-mă și mai mult.

Abia după douăzeci și patru de ore am realizat că Heather e bine și ai ei știu exact unde e, doar că nu o să-mi spună și mie. Dacă nu ar fi fost așa, toată lumea ar fi căutat-o înnebunită, la fel ca și mine. Știu că așa ar fi fost, pentru că am ajuns să îi cunosc deja suficient de bine.

Așa că m-am decis să aștept și, în același timp, să îmi rezolv problemele lăsate nerezolvate la plecarea mea din Houston. Doream să revin în orașul pe care cândva l-am iubit, apoi l-am urât, și să-mi asum responsabilitățile pe care le-am neglijat. Am ajuns chiar și la un fel de acord cu tatăl meu.

Am făcut *totul* pentru ca, atunci când Heather va reveni, să-i pot demonstra că sunt bărbatul serios și capabil să îi ofere orice și-ar dori.

— Nu știu dacă să te pocnesc sau să asmut câinele pe tine.

Nu sunt deloc surprins când aud vocea furioasă a lui Angel. Știe perfect unde să mă găsească, pentru că toate nopțile din ultima săptămână mi le-am petrecut aici.

Exact aici, afară pe terasă, căci îmi este imposibil să dorm singur în patul pe care l-am împărțit cu Heather, amintirile atât de vii cu noi doi chinându-mă și mai mult.

Sprijinindu-mă cu spatele de balustradă, oftez în sinea mea și mă pregătesc pentru o nouă muștruluială din partea blondei. O merit pe deplin, așa cum merit cu vârf și îndesat și chinul prin care mă face Heather să trec acum.

Zâmbesc însă fără să vreau când o descopăr ciufulită toată – probabil de mâinile lui Carter – și purtând doar un halat scurt de mătase pe ea.

Ah, da, și având în brațe câinele feroce cu care m-a amenințat.

— Eu zic să mă pocnești, pentru că o merit. Chestia aia pe care o numești câine nu e mai mare decât palma mea și nu cred că i-au crescut încă dinții. E doar cât un breloc și la fel de ineficient.

— Nu l-ai văzut încă pe Fluffy transformându-se în câine de luptă! exclamă indignată.

Aproape că zâmbesc, pentru că animăluțul care doarme în brațele ei, cu burtica roz în sus și piciorușe cât un deget de-al meu, arată mai degrabă a jucărie de pluș decât a orice altceva.

Dar îmi amintește și de o altă discuție avută aici, pe terasă, din seara în care fiorosul Fluffy a fost scos din cutie, iar Heather era în brațele mele.

— A spus că vrea un pomeranian teacup, șoptesc pierdut în amintire.

— Un pome... ce? Cine? se uită Angel la mine chiorâș, de parcă s-ar teme că am înnebunit.

Atunci am reacționat și eu la fel, însă în zilele care au trecut, mi-am amintit fiecare clipă petrecută cu Heather. Fiecare sărut. Fiecare oftat de plăcere. Fiecare zâmbet dulce pe care mi l-a arătat. Și am avut timp suficient să caut pe internet ca să descopăr despre ce vorbea atunci.

— Heather. Spunea că ei i-ar plăcea un pomeranian teacup, oftez așezându-mă pe unul dintre fotolii. Un câine care la maturitate e jumătate din Fluffy al tău de acum.

— Pentru Dumnezeu, nu-i da idei! Am ajuns să-mi fie teamă să cobor din pat și merg prin casă numai pe vârfuri de frică să nu-l calc, apare și Carter lângă noi. Cu unul mai mic de-atât, mi-ar fi temă și să respir! Și credeam că Fluffy e al meu.

Purtând numai o pereche de pantaloni scurți negri, are în mână o pătură subțire, pe care o pune pe umerii lui Angel, învelind-o apoi bine în ea înainte să se întindă pe-un șezlong și să o tragă între picioarele lui.

— Iubito, ce naiba te-a apucat să pleci aiurea fără nimic pe tine? bombăne el făcând-o pe Angel să clipească mărunț de câteva ori.

— Aiurea? Nu sunt... *aiurea!* Și sunt îmbrăcată.

— Dar ți se văd picioarele!

— Cine să mi le vadă la unu noaptea, pe terasa personală de la etajul treizeci?

— Tiger.

— Tiger nu se uită la picioarele mele, mârâie ea. Nu-i așa?

Aprob din cap, deși i le-am observat, pentru că sunt o pereche de picioare frumoase. Însă nu la fel de superbe ca ale lui Heather.

— Înseamnă că e orb. L-o fi orbit dragostea.

Dintr-o dată, un fel de tăcere jenantă se lasă între noi. Având grijă să nu fie observat de blonda din brațele lui, Carter clatină aproape imperceptibil din cap, făcându-mă să-mi închid ochii strâns și să oftez, căci știu ce înseamnă asta: nu a reușit să afle nici el unde se ascunde Heather.

Pentru că amândoi suntem într-o situație similară în ce privește raportul cu familia Morgan-Bennett, între mine și Carter s-a legat o prietenie strânsă. Când nimeni nu a vrut să-mi spună nimic despre Heather, l-am rugat

Triplu H

pe el să încerce să afle ceva despre ea. Fără niciun rezultat, căci s-au ferit să-i spună și lui.

— Mai lasă-i puțin timp, șoptește Angel de parcă ar ști la ce mă gândesc. Are dreptate să fie supărată pe tine. În locul ei, și eu m-aș supăra dacă aș descoperi că mai ai o logodnică. Ba nu! Aș fi furioasă foc! Nici nu știi prin ce chinuri te-aș face să treci! spune pe un ton atât de aprig încât îl face pe Carter să tresară.

— Dumnezeu! Iubito, o să încerc să nu te supăr niciodată!

Aproape că nu mă pot uita la ei, căci imaginea lor împreună îmi amintește de ceea ce am pierdut eu.

— Nu din cauza Gloriei e supărată, spun atât de sigur pe mine încât amândoi mă privesc mirați.

Cu coatele sprijinite pe genunchi și umerii căzuți, privesc spre cimentul de la picioare și vorbesc mai mult cu mine decât cu ei.

— Heather știe că o iubesc. Nu mă îndoiesc de asta, așa cum știu că și ea mă iubește. Însă am mințit-o. *Asta* o doare de fapt, chiar dacă a fost mai mult o... omitere. I-am ascuns cine sunt cu adevărat.

— Adică i-ai ascuns că ai o grămadă de bani? Pe Heather nu a interesat-o niciodată dacă ești bogat sau sărac. Ce naiba, Tiger? S-a îndrăgostit de tine pe când credea că nu ai decât barul și motocicletă, așa că...

— Știu, îmi ridic privirea spre Angel. Dar când i-am povestit despre mine, am ascuns în mod deliberat partea asta, deși i-am cerut să aibă încredere în mine. Aș da orice să pot da timpul înapoi și să repar asta.

Aș vrea să fiu din nou în acel apartament. Pe acel fotoliu. Să-i spun absolut totul și apoi să facem dragoste plini de pasiune.

Angel mă fixează câteva secunde lungi, iar eu îi susțin privirea, neîndrăznind să sper prea mult. Dar în sinea mea trebuie să recunosc că, dacă e să i se facă cuiva

CORINA CÎNDEA

milă de mine și să îmi spună ceva despre Heather, atunci Angel e aceea.

Și când mă gândeam că nu mai am nici cea mai mică șansă, ea se ridică brusc, punând cu grijă cățelușul în brațele unui Carter surprins, apoi aruncându-i pătura peste cap.

— Vin imediat.

Încercând în același timp să iasă de sub pătură și să nu scape nici animalul din brațe, acesta se străduiește să se ridice în fund și o privește cu ochi mijiți cum se îndepărtează mișcându-și soldurile îmbietor.

— Iubito, măcar când te întorci ia-ți ceva pe tine, aproape că geme și făcându-mă să zâmbesc.

Aruncându-i doar o privire peste umăr, Angel îi zâmbește ironică.

— Adică tu poți să stai doar în chiloți și să te bronzezi, iar eu trebuie să îmi iau costumul de schi pe mine? Nu, mulțumesc!

— Ce dracu'? Bronz? E trecut de miezul nopții, bombăne el, dar privirea cu care o urmărește e arzătoare.

Abia când ea dispare în apartament, Carter își întoarce din nou atenția spre mine.

— Îmi pare rău că nu am aflat nimic, spune suficient de încet încât să-l aud numai eu. De câte ori am întrebat despre Heather, băieții au amuțit brusc. Iar Angel... Ea m-a pocnit și nu știu dacă a fost din cauză că nu trebuia să aflu sau era geloasă pe verișoara ei. Crezi că...

E întrerupt de întoarcerea blondei și aproape că mârâie când Angel vine direct la mine, întinzându-mi o hârtie și o cheie.

— Ai noroc că îmi place de tine și cred că voi doi sunteți făcuți să fiți împreună.

— Ce naiba, iubito? *Îți place de el?* Nu poți să o trănțești așa! mormăie fotbalistul fără să fie băgat în seamă.

Triplu H

— Asta e adresa unde o găsești și parola alarmei, dar nu trebuie să afle nimeni că le ai de la mine. Deși, chicotește ridicând dintr-un umăr, cred că toată lumea o să ghicească imediat.

Mă ridic brusc în picioare și zâmbesc cu adevărat pentru prima oară după o săptămână întreagă. Cuprins de recunoștință și de speranță, o sărut pe Angel pe obraz.

— Îți rămân dator pe viață!

— Dacă o mai pupi, viața aia o să fie extrem de scurtă! îl aud pe Carter strigând în urma mea, însă puțin îmi pasă.

Cu inima bătând năvalnic și alergând de-a dreptul, mă grăbesc să ajung la Heather.

*Capitolul 20**Heather*

Așezată pe scaunul din dreapta al mașinii mele și tremurând puternic, nu îndrăznesc să-i arunc nici măcar o privire tatălui meu. Nu cred că ar trebui să fiu surprinsă că a venit imediat după mine, pentru că el așa a fost întotdeauna. A fost mereu lângă mine. Aproape că a plâns în rând cu mine la fiecare jultură pe care mi-o făceam când eram copilă și mi-a sărutat-o pe fiecare în parte.

Însă acum nu mai e vorba de ceva atât de simplu ca o zgârietură și, chiar dacă îl văd suferind în rând cu mine, asta nu mă poate face să mă simt mai bine. O știe și el, căci durează câteva minute bune până când rupe în sfârșit tăcerea.

— Îmi pare rău că s-a ajuns aici, scumpa mea.

Aprob din cap mecanic, pentru că nu mă simt în stare să vorbesc. Toată acea amorțeală care m-a cuprins înainte, acum s-a transformat într-o durere atât de mare încât mă simt sfârâmată în mii de bucăți. Cu inima sfâșiată, încerc să-mi controlez hohotele de plâns și să încerc să înțeleg tot ce s-a petrecut în seara asta.

În prima clipă am fost încântată să îi cunosc pe părinții lui Tiger și m-am întrebat de ce oare se ascundea de ei, însă apoi... Abia când Holden și-a dat seama cine sunt cu adevărat, am înțeles de ce se temea Rhys. Cu toate că îmi povestise câte ceva despre familia lui și de ce a plecat din Houston, tot nu mi-a spus cine e cu adevărat.

Apoi, la naiba, a apărut și acea logodnică despre care chiar că nu a pomenit nimic.

Cu ochii strânși, încerc să-mi amintesc momentul. Da, tipa s-a cățărat toată pe el, dar Tiger a respins-o aproape imediat. De fapt, nu cred că i-a aruncat mai mult de o privire scurtă, căci ochii lui au fost aproape în permanență fixați pe mine. Logodnică sau nu, în sinea mea știu că blonda nu reprezintă nimic pentru el.

Mă doare înfinit mai mult faptul că s-a ascuns de mine, existând în el două persoane diferite. Și mă întreb cu teamă care dintre ei este cel adevărat: Tiger – bărbatul de care sunt îndrăgostită nebunește – sau Rhys Whitman – omul bogat și distant din care am întrezărit astăzi o bucățică.

Tresar puternic când telefonul începe să-mi sune, observând abia acum poșeta care este în poala mea, căci nu-mi amintesc când am luat-o. Abia apoi îmi dau seama că probabil tata mi-a adus-o când a venit după mine.

Știu cine mă sună, pentru că o singură persoană ar putea fi atât de insistentă. Melodia face ca durerea din interiorul meu să crească și mai mult și alte lacrimi mi se preling pe obraji. Închid telefonul cu gesturi grăbite, de parcă aparatul ar fi încins.

— Nu știu cine naiba e blonda aia, dar știu că Rhys te iubește pe tine, afirmă tata hotărât și luându-mă prin surprindere. Habar n-am ce i-ai spus, dar când ai plecat din sala aia..., era complet distrus.

Deși lacrimi de neoprit îmi curg pe obraji, scap un hohot de râs strangulat când îl aud pentru prima oară spunându-i pe nume și nu folosind vreo poreclă, iar asta îl face pe tata să-mi zâmbească.

— Știu că am făcut pe nebunul mai mult decât era cazul. La dracu', am mârâit la băiat și l-am amenințat cu moartea de mai multe ori, dar nu s-a lăsat impresionat. Și trebuie să recunosc că îmi place de el.

Sunt atât de uluită de ce aud, încât aproape că uit să mai plâng. Mă așteptam să-mi spună că e nervos pe Tiger, nicidecum să încerce să-l scuze în ochii mei.

— Îmi place și felul în care se poartă cu tine, pentru că e la fel de protector ca oricare dintre noi. Te iubește, scumpo, și tu îl iubești la fel de mult.

Mă agăț cu speranță de cuvintele lui, însă durerea e încă mult prea mare.

— Era deja logodit când m-a cerut pe mine. Și m-a mințit. Nu e nicidecum un simplu barman dintr-un mic oraș, e fiul unuia dintre cei mai bogați oameni din stat. Tot ce știam despre el s-a dovedit a fi o mare minciună.

Aprobându-mă cu un oftat, tata parchează în fața noului meu bloc, dar nu oprește motorul. Se întoarce doar spre mine și, cu o mână, îmi șterge cu blândețe lacrimile de pe obraji.

— Îmi pare rău că suferi, scumpa mea! Ai perfectă dreptate să fii supărată. La naiba, în momentul ăsta și eu sunt furios pe el pentru că te-a făcut să plângi. Astăzi te-am urmat pentru că nu doream să te las să conduci în starea asta, dar și pentru că, dacă aș fi rămas, l-aș fi omorât. Mă rog. Aproape că am regretat că nu am luat cu mine toporul ăla, însă aș fi stricat astfel dineul ăla afurisit pe care mama și bunica ta s-au străduit să îl facă perfect. Dar trebuie să știi că aparențele înșală uneori, adaugă după o scurtă pauză, oarecum jenat. Chiar și eu am greșit cândva, iar asta aproape că m-a făcut s-o pierd pe mama ta. M-a iertat, deși nu cred că am meritat. O să-l ierți și tu pe Rhys, dacă îi dai ocazia să îți explice totul.

— Și eu am vrut să-l lovesc, suspin trăgându-mi nasul ca un copil mic. Am vrut să-l fac să simtă și el măcar puțină durere.

Tata izbucnește în râs, apoi se apleacă spre mine, șoptindu-mi pe un ton conspirativ:

— Dar poți s-o faci, scumpo! Fierbe-l la foc mic. Dacă nu vorbești cu el un timp, o să se chinuie suficient.

Știi, când noi ne-am certat, mama ta a dispărut pentru câteva zile, făcându-ne pe toți să o căutăm înnebuniți. De fapt, tresare el încântat, am o idee. Dacă rămâi aici sau oriunde în Houston, te va găsi, așa că trebuie să pleci.

Îl privesc uimită, bănuind că a luat-o razna din cauza lacrimilor mele.

— Unde să plec?

— La casa de vacanță a bunicilor tăi, spune fericit și pornește de pe loc înainte ca eu să fiu de acord. Jaguarul nu știe despre ea, iar niciunul dintre noi nu o să-i spunem unde ești. Te întorci când ești pregătită să dai nas în nas cu el. Sau să îi dai una în nas, adaugă izbucnind în râs.

Aproape că râd și eu în rînd cu el, pentru că ideea lui îmi place. Nu știu dacă e bine să mă ascund, dar știu că am nevoie de puțin timp ca să îmi pun gândurile în ordine. Oricum, durerea știu că nu va dispărea curând. Nici faptul că îl iubesc.

— Și chiar ai vrut să îl pocnești? mă întreabă când ieșim din Houston.

— Și pe el, dar mai ales pe blonda aia. Dacă n-am fi fost între atâta lume, îmi băgam mâna în părul ei, recunosc furioasă. Mi-am și imaginat cum șterg cu ea pe jos. Oh, Doamne! Mă transform într-un criminal în serie! exclam speriată de intensitatea sentimentului de gelozie pe care-l simt.

Tata începe să râdă și, punându-și un braț în jurul umerilor mei, mă strânge lângă el, sărutându-mă pe creștet.

— Scumpa mea, faci parte din familia noastră, deci să fii posesivă este ceva normal. Așa suntem toți. Ne adorăm soțiile și, cu toate că niciunul dintre noi nu am avut vreodată motive să fim geloși, ne comportăm ca niște tâmpiți de multe ori. Însă la fel de bine știi că lor le place asta și niciuna dintre ele nu e mai prejos, fiind la fel de posesive.

— Dar niciuna nu are tendințele criminale pe care le am eu, mormăi neconvinsă că e normal ceea ce simt.

Noul hohot de răs al tatei mă face să îl privesc nedumerită. Când se oprește, deși e atent și la condus, se apleacă spre urechea mea și îmi șoptește conspirativ:

— Așa crezi? Marlene și Samantha au vrut să le omoare pe vecinele lor de bloc doar pentru că au îndrăznit să se uite la Holden și Heaton. Iar Kim, dintr-un singur pumn, i-a spart buza prietenului din liceu pentru că se luase de Hayden.

Îmi ridic imediat capul de pe umărul lui, privindu-l uluită. Cu toate astea, mi le pot închipui cu ușurință pe cele trei făcând așa ceva.

— Dar mama e cea mai blândă persoană pe care o cunosc. De ce nu semăn cu ea?

— Dar semeni cu ea atât de mult, scumpa mea! Și nu e chiar atât de blândă pe cât crezi, adaugă chicotind. I-a spart nasul unei foste iubite de-a mele.

— Poftim? întreb de-a dreptul șocată, nu numai pentru că abia acum aflu că mama mea e un fel de ninja sub acoperire, dar și pentru că tata arată extrem de mândru.

— Nu i-a dat un pumn, pentru că știa de la bunica ta că urma s-o doară mâna după aceea, așa că a preluat un gest de la Hunter sau Hudson, nu mai știu exact. Tot ce știu este că a dat-o atât de tare cu capul de o masă, încât i-a spart nasul și a umplut-o de sânge. Într-un club! adaugă el cu un zâmbet ghiduş pe buze.

Oprind mașina în fața porților din fier forjat ale casei de vacanță din afara Houston-ului, se întoarce spre mine și îmi șterge lacrimile din nou, apoi mă sărută pe frunte.

— Fir-ar să fie, Heather! Vrei să pocnești pe cineva? Fă-o! La naiba, doar ești o Morgan-Bennett, așa că e absolut normal să fii posesivă sau geloasă!

Întinsă pe un șezlong pe terasa din spate a casei, iau o gură din vinul roșu și dulce pe care mi l-am turnat, apoi așez paharul pe măsuță, alături de sticla abia începută.

Oftând întretăiat, îmi întorc privirile spre piscina de lângă mine. Spoturile care o înconjoară își aruncă lumina caldă pe suprafața apei, făcând-o să arate și mai tentantă. Deși e bine trecut de miezul nopții, căldura toridă de peste zi își face încă simțită prezența, așa că nu prea îmi vine să intru în casă și să părăsesc locul în care stau.

Același loc în care zac de o săptămână.

Când am ajuns aici, am plâns până spre dimineață, când am adormit obosită și îndurerată.

Îmi era dor de Tiger, deși tot el era cel care mă rănise atât de mult cu neîncrederea pe care a avut-o în mine. Îmi lipseau brațele lui în jurul meu. Îmi lipseau săruturile și mângâierile lui. Atât de mult, încât mă dureau și sufletul și trupul.

A doua zi, durerii i s-a adăugat și furia.

Eram furioasă pe mine însămi că îi permisesem lui Tiger să ajungă să însemne atât de mult pentru mine într-un timp atât de scurt. Nu am luat în seamă atenționările nimănui că totul se întâmpla prea repede, crezând că trăiesc într-un basm. Trezirea la realitate a fost extrem de dureroasă.

Indiferent cât de puternică era atracția între noi, nu ne cunoșteam aproape deloc. Orice om cu puțină minte știe că nu trebuie să te arunci într-o relație fără să îl cunoști pe cel de lângă tine, iar noi am sărit peste toate etapele normale. Ne-am întâlnit cu o lună în urmă și deja suntem logodiți și locuim împreună. Chiar dacă cei din familia mea se mândresc cu rapiditatea cu care s-au căsătorit, Tiger și cu mine am bătut toate recordurile.

CORINA CÎNDEA

Oftând, mai iau o gură de vin și îmi ridic privirea spre cerul plin de stele, gândind-mă că poate greșesc. Da, am dreptate să fiu supărată pe el, dar oare nu exagerez? Tiger nu m-a înșelat. Nu cu o altă femeie. Din contră, de când s-a întors în Houston și-a petrecut fiecare minut liber cu mine. A renunțat la barul lui – la care știu cât de mult ține – doar pentru a fi cât mai aproape de mine. *Cu mine.*

Iar eu nu i-am dat nici măcar șansa să îmi explice de ce a procedat așa; de ce a ales să îmi ascundă anumite lucruri despre el. Și mai știu că dispariția mea l-a înnebunit, căci Angel mi-a spus că noapte de noapte el stă pe terasă, trist și însingurat.

În timp ce lacrimi încep să-mi curgă pe obraji, mă ghemuiesc pe șezlong, dorindu-mi ca brațele lui Tiger să mă înconjoare, căci indiferent cât de supărată sunt pe el, îl iubesc la fel de mult. La fel de bine cum știu și că el mă iubește. Nu mă îndoiesc de asta.

Închizându-mi ochii, mă gândesc că poate ar fi timpul să nu mă mai ascund. Să mă comport ca un adult, nu ca o puștoaică la prima deziluzie, și să dau piept cu realitatea.

Iar ultimul lucru la care mă gândesc înainte să adorm sunt cuvintele pe care mi le-a spus tatăl meu chiar înainte să plece: „Dacă vă iubiți cu adevărat, o să treceți peste asta”.

Capitolul 21

Tiger

Abia pe drum am realizat că, dacă nu mi-aș fi recuperat zilele acestea mașina care zăcea de trei ani în parcare subterană a vechiului meu apartament, acum nu aș fi avut cu ce să plec după Heather. Sigur, aș fi putut împrumuta una de la Carter sau Angel, însă chiar nu aveam timp de așa ceva, iar Jaguarul meu – al cărui nume este identic cu porecla pe care mi-au dat-o băieții – este tocmai perfect ca să mă ducă rapid unde doresc.

Mi-a plăcut mașina din prima clipă în care am văzut-o, în urmă cu trei ani și ceva, așa că mi-am cumpărat-o. Nu conta prețul. Însă când am plecat, am părăsit-o la fel de ușor ca și pe orice altceva din fosta mea viață.

Abia la întoarcerea în Houston am fost tentat din nou să o conduc, mai ales că depindeam prea mult de mașina lui Heather, însă nu am putut ceda ispitei. În primul rând, pentru că așa puteam petrece mai mult timp cu ea. Iar în al doilea rând... Mda, ar fi fost cam greu de explicat cum de un pârlit de proprietar de bar își putea permite așa ceva.

Însă după dineul în care adevărul despre identitatea mea a ieșit la lumină, nu mai aveam de ce să o mai ascund.

Cu mâinile aproape tremurând de emoție, opresc mașina în fața unor porți mari din fier forjat și încerc să deslușesc ce se află dincolo de ele. Pot întrezări silueta

unei clădiri destul de mari, însă faptul că e toată scufundată în beznă mă cam neliniștește.

Dacă Heather nu este aici? Sau dacă Angel doar și-a bătut joc de mine, trimițându-mă după cai verzi pe pereți?

Abia apoi realizez că este târziu în noapte și Heather probabil doarme. Bine că măcar ea poate să doarmă, căci eu aproape că n-am închis un ochi de când mi-a întors spatele și a plecat.

Coborând din mașină, mă apropii de panoul electronic al porții și inspir adânc. Acum e acum! Dacă se potrivește codul pe care mi l-a dat blonda, înseamnă că nu e totul doar o glumă pe seama mea și, mai ales, că peste doar câteva clipe pot să fiu din nou lângă Heather.

Ultimul gând îmi dă imboldul să tastez cifrele de pe hârtie și oftez ușurat când porțile mari încep să se deschidă. Am certitudinea că totul este real când cheia se potrivește în ușa de la intrare, așa că anulez alarma plin de încredere de această dată.

Mă opresc totuși imediat după asta.

Heather probabil că este singură și nu-mi doresc să o sperii trezindu-se că cineva îi umblă prin casă în miezul nopții, așa că aprind luminile.

Nu sunt surprins că livingul mare, decorat oarecum rustic, dar cu mult bun gust, este gol. Atenția mi se fixează imediat spre scările care duc la etaj și mă apropii de ele cu inima bătând năvalnic, urcând tot două câte două.

Câteva uși se găsesc de fiecare parte a holului de la etaj și, cum n-am primit alte instrucțiuni de la Angel, tot ce am de făcut este să iau fiecare încăpere la rând.

Mâna deja îmi tremură când deschid ultima ușă, însă răsufli ușurat când descopăr primele semne că cineva ar locui aici. Pe măsuta joasă, încadrată de două fotolii, se află o carte și o cană de cafea, iar pe comoda de machiaj sunt înșirate câteva borcănele și creme pe care le recunosc imediat. Inspir adânc, umplându-mi plămânii cu

Triplu H

parfumul de vară și de flori atât de unic, exact ca și femeia cu care am ajuns să îl identific, și aproape că gem când observ pe un umeraș agățat de ușa unui dulap rochia roșie pe care a purtat-o Heather. Îmi amintesc perfect cât de uimitor arăta cu ea, de mi-a tăiat respirația.

Toate astea le-am observat în numai câteva secunde, la fel de bine cum am observat și patul uriaș și... gol.

Inima mi se oprește pentru o clipă de teamă că Heather nu mai este aici. Abia apoi îmi dau seama că trebuie să fie undeva pe aproape, căci parfumul ei este încă pregnant în aerul din jur.

Închizând încet ușa în urma mea, cobor din nou la parter, privind mai atent în jur, până când observ ușa dublă ce duce probabil la curtea din spate. Mă opresc însă imediat ce ies, copleșit de imaginea ce mi se înfățișează înaintea ochilor.

O piscină mare, înconjurată de spoturi, iar reflexiile apei aruncă mici pete de lumină pe terasa acoperită de lângă casă.

Și aici, ghemuită pe un șezlong, doarme Heather.

Nu îndrăznesc nici să clilesc când mă apropiu de ea. Singurul lucru pe care pot să-l fac este să o privesc flămând, plin de dor.

Întoarsă într-o parte, are pe ea un tricou simplu și larg care îi acoperă doar o palmă din coapse, iar picioarele lungi și frumoase le are puțin îndoite. Părul lung și întunecat îi este liber, încadrându-i fața de o frumusețe seducătoare, iar buzele pline și senzuale îi sunt puțin întredeschise, de parcă te-ar invita să le săruți.

Însă mă simt sfâșiat pe interior când, chiar și în lumina slabă, pot observa dărele de lacrimi de pe obraji ei. Mă simt vinovat, știind că eu i le-am produs. Dar chiar dacă știu că am dat-o rău de tot în bară, ca un tâmpit, nu am de gând să renunț la Heather pentru nimic în lume.

Fără să mă pot abține, mă las pe vine lângă ea și îi înlătur o şuviță de păr de pe față. Abia de o ating. Deși

sunt copleșit de nevoia de a o lua în brațe, mă tem ca nu cumva, odată trezită, să mă respingă din nou.

Aproape că gem când observ că pielea i se înfioară din cauza atingerii mele ușoare. Că îmi simte prezența. Așa a fost din prima clipă în care a intrat în barul meu. Ne-am simțit atrași unul de altul în mod inexorabil și nu ne-am putut împotrivi niciunul. Din contră, a fost ca un fel de recunoaștere profundă.

Durează doar câteva secunde până când pleoapele străvezii i se zbat ușor, atrăgându-mi atenția asupra genelor lungi și întunecate, apoi ochii i se deschid, albastrul lor intens năucindu-mă din nou.

— Rhys?

Vocea ei răgușită de somn și de plâns mă umple de dorință, însă bucuria care răzbate din ea — bucuria că mă vede — mă face să cad în genunchi. Închid ochii pentru o clipă, savurându-i atingerea când își întinde mâna și îmi mângâie obrazul de parcă s-ar teme că visează, apoi îmi întorc capul și depun un sărut în palma ei, șoptindu-i cu tot dorul pe care l-am strâns în mine:

— Bună, iubito!

Heather

Fără să îndrăznesc să-mi mut privirea de pe chipul lui Tiger de teamă că ar putea dispărea, mă ridic puțin în șezlong și îmi retrag mâna, deși e ultimul lucru pe care mi-l doresc.

În lumina slabă, părul lui pare mult mai întunecat. Obrajii îi sunt umbriți de un început de barbă, însă ochii lui superbi sunt cei care îmi atrag atenția, ca întotdeauna, vrăjindu-mă cu adâncurile lor de smarald. Deși chipul îi este încordat — de parcă s-ar teme să nu îl resping din nou — privirea îi este flămândă, plină de pasiune clocotitoare. Răvășitoare.

Triplu H

Durerea care îmi apăsa pieptul din cauza dorului de el se mai estompează puțin, lăsând însă loc amintirilor și a motivului pentru care am plecat.

— Ce cauți aici?

— Am venit după tine. A durat ceva mai mult decât am crezut, dar a fost al naibii de greu să aflu unde te ascunzi.

Răspunsul simplu și evident sincer îmi aduce lacrimi în ochi, lacrimi pe care Tiger mi le șterge cu duioșie imediat ce încep să curgă.

— De ce? De ce ai veni după mine?

Câteva clipe arată indignat și rănit că am putut pune o asemenea întrebare, apoi un început de zâmbet îi adâncește gropița din bărbie, însă dispare imediat și redevine serios.

— Am nevoie de-o femeie.

Aproape că izbucnesc în râs când îi aud răspunsul și îmi este greu să nu cedez impulsului de a mă arunca în brațele lui. Fără zâmbetul lui puțin încrezut, fără mângâierile și săruturile sale de care am devenit atât de ușor dependentă, ultimele zile au fost un plin de disperare, iar nopțile, un adevărat coșmar.

Însă problema noastră nu este atracția sau dragostea, căci acestea sunt clare și de necontestat. Așa au fost din prima clipă. Problema noastră este lipsa de încredere, lucru care stă la baza oricărei relații. Iar pentru că noi suntem amândoi deosebit de posesivi, cu atât mai mult avem nevoie de ea.

Bucuria că îl revăd îmi umflă pieptul, iar în inimă începe să se strecoare speranța. Poate că nu e totul pierdut pentru noi, dar nici nu am de gând să îl iert prea ușor, așa că îi zâmbesc ironică.

— Ai făcut până la motor și nu-ți poți schimba singur roata? Îmi pare rău, dar eu nu pot să te ajut. Poate reușești să minți pe altcineva și...

— Am nevoie de tine, Heather, nu de o femeie oarecare. De *tine*.

Deși rămas în genunchi, Tiger se mișcă atât de repede când se întinde spre mine încât nici nu apuc să clipesc. Însă nu mai e pic de grabă în gestul cu care palmele lui îmi cuprind obrazii sau în felul în care ochii lui îmi străbat chipul. O face încet, de parcă i-ar fi fost un dor uriaș să mă atingă sau să mă vadă. O face aproape cu venerație.

Pleoapele îmi cad grele când îi simt atingerea și inspir întretăiat, pentru că și mie mi-a fost atât de dor să-i simt din nou mângâierea. Parfumul lui, acel amestec unic de mosc și tabac, îmi invadează nările și mă simt amețită de el ca și atunci când ne-am cunoscut.

— Uită-te la mine, iubito!

Ascult imediat de rugămintea lui răgușită, doar ca să am impresia că mă înec în ochii lui.

— Îmi pare rău! șoptește înainte să își lipească buzele de gura mea pentru o clipă. Îmi pare rău că nu ți-am spus tot adevărul despre mine. Când ți-am zis că tot ce dețin sunt barul și motorul din parcare, nu știam ce o să se întâmple între noi. Nu aveam nici cea mai mică idee că o să mă îndrăgostesc de tine și nici că tu... La dracu'! Nu știu la ce m-am gândit! Dar apoi a fost prea târziu și n-am știut cum să-mi repar greșeala. Trebuie să recunosc însă că eram încântat și de ideea că nu te interesau banii mei. Tu m-ai văzut pe mine. Te-ai îndrăgostit *de mine*, de Tiger, nu de Rhys Whitman, iar asta mi-a arătat încă o dată cât de minunată ești și pe interior, nu doar pe exterior.

Deși cuvintele lui m-au emoționat aproape până la lacrimi, sunt încă supărată pe el că m-a mințit.

— Asta a sunat de parcă m-ai fi disecat și ai cotrobăit în interiorul meu. Stai puțin! Dacă o diseci și pe logodnica ta... Gloria o cheamă, nu-i așa? Poate că o să-ți placă ce găsești și în interiorul ei.

Triplu H

— Pe tine te-am cerut de soție și tu îmi porți inelul. Pe tine te iubesc și cu tine locuiesc. *Tu* ești logodnica mea! rostește pe un ton înverșunat.

— Ai spus că ai nevoie de o femeie. Poate fi oricine.

— Heather, singura femeie din lumea asta pe care o vreau, ești tu. De tine am nevoie, iubito, nu de altcineva. Vreau să-mi petrec întreaga viață alături de tine. Știu că sunt un nebun posesiv și mă port irațional adeseori, dar nu mă pot abține. Îmi place însă că și tu te transformi într-o tigroaică furioasă și posesivă ori de câte ori ești geloasă, chiar dacă nu îți dai seama de asta. Te iubesc! Ador modul în care îmi adormi în fiecare seară în brațe după ce facem dragoste, la fel de mult cum ador să mă trezesc cu tine, moale și caldă, dormind tot în brațele mele. Și că facem dragoste în fiecare dimineață. Și după-masa. Uneori și peste zi. Fir-ar să fie, iubito, de când sunt cu tine parcă sufăr de priapism!

Nedumerită, mă holbez la el câteva secunde lungi, pentru că n-am nici cea mai mică idee ce naiba e pri... prici... pripi... Oh, la dracu'!

— Adică eu ți-am dat *o boală*?!

— Ce? Nu! tresare Tiger și mă privește dezorientat.

— Cum nu? Tocmai ai spus că de când ești cu mine suferi de pipo... prisi...

— Priapism? Nu sufăr de nimic, râde ușor. Voiam doar să spun că sunt excitat anormal de mult când sunt în preajma ta.

Pumnul pe care i-l dau în umăr îl zăpăcește și mai tare.

— Nu mă lua pe mine cu termeni medicali, Rhys!

— Îmi place și când mă pocnești, râde din nou cu glas răgușit, iar eu aproape că mă topesc în brațele lui la cât de minunat arată.

— Atunci poate c-ar trebui s-o fac mai des. Și să dau mai tare. Sau aș putea să-mi pun frații să te lovească în locul meu.

CORINA CÎNDEA

Dar asta mă face să mă gândesc că poate băieții nu au reacționat prea bine la dispariția mea, așa că îi pipăi speriată chipul.

— Nu v-ați bătut, nu-i așa?

— Nu s-a dat niciun pumn. Doar au mârâit la mine și mi-au închis ușile în nas, mă liniștește imediat, apoi zâmbește plin de speranță.

— Asta înseamnă că m-ai iertat?

— Nu. Fir-ar să fie, Rhys! Am acceptat să mă căsătoresc cu tine, oricât de nebunesc ar părea, iar tu nu ai putut să-mi spui cine ești cu adevărat? Cum pot să mai am încredere în tine? Sau în ceea ce-mi spui? Iar o căsnicie în care partenerii nu au încredere unul în altul nu are nicio șansă din start.

Observ imediat durerea care îi umbrește ochii pentru că o reflectă pe a mea și îl aud înghițind în sec.

— Ai dreptate. Dar trebuie să recunoști că întâlnirea noastră a fost cam neobișnuită, apoi totul s-a întâmplat destul de repede între noi.

— Nu există prea repede în familia mea, spun sec, iar el își ascunde un nou zâmbet. Când am fost în apartamentul închiriat de tine...

Mă întrerup, cu obrazii în flăcări când îmi amintesc de acea zi. Aproape că am rupt hainele de pe noi în graba de a face dragoste și nimic altceva nu a mai contat. Își amintește și el, căci ochii i se întunecă de pasiune.

— Am greșit, însă nu uita că ultimii trei ani mi i-am petrecut ascunzând cine sunt, devenind aproape o obișnuință. Știu că nu e o scuză, dar... Haide, iubito, încearcă să mă ierți. Doar nu am ascuns de tine o soție și câțiva copii!

Îl privesc lung, admirându-i chipul superb și zâmbetul amețitor. În sinea mea, trebuie să recunosc că are dreptate. Singurul lucru despre care m-a mințit este că e fiul unuia dintre cei mai bogați oameni din statul Texas.

Iar ultimele zile mi-au dovedit că nu pot trăi fără el.

Triplu H

Apoi îmi amintesc că și Kim, bunica mea, a procedat la fel ca el în tinerețe, părăsind Los Angeles-ul din motive asemănătoare. Într-un fel, știind acum toată povestea, îl înțeleg. Eu aș fi distrusă dacă aș afla că e cu mine doar pentru averea mea.

— Nu știu dacă meriți. Dacă te iert acum, o să crezi că o fac pentru banii tăi.

Ochii i se fixează pe buzele mele și verdele lor devine mai întunecat când își trece degetul mare peste colțul gurii mele, apoi își ridică din nou privirea.

— Heather, niciodată nu am văzut pe cineva mai puțin interesat de bani decât ești tu. Te deranjează averea pe care-o am și că o să moștenesc cândva și mai mult? Foarte bine, renunț la ea, chiar dacă de dragul tău aproape că m-am împăcat cu tatăl meu și mi-am reluat locul în firmă. Pot renunța la absolut orice, cu excepția ta. Nu pot trăi fără tine, iubito!

— Te-ai împăcat cu tatăl tău? mă trag mai în spate și îl privesc uluită.

Se strâmbă puțin și clatină din cap înainte să îmi răspundă.

— Oarecum. Să zicem că am ajuns la un consens. Mi-a cedat conducerea câtorva afaceri cu petrol, promițându-mi că nu o să se mai bage peste hotărârile mele. Cu experiența pe care am căpătat-o pe teren în cei doi ani, știu sigur că o să mă descurc de minune, mai ales că îmi plac provocările.

Pentru că nu pot decât să mă holbez la el, Tiger îmi mângâie obrazul și îmi zâmbește.

— Îmi doresc să fiu un soț responsabil și un tată bun pentru viitorii noștri copii, unul care poate să-ți dea orice dorești, așa că am nevoie de un loc de muncă. Chiar dacă am putea trăi lejer numai din dobânzile sumelor pe care le am în bancă, nu îmi place să stau fără să fac nimic, exact ca și tine.

CORINA CÎNDEA

Îl privesc lung, uimită că în doar câteva zile a reușit să se împace cu părinții lui, să își reocupe locul în firmă și s-a îngrijit să avem un viitor asigurat.

— Doamne, da' repede te mai miști!

— Nu există prea repede în familia ta, nu-i așa? Nu o să existe nici în familia *noastră*.

Cu un zâmbet pe buze, se apleacă și mai mult spre mine, șoptindu-mi cu glas răgușit și seducător:

— Și încă nu ți-am arătat toate vitezele mele.

Îmi strâng buzele ca nu izbucnesc în râs, iar asta îi atrage din nou atenția asupra lor. Cu un geamăt adânc, îmi zdrobește gura într-un sărut lacom și răscolitor, care mă face să tremur de dorință. Ca întotdeauna, este suficient doar să mă atingă și uit de orice altceva.

— Acum te pot duce în dormitor? șoptește încântat de felul în care m-am topit imediat în brațele sale. Nu m-ar deranja s-o facem nici aici, pe șezlong, dar nu cred că ne-ar ține la tot ce am de gând să-ți fac. La cât de dormi-a fost de tine, o să-l rupem cu siguranță și e păcat, pentru că nu cred că Holden o să-l includă la categoria paturi rupte.

— Încă nu, spun hotărâtă când se apleacă să mă ia în brațe. Încă nu mi-ai spus totul. Cine naiba e Gloria?

— Ești geloasă?

— Al naibii de tare când e vorba de tine.

Zâmbetul satisfăcut pe care îl afișează îmi arată că se aștepta la răspunsul meu. Apoi se așază lângă mine, cu privirea fixată în ochii mei și cu aceeași încredere în el pe care o afișează întotdeauna. De fapt, singura dată în care l-am văzut cu adevărat pierdut, a fost momentul în care eu am plecat de la dîneu.

— Gloria e singurul copil al principalului nostru partener de afaceri. Încă de pe vremea când eram copii, i-am tot auzit pe părinții noștri dorindu-și ca noi doi să ne căsătorim, însă nu i-am luat niciodată în serios. Am crezut că este doar o glumă între prieteni. Totuși, cu

câteva luni înainte de plecarea mea din Houston, am cedat insistențelor mamei și am ieșit cu ea. Drept să-ți spun, nu mă deranja prea tare. E frumoasă și știe să se distreze, așa că am zis de ce nu? Lucrurile s-au complicat puțin după aceea.

— Te-ai culcat cu ea, îmi dau seama singură, gelozia năpădindu-mă imediat.

— Da, dar pentru mine Gloria a fost doar una dintre femeile care mi-au trecut prin pat. Pentru ea și părinții noștri, se pare că a însemnat altceva. După câteva săptămâni de la prima noastră apariție împreună, mama a organizat una dintre petrecerile ei fastuoase, iar eu nu am bănuț nimic până când tatăl meu nu a luat microfonul în mână. De fapt, nici în ziua de azi nu am idee de unde naiba a luat un microfon. L-am auzit foarte clar anunțând logodna mea cu Gloria și tot nu-mi venea să cred. Eram și puțin amețit de câteva pahare pe care le băusem, e drept, dar îmi repetam în minte că e o greșeală. Că e vorba de altcineva. Am fost atât de șocat încât, înainte să pot reacționa, m-am trezit cu Gloria lipită de mine și primind împreună o mulțime de felicitări. Când am încercat să lămuresc problema, propria mea mamă m-a rugat să nu fac scandal și să accept situația.

Abia acum înțeleg de ce nu a pomenit-o niciodată pe mama lui și de ce e supărat pe ea, așa că mă ghemuiesc la pieptul lui. Nu e nevoie de cuvinte ca să înțeleagă că sunt de partea lui. Mi-a cunoscut deja familia și știe foarte bine că niciunul dintre ei nu ar face așa ceva.

— Atunci ai plecat?

Aprobă din cap, dar îl cunosc suficient de bine ca să îmi dau seama cât de dureros a fost pentru el.

— Viața mea era un haos total în acel moment și nu-mi plăcea direcția spre care se îndrepta. Eram obișnuit deja cu certurile pe care le aveam cu tatăl meu, dar nu mă așteptam din partea mamei să încerce să îmi forțeze mâna. Abia zilele astea mi-a spus că știa că nu o să

accept să mă însor — nici cu Gloria, nici cu oricine altcineva — însă nu mai ştia cum să mă facă să mă trezesc la realitate. A fost lucrul care m-a făcut să-mi dau seama că trebuie să fac ceva dacă doresc să mă schimb, așa că am plecat. Nu i-am mai revăzut decât după trei ani, la dineul de acum o săptămână.

Pe lângă familia ta, a mea arată ca un iceberg de la Polul Nord.

Inima mi se strânge când îmi amintesc cuvintele lui, căci acum ştiu cât de mult adevăr zace în ele.

— Îmi pare rău! îi şoptesc pe buze.

Îşi freacă vârful nasului de al meu într-un gest copilăros, apoi îmi arată un zâmbet atât de superb, încât inspir întretăiat.

— Mie nu. Dacă nu s-ar fi purtat așa, aş fi rămas fiul răzgâiat al unui bogătaş. Nu aş fi cel de acum. Şi nu aş fi ajuns să te cunosc pe tine.

Capitolul 22

Tiger

Deși am făcut dragoste plini de nerăbdare după zilele în care am fost despărțiți, Heather a dorit să se întoarcă acasă. Mi-am simțit pieptul umflându-se de fericire, pentru că și eu îmi doream să ne întoarcem în apartamentul în care am petrecut atâtea clipe fierbinți și pe care am ajuns să îl consider cămin.

Am urmărit-o chinuit de dorință cum s-a îmbrăcat din nou cu rochia roșie care mi-a făcut imaginația s-o ia razna și am izbucnit în râs în fața exuberanței ei când mi-a văzut mașina și m-a rugat s-o las pe ea să conducă.

Am ajuns acasă înainte să se lumineze de ziuă și am făcut dragoste din nou, de data asta mult mai lent, savurând fiecare moment de plăcere și bucurându-ne că suntem din nou împreună. Sfârșit de oboseala cauzată de ultimele nopți în care aproape că n-am închis un ochi, am adormit și eu în cele din urmă, strângându-i trupul cald și moale cât mai aproape de al meu.

Nu cred însă că am dormit mai mult de o oră și senzația că sunt privit este suficient de puternică încât să mă facă să deschid ochii, exact la fix pentru a o vedea pe Angel încremenită pe hol și holbându-se la noi.

— Oh, Doamne! exclamă șocată înainte să se întoarcă brusc cu spatele.

Cum naiba a intrat?

Apoi îmi amintesc de ușile terasei și pe care nu mi-a trecut prin cap să le încui.

Purtând doar un pantalon scurt și un maieu pe ea, începe să chițăie și să ȝopăie fericită în ușa dormitorului, cu spatele încă la noi.

— V-ați întors! Și v-ați împăcat!

Deși șocat de apariția ei, sunt conștient că Heather și cu mine suntem goi, așa că primul lucru pe care-l fac este să verific dacă ne sunt acoperite părțile esențiale. Aproape deloc, căci cearceaful e mai mult *sub* noi decât *pe* noi. Dormind pe o parte, Heather este ghemuită în curbura propriului meu corp și brațele mele o înconjoară cu totul, nelăsând prea mult din ea vederii. Cât despre mine... Deoarece sunt tot grămadă peste ea, i-am oferit blondei o priveriște clară asupra fundului meu.

— Ce dracu'...?! mormăi în timp ce pun o pernă peste fundul meu și o acopăr cât mai bine pe Heather cu ce pot din cearceaful. Tu nu știi să bați la ușă?

Angel chicotește dulce și se leagănă pe călcăie ca un copil mic care știe c-a făcut o prostie.

— Ba știu, dar uneori mai uit, iar ușa dormitorului era larg deschisă. Dar stai liniștit, nu ți-am văzut decât fundul. Fugitiv.

Punându-mi o pernă și pe partea din față, cobor cu grijă din pat, căutându-mi cu privirea boxerii pe care naiba știe pe unde i-a aruncat Heather când i-a dat jos de pe mine.

— Carter încă nu ți-a arătat fundul lui? întreb ironic și agasat că nu-mi găsesc nenorociții de chiloți.

Nu reușește să-mi răspundă, căci fotbalistul își face și el apariția exact acum.

— Pentru Dumnezeu, cred că nici n-am închis bine ochii și ai și dispărut. Iubito, ești ca argintul viu!

Ciufulit și somnoros, purtând doar o pereche de pantaloni scurți și cu o pătură în mână, se încruntă și mârâie imediat când mă zărește.

— Pe bune? Ce dracu' stai în fața lui Angel doar cu două perne pe tine?

Triplu H

— Poftim? întreb uluit.

— E în *spatele* meu, chicotește ea.

— Și tu de ce te fâțâi iarăși dezbrăcată? se rățoie și la ea, învelind-o cât mai bine în pătură. Nu ți-a văzut Tiger destul picioarele aseară?

Și pentru ca nebunia să devină generală, exact în acest moment se trezește și Heather.

— Ce se întâmplă? întreabă ridicându-se în fund și uitându-se somnoroasă în jur, iar eu privesc disperat cum cearceaful alunecă periculos de mult de pe ea.

Mișcându-mă cât de repede pot, renunț la perna de la spate și mă trântesc în pat, prinzând nenorocitul de cearceaf exact înaintea să-i dezvelească sânii.

— Mama mă-sii de treabă! înjură Carter cu sete când îi arăt și lui fundul în toată splendoarea. Iubito, tu nu te uita! îi acoperă lui Angel ochii cu mâna.

— Nu te uita nici tu! aproape că strig și verific încă o dată dacă Heather e suficient de acoperită, chiar dacă și Carter își pune mâna la ochi și se întoarce cu spatele.

— Ce dracu' căutați în dormitorul nostru?

Întrebându-mă dacă am înnebunit doar eu sau toată lumea a luat-o razna, îmi întorc privirea spre Heather exact când înțelege toată situația ciudată în care ne aflăm și izbucnește în râs. Părul îi e ciufulit, obrații rozalii după somn și buzele sensibile îi sunt umflate de săruturile mele, dar arată atât de minunat încât o privesc pierdut câteva clipe.

Abia apoi izbucnesc și eu râs, la fel ca și cei doi intruși.

— Ne vedem peste cinci minute, pe terasă. *Îmbrăcați*. Aducem noi cafeaua, murmură Carter înainte să o ridice pe Angel pe-un umăr și să dispară amândoi.

— Să nu te miști! îi șoptesc lui Heather pe buze înainte să-i fur un sărut, apoi renunț și la ultima pernă și mă avânt spre dulap.

Trag la repezeală pe mine o pereche de boxeri și jeanșii, apoi scot haine și pentru ea – chiloți, sutien, tricou și pantaloni de trening. Încă amețită de somn, nu comentează nimic când îi trag chiloții pe picioare. Ba chiar se sprijină de umărul meu. Dar când încerc să îi pun și sutienul, mă plesnește imediat peste mâini.

— Pentru Dumnezeu, Tiger, mă pot îmbrăca și singură!

— Eu te dezbrac, eu te îmbrac. Așa mi se pare corect, șoptesc înainte să-mi lipesc flămând din nou gura de a ei.

Cu toate astea, sunt surprins că mă lasă să continui. Abia după ce îi trag și tricoul peste cap, iar ea își vâără docilă mâinile în mâneci, o privesc mai atent.

Heather e năucitor de frumoasă în orice moment al zilei și, indiferent cum ar fi îmbrăcată, capetele bărbaților se întorc după ea pe oriunde ar trece, lucru care pe mine mă exasperează și mă umple de mândrie în același timp. Însă acum ochii ei superbi sunt umbriți de cearcăne și aproape că nu are pic de culoare în obraji.

Din cauza despărțirii noastre, a fost o săptămână grea și pentru ea, la fel ca și pentru mine, dar asta parcă e mai mult decât atât și devin îngrijorat imediat.

— Te simți bine, iubito?

Își ridică privirea uimită spre mine, ezitând doar o secundă înainte să-mi răspundă.

— Da. Sunt doar puțin obosită.

Iar eu n-am prea lăsat-o să doarmă nici în noaptea asta, fir-ar să fie! Știu însă că nu o să accepte să se culce acum la loc, așa că oftez în sinea mea și îmi promit că o să am grijă să se odihnească cât mai mult zilele astea, chiar dacă înseamnă să facem dragoste mai rar.

— Mă bucur că totul s-a rezolvat între voi, îmi spune Carter câteva minute mai târziu.

Așezat alături de el într-un fotoliu de ratan, aprob doar din cap, preocupat să o urmăresc cu privirea pe Heather, care se îndepărtează pe terasă spre apartamentul

Triplu H

lui Angel ca s-o ajute să aducă cafeaua. Mersul nu-i este la fel de vioi ca de obicei și pare lipsită de energie, iar asta mă face să mă încrunt.

— Îmi pare rău că am dat buzna peste voi adineauri, adaugă el râzând, dar abia am convins-o pe Angel să nu mă care după voi aseară. Era îngrijorată că nu o să vă împăcați. Iar după ce ați ajuns, aproape că am fost nevoit să o leg de pat ca să nu vă deranjeze. Cred că am ațipit totuși, iar ea a profitat de ocazie imediat ca să se furișeze.

Zâmbind, îl examinez pe Carter cu coada ochiului. Îmi place de el. Zâmbetul mi se adâncește însă când observ cât de somnoros arată și realizez că, deși el are un apartament chiar în acest bloc, doar un etaj mai jos, nu l-a folosit aproape deloc. Din seara în care Angel i-a adormit în brațe chiar aici, pe terasă, iar el a dus-o la culcare, nu s-a mai dezlipit de ea și au dormit tot împreună, în apartamentul ei. Deși nu cred că au prea dormit nici ei.

— Angel e plină de energie. Te-a stors de puteri? Poate că ar trebui ca, pe lângă antrenamentul pentru fotbal, să te antrenezi suplimentar, ca să-i poți face față.

Rânjește spre mine, fără să mă contrazică.

— Și Heather e la fel, dar nu te aud să te plângi. Amândouă sunt ca argintul viu și nu pot sta o secundă locului, iar nouă tocmai asta ne place, nu-i așa?

Izbucnim amândoi în râs, privind însă cu jind spre locul de unde ar trebui să apară cele două femei care ne-au zăpăcit de tot.

— Vreau să te rog ceva, spune Carter când redevine serios. Peste două săptămâni plec în cantonament și o să lipsesc cam o lună de zile. Ai grijă și de Angel cât sunt plecat?

Mijindu-mi ochii, îl privesc nesigur.

— Depinde. La ce te referi când spui să *am grijă* de ea?

Ochii i se măresc când realizează cum i-au sunat cuvintele și aproape că mârâie la mine imediat.

— Dacă te atingi de ea și cu un deget, te omor! rostește atât de serios încât îl cred. Mă refeream la altceva. Știi foarte bine că Angel și Heather petrec destul timp împreună și oriunde se duc bărbaților li se scurg ochii după ele. De când am apărut noi în peisaj, băieții nu mai sunt atât de atenți la ele. L-aș fi rugat pe Rafe, doar e fratele ei, dar nu știu pe unde umblă, că nu l-am mai văzut de zile bune. Nu vreau să-mi fac griji cât sunt plecat că vreun nenorocit se apropie de ea. Poți să faci asta pentru mine?

O lună? La dracu', eu am crezut c-o iau naibii razna după numai o săptămână departe de Heather, așa că îl înțeleg perfect.

— Desigur. O să încercăm să stăm cât mai mult cu ea, îi promit chiar când apar și fetele.

Ducând fiecare câte două căni de cafea, se apropie încet de noi, dar eu am ochi numai pentru Heather. Îi cunosc trupul mai bine decât îl știu pe-al meu, așa că îmi dau seama cu ușurință că a slăbit în ultimele zile, dar curbele minunate nu i s-au atenuat. Cu părul prins acum într-o coadă, pare mult mai tânără decât este, constat admirându-i chipul senzual. Și este chiar mai palidă decât în urmă cu câteva minute, sesizez îngrijorat.

Aproape că mă ridic, pregătit să ies înaintea ei, când ajunge la numai doi pași de noi. Cu groază, o văd clătinându-se puțin, apoi genunchii aproape că i se înmoaie. Aruncându-mă înainte, o prind în brațe în același timp în care Carter, probabil observându-i și el slăbiciunea, sare și îi ia din mâini cămile cu cafea fierbinte înainte să o verse pe ea.

— Iubito?

Mă sperie felul în care corpul i se lipește moale de al meu, de parcă nu ar mai avea pic de vlagă, dar aproape că intru în panică atunci când o mână i se proptește în pieptul meu, împingându-mă la o parte, apoi o ia la fugă în casă.

O iau la fugă și eu, cu Angel și Carter pe urmele mele, și aproape că scot ușa din țâțâni când o urmez în baie.

Lăsată pe genunchi și vărsând convulsiv, Heather tremură din toate încheieturile.

Deși sunt din ce în ce mai speriat, îngenunchez lângă ea, susținând-o până când spasmele i se liniștesc, apoi mă așez pe jos și o strâng în brațe, din ce în ce mai speriat.

— Dumnezeu! Heather, ce e cu tine? De ce nu mi-ai spus că ți-e rău?

Inspiră adânc de câteva ori, încercând să se liniștească, apoi o aud oftând.

— Cred că mi-ai dat și mie boala aia. Pripri... Pripri... Știi tu care!

Înainte să-mi dau seama că glumește, primesc un pumn zdravăn în umăr. De la Angel, care e furioasă foc și arată de parcă mai are puțin și mă omoară.

— I-ai dat o boală?!

— Ce? Nu! Se referă la priapism. Și nu sufăr de nimic! exclam indignat. E o glumă de-a noastră.

— Pripri... ce? Despre ce dracu' vorbești? exclamă debusolată.

Spre norocul meu, Carter știe imediat despre ce vorbesc și o liniștește pe blondă înainte să mă linșeze.

— Priapism, iubito. Vino, o să-ți explic eu cum stă treaba cu asta. În dormitorul *nostru*, și o pune din nou pe Angel pe-un umăr. De fapt, de când sunt cu tine parcă sufăr și eu boala asta, îl aud râzând în timp ce se îndepărtează, dar eu mă întorc îngrijorat spre Heather și o ajut să se ridice.

— Hai să te pun în pat, spun după ce s-a spălat pe dinți și pe față.

Când e întinsă și învelită bine în cearceaf, îi mângâi ușor un obraz, observând că a mai prins puțină culoare.

— Să nu mă mai sperii niciodată așa! Vrei să-ți aduc ceva? Vrei să chem pe cineva? Pe mama ta sau pe Dakota, că tot e medic?

— Mulțumesc, Rhys, dar nu vreau nimic, șoptește punându-și palma peste a mea. Iar Dakota e ginecolog, nu...

Se oprește brusc. Ochii ei albaștri se fac incredibili de mari când îi ridică spre mine, iar eu, înțelegând la ce s-a gândit, înghit în sec.

Cuvântul *ginecolog* ne-a amintit la amândoi de prima noapte pe care am petrecut-o împreună și de faptul că nu am folosit nimic. Am făcut dragoste neprotejați și la mine în apartament, acum două săptămâni, la fel și azi dimineată.

— Crezi că sunt...?

Deși se oprește de parcă s-ar teme să rostească cuvântul, bucuria îmi umflă pieptul. Aproape fără să-mi dau seama, mâinile mele înlătură încet cearceaful de pe ea și mi le așez pe pântecul ei plat. Abia acum observ că îmi tremură de emoție la gândul că sunt destul de multe șanse ca dorința să mi se îndeplinească.

— ...însărcinată? întreb cu privirea în ochii ei și inspiră întretăiat.

În timp ce o mângâi ușor, îmi amintesc momentul în care a devenit a mea. Oricât de nevinovată a fost până atunci, mi-a răspuns plină de pasiune, cu o senzualitate nativă care m-a zăpăcit de tot. Știu că tot ce s-a întâmplat cu noi a fost cu o viteză uimitoare și că poate părea o nebunie, dar nu regret nicio secundă. Așa cum la fel de bine știu că ceea ce simțim unul pentru celălalt nu se va schimba niciodată.

— Putem afla răspunsul la întrebarea asta.

Mă ridic cu regret de lângă ea și, ocolind patul, mă duc la noptiera mea, de unde scot punga cu ce am cumpărat amândoi de la farmacie.

— Nu crezi că acum e prea târziu să mai folosești prezervative?

Deși există destul de multă ironie în vocea ei, nu-mi pot da seama ce părere are despre toată situația.

— Alea le-am folosit demult. De fapt, mă gândeam să folosim astea, scot cele trei teste de sarcină din pungă și mă întorc lângă ea. Ce zici, iubito?

Le fixează câteva clipe, apoi își ridică privirea spre mine. Mă simt năucit de frumusețea ei, ca întotdeauna, dar îmi este greu să respir când ochii ei mari și de un albastru intens se fixează în ai mei și găsesc în ei toată dragostea pe care o simte pentru mine.

— Dă-le încoace! îmi smulge testele din mână și se ridică deosebit de vioaie din pat, fugind din nou la baie.

O urmez și eu, oprindu-mă de data asta lângă ușă.

Pe dinafară.

— Doar nu ai de gând să le folosești pe toate trei?

— Bineînțeles că da! Ca să fim siguri.

Plin de emoție, mă plimb în fața nenorocitei de uși ca un leu în cușcă. Gândul la un copil mă încălzește pe interior, umplându-mă în același timp de bucurie, deși până în urmă cu o lună nici măcar nu mi-am imaginat că aș putea fi părinte sau că aș vrea să mă căsătoresc. A fost de ajuns ca Heather să intre în barul meu și să-mi doresc toate astea. Cu ea.

Dar când, câteva minute mai târziu, o văd ieșind aproape tremurând de emoție și frângându-și mâinile, nu mai contează decât Heather.

— Vino aici! îi șoptesc trăgând-o în brațele mele.

Oftez de plăcere când se înghesuie în mine parcă și mai mult decât de obicei, strângând-o cât mai aproape și încercând să fiu eu tare pentru amândoi.

Dar nu am de gând să așteptăm rezultatul în picioare, lângă o ușă pe care sunt tentat din nou să o scot din tâțâni, așa că o ridic în brațe, o depun cu grijă pe pat și mă ridic deasupra ei.

CORINA CÎNDEA

Pentru o clipă lungă cât o eternitate, doar ne privim în ochi. Ca întotdeauna, atracția dintre noi este uriașă, însă, de data aceasta, dragostea pe care o împărtășim este mult mai evidentă decât dorința. Iar acea legătură care a existat între noi de la bun început, a devenit mult mai intensă. Mai profundă.

— Te iubesc! îi șoptesc chiar înainte să o sărut.

O fac blând și tandru, încercând să-i transmit și fără cuvinte tot ce simt. Tot ce înseamnă pentru mine ea și posibilul nostru bebeluș. Că amândoi sunt mai mult decât mi-am dorit vreodată.

Continui s-o sărut minute în șir, cu mult peste timpul de așteptare, până când buzele ei sensibile devin roșii și umflate.

— Cred că e timpul, spun în cele din urmă.

Mă ridic și îi întind o mână, ajutând-o și pe ea să coboare din pat, apoi, lipiți unul de altul, ne îndreptăm spre baie.

Cu inima bubuind, privesc cu nerăbdare spre cele trei teste puse pe marginea chiuvetei. Și mă încrunt.

Heather se holbează câteva secunde la ele, apoi se întoarce spre mine.

— Nu sunt la fel.

Pe două dintre ele se văd extrem de clar două linii, însă al treilea are numai o linie.

— Asta înseamnă că o să avem doar gemeni, nu tripleți? întreb nedumerit.

Clipește mărunț din pleoape de câteva ori, apoi izbucnește în râs.

— Testele nu arată câți copii o să avem, ci doar că sunt... Oh, Doamne! se oprește brusc și devine aproape speriată. Sunt însărcinată!

Pentru prima dată îmi dau seama că întâlnirea noastră i-a dat și ei viața peste cap, la fel de mult ca și mie, și nu știu ce părere are despre asta. Una e să te îndrăgostești și să te muți cu cineva, chiar și să te căsătorești, și cu totul

altceva să rămâi însărcinată. Bine, noi n-am respectat chiar ordinea asta.

Iar pentru că Heather a rămas nemișcată ca o stană de piatră și aproape că nici nu mai respiră, îi mângâi îngrijorat un obraz.

— Ești bine, iubito?

Aprobă vehement din cap, apoi șoptește uluită:

— Ți dai seama? Poate am reușit.

— Cred că am reușit din prima, spun nefiind totuși sigur la ce se referă și primesc imediat un pumn în braț.

— Tiger, mă refeream la pariu. Suntem primii și, dacă o să avem o fetiță, o să câștigăm pariul! chicotește ea, iar eu râsuflu ușurat că nu regretă nimic.

Îmi ascund rânjetul încântat și îmi strecor o mână sub ea, ridicând-o în brațe și ducând-o până lângă pat. O las jos cu grijă, apoi îi scot încet tricoul peste cap, depunând câte un sărut pe părțile moi ale sânilor care i ivesc din sutien.

— Rhys, ce faci?

Fără să-i răspund și fără nicio grabă, înlătur hainele de pe ea și de pe mine și o întind pe pat făcându-mi loc între coapsele ei. Abia acum, când corpurile noastre goale sunt atât de lipite încât nu mai încap niciun fir de păr între noi, îmi ridic privirea în ochii ei și îi răspund:

— Acum... vreau să fac dragoste cu tine. Mâine... îi anunțăm pe cei din familia ta. Iar pentru că sunt sigur că Hailey și Kim pot organiza totul într-o săptămână..., sâmbătă ne căsătorim.

Îi absorb sunetul de surpriză de pe buze exact când o pătrund, fără să-mi mai pese de nimic altceva în afară de noi doi.

Adică trei.

Sau doi și jumătate.

Deocamdată.

Capitolul 23

Harley

Ca în aproape fiecare duminică, la ora patru după-masa, parchez mașina în fața casei părinților mei. Dacă mă iau după șirul de Ferrari-uri aflate pe alee și cele parcate pe stradă, nu suntem nici primii sosiți, dar nici ultimii.

— Voi chiar vă strângeți toți aici în fiecare duminică? chicotește Steph când o trag după mine spre casă.

— Nu chiar în fiecare duminică. Mai sunt și excepții, dar e un obicei care s-a stabilit doar de când noi, băieții, am plecat de-acasă. Mama spune că momentele astea, în care ne strângem cu toții pentru câteva ore, mențin familia unită. Până acum nu pot decât să îi dau dreptate.

Nu îi spun și faptul că până să o cunosc pe ea nu am adus niciodată o fată la întâlnirile de familie. De fapt, niciunul dintre noi nu am adus, pentru că fetele cu care ieșeam se schimbau mult prea des și nici nu contau prea mult.

Însă de data asta e totul altfel, îmi dau seama imediat ce ajung în curtea din spate.

Ca de obicei, familia e împrăștiată prin toată curtea, cele trei generații de Morgan-Bennett amestecându-se între ele. Ce este diferit? Faptul că au început să apară și fete.

Nu doar eu am venit cu Steph, observ rânjind. Le zăresc pe Sara, Rita și Avery în piscină încercând să joace ceva ce seamănă cu voleiul, dar mai mult luptân-

du-se să scape de la înecul care le paște din cauza lui Dylan, Maddox și Dean, care au mâinile mai mult pe ele decât pe mingi.

După salaturile pe care le aruncăm tuturor, pescuiesc două beri dintr-un răcitor aflat la umbră, îi întind una lui Steph, apoi o trag după mine spre un șezlong aflat alături de cel pe care Harlan a sechestrat-o pe Julia în brațele sale. Nu departe de noi, ceva mai retrași de restul lumii, se află Tiger și Heather, pierduți unul în ochii celuilalt și șoptindu-și doar ei știu ce.

— S-au împăcat! exclamă Steph fericită și fâțâindu-se între picioarele mele până ajung să gem. Mă bucur atât de mult pentru ei!

Julia le aruncă o privire caldă, iar Harlan bea o gură de bere după ce clatină din cap.

— Da, s-au împăcat.

Spre surprinderea mea, pare în sfârșit să fi acceptat și el ideea că cei doi sunt împreună. La fel și tata și bunicul, căci nu văd niciun topor prin jur.

Îmi examinez cu atenție sora, pentru că îmi amintesc exact cât de îndurerată era când a plecat de la dîneu. Acum, când e aproape culcată peste Jaguar, chipul îi radiază de fericire, constat mulțumit. De fapt, cei doi parcă au ceva în plus, așa că îi privesc mai cu atenție.

Din cauza staturii lui Tiger, Heather pare atât de micuță pe lângă el, însă nu e vorba de asta. Nici de faptul că el e în permanență cu ochii pe ea, urmărind-o exact ca un tigru, pentru că așa a fost de la bun început. Nu. De data asta, parcă e ceva mai mult. Nu reușesc să îmi dau însă seama ce anume este, pentru că o aud pe Stephanie oftând.

— Arată superb împreună și se vede de la o poștă cât de mult se iubesc.

— La fel și voi.

Mă întorc surprins spre Julia și rânjesc încântat. Le-aș spune că nici ei nu sunt prea departe de asta, dar

mă abțin când observ umbra de tristețe care trece prin ochii ei și maxilarul încordat al lui Harlan. Oftând în sinea mea, îmi doresc să găsească și ei până la urmă o soluție să rămână împreună, pentru că sunt perfecți unul pentru celălalt.

— La fel și ei, chicotește Steph așezându-se mai bine în poala mea când Angel și Carter își fac și ei apariția, ea ținându-l în brațe pe Fluffy.

— Și noi ce? întreabă el bănuitor după ce trage un șezlong lângă al nostru și o smucește pe Angel în poala lui.

La naiba, dar și ăsta se potrivește de minune cu noi! Exact ca și Tiger, s-a adaptat nebuniei generale și se comportă la fel de posesiv cu verișoara mea de parcă ar fi fost instruit de noi. De fapt, cred că el a și moștenit ceva posesivitate, căci și tatăl lui, Jay Hamilton, este exact la fel.

— Spuneam că vă stă bine împreună, îl liniștește râzând Steph, iar el rânjește imediat, sigur pe el.

— Normal! Iar împreună cu Fluffy, suntem o familie perfectă.

— Hopa! Ea cine-o mai fi?

Întrebarea pusă de Angel ne face să ne întoarcem toți spre noii veniți.

Fără să-i pese de curiozitatea cu care este privit când își face apariția cu o șatenă superbă cu picioare lungi și pe care n-a mai văzut-o nimeni până acum, Rafe salută cu un gest pe toată lumea și se așază pe șezlongul de lângă noi. Zâmbește când observă că femeia e uimită de numărul mare de oameni din curte, apoi o trage imediat în brațele lui.

— Iubito, ți-am spus că suntem mulți, dar stai liniștită, o să ți-i prezint pe rând, ca să poți să-i reții. Uite, începem cu ei. Harlan și Harley sunt frați, iar Julia și Steph sunt iubitele lor.

Triplu H

Femeia ne zâmbește imediat, însă ochii căprui i se măresc uluitor de mult când o vede pe Steph.

—Ești Stephanie Parks? Cântăreața? Nu pot să cred că am ocazia să te cunosc personal! Îmi place la nebunie vocea ta și îți știu pe din-afară toate melodiile.

Ca de obicei când e recunoscută pe undeva, inițial Steph aproape că se rușinează. O simt îngrămădindu-se mai bine lângă mine și aproape că izbucnesc în râs. Își revine totuși destul de repede și aprobă zâmbind.

— Aici sunt doar Steph.

Îi inspir parfumul când îmi lipesc buzele de tâmpla ei, uimit încă o dată că e atât de modestă când are zeci de mii de fani, dar mai ales bucuros că e în brațele mele.

— Blonda care se joacă cu brelocul ăla alb și pufos cu aspect de câine e sora mea, Angel, continuă Rafe, iar el...

Nu reușește să termine prezentarea, pentru că șatena tâșnește în picioare imediat.

— Ca-Carter Hamilton? se bâlbâie ea, însă se vede de la o poștă că e mai mult decât încântată.

Aproape toți izbucnim în râs. Rafe își dă ochii peste cap și Angel se încruntă, gelozia licărind imediat în ochii ei albaștri.

— E Carter, nu Ca-Carter. Și e al meu.

Fără să-i pese de amenințarea clară ce răzbate din vocea lui Angel, șatena zâmbește radioasă.

— Stai liniștită, sunt doar o admiratoare. De la distanță. E drept că îmi plac bărbații bruneți și cu ochi verzi, însă îl am deja pe al meu, se lipește din nou de Rafe, iar el rânjește imediat, fără să fie neliniștit că în curte mai sunt o mulțime de alți bărbați bruneți cu ochii verzi.

— Oh, Doamne! Ei cine sunt? Încing și aerul din jur.

Mirat, îi urmăresc privirea doar pentru a-i descoperi pe Tiger și Heather. Normal.

CORINA CÎNDEA

— Ei sunt Heather și Tiger, perechea pentru care s-a inventat „Oh, Doamne!”, îi dă răspunsul Steph.

Abia când hohotele de râs ni se liniștesc, Rafe ne-o prezintă și nouă pe frumoasa lui iubită.

— Iar ea e iubita mea. Morgan.

O privesc curios și oarecum dezorientat de numele pe care l-a rostit, sesizând în același timp că o liniște ciudată se așterne peste curte.

— Te-ai *însurat*? răsună foarte clar vocea șocată a lui Holden.

Habar n-am cum de-a auzit ce discutam și nici cum de a ajuns atât de repede lângă noi, dar este imediat urmat și de restul familiei, făcând-o pe Morgan să-i privească uimită pe toți cei care ne-au înconjurat acum.

— Ce? tresare Rafe. Nu!

Strângând-o mai bine lângă el pe șatenă, își lipește buzele de fruntea ei înainte să se corecteze.

— *Încă* nu.

Răspunsul o face pe ea să se înroșească și îl amețește și mai mult pe Holden.

— Dar ai spus...

După ce îi dă lui Rafe un ghiont sănătos în coaste, șatena se ridică râzând și îi întinde mâna lui Holden.

— Numele meu e Morgan...

— Ce să vezi? Și-al meu la fel! chicotește el distrat.

— Morgan Jensen. Morgan e prenumele meu.

— Aha! se dumirește Holden în sfârșit. Iar eu sunt bunicul lui Rafe, tânărul cu care abia ce ai venit și i-ai învinețit deja coastele. Holden Morgan, îi strânge el temeinic mâna, apoi îi trage cu ochiul. Holden e prenumele.

Toată lumea izbucnește în râs, mai puțin Rafe, așa că îl privesc curios. Are și el un zâmbet mic pe buze, dar în ciuda faptului că pare relaxat, o urmărește cu atenție pe șatenă, de parcă ar vrea să vadă cum se descurcă între atâția nebuni.

Triplu H

Tot Holden e primul care redevine serios, atrăgându-ne atenția din nou asupra lui, pentru că el arareori nu este cu gura până la urechi.

— Te mai cheamă și altcumva? În afară de Morgan.

— Nu. De ce? întreabă șatena aruncând o privire neliniștită spre Rafe, iar asta e suficient ca să-l facă pe acesta să se ridice imediat și să ajungă lângă ea.

— Chiar așa. De ce întrebi? își privește bănuitor bunicul.

— Păi, în familia asta, dacă strigi Morgan se întorc aproape toți. Și... Fir-ar să fie!

Spre nedumerirea noastră, Holden izbucnește în râs.

— Voi chiar nu vă dați seama? Dacă te căsătorești cu el, o să te numești Morgan Morgan.

Tipa se înroșește puternic în obraji, dar sunt sigur că nu e din cauza numelui, ci a referirii la căsătorie. Poate că ea încă nu o știe, dar dacă Rafe a adus-o astăzi aici, înseamnă că e al naibii de serios în ce o privește.

— Așa, și? întreabă Rafe tot nedumerit, dar strângând-o pe șatenă și mai bine lângă el.

— Păi, ce o să facă când se prezintă?

— Întinde mâna? îndrăznesc eu să ghicesc, iar Steph aproape că se îneacă de la atâta râs.

Privindu-mă cu ochii mijiți, Holden arată de parcă s-ar gândi dacă să-mi tragă una după cap sau nu, dar chicotește în cele din urmă.

— Corect! Dar nu la asta mă refeream, ci la faptul că o să trebuiască să spună Morgan Morgan.

— Așa. Și?

— Dacă lumea o să creadă că e bâlbâită?

Hohotele noastre se aud în tot cartierul. Steph îmi alunecă totuși din brațe de la atâta râs și reușesc să o prind abia în ultima secundă înainte să dea cu fundul de pământ.

— Ca să nu creăm confuzie, îi putem spune MM, mai pune și unchiul Hudson paie peste foc.

CORINA CÎNDEA

— Pe dracu'! bombăne Rafe, deși Morgan se distrează și ea de minune. Doar nu-i o nenorocită de pungă de bomboane!

— Nu, dar trebuie să recunoști că ea arată ca o bomboană, chicotește Scott, obținând astfel un cot în coaste de la Raven.

— Morgan, nu-i băga în seamă pe nebunii ăștia, încearcă să o salveze Rachel pe probabil-viitoarea-ei-noră luând-o de braț. Hai să cunoști familia... Morgan.

Și izbucnesc alte hohote de râs.

Ceva mai târziu, o urmăresc cu privirea pe Stephanie când se alătură celorlalte fete și lui Tiger în apă — el nedorind probabil să stea prea departe de sora mea — și se împart în două echipe, începând să joace un fel de volei. Spun *un fel de volei*, pentru că mai mult se stropesc cu apă decât să lovească mingea.

Steph poartă un costum de baie întreg, de un albastru deschis și îmi ascund cu greu un geamăt de dorință generat de felul minunat în care arată. Apoi înghit în sec și devin neliniștit când îmi amintesc de dimineața acestei zile.

Când m-am trezit, ea dormea pe umărul meu și picioarele noastre erau împletite, iar eu ador modul în care trupul ei mic și moale se mulează după al meu, de parcă am fi două piese de puzzle. Am sărutat-o de bună dimineața, dar când mi-a răspuns imediat, sărutul s-a transformat rapid în unul pasional. Am devenit tare mai repede decât credeam că este cu putință și, înainte să realizez ce se întâmplă, am fost peste ea. În ea.

Copleșit de plăcerea imensă pe care o simțeam, am fost conștient doar de felul în care trupul ei se arcuia sub mine și gemetele dulci pe care le scotea. M-am pierdut în ea, ca de fiecare dată când mi se dăruia.

Îmi amintesc cât de frumoasă era și cât de bine îi stătea cu bebelușul vecinei în brațe și, dintr-o dată, ideea

Triplu H

unui copil – copilul nostru – mă încântă mai mult decât credeam.

Dar nu e numai asta. Oricât de nebunesc ar părea și oricât de incorect ar fi față de Stephanie și pentru cariera ei, îmi doresc ca ceea ce este între noi să treacă la alt nivel. Deși am spus că o să aștept până când o să fie pregătită, îmi doresc...

— Tiger, ce naiba faci? mă scoate vocea lui Heather din gândurile mele.

El rânjește sigur pe el, distrat probabil de felul în care ea e nevoită să-și dea capul pe spate ca să-l poată privi.

— Nimic, iubito. Adică joc volei. Sau polo. Sau... ce credeți voi că jucăm aici.

— Da, dar eu nu apuc să joc absolut deloc. De câte ori vine mingea spre mine, te pui în fața mea ca Zidul chinezesc. Nu-i corect!

Sunt pe punctul să izbucnesc în râs când Tiger, cu un gest posesiv și tandru în același timp, îi cuprinde mijlocul cu un braț și o trage spre el. Râsul mi se oprește însă în gât când, prin apa limpede din piscină, îi zăresc palma punându-se pe burta ei și mângâind-o.

— Am doar grijă să nu te lovești.

Mama mă-sii de treabă! Heather e...?

— Ești însărcinată?

Strigătul uluit al tatălui meu răsună în întreaga curte, amuțind toate discuțiile și făcându-i pe toți să se întoarcă spre el.

Stând alături de Hunter și Hudson pe marginea piscinei, cu picioarele în apă și câte o doză de bere în mână, erau toți trei relaxați. Acum, tata a sărit în picioare și e încordat ca un arc, iar din doza pe care o strivește în pumn țâșnește bere peste tot. Din nou. Poate c-ar trebui să treacă la bere la sticlă dacă vrea să mai apuce să și bea ceva din ea.

Cu un zâmbet timid pe față, Heather se uită întâi la Tiger – care o strânge și mai bine lângă el privind-o

CORINA CÎNDEA

arzător și zâmbind mândru nevoie mare – apoi ridică din umeri și spune pe un ton nevinovat:

— Cred că da.

Urmează o clipă de liniște totală. Cam ca liniștea dinaintea furtunii, îmi spun în sinea.

Apoi izbucnește un vacarm general.

Normal.

Capitolul 24

Heather

Privindu-mă în oglindă, aproape că nu mă recunosc în femeia cu ochi mari și strălucitori, cu buze tremurânde și... îmbrăcată în rochie de mireasă.

În același timp, nu pot să cred că au trecut numai trei zile de când am anunțat că s-ar putea să fiu gravidă.

Acel *s-ar putea* nu a contat pentru nimeni.

În gălăgia iscată din cauza cuvintelor mele, lui Tiger i-a dispărut zâmbetul imediat. Devenit încordat, m-a luat pe sus și m-a scos repede din piscină, învelindu-mă bine într-un prosop și postându-se apoi în fața mea.

— Vă las să vă apropiați de ea numai dacă îmi promiteți că aveți grijă să nu o loviți, nu o zgâlțâiți și o pupați pe rând! a răsunat vocea lui ca un tunet peste hărmălaia generală.

Apoi a trecut în spatele meu, înconjurându-mă cu brațele și punându-și ambele palme peste pântecul meu, de parcă s-ar fi temut că cineva ar vrea sau ar putea să ne fure bebelușul de a cărui existență nici măcar nu eram siguri.

Aproape șocată de comportamentului lui, am încremenit ca o statuie. Bine, Tiger a fost întotdeauna foarte protector cu mine, însă acum... De când a văzut cele două teste pozitive, a devenit și mai grijuliu, nemailăsându-mă să fac aproape nimic.

Mi-am revenit puțin când fetele au năvălit pe mine ca să mă felicite. N-au prea reușit să mă îmbrățișeze, pentru că ar fi trebuit s-o facă cu Tiger cu tot, iar pupăturile și

felicitările lor m-au amețit din nou. Singurele cărora le-a permis să mă strângă în brațe cu adevărat au fost doar mama și bunica, apoi și-a reluat locul și gestul posesiv.

Dar s-a încordat tot când au urmat băieții.

Spre ușurarea mea, nu au fost nici mărâieli, nici nu s-au împărțit pumni, dar greul a rămas la urmă, când tata și bunicul s-au apropiat de noi. Brațele lui Tiger s-au strâns mai tare în jurul meu, însă nu a dat înapoi nici măcar un milimetru până când tata nu i-a zâmbit.

— Dacă îți promit că nu m-apuc să țopăi și nu o zgâlțâi absolut deloc, mă lași să îmi îmbrățișez fata așa cum trebuie?

Bineînțeles că l-a lăsat, iar eu m-am ghemuit în brațele tatei așa cum o făceam pe vremuri.

— Ți-am spus eu că o să se rezolve totul, mi-a șoptit emoționat.

— Nu ești supărat pe mine?

— Pe tine? Niciodată, scumpo! Poate pe Jaguar, că s-a mișcat mai repede chiar și decât mine.

Hayden, mai fericit decât l-am văzut vreodată, m-a ridicat în brațe, învărtindu-se de vreo două ori cu mine. Apoi, surprinzându-ne pe toți, i-a întins mâna lui Tiger.

— Îți mulțumesc.

Deși mirat, acesta i-a strâns-o imediat.

— Pentru ce?

— Am avut parte de o viață frumoasă, lângă o femeie minunată și pe care o iubesc ca pe ochii din cap, spune trăgând-o imediat pe Kim lângă el și fărâșându-i un sărut. Am avut norocul să-mi văd copiii mari și realizați și să îi văd și pe copiii lor crescând. Acum, datorită vouă, o să apuc să-mi țin în brațe și un strănepot sau strănepoată, iar asta e tot ce mi-aș mai fi putut dori.

— Pariurile privind sexul copilului le țin eu! a anunțat Holden în gura mare, apoi și-a mijit ochii spre noi. Dar nunta... când e?

Triplu H

Mi-am ridicat privirea spre Tiger și am rămas fără aer. Ochi lui verzi mă fixau cu intensitate și dorință, ca întotdeauna, dar dragostea care se oglindea în ei mă făcea să amețesc de fericire. Poate că nu a trecut decât o lună de când ne-am cunoscut și nu pot nega că e o nebunie tot ce se întâmplă, însă un lucru îl știu cu certitudine: îl iubesc pe Tiger cu toată ființa mea.

Fără să-și ia privirea de pe mine și cu acel zâmbet minunat al lui care îi făcea gropița din bărbie să i se adâncească, el a fost cel care a dat răspunsul.

— Sâmbăta viitoare. Aici. Credeți că ne descurcăm?

— Jasmine LaFleur! au strigat deodată Kim, Marlene și Samantha, apoi au izbucnit în râs.

— O sun eu! a strigat Hudson încântat, scoțându-și imediat telefonul. Alo! Jasmine, te așteptăm urgent la Hailey acasă. Adu artileria grea!

— Jasmine La... cum? m-a întrebat Tiger nedumerit.

M-am întors încet, brațele lui înconjurându-mă imediat. Am avut nevoie de o clipă ca să pot să-i răspund, pentru că felul în care mă privea... Atât de *posesiv*, încât mă simțeam cu adevărat a lui.

— Jasmine LaFleur a fost colegă de școală cu Hayden și e o renumită organizatoare de evenimente. Ea a organizat nunta lui cu Kim, tot într-o săptămână, apoi, după ani de zile, a organizat toate nunțile celor din a doua generație, inclusiv a părinților mei. Pentru că nu a avut copii, a predat conducerea afacerii unei nepoate, Tessa.

Apoi totul s-a petrecut uluitor de repede, chiar și pentru familia mea. Înainte ca eu și Tiger să apucăm să ne schimbăm în haine uscate, operațiunea „nunta lui Heather” a fost lansată. Samantha și Marlene au adus hârtii și pixuri și, în timp ce băieții aduceau sucuri și cafea, toate femeile și fetele au luat loc la mese, notând instrucțiunile pe care, cu calmul specific lor, mama și bunica le dictau.

O jumătate de oră mai târziu, Jasmine LaFleur și Tessa și-au făcut apariția cu brațele pline de cataloage și reviste.

— Unde-i Heather? Vreau s-o felicit! m-a căutat Jasmine cu privirea și zâmbind imediat ce m-a zărit.

— De unde știi că eu sunt mireasa? am întrebat-o uimită, iar ea a chicotit.

— Doar nu era să sari tocmai peste tradiția asta! Normal că tu ești prima! Urmează... restul. Tessa, cred că în următoarele luni va trebui să angajăm personal suplimentar, spune gânditoare și făcându-și nepoata – care oricum părea zăpăcită de tot din cauza gălăgiei din curte – să o privească uluită. La cum îi cunosc eu pe Morgani, nu m-aș mira dacă se căsătoresc toți în următorul an.

Până la lăsarea serii, am ales deja vesela, paharele, florile și invitațiile, iar acum, trei zile mai târziu, îmi aleg rochia de mireasă, înconjurată de bunici, mătuși, Angel și de iubitele băieților. În total șaptesprezece femei, și sunt numai atâtea doar pentru că nu toți băieții și-au găsit încă iubirea vieții lor.

Privind în jurul meu, mă abțin cu greu să nu izbucnesc în râs. Magazinul arată ca și cum ar fi fost luat cu asalt, iar vânzătoarele speriate nu reușesc să facă față cererilor pe care le primesc, deși noi suntem singurele cliente. Numai bunicile s-au așezat, așteptând să defilez prin fața lor, în timp ce celelalte îmi aduc tot timpul ceva de încercat, de la rochii până la diademe și pantofi.

După mai bine de patru ore, veselie mi s-a atenuat și s-a instalat oboseala. De fapt, la cât de tare mi s-au umflat picioarele, dacă îmi aleg acum perechea de pantofi, o să fiu nevoită să-i iau cu vreo două numere mai mari și probabil că la nuntă o să-mi iasă din picioare.

— Care dintre rochii ți-a plăcut până acum?

Întrebarea mamei le face pe fete să încremenească în pozițiile în care sunt – arătând ca niște manechine – și să

Triplu H

mă privească cu ochi mari, așteptându-mi răspunsul cu sufletul la gură.

— Toate sunt frumoase, dar niciuna nu mă atrage în mod deosebit, am recunoscut dezamăgită, cu lacrimi în ochi.

Exact în acest moment, telefonul începe să-mi sune și lacrimile încep să-mi curgă pe obraji când văd numele lui Rhys pe ecran.

— Da, rostesc cu greutate, trăgându-mi nasul într-un mod deloc elegant.

O scurtă tăcere apăsătoare se lasă la aparat înainte să aud vocea teribil de îngrijorată a lui Tiger.

— *Plângi? De ce plângi? Ți-e rău? Unde ești? Vin acum la tine!*

Inspirând adânc, îmi dau seama că numai auzindu-i vocea – acel glas ușor răgușit și târăgănat – și parcă toată nebunia din ultimele zile capătă sens. Râzând și plângând în același timp, mă trântesc pe un taburet și îmi șterg lacrimile cu podul palmei.

— Mă simt bine.

— *Atunci de ce plângi, iubito?*

— Nu-mi găsesc rochie de mireasă.

Îl aud râsuflând ușurat, apoi inspirând adânc.

— *Heather, atât timp cât te măriși cu mine, nu-mi pasă dacă porți jeanși, un costum de baie sau un sac.*

Vocea blândă și sinceră cu care rostește cuvintele mă face să izbucnesc iarăși în plâns, sperându-l din nou.

— *Gata, iubito, nu mai plânge! Anulăm totul.*

Îmi dau seama că mă comport ca un copil răzgăiat, însă îmi doresc ca totul să fie perfect și nu am de gând să anulăm nunta doar pentru că nu-mi place nicio rochie. Nu reușesc însă să i-o spun și lui, căci Kim, hotărându-se să pună piciorul în prag, se apropie de mine cu o rochie superbă. Cu un decolteu în formă de inimă și fără bretele, are corsajul acoperit de o broderie fină, în timp ce fusta amplă este simplă.

— Eu cred că asta îți va plăcea.

Ca de obicei, bunica are dreptate.

— Oh, da! exclam uluită.

— *Ce?! Vrei să anulăm? Nu, iubito! Nu mă refeream să anulăm căsătoria, doar nunta. Ne căsătorim sâmbătă și facem nunta când...*

Nu-l mai aud, pentru că fetele încep să chițăie și să țopăie de încântare și de bucurie că, în sfârșit, îmi place ceva. În cele din urmă, vocea speriată a lui Tiger trece peste hărmălaia din jur.

— *Heather? La naiba, ce se întâmplă? Ați fost atacate?*

— Mi-am găsit rochia!

Un fel de mormăială se aude în telefon și izbucnesc în râs când realizez că Tiger numără până la zece.

— *Pentru Dumnezeu, mai aveam puțin și făceam un infarct. Acum poți veni acasă?*

— Nu pot.

— *De ce?*

Încerc să par cât mai serioasă când îi dau răspunsul, pentru că îmi imaginez chipul lui disperat.

— Mai trebuie să-mi cumpăr pantofii, diadema, voalul, lenjerie, jartea și..., geamătul lui adânc mă face să mă opresc din enumerare și să scap un chicotit.

— *Fir-ar să fie, acum o să mă gândesc numai la jartele și lenjerii, bombăne el, apoi inspiră adânc. Bine, o să te aștept. Dar promite-mi că nu ai de gând să plângi cât timp cumperi toate astea.*

Accept imediat, deși nu mă țin de promisiune. Un sfert de oră mai târziu, când port rochia aleasă de Kim și mă privesc în oglindă, am din nou lacrimi în ochi. De fericire.

Iar restul lucrurilor le aleg destul de repede, căci Tiger a avut dreptate: m-aș putea prezenta desculță și goală pe dedesubt, nu are importanță decât că mă mărit.

Cu el.

Capitolul 25

Harlan

— În regulă, fetelor. Dezbrăcarea!

Imediat ce am ajuns la studioul imens în care urmează să facem filmarea videoclipului, Julia și Stephanie s-au îndreptat spre doi bărbați care strigau ordine tuturor. Iar noi, ceilalți, le-am urmat imediat, așteptând să aflăm ce avem de făcut.

Dar, la dracu', nimeni n-a pomenit nimic până acum despre dezbrăcarea fetelor.

Brațul mi se strânge mai tare în jurul taliei Juliei și șapte mârâieli sonore răsună în studioul în care o mulțime de oameni se fâțâie de colo-colo. Mă încrunt întâi la bucata uriașă de pânză verde care acoperă aproape un perete întreg, întinzându-se chiar și pe jos, apoi ochii mi se fixează pe cel care a avut curajul să propună așa ceva.

— Să vezi ce dezbrăcare îți pocnesc eu imediat!

Amenințarea mea îl face pe tipul chel și cu bărbită să clipească nedumerit de câteva ori spre mine și restul băieților, apoi să se încrunte.

— Voi cine sunteți?

— Barele. Și iubiții, răspund sec.

— Ah, da! Dansatorii. Pe hol, a doua cameră pe dreapta. Faceți-vă încălzirea, căci vreau să vi se vadă perfect fiecare mușchi pe care îl aveți. Apoi dezbrăcați-vă și voi.

— Tu chiar vrei să te pocnesc?

Tipul mă privește lung, rămânând impasibil.

— De fapt, aş vrea să începem cât mai repede. Dacă totul merge bine, s-ar putea să termin azi ce mi-am propus, rămânând să mai lucrez doar cu Stephanie.

— Acum vreau să-l pocnesc şi eu, mormăie Harley de lângă mine.

Fără să ne bage în seamă, chelul începe să bată din palme.

— Fetelor, camera din stânga e a voastră. Sunteţi aşteptate de costumieră şi make-up artist. Ne vedem aici peste o jumătate de oră.

Mai emoţionată decât am văzut-o vreodată, Stephanie se întoarce la noi şi se pierde în braţele fratelui meu în timp ce Angel, zâmbind cu gura până la urechi, se lipeşte de Carter, căci fotbalistul nu putea lipsi, bineînţeles.

— Haideţi, băieţi! Fuga la machiaj! chicoteşte ea

Carter izbucneşte în râs, iar noi şase ne încruntăm la Angel.

— Eu nu-mi dau ochii cu dermatograf nici dacă mă împuşti, mormăie Derek.

— Iar eu nu mă rujez nici mort, adaugă Reed.

Rânjesc fără să vreau, căci sunt sigur că nu ne aşteaptă aşa ceva. Devin apoi îngrijorat când îmi amintesc de gluma Juliei.

— Nu ne puneţi să purtăm colanţi, nu-i aşa?

Drăcuşorul blond izbucneşte în râs, făcându-l pe Carter să o mănânce din priviri, iar fetele o urmează imediat.

— Deşi mi-ar plăcea să văd cum aţi arăta în colanţi, rămâneţi totuşi cu jeanşii de pe voi. Sunt perfecţi.

Când ne despărţim în faţa camerelor care ne-au fost indicate, mă întind spre Julia şi o opresc în ultimul moment.

— Iubito, promite-mi că nu te îmbraci prea dezbrăcată. Gândeşte-te că videoclipul ăsta va fi urmărit de o groază de bărbaţi şi eu o să-mi pierd minţile de tot.

Triplu H

Își strânge buzele în încercarea de a-și opri un zâmbet, iar eu gem deznădăjduit, căci știu ce înseamnă asta: nu o țină nimeni seama de dorința mea.

— Harlan, indiferent cât de îmbrăcată sau dezbrăcată o să fiu, chicotește ea, pe *tine* o să te mângâi. Mai bine gândește-te cum să te... abții, adaugă coborându-și ochii spre șlițul meu. Nu cred că vrei să te vadă o lume întreagă cu ea sculată.

La dracu'! La asta nu m-am gândit, îmi spun privind descumpănit cum dispare în camera fetelor. Cum naiba să mă abțin când ea o să mă mângâie și o să se frece de mine?!

Mă opresc însă ca trăsnet când intru în încăperea rezervată nouă.

Harley, Dylan, Derek Maddox și cu Reed rânjesc în fața unei tipe de vreo douăzeci și cinci de ani cu păr roșu și creț care îi examinează atentă, în timp ce în spatele ei mai sunt încă trei femei care se holbează cu ochi mari la noi.

— Oh, Doamne! Angel chiar că v-a ales pe sprânceană! De la ce agenție sunteți?

— De la Morgan-Bennett, o trănțește senin Reed.

— Morgan-Bennett? N-am auzit de ea.

— O să auzi de-acum încolo, îi trage el cu ochiul și mă gândesc distrat că, dacă mă iau după vorbele lui, s-ar putea să mai adăugăm o afacere în familie, și anume o agenție dansatori sau manechini.

— Acum să vă explic ce aveți de făcut. Aveți la dispoziție vreo zece minute ca să faceți exerciții, apoi...

— De ce naiba să facem exerciții? o întrerupe încruntat Harley.

— Cum de ce? Exercițiile fizice vă fac musculatura să fie mai pronunțată. Mai bine definită. Nu vreți să arătați ca niște tipi fleșcăiți și plictisiți.

— Ți se pare că am nevoie de exerciții? întreabă Reed.

Foarte sigur pe el, își trage tricoul peste cap și se postează în fața roșcatei, jucându-și pectoralii. Izbucnind cu toții în râs, îl imităm imediat, distrându-ne când cele patru femei oftează în cor, căci știm exact cât de bine arătăm.

— N-nu. Ești perfect așa cum ești, se bâlbâie roșcata. Adică sunteți. Toți.

Cu ochii lipiți de pieptul gol al lui Reed, am impresia că tipa mai are puțin și se linge pe buze. Sau că se apucă imediat să-l lingă pe el. Ori să-l pipăie. Oricum ar fi, are nevoie de câteva secunde ca să-și revină și să se concentreze la ce are de făcut.

— Atunci... ăăă... putem trece la machiaj.

Mă încrunt spre cele trei mese aflate în fața unor oglinzi mari, mese care sunt pline cu tot felul de borcănase și tuburi.

— Crezi că am nevoie de contur de buze?

Intonația din vocea lui Reed mă face să îl privesc mai atent, căci îl cunosc suficient de bine ca să îmi dau seama că îi place de roșcată. Aplecat asupra femeii, îi zâmbește seducător, sperând să o facă din nou să se fâstâcească, însă are parte de o surpriză când ea îi zâmbește înapoi.

— Buzele sunt OK. Dar trebuie să te dau cu ulei.

— Poftim?!

Hohotele noastre de râs probabil că se aud în tot studioul, dar tipa rămâne neperturbată.

— Pe corp. Pentru luciu. Sunteți suficient de bronzăți și sunteți epilați pe piept, dar în lumina reflectoarelor pielea o să vă pară ternă.

— Numai dacă mă ungi tu personal, îi dă replica Reed în timp ce noi bombănim nemulțumiți.

Până la urmă, nu avem încotro și acceptăm. Spre fericirea mea, nimeni nu scoate vreo sticlă de ulei de gătit cu care să fim unși ca niște curcani de pus la cuptor, ci niște spray-uri speciale cu care suntem stropiți.

Și suntem gata să ne apucăm de filmări.

Dar nu suntem pregătiți niciunul dintre noi pentru felul în care arată fetele.

Dacă nouă ne-a trebuit o jumătate de oră doar ca să ne dăm jos tricourile și să fim „lustruiți”, fetele au suferit o transformare totală. Habar n-am câte persoane s-au ocupat de ele, dar sunt toate coafate, machiate și îmbrăcate într-un mod criminal.

— Băga-mi-aș! îl aud murmurând pe Maddox și îmi vâr un cot în coastele lui.

— Eu zic să nu-ți bagi nimic și să te abții dacă nu vrei să te castreze Rita.

Ușor de spus, greu de făcut, pentru că ochii mei nu se mai pot dezlipi de pe Julia. Și, da, mă simt tentat să o arunc pe-un umăr și să dispar cu ea imediat.

În contrast cu noi, care mai purtăm doar o pereche de jeansi lăsați pe șolduri, fetele poartă rochii de ocazie, de culori diferite. Strâmte, scurte și lucioase, le vin pe corp ca o adevărată piele, permițând să se vadă fiecare mișcare sinuoasă pe care o fac. Doar Stephanie poartă o rochie lungă, dar crăpătura care o are în partea stângă îi urcă până pe șold.

— Fir-ar să fie! Iubito, spune-mi, te rog, că ai chiloți pe tine! mârâie Harley când se apropie de ea.

— Bineînțeles că am, chicotește ea, dar au un croi special, anume ca să nu se observe.

În timp ce fratele meu încearcă pe pipăite să descopere dacă Steph poartă sau nu chiloți, eu mă apropii de Julia. Părul blond îi este ridicat într-un fel de coc lejer în vârful capului, dar câteva șuvițe îi sunt lăsate libere. Arată superb. De fapt, arată de parcă mâinile unui bărbat i-ar fi deranjat coafura.

Gem adânc când îi măsoar corpul. Rochia scurtă doar până la jumătatea coapselor este la fel de verde ca și ochii ei, însă decolteul adânc și din care i se întrevăd sânii este cel care mă bagă în boală, pentru că este evident că nu poartă sutien. Întârzii cu privirea câteva secunde pe sânii

perfecti, dorindu-mi să-i pot lua în mână, abia apoi o ridic spre ochii ei. Și gem din nou. Datorită machiajului, verdele lor iese și mai tare în evidență pe chipul delicat ridicat spre mine și luminat de un zâmbet.

Am o erecție atât de bruscă încă devine dureroasă și scot un sunet chinuit.

— Mama mă-sii de treabă! Iubito, *deja* sunt excitat. Cum naiba crezi că o să rezist când o să începi să dansezi în jurul meu și o să mă mângâi? O să-mi plesnească șlițul înainte ca Steph să ajungă la primul refren!

Râzând ușor, Julia se ridică pe vârfuri și își lipește buzele de ale mele într-un sărut dulce pe care îmi doresc să-l adâncesc și să-l prelungesc.

— Poate că e mai bine așa. Reacția voastră naturală o să fie mult mai fierbinte decât ceva regizat.

Cinci minute mai târziu, mă mir că nu mi-au crăpat măselele de la cât am scrâșnit din dinți. Tipul chel ne-a grupat în fața aceluia material verde și ne-a tot mutat din loc în loc, ca pe niște marionete, până când se declară satisfăcut și bate din nou din palme.

— Perfect! O să vă filmăm de câteva ori pe toți, apoi pe fiecare pereche în parte, ca să avem de unde alege cadrele. Pe tine, scumpa mea, de mai multe ori, îi zâmbește afectat lui Steph.

Îl privesc surprins pe Harley, căci nu spune nimic când aude de „scumpa mea”. Doar maxilarele îi sunt încleștate și un mușchi îi joacă pe obraz. Îmi dau seama că i-a promis lui Stephanie că o să fie cuminte și clatin din cap. Bietul de el, va fi mult mai chinuit decât mine. Sau oricare dintre noi, ceilalți băieți.

Însă când luminile se sting și doar câteva reflectoare se mai află pe noi, uit de absolut tot ce mă înconjoară.

Pe acordurile melodiei și ascultând vocea răgușită a lui Steph, ochii mei o urmăresc numai pe Julia, fascinat de aura care o înconjoară ca de fiecare dată când dansează. Îi simt fiecare atingere ușoară. Fiecare

mângâiere. Iar buzele ei roșii și umede mă fac să tânjesc după un sărut.

Sunt tare ca piatra înainte de terminarea primei filmări, însă puțin îmi pasă dacă se vede sau nu. Cu toți mușchii încordați, mă concentrez să nu mă mișc și să par indiferent, chiar dacă pe interior clocotesc de-a binelea.

Aproape că închid ochii când Julia își plimbă un deget peste pieptul meu, coborând încet până la betelia pantalonilor, pentru că îmi amintesc că același traseu l-a urmat și azi dimineață, când ne-am trezit. Doar că eu nu purtam absolut nimic pe mine, iar ea și-a folosit buzele.

Îmi este al naibii de greu să îmi păstrez mâinile agățate de buzunarele pantalonilor când tot ce doresc este să le am pe ea, dar continui să o privesc. Își joacă rolul perfect, corpul unduindu-i-se în jurul meu și seducându-mă până la limita rațiunii.

Pentru o clipă, privirile ni se întâlnesc și aproape că nu mai pot să respir când îi văd ochii strălucind de aceeași pasiune ce mă mistuie și pe mine. Având în ei aceeași tristețe care mă macină pe interior, știind că timpul nostru împreună s-a terminat. Conștientizând că, după terminarea filmărilor, nimic nu o mai reține în Houston.

Nu realizez de câte ori suntem puși să repetăm totul și nici nu mă interesează dacă o facem toți sau separat.

Însă în momentul în care aud că suntem liberi, o trag grăbit după mine pe Julia spre cele două încăperi.

— Schimbă-te repede, îi șoptesc cu glas răgușit înainte de a intra și eu în camera băieților unde acum nu mai e nimeni.

Nici măcar nu mă obosesc să mă mai șterg de chestia lucioasă de pe mine. Îmi trag tricoul peste cap și mă încalț, apoi o aștept nerăbdător pe Julia.

Fără să ne spunem vreun cuvânt, cu degetele mâinilor împletite, ne îndreptăm grăbiți spre mașina mea. Abia

după ce urcăm și suntem oarecum ascunși de restul lumii, îi zdrobesc gura cu un sărut carnal.

Când mâinile i se înfig pline de pasiune în părul meu, îi absorb oftatul de plăcere. Oricât de liniștită și tăcută e Julia în general – în comparație cu familia mea nebună – se schimbă radical când e în brațele mele, devenind pasională și sălbatică.

Când suntem nevoiți să respirăm, îmi trec un deget peste buzele ei pline și dulci și oftez plin de regret. Oricât de mult îmi displace, trebuie să știu când o să plece.

— Cât mai stai?

Oftează și ea, iar ochii încep să-i strălucească din cauza lacrimilor.

— Până după nunta lui Heather. Duminică seara plec. Luni am o audiție.

Deși îmi vine să urlu și să izbesc cu pumnul în ceva, aprob tăcut din cap. Abia după ce pornesc mașina și ies din parcare, pun și întrebarea al cărui răspuns știu că mă va sfâșia pe interior.

— Unde?

— La Boston.

Adică exact în celălalt capăt al țării.

La dracu'!

Capitolul 26

Heather

— Oh, Doamne! Ești superbă! o aud pe Angel și, după modulația vocii ei, știu că aproape plânge.

Dar nici asta nu mă poate face să mă întorc. Nemișcată, privesc cu ochi mari imaginea mea din oglindă.

Exact cum mă așteptam, rochia aleasă de Kim este exact ce-mi doream, însă tot am impresia că cea care mă privește din oglindă nu sunt eu.

Rochia stil prințesă îmi lasă vederii umerii, bronzul ușor al pielii creând astfel un contrast perfect cu albul imaculat al rochiei. Corsetul strâmt îmi face talia să arate uimitor de subțire și ador felul în care fusta largă mi se învâlburează în jurul picioarelor atunci când pășesc.

Părul lung îmi este ridicat într-o coafură complicată, având prins în el o diademă strălucitoare.

Ceva nou – colierul cu diamante pe care mi l-a dăruit Tiger aseară, înainte să mă conducă la casa părinților mei, pentru că tata a insistat că trebuie să dorm acasă în noaptea dinaintea nunții. Singură.

Ceva vechi – cerceii cu diamante ai străbunicii mele, cercei pe care i-au purtat și mama și bunica la nunta lor.

Iar ceva albastru – jartiera dantelată de pe coapsa mea stângă și pe care Tiger abia așteaptă să o scoată.

Inspirând adânc, mă întorc încet spre cele cinci femei care s-au tot învârtit în jurul meu întreaga dimineață. Julia și Stephanie îmi zâmbesc fericite, dar mama, bunica

și Angel au lacrimi în ochi, amenințând să-și strice machiajul impecabil.

— Oare nu mă grăbesc? șoptesc speriată. Nu a trecut decât o lună de când...

— Ai innebunit? strigă speriată Angel și arătând de parcă ar fi tentată să mă pocnească. Sunteți făcuți unul pentru altul. Ce nu ți-e clar?

— Nu există „prea repede” în familia noastră, chicotește mama.

— Exact, o aprobă bunica. Amândouă ne-am căsătorit foarte repede și nu am regretat niciun minut.

— Dar tot ați așteptat măcar câteva luni!

— Ca să ne căsătorim, chicotește ea.

— Da, dar tatăl tău m-a cerut de soție cam tot după o lună, iar bunicul tău...

— Dacă ar fi fost după Hayden, ne-am fi căsătorit a doua zi, izbucnește Kim în râs, apoi se ridică și se apropie de mine, luându-mă de mână și privindu-mă cu căldură. Heather, fiecare pereche e unică și își are propriul ei ritm, iar atunci când te căsătorești, nu există nicio garanție că totul va fi perfect. Îți poți cunoaște soțul cu ani de zile înainte de căsătorie și să nu meargă, ori te poți mărita rapid, după câteva luni, și să rămâneți o viață împreună. Sau invers, chicotește ea. Căsătoria, draga mea, e ca un fel de loterie; poți câștiga potul cel mare, sau poți pierde. Contează ceea ce simți tu acum și ce-ți dorești. Ascultă-ți instinctul, scumpa mea, și nu cred că vei regreta. Știi, adaugă luându-mă cu un braț pe după umeri, și eu am avut aceleași îndoieli ca și tine și o să-ți pun aceeași întrebare care mi-a pus-o Marlene cu mult timp în urmă. Îl iubești?

— Normal că îl iubește! oftează Angel. Voi nu i-ați văzut împreună? Numai uitându-te la ei și îți vine să desenezi curcubeie, unicorni și inimioare.

Deși răspunsul aproape că îmi scapă imediat de pe buze, inspir adânc și mă gândesc la tot ce înseamnă Rhys pentru mine.

Îmi amintesc de prima oară când privirile ni s-au întâlnit și cât de uluit a fost când i-am spus că am nevoie de un bărbat. De primul nostru sărut și prima noapte petrecută împreună. De dragostea cu care m-a privit când a îngenunchiat în farmacie, cerându-mi să fiu soția lui. O fi posesiv și gelos, dar cu asta sunt obișnuită și n-aș schimba pentru nimic în lume mârâitul lui și felul în care ochii săi, strălucind de pasiune, mă urmăresc tot timpul. Dar îmi amintesc și de faptul că abia am rezistat o săptămână fără să fim împreună.

Poate că se petrece totul cu viteza luminii, dar sunt mai sigură decât orice altceva atunci când dau răspunsul.

— Îl iubesc din toată inima mea.

— Atunci ți-ai primit răspunsul.

Cu lacrimi în ochi, bunica mă strânge în brațe. Ni se alătură și mama – plângând și ea – apoi și fetele, ajungând să formăm o grămadă ciudată și plângăcioasă.

Iar asta e momentul în care își fac apariția tata și Hayden.

— Ce s-a întâmplat?

— De ce plângeți?

Auzindu-le îngrijorarea din voce, ne despărțim râzând din îmbrățișare. Amândoi mă privesc uimiți și, în nici două secunde, au și ei lacrimi în ochi, așa cum nu i-am mai văzut niciodată.

— Dumnezeule, cât ești de frumoasă! șoptește tata înainte să mă îmbrățișeze și el.

— Dar tu de ce plângi? întreb când sunt bine îngrămădită la pieptul lui.

Mă sărută pe frunte, apoi oftează adânc.

— Stai liniștită, sunt lacrimi de fericire. M-am temut de clipa asta din primul moment în care te-am ținut în brațe, însă acum... Știi, îmi era groază să nu-ți succescă

mințile vreun ticălos care să te facă nefericită, dar Rhys e un băiat bun. E genul de bărbat pe care ți l-aș fi ales și eu dacă aș fi avut vreun cuvânt de spus. E la fel de posesiv ca și noi și știe să mârâie destul de bine, însă *știu* că întotdeauna vei fi persoana cea mai importantă din viața lui. Se vede după felul în care te privește și se poartă cu tine. N-aș putea cere mai mult de atât.

— Fir-ar să fie, mă faceți să plâng ca un boșorog! bombăne Hayden. Să nu-i spuneți lui Holden, pentru că o să facă mișto de mine câțiva ani buni de acum încolo. Și nici Dakotei, că o să mă îndoape toată ziua cu Tic-Tac.

Râzând și plângând, mă uit la cele două perechi pe care toată viața le-am invidiat. Nu, e incorect spus. Mi-am dorit să am parte de o iubire la fel de frumoasă ca a lor.

Chiar și acum, după atâția ani, Hayden o mai smucește adeseori pe Kim în brațele lui și o sărută de parcă ar exista numai ei doi.

Părinții mei nu sunt prea departe nici ei, pierzându-se de multe ori unul în ochii celuilalt și uitând de cei din jur. Iar tata încă o mai îmbracă adeseori pe mama, ea stând ascultătoare și distrându-se pe seama lui.

Privindu-i, îmi dau seama că visul tocmai mi se îndeplinește, căci și Tiger se poartă la fel cu mine. Poate că nu mă smucește la fel de des și nici nu mă îmbracă chiar în fiecare zi, însă nu e timpul pierdut, nu-i așa?

Un stol uriaș de fluturi își face loc în interiorul meu când îmi dau seama cât sunt de norocoasă. Îmi amintesc cum mă strânge în brațe în fiecare noapte, de parcă nu ar putea respira dacă nu-i sunt aproape, și de felul în care îmi zâmbește întotdeauna. Acel zâmbet al lui ușor încrezut și care, împreună cu privirea lui posesivă, mă fac să mă simt a lui.

Încercând să-mi opresc emoția care îmi face să tremure și glasul, nu doar mâinile, le zâmbesc celor din jurul meu.

Triplu H

— Sunt pregătită.

Tiger

— I-o fi venit mintea la cap surorii mele în ultima secundă și s-a răzgândit.

Îmi mijesc ochii spre Harlan care, împreună cu Harley și Carter, stau alături de mine, pe post de cavaleri de onoare.

— Credeam că rolul vostru e să mă încurajați, nu să îmi dați emoții.

Trei zâmbete ironice mi se arată drept răspuns.

— Ai emoții? Stai liniștit, o să te prindem noi dacă te ia cu leșin, îmi trage Carter cu ochiul.

— Am emoții, dar nu mă tem că Heather s-ar putea răzgândi.

— Nu vă mai luați de tatăl viitorului nostru nepot, le dă Harley câte un cot la fiecare, făcându-mă să-i zâmbesc recunoscător.

— Sau viitoareii *nepoate*, adaug moale, iar ei redevin imediat serioși.

— Ați câștigat concursul, pentru că sunteți primii care vă căsătoriți. Crezi că o să câștigați și pariul? Că o să aveți o fetiță?

Ridic din umeri, ignorând șocul care apare pe fața preotului de lângă noi când aude de concursuri și pariuri.

— La naiba! înjură Harlan făcându-l pe popă să tresară. Trebuie să dezvoltăm firma de securitate cât de curând.

— De ce? întreabă Harley nedumerit. Crezi că ai nevoie de bodyguard ca să te apere de Julia? E doar o mână de femeie. Nu cred că piruetele ei te pot răni prea tare.

— Nu, dar Stephanie îți poate sparge ție capul. Cu microfonul, rânjește Carter.

Chiar dacă noi izbucnim în răs, Harlan rămâne serios.

— După cum merge treaba, Stephanie, Mick Ramsey și ceilalți cântăreți ai lui Angel vor avea nevoie de oamenii lor, care să meargă cu ei pretutindeni. Iar dacă vor apărea fete în familie, va trebui să le asigurăm și lor paza. Noi am fost treisprezece și tot n-am fost suficienți, pentru că uite unde suntem: la nunta lui Heather, la o lună după ce l-a cunoscut pe el, face un semn din cap înspre mine.

Devenind dintr-o dată serioși, ne privim îngrijorați. La cât de posesivi suntem toți, probabil că o să fie o întreagă nebunie. Iar pe mine mă ia cu ametele doar la gândul că, peste câțiva ani, un nenorocit îmi va vrăji fata, *dacă* voi fi suficient de norocos să am una. Probabil că-l voi omorî înainte să-l las să pună mâna pe ea.

De fapt, în ultima săptămână am încercat să nu ne mai prea gândim la existența unui copil. În ciuda rugămintelor mele, Heather a refuzat să treacă pe la cabinetul Dakotei pentru o confirmare a sarcinii, așa că, în cele din urmă, am acceptat și eu să amânăm vizita medicală pentru când o să ne întoarcem din luna de miere.

Oricum, de când am văzut rezultatul celor două teste nu am mai folosit niciun fel de protecție și nu am de gând să folosesc nici în cele patru săptămâni în care o să fim plecați, deci apariția cât de curând a unui bebeluș în viața noastră e aproape certă.

Fără să mai fiu atent la discuția celor trei despre sexul viitorului meu copil pentru că mă tentează să caut de pe acum bodyguarzi, îmi arunc privirea roată.

Exact cum mă așteptam, Kim și Harley s-au descurcat de minune. Cu ajutorul lui Jasmine și al nepoatei sale, e drept, dar ele au condus totul.

Curtea este impecabil aranjată, începând de la arcada de flori sub care aștept eu, până la corturile albe

amenajate pe peluză și la scaunele pe care invitații noștri așteaptă nerăbdători.

Le zâmbesc ușor părinților mei și Kirei, deși sunt încă surprins de cât de binevoitori au devenit în ultimele zile. M-am așteptat la comentarii privind hotărârea mea de a mă însura atât de repede, însă exceptând discuția ciudată de la dineu, au acceptat-o pe Heather imediat. De fapt, nu ar trebui să mă mire, pentru că ea are efectul acesta asupra tuturor, cucerindu-i imediat pe cei din jur.

Îi trag cu ochiul lui Sean – care mi-a acceptat invitația spunând că n-ar putea lipsi pentru nimic în lume de la nunta noastră – apoi îi salut din cap pe cei câțiva vechi prieteni cu care am reluat legătura după întoarcerea mea în Houston. Lângă ei, îmi descopăr o mulțime de rude, mai apropiate sau îndepărtate, dar care fac parte din cei peste o sută de invitați aflați în curtea lui Harley și Cameron.

În cele din urmă, îmi întorc privirea spre numeroasa familie Morgan-Bennett. Sunt... copleșitori, nu doar pentru că sunt atât de numeroși, dar și din cauza felului lor direct de a fi și un sentiment de mulțumire și mândrie în același timp urcă în mine din cauză că m-au acceptat în mijlocul.

Bărbații stau relaxați și liniștiți, cu excepția lui Holden, care arată de parcă ar fi în culmea fericirii și pare pus pe șotii, și zâmbesc larg când Marlene și Samantha îmi trimit câte o beza.

Zâmbetul îmi pălește însă când Hailey, Kim și Hayden își ocupă propriile locuri, căci asta înseamnă că momentul mult așteptat a sosit.

— Dumnezeu! îl aud șoptind pe Carter când, pe covorul roșu întins pe culoarul dintre scaune, își face apariția Angel.

Îmbrăcată cu o superbă rochie de culoarea piersicii și cu un zâmbet timid pe chip, înaintează cu pași mici și

calculați, urmată apoi de Julia și de Steph, care poartă rochii de aceeași culoare.

Trei blonde superbe, însă niciuna nu se poate compara cu bruneta care vine în urma lor fără pic de sovăială, la brațul lui Cameron.

Cu inima bubuind, înghit în sec când ni se întâlnesc privirile. Chiar și de la distanța asta, am senzația că mă pierd în ochii ei de un albastru intens. Arată ca o prințesă și e atât de frumoasă încât îmi este greu să respir.

În timp ce pășește încet spre mine, îmi amintesc de momentul în care a intrat în barul meu. Desculță, ciufulită și prăfuită, era la fel de minunată ca și acum și a avut asupra mea exact același efect: de parcă aș fi primit un pumn în plex.

Umerii mi se îndreaptă și nu-mi mai mut privirea din ochii ei nici chiar când Cameron mi-o încredințează, deși zâmbesc fără să vreau când îl aud șoptind în așa fel încât să auzim numai noi:

— Să ai grijă de ea ca de ochii din cap, că te mănânc!

Capitolul 27

Heather

— Gata! Ajunge! Nu te mai las să dansezi cu nimeni altcineva în afară de mine!

Reușesc doar să-i schițez un zâmbet de mulțumire lui Aiden înainte să fiu smulsă din brațele lui și lipită de pieptul tare a lui Tiger, în același timp în care brațul lui îmi înconjoară talia.

Abia acum îmi dau seama de felul aparte în care mă ține el întotdeauna. Nu doar își pune palma pe talia mea și nici nu o lasă să rămână la baza spatelui meu. Nu face doar atât. Mâna lui pornește de pe o parte a mijlocului meu, mângâindu-mi întreg spatele și oprindu-se pe cealaltă parte a taliei, unde își desface palma și strânge ușor, lipindu-mă de el. Un gest tandru care mă face să mă simt mică și protejată, dar care îi arată și posesivitatea. Mă face să mă simt *a lui*.

Mai fericită decât am fost vreodată, îmi ridic chipul spre el și primesc imediat sărutul pe care îl doream. Amândoi izbucnim în râs când în jurul nostru se aud aplauze.

Au trecut câteva ore de când am devenit în mod oficial doamna Rhys Whitman și, aflați în mijlocul cortului principal, ne legănăm pe ritmurile melodiei *Seducție* a lui Stephanie. E ultimul nostru dans înainte să părăsim recepția și să plecăm în luna de miere.

— Chiar nu vrei să-mi spui unde mergem? întreb pentru a nu știu câta oară, sperând că Tiger o să-mi dea măcar un indiciu.

CORINA CÎNDEA

Brațul din jurul meu se mișcă puțin, lipindu-mă și mai tare de el, iar buzele îi schițează un zâmbet enigmatic. Fir-ar să fie, zâmbetul lui încă mă poate face să salivez și să-mi înmoaie genunchii!

— Vreau să fie o surpriză, îmi șoptește la ureche cu un ton plin de promisiuni și care îmi face curiozitatea să crească și mai mult.

— Atunci eu cum știu ce să-mi iau cu mine dacă nu am nici cea mai mică idee unde mă duci?

Râde ușor, cu acel răs jos și răgușit care îmi face stomacul să tresalte.

— Ți-am făcut eu bagajul.

— Poftim? Când?

— Aseară. Nu erai lângă mine și nu puteam să adorm, așa că am făcut bagajele pentru amândoi.

Clipesc mărunț de câteva ori. Bombănindu-l pe tata că ne ține despărțiți, chiar și dacă era numai pentru o noapte, Tiger s-a întors singur în apartamentul nostru aseară și bănuiam că va adormi la fel de greu ca și mine.

Apoi izbucnesc în răs, făcându-l să-și tragă puțin capul în spate și să mă privească curios.

— Ce-i? Nu crezi că sunt în stare să pregătesc două valize?

De fapt, nu cred că există vreun lucru cu care Tiger nu se poate descurca.

— Mi te-am imaginat împăturindu-mi chiloții.

— A fost o adevărată încântare să-ți cotrobăi prin sertarele cu lenjerie, șoptește sugestiv. Abia aștept să te văd purtând compleul ăla roșu.

La fel de roșii devin și obrajii mei când îmi dau seama la ce se referă. Setul de bikini, sutien și portjartier l-am cumpărat în ziua în care mi-am ales rochia de mireasă. Angel l-a descoperit și m-a convins să-l iau deși e mai îndrăzneț decât orice am purtat până acum, spunându-mi că o să-l facă pe Tiger să cadă pe spate când mă va vedea în el.

Triplu H

Încântat de roșeața mea, Tiger îmi mai fură un sărut.

— De fapt, aștept cu nerăbdare să te *dezbrac* de el. Și dacă tot vorbim de nerăbdare, cred că e timpul să plecăm, spune exact când melodia se termină.

Durează mai bine de o jumătate de oră să ne luăm rămas bun de la toată lumea, apoi, spre surprinderea mea, Tiger nu mă trage după el spre casă, unde bănuiam că urma să ne schimbăm de hainele de pe noi în ceva mai comod și mai potrivit pentru drum. Nu, el mă trage spre stradă și nimeni nu pare mirat că procedează așa. Toată lumea formează un culoar prin care să trecem, ceea ce îl face pe el să mă ia de după umeri cu un braț și să încerce să mă protejeze cu propriul lui trup, de parcă cineva ar putea să mă atace sau să mă fure.

Abia de reușesc să întrezăresc limuzina albă și elegantă care ne așteaptă, pentru că, atunci când îl aud pe Holden strigând tuturor să arunce cu orezul mai ușor ca să nu mă rănească, izbucnesc în râs. Hohotele mi se opresc doar când observ că ne îndreptăm spre aeroport.

Aflat alături, Tiger mă ține de mână și mă privește cu atâta intensitate, încât ochii i s-au întunecat. Așteaptă doar până când se ridică geamul dintre noi și șofer, apoi mă trage în poala lui, sărutându-mă aproape cu disperare.

— Încă nu-mi vine să cred că ești cu adevărat a mea, șoptește după sărutul care se întinde minute bune.

— Din cauza asta nu m-ai lăsat să mă schimb?

Ochii îi coboară pentru o clipă peste corpul meu, apoi râde răgușit.

— Nu, iubito. Vreau doar să savurez fiecare secundă în care te scot din rochia de mireasă. Absolut... fiecare... clipă..., își punctează cuvintele cu câte un sărut. Dacă urcam să ne schimbăm, nu mai aveam plăcerea asta, pentru că trebuia să prindem acest avion, face un gest cu capul spre fereastră.

Uimită, descopăr că deja oprim lângă scara unui avion privat. Atât de mult ne-am sărutat?!

CORINA CÎNDEA

Mă ajută să cobor, dar imediat mă ridică în brațe și urcă astfel cu mine la bordul avionului. O stewardesă drăguță ne întâmpină și ne felicită zâmbind, fără să comenteze când Tiger se așază cu mine în poala lui și îi face semn că putem decola.

Privesc o clipă în jur, la interiorul elegant al avionului. În ultima săptămână, Tiger aproape că nu s-a dezlipit de mine, așa că îl întreb uimită:

— Când ai avut timp să aranjezi toate astea?

— În ziua când ai fost la cumpărături.

— Adică eu am avut nevoie de o zi întreagă ca să-mi aleg rochia de mireasă, iar tu în același timp ai aranjat luna noastră de miere?

Aprobă din cap, afișând acel zâmbet puțin arogant.

— Rochia e minunată și tu ești absolut superbă în ea, iubito, așa că n-a fost timp pierdut. Dar eu n-am avut nevoie decât de cel mult o oră ca să-mi aleg smokingul.

— Mie mi-a luat atât doar ca să-mi aleg jartea, recunosc chicotind.

Ochii i se întunecă și scoate un geamăt chinuit.

— Mama ei de jartea! De când ai pomenit de ea, mi-am imaginat în fiecare noapte cum o să ți-o scot.

— Înainte sau după rochia de mireasă? întreb încercând să rămân serioasă.

— Nu cred că mai contează ordinea, am de gând să ți le scot pe amândouă. Dar nu chiar *acum*.

Mă întreb oare de ce nu acum, căci îl pot simți, tare și gros, chiar și prin materialul hainelor de pe noi. Iar Tiger nu se prea poate abține. Nu când e vorba de mine. Cu toate astea, îl observ aruncând o privire spre ușa aflată spre coada avionului și unde bănuiesc că este o cabină privată, așa că mă ghemuiesc mai bine în brațele lui, făcându-l să scoată un nou geamăt.

— Vrei să intrăm în CCCFSLÎ?

— Poftim? mă întreabă complet derutat. Ce naiba e... aia?

Îmi strâng buzele încercând să nu râd.

— Clubul celor care fac sex la înălțime, rostesc senină.

Îl aud înghițind în sec când mai privește o dată spre ușa cabinei.

— În primul rând, noi facem dragoste, nu sex.

— OK. Atunci CCCFDLÎ.

Se încruntă, probabil încercând să ghicească ce am mai spus acum, apoi scutură din cap și ochii i se mijesc.

— De unde știi tu de clubul ăsta? întrebă cu o gelozie atât de evidentă în glas încât izbucnesc în râs.

— De la băieți. De la televizor. Din cărți. Pentru Dumnezeu, Tiger, am crescut doar foarte protejată, nu închisă într-un turn!

Brațele i se strâng mai mult în jurul meu, iar buzele îmi sunt acaparate într-un sărut. Gura lui o revendică pe a mea plină de posesivitate și mă topesc sub asediul lui, până când amândoi tremurăm de dorință.

În cele din urmă, sărutul se transformă în tandru și îl aud oftând.

— Oricât de greu îmi este să mă abțin, nu vreau ca prima dată când fac dragoste cu *soția mea* să fie pe grabă, iar zborul nostru nu e chiar așa de lung. Dar, adaugă el cu un zâmbet obraznic, o să intrăm în clubul ăla la întoarcere. Iubito, o s-o facem în aer, în apă și pe pământ și în orice colț al lumii îți dorești. Trebuie doar să îmi spui. Sau să te uiți la mine ca acum.

Oricât de nerăbdătoare aș fi să ne începem noaptea nunții, prefer să am încredere în Tiger și în ce a plănuțit, așa că îmi pun capul pe umărul lui, ascunzându-mi un oftat. Îl aud însă pe al lui, chiar înainte să-i simt buzele pe părul meu.

— Hailey și Kim sunt fenomenale, schimbă el subiectul. Au organizat totul perfect, până la cel mai mic amănunt, deși au avut numai o săptămână la dispoziție.

Zâmbesc imediat, căci eu n-am avut nicio îndoială că așa va fi. Singurul lucru pe care îl regret este că nu am reușit să petrec mai mult timp cu părinții și sora lui. Deși la dineul Dakotei cei doi s-au purtat destul de rece cu mine, în ultimele zile s-au schimbat radical.

— Crezi că părinților tăi le-a plăcut nunta?

Îi aud râsul vibrând în piept, iar asta mă mai liniștește puțin. Deși Tiger mi-a spus că părerea lor în ce mă privește nu contează câtuși de puțin, îmi doresc să fie de acord cu alegerea fiului lor. Să mă accepte pe deplin.

— Glumești? Nu i-am mai văzut niciodată râzând atât de mult într-o singură zi. Singura dată în care au părut complet derutați a fost când i-am văzut povestind cu Holden.

Îmi ridic capul imediat și îl privesc speriată.

— Cu Holden? Singuri? Dumnezeu știe ce le-o fi spus! gem disperată, dar Tiger începe să râdă.

— Probabil le-a povestit despre concurs și pariu, copii și câte paturi am rupt.

— N-am rupt niciun pat!

— Bănuiesc că nici Hayden cu Kim și nici părinții tăi, dar asta n-are importanță. Pentru că ne-am mișcat mai repede decât ei patru, în *toate* privințele, se presupune că i-am întrecut și la capitolul ăsta.

Deși cred că o face fără să-și dea seama, palma desfăcută a lui Tiger se lipește de abdomenul meu într-un gest posesiv și protector deopotrivă, amintindu-mi de sarcina despre care nu am mai discutat.

— Chiar îți dorești copii? Adică... îți dorești să îi ai acum? Dacă nu s-ar fi întâmplat să...

Nu reușesc să-mi termin propoziția, căci Tiger îmi zdrobește gura cu un sărut adânc și fierbinte, menit să-mi oprească toate întrebările.

— Nu m-am gândit la copii până când nu te-am văzut cu puștii ăia din Taylor, râzând cu ei și coborându-te la nivelul lor. Mi-am imaginat că așa o să fii și cu proprii

noștri copii. Dacă nu credeam asta, te-aș fi lăsat să iei pastila de a doua zi, șoptește privindu-mă în ochi ca să pot vedea cât este de sincer. O să fii o mamă minunată, iubito, și o să avem oricât de mulți copii dorești. Vrei o întreagă echipă de fotbal sau un ansamblu de balet? Sunt mai mult decât fericit să îi facem. Împreună.

— Iubito, trezește-te! Aterizăm imediat, aud șoapta răgușită a lui Tiger, apoi buzele lui calde le mângâie pe ale mele într-un sărut.

Clipind mărunț, descopăr că sunt tot în brațele lui, pe același scaun de avion, și că i-am adormit cu capul pe umăr, probabil obosită după ziua plină de emoții pe care am avut-o.

— *Unde* aterizăm? întreb într-o doară, bănuind că nu o să primesc nici acum vreun răspuns clar.

— Pe aeroport, chicotește Tiger.

Mă încrunt la el, tentată să îi dau una, iar el oftează.

— Belize. Oricum o să afli asta imediat, când trebuie să trecem prin vamă.

Somnul îmi sare cu totul până aterizăm.

Fără să-i pese de privirile pe care le atragem îmbrăcați încă în mire și mireasă – sau de obrajii mei roșii ca focul din cauza acelor priviri – Tiger mă conduce grijuliu spre biroul în care ne sunt verificate documentele cu o viteză surprinzătoare, apoi mă urcă într-o altă limuzină care ne așteaptă și mă trage din nou în poala lui.

Râde când încerc să zăresc ceva în întunericul de afară prin geamurile fumurii ale mașinii.

— Nu te chinui să vezi ceva, oricum nu rămânem aici.

— Nu? întreb dezamăgită.

Zâmbind enigmatic, îmi ferește o șuviță de păr de pe obraz, apoi mă sărută.

— Mai ai puțină răbdare.

— Eu cred că o să-mi petrec luna de miere dormind în poala ta. Cu mașina și avionul am fost. Ce mai urmează? Un tren? Un vapor?

Deși izbucnește în râs, ochii i se întunecă de pasiune și glasul îi este mult mai răgușit când îmi șoptește la ureche:

— Poți fi sigură că nu o să mai scapi din brațele mele, dar nu prea o să te las să dormi și o să fii goală. Ai ghicit totuși o parte.

— Care parte? întreb cu respirația precipitată din cauza șoaptelor lui.

— Partea cu vaporul, îmi arată pe geam luminile unui port.

Nu mă lasă să merg nici acum pe jos, ridicându-mă în brațe imediat ce coborâm și îndreptându-se hotărât spre un iaht elegant și foarte luminat. Râd ușor când îmi dau seama că, de când am plecat de la recepție, am fost aproape în permanență în brațele lui.

— O să mă mai lași vreodată să mai merg pe propriile mele picioare?

Se oprește o clipă, privindu-mi chipul ridicat spre el.

— Nu, dacă ar fi după mine, răspunde serios. Va fi însă al naibii de greu și de ciudat când tu o să-ți începi cursurile, iar eu trebuie să merg la birou.

În timp ce mă holbez uluită la el, își continuă drumul neperturbat, ca și cum nu tocmai mi-ar fi spus că ar fi în stare să mă care în brațe tot timpul. Peste tot.

Abia după ce ne imbarcăm mă eliberează cu regret, dar numai pentru a primi felicitările echipajului și ca să mă tragă din nou după el până la provă, unde mă trezesc întoarsă cu fața spre ocean și cu pieptul lui lipit de spatele meu.

Pentru o clipă, savurez modul perfect în care trupurile noastre se potrivesc, în ciuda diferenței de înălțime de vreo treizeci de centimetri. În spate, îi simt

Triplu H

căldura corpului trecând chiar și prin hainele de pe noi, iar din față, o briză ușoară îmi răcorește obrajii încinși.

Apoi încep să chicotesc.

— Vrei să recreăm scena din filmul Titanic?

Tiger izbucnește în râs, iar brațele lui mă strâng mai aproape.

— Iubito, tu poți să te prefaci că zbori următoarele minute dacă vrei, dar eu nu sunt Leonardo DiCaprio și n-am de gând să mor înainte de final.

Nu pot să râd la gluma lui, pentru că altceva mi-a atras atenția.

— Câteva minute?

Întinzându-și brațul în față, Tiger îmi arată ceva ce pare o lumină care joacă pe suprafața apei.

— Ajungem imediat. În sfârșit!

Auzindu-i disperarea din voce, mă întorc încet în brațele lui și îmi dau capul pe spate, căutându-i ochii. Inspir întretăiat când văd dorința care mocnește în ei și îmi dau seama că i-a fost al naibii de greu să se abțină până acum.

— O insulă? Mergem pe o insulă?

— Da. Am închiriat Little Harvest Caye¹. Chiar dacă personalul care o deservește locuiește de obicei aici, în locuințe separate, am rezolvat să nu vină decât o dată la câteva zile, *dacă* îi chemăm. În următoarele patru săptămâni o să fim numai noi doi pe toată insula.

Rămân fără cuvinte. La fel de tăcută și de uimită privesc și micuțul ponton străjuit de făclii aprinse ale căror flăcări se mișcă în bătaia brizei și la marginea căruia ancorăm.

La fel de determinat ca și până acum, Tiger mă ridică din nou în brațe, îndreptându-se spre vila din centru insulei. Peste umărul lui, observ doi membri ai

¹ Little Harvest Caye – o micuță insulă privată aflată în Marea Caraibelor, cunoscută atât pentru frumusețea ei exotică, cât și pentru intimitatea pe care o oferă (n.tr.)

echipajului care ne urmează cu bagajele noastre, dar care se opresc la intrarea în vilă.

— Asta e tot, domnule Whitman? Atunci noi plecăm, adaugă imediat ce Tiger aprobă din cap. Aveți o șalupă la dispoziție și numerele noastre de telefon sunt afișate lângă bar, în caz de nevoie. Distracție plăcută!

Cu privirea fixată în ochii mei, abia acum Tiger deschide ușa și intră cu mine în brațe în vila luminată peste tot. Nu se oprește decât la etaj, în dormitorul principal.

— Nu pot să cred că ai închiriat o insulă! murmur admirându-i chipul încordat.

Mă pune jos cu grijă infinită, de parcă s-ar teme să nu mă sparg, apoi îmi mângâie obrazul cu dosul unui deget.

— Oricât de dragă îmi este familia ta și chiar dacă îmi place să avem casa plină mai mereu, mi-am dorit ca măcar în luna de miere să nu dea nimeni buzna pe ușă fără să bată sau să intre neinvitat în dormitor.

Îmi încercuiește talia cu un braț în gestul lui posesiv și îmi zdrobește buzele cu un sărut flămând. Când se retrage, ochii îi sunt ca de jad, iar vocea lui joasă îmi face pielea să se înfioare.

— Vreau să fac dragoste cu tine în apele oceanului și pe nisipul alb de pe plajă fără să te temi că ne poate vedea cineva. Îmi doresc să văd apusuri și răsărituri cu tine goală în brațele mele. Te iubesc, Heather, mai mult decât ai să știi vreodată. Iar asta, ce e în jurul nostru, e nimic în comparație cu ce sunt în stare să fac pentru tine.

Cu lacrimi în ochi, îl privesc uimită pe bărbatul care e cu totul altfel decât am crezut inițial.

Când am intrat în barul lui, nu am avut nici cea mai mică idee că barmanul cu zâmbet ironic și ochi strălucitori va deveni bărbatul vieții mele într-un timp atât de scurt. Însă s-a întâmplat. Și nu regret absolut deloc.

Triplu H

Ridicându-mă pe vârfuri, îmi lipesc buzele de ale lui și îi șoptesc mai sigură decât am fost vreodată în viața mea:

— Rhys, și eu te iubesc la fel de mult.

Inspiră adânc, aproape cutremurându-se de plăcere când îmi aude cuvintele, apoi îmi arată acel zâmbet minunat care îi accentuează gropița din bărbie.

— Iubito, abia aștept să-mi arăți cât de mult, dar numai *după* ce te scot din rochia de mireasă și găsesc jartea aia care m-a înnebunit.

Capitolul 28

Harlan

— Vin cu tine.

— Poftim?

Când Julia își ridică privirea spre mine, inspir adânc, încercând să nu sper prea multe din cauza licărului de bucurie care strălucește în ochii ei verzi.

— Vin cu tine, repet arătând spre geanta de voiaj pe care am scos-o din portbagaj odată cu valiza ei.

Imediat după ce Heather și Tiger au pornit în luna lor de miere, am părăsit și noi recepția. Restul nopții și întreaga zi de azi am făcut dragoste de atâtea ori încât am pierdut numărul, ațipind numai puțin din când în când.

Însă fiecare sărut pe care l-am schimbat, fiecare mângâiere, au fost dulci-amăruși din cauza plecării iminente a Juliei. Chiar dacă știam că așa ceva nu este posibil, mi-am dorit să pot opri timpul în loc.

Cu pumnii strânși și tot trupul încordat, am însoțit-o la bunicul ei și am privit-o cu disperare crescândă cum își strânge lucrurile, fără să-i spun ce hotărâre am luat decât acum, la aeroport.

— Nu poți veni cu mine, șoptește cu lacrimi în ochi, lacrimi care mă destramă pe interior la fel de mult ca și refuzul ei.

— De ce?

Oftând, își sprijină fruntea de pieptul meu, iar mâinile ei îmi strâng în pumni tricoul. Poate că nu își dă seama, dar gestul ei îmi arată că îi este la fel de greu să îmi dea drumul.

Triplu H

— Dacă nu cad la o înțelegere cu cei din Boston, peste două zile plec la New York. Harlan, nu-ți pot cere să mă urmezi în toată țara, așa cum nu-ți pot cere să renunți la tot ce ai în Houston.

— Nu trebuie să-mi ceri nimic, iubito, șoptesc cu buzele în părul ei, strângând-o în brațe.

Se retrage puțin și își dă capul pe spate ca să mă poată privi în ochi, neștiind că asta e unul dintre gesturile pe care le ador la ea. Felul în care se uită la mine, cu ochi mari și buze tremurânde, mă sfâșie pe interior.

— Știu. Dar la fel de bine știu că mai ai un an de facultate și nu vreau ca din cauza mea să lași totul baltă. Așa cum nu poți pleca de la firmă fără să spui un cuvânt nimănui.

Ridic din umeri, pentru că niciunul dintre motive nu mi se pare la fel de important ca ea.

— O să rezolv cumva să compensez lipsa de la cursuri și vin să îmi dau examenul final. Cât despre firmă, suntem suficient de mulți încât să acopere cineva lipsa mea.

Râsul ei răgușit îmi încinge sângele și o sărut flămând, punând în sărut tot ce încă nu i-am spus. Că o iubesc. Că nici măcar nu-mi pot imagina cum ar fi o zi din viața mea fără ea.

— Cred că ar trebui să ne imbarcăm, adaug când aud anunțându-se zborul nostru.

Deși este evident că nu e împăcată cu hotărârea mea, zâmbetul ei luminos îmi arată că se bucură că nu trebuie să ne despărțim, iar asta e suficient pentru mine. Deocamdată.

Nu ne mai spunem nimic până când avionul decolează și acum doar îi încercuiesc umerii cu un braț, savurând felul în care își sprijină capul pe umărul meu.

— Dormi, iubito. O să vedem cum facem la momentul potrivit.

Cu buzele în părul ei și inspirându-i parfumul, ascult cum respirația i se liniștește treptat. Închid și eu ochii, chiar dacă nu am de gând să dorm absolut deloc.

Aproape că zâmbesc când îmi amintesc de nunta lui Heather. Nicicând n-am văzut-o mai fericită pe sora mea și trebuie să recunosc că asta se datorează numai Jaguarului. La dracu', da' repede s-a mai mișcat tipul ăsta!

Apoi mă încrunt când realizez că, dacă situația mea și a Juliei ar fi fost cu totul alta, la fel aș fi procedat și eu, deși suntem împreună de numai o săptămână.

De fapt, aproape că am îngenunchiat în fața ei aseară. Singurul lucru care m-a oprit a fost că îmi doream să existe măcar o șansă cât de mică că o să-mi poată da răspunsul pe care îl doresc. Abținându-mă cu greu, mi-am amânat cererea știind că, oricât de impulsiv aș fi în mod normal, atunci când îmi doresc ceva cu adevărat, pot să aștept.

Drumul de la aeroport până în oraș și cazarea la hotel ne-a luat mai puțin decât credeam. Fericiți că suntem încă împreună, am făcut dragoste încet, savurând fiecare moment.

Iar apoi, conștient că Julia trebuie să se odihnească, am fost mulțumit să îi simt trupul moale și gol lipit de al meu și să aștept să se facă ora la care trebuie să se prezinte la întâlnire.

— Pot să vin cu tine? Poate îți aduc noroc.

Deja îmbrăcat și cu mâinile agățate de buzunarele jeansilor de pe mine, întâlnesc privirea Juliei în oglinda în care s-a machiat până acum.

— Vrei să vii?

— Bineînțeles. Chiar dacă nu o să fac altceva decât să te aștept pe-un hol, vreau să știi că sunt acolo pentru tine.

Triplu H

Cu ochii în lacrimi care amenință să-i strice machiajul, Julia se ridică și se aruncă în brațele mele atât de repede, încât reușese să o prind și să îmi recapăt echilibrul în ultima secundă înainte să ne răsturnăm, iar pasiunea cu care mă sărută mă face să mă gândesc deja la momentul în care o să ne întoarcem la hotel.

— Ai voie să intri în sală până am audiția, dar la interviu o să trebuiască să intru singură.

Privesc curios la clădirea uriașă în fața căreia ne lasă taxiul, apoi îi zâmbesc Juliei, încercând s-o încurajez. În ciuda faptului că e mereu atât de stăpână pe ea, am ajuns să o cunosc suficient de bine ca să-mi dau seama că are totuși emoții.

O conduc tăcut pe holurile largi până la intrarea în culise, rânjind când observ privirile curioase pe care mi le aruncă patru balerine care trec pe lângă noi, probabil din cauza staturii mele deloc firave sau micuțe.

— Stați liniștite, doamnelor, pe mine n-o să mă vedeți în colanți.

Ele izbucnesc în râs, dar Julia îmi bagă un cot în coaste, mijindu-și ochii în direcția lor.

— Nu pentru că n-ar arăta uimitor în colanți – sau fără – dar vreau să fiu singura care îl văd așa.

Sprâncenele mi se arcuiesc și o privesc uimit. E prima oară când Julia își arată gelozia atât de fățiș, iar eu sunt mai mult decât încântat.

— Iubito, îmi place când ești geloasă, îi șoptesc în așa fel încât să mă audă numai ea. Dezbrăcat, sunt la dispoziția ta oricând. Dar colanți tot nu o să port niciodată.

Cu o privire înceată și languroasă, Julia mă examinează din cap până în picioare cu atâta atenție încât aproape că îi simt privirea pe piele și devin excitat.

— Păcat, pentru că ai arăta criminal în ei.

Izbucnește apoi în răs, dar eu mă trezesc că sunt nevoit să mă ascund după corpul ei micuț și să îmi aranjez pantalonii înainte să mă îndrept spre sala de spectacol.

Încercând să trec neobservat, mă strecor până la unul dintre rândurile de pe la mijlocul sălii. Nu dau prea multă atenție celor câteva persoane care probabil că sunt simpli spectatori, ca și mine, și mă concentrez asupra celor șase persoane din primele rânduri. Trei bărbați și trei femei.

Când pe scenă își face apariția prima dansatoare, aud și eu regulile: două dansuri moderne și două de balet. Mă așez mai comod, bănuind că o să fie o zi lungă.

Aceeași melodie se repetă de vreo douăzeci de ori, timp în care tot atâtea fete își fac pe rând apariția pe scenă, apoi tresar când aud strigându-se numele Juliei și toată plictiseala îmi dispare imediat.

O analizez cu atenție, bombănind în sinea mea bustiera roșie și la fel de strâmtă ca și colanții negri pentru că... mda, are prea multe chestii strâmte pe ea, subliniindu-i astfel corpul perfect. Părul în care îmi place atât de mult să îmi îngrop fața de câte ori doarme în brațele mele, îl are despletit și îi ajunge în valuri lejere aproape până la talie. Și e desculță.

Dansează pe aceeași melodie de până acum, însă chiar și eu, un novice în ale dansului, pot observa diferența. Julia e mai bună decât oricare alta dinaintea ei. Cu ochii pe jumătate închiși, pare transpusă într-o cu totul altă lume, trăind fiecare mișcare pe care o face. Rămân fascinat de felul în care corpul ei se unduiește sau se încordează, dar mai ales pentru că și acum am impresia că, imediat ce începe să danseze, un fel de aură luminoasă o înconjoară.

Rămân nemișcat când totul se repetă, de data asta pe o altă melodie, apoi se trece la balet.

Când este rândul Juliei, mă trag mai în față pe scaun, cu tot trupul încordat. Părul îi este prins acum în acel coc

Triplu H

strâns în vârful capului pe care îl avea și când am cunoscut-o, iar în picioare are poante. Roșii, fir-ar să fie!

Acordurile din *Spărgătorul de nuci* de Ceaikovski par să prindă viață cu fiecare mișcare pe care o face ea. Uluit, scap un sunet de surprindere, deși am avut dreptate de la bun început: oricât de bine ar dansa orice, baletul este de departe cel care o definește pe Julia.

Când totul se oprește, liniștea nu durează decât vreo două secunde și zâmbesc mai mândru ca niciodată când cei șase se ridică în picioare și o aplaudă, lucru pe care nu l-au mai făcut până acum după niciuna dintre prestații.

O aștept pe hol până când se termină și interviurile și se schimbă, fiind aproape seară când reușim să ne întoarcem la hotel.

Închizând ușa în urma mea, rămân sprijinit cu spatele de ea. Julia se întoarce încet spre mine și mă privește cu ochi deosebit de mari.

— N-ai spus niciun cuvânt.

Înghit în sec, căci nu vreau să recunosc că, până să o văd dansând, ticălosul egoist din mine își dorea să nu fie aleasă. Apoi am realizat că nu există nici cea mai mică șansă ca asta să se întâmple și m-am resemnat.

— Ai fost cea mai bună. Fără niciun fel de dubiu, și nu spun asta doar pentru că s-ar putea să fiu părtinitor.

Chipul i se luminează, iar eu mă înjur în gând că nu am lăudat-o până acum.

Mă apropii de ea, zâmbind când își reține respirația și buzele i se întredeschid de parcă mi-ar aștepta sărutul. Îmi trec degetul mare peste gura senzuală, apoi îi mângâi ușor obrazul catifelat.

— Când te-am văzut prima oară, m-am gândit că asta ești. O balerină. Chiar dacă m-ai înnebunit atunci cu mângâierile tale și cu dansul tău lasciv de parcă ai fi fost o dansatoare la bară, nu mi-am schimbat părerea. Însă doar astăzi am realizat cu adevărat cât ești de bună. Ai strălucit pe scena aia, atât la propriu, cât și la figurat.

— Cred că totuși ești părtinitor.

— Nici vorbă! Iar dacă ăia nu te aleg pe tine, înseamnă că sunt orbi sau proști.

O văd strângându-și buzele, iar pleoapele străvezii îi acoperă pentru o clipă ochii frumoși.

— M-au ales deja. Dar ca să fie totul oficial, vor face anunțul mâine, când vom fi de față toate candidatele.

Sentimentul de mândrie îmi face pieptul să se umfle. Ridicând-o în brațe, mă învârt de câteva ori cu ea, râzând amândoi ca niște copii.

— Trebuie să sărbătorim! Ieșim în oraș și...

Gura ei dulce îmi oprește șuvoiul de cuvinte când se lipește de gura mea. Preiau imediat conducerea și adâncesc sărutul, gemând când picioarele ei se strâng mai tare în jurul taliei mele.

— Prefer să rămânem aici.

Nu am nevoie de mai mult, căci vocea ei răgușită și ochii încărcăți de dorință îmi arată cum ar vrea să sărbătorim.

Susținând-o cu o singură mână, îmi trag cu cealaltă tricoul peste cap. Apoi o sărut. Urmează tricoul și sutienul ei. Un nou sărut.

— Îmi pare rău, iubito, dar ca să scăpăm de pantaloni trebuie să te las din brațe.

Chicotește dulce, iar eu îi absorb sunetul de pe buze.

Nu ne ia decât două minute ca să scăpăm de restul hainelor de pe noi, apoi o ridic din nou în brațe.

— Duș.

Din cauză că aproape că ne devorăm unul pe altul, înțeleg cu greu ce a vrut să spună, dar când o fac, schimb direcția dinspre pat înspre baie. Deschid pe pipăite robinetele și tot așa potrivesc și apa, apoi ne strecor pe amândoi în cabina de duș.

Apa se simte rece pe pielea noastră înfierbântată, însă nu ne pasă niciunuia dintre noi. Continui s-o sărut

flămând, căci nu mă pot sătura niciodată de ea sau de gustul ei minunat.

Ca într-un fel de dans, mă întorc și îi lipesc spatele de perete. Am nevoie de o singură mișcare de șolduri ca să pătrund în trupul ei, gemând amândoi de plăcere când ne unim cu totul. Ca nici o alta înaintea ei, Julia mi se potrivește perfect, strângându-mă ca într-o mânășă umedă. E atât de fierbinte și strâmtă, încât aproape că îmi pierd capul pentru o clipă, realizând cu greu că nu mi-am pus prezervativ.

Gândul îmi zboară însă imediat când coapsele ei se strâng mai tare în jurul taliei mele, trăgându-mă mai aproape și mai adânc. Gem răgușit, cutremurat de plăcere când îi simt mușchii interiori strângându-se în jurul meu și reușesc să ies din ea doar cu o secundă înainte să mă eliberez și eu într-un orgasm care mi se pare nesfârșit.

Când ieșim, eu mă șterg doar fugitiv, apoi îi acord ei toată atenția mea. Printre săruturi tandre acum, îi șterg cu grijă fiecare bucătică de piele moale, apoi o ridic ca pe o mireasă. După ce o pun cu grijă pe pat, mă întind alături, trăgând cearceaful peste noi.

Strângând-o cât mai aproape de mine, aștept până când adoarme cu capul pe pieptul meu. Abia acum îmi lipesc buzele de părul ei moale și înmiresmat și îi șoptesc cuvintele care îmi umplu sufletul:

— Te iubesc.

Capitolul 29

Julia

Având pe mine doar un tricou larg, privesc pierdută pe fereastra camerei de hotel spre luminile Bostonului.

Te iubesc.

Deși abia șoptite, am auzit cuvintele rostite de Harlan și inima mi s-a strâns.

În ultimele zile m-am întrebat de nenumărate ori de ce nu mi-a cerut nici măcar o singură dată să rămân în Houston, iar cele două cuvinte mi-au dat răspunsul. Undeva, în scurtul timp de când suntem împreună, Harlan a înțeles cât de mult înseamnă dansul pentru mine și nu mi-a putut cere să renunț la el.

Încet, mă întorc spre camera luminată doar de razele lunii și privesc spre bărbatul care a reușit să îmi dea lumea peste cap. Dormind pe spate și cu un picior puțin îndoit, are doar mijlocul acoperit de cearceaful adunat în somn. Îi admir picioarele lungi și puternice, urcând apoi spre pieptul lat. Chiar și așa, relaxat, mușchii abdomenului și pectoralii îi sunt minunat conturați. Brațele groase – care mă ridică pe mine cu atâta ușurință – i se mișcă puțin, de parcă m-ar căuta, însă se liniștește imediat.

Deși pleoapele îi ascund acum ochii deosebiți și e ciufulit și are obrații umbriți de un început de barbă, tot este cel mai frumos bărbat pe care l-am văzut vreodată.

Cu toate astea, stomacul mi se strânge într-un nod dureros.

Până când l-am cunoscut pe el, dansul mi-a ocupat întreaga viață. Prinsă între repetiții și spectacole, timpul meu liber a fost aproape inexistent. Nu a lăsat loc pentru nimic altceva. Deși am ajuns la douăzeci și opt de ani, nu m-am îndrăgostit niciodată cu adevărat, iar o relație a ieșit cu totul din discuție. Ce bărbat s-ar încurca cu o femeie care ar fi mai mult musafir în propria ei casă?

Adevărul este că, după eșecul cu Greg, nu am dorit nici măcar să mai încerc. Și am văzut destule colege plângând din cauza relațiilor distruse de viața noastră dezordonată, așa că nu am îndrăznit să risc.

Da, au existat bărbați care au încercat să se apropie, însă atunci când m-am arătat dezinteresată, niciunul nu a insistat.

Harlan... m-a dărâmat. La propriu. Și la figurat. Lui nu i-a pasat câtuși de puțin de răceala cu care l-am tratat și nici că urma să plec. Pur și simplu... m-a *copleșit*. Și, da, m-a făcut să mă îndrăgostesc de el.

Felul în care m-a privit de la bun început – la fel de posesiv cum mă privește și acum – mi-a tăiat răsufarea. Cu doar câteva vorbe și un zâmbet, m-a făcut să visez cu ochii deschiși și să îmi doresc mai mult.

Cu toate astea, nu pot accepta sacrificiul pe care este pregătit să-l facă pentru mine.

Aproape că tresar când descopăr că s-a trezit și ochii lui verzi mă fixează. Mă examinează atent, încruntându-se puțin când vede că nu spun nimic, apoi se ridică și se îndreaptă gol spre mine, arătând superb în lumina lunii.

Ador felul în care își înclină întotdeauna capul spre mine și inima mi se oprește când îmi ridică chipul spre al lui cu un singur deget. Ochii săi verzi mă scrutează din nou, iar buzele i se strâng când îmi observă urmele de lacrimi de pe obraji, dar nu mi le șterge, așa cum mă așteptam. În schimb, mă ridică în brațe și se întoarce cu mine în pat, strângându-mă la pieptul lui.

— Ce te frământă, iubito?

Îngrijorarea pe care i-o aud în glas îmi aduce noi lacrimi în ochi, pe care le alung însă imediat.

— Nu cred că o meargă.

O tăcere de câteva secunde se lasă între noi, apoi ochii lui îi caută imediat pe ai mei. Mă simt tentată să îi mângâi fruntea, pentru a-i netezi cutele adunate acolo.

— Despre ce naiba vorbești?

Oricât de greu mi-ar fi, sunt conștientă că o să fie mai ușor pentru amândoi dacă totul se termină acum, așa că îmi strâng tot curajul pe care îl am și îmi caut cuvintele cu grijă.

— Despre asta. Despre noi. Nu o să meargă.

Încruntarea i se adâncește, iar buzele îi devin aproape o linie.

— De ce crezi asta?

— Ziua de azi a fost doar un exemplu de cum decurge viața mea. Dimineți întregi pierdute cu repetiții și seri și mai lungi, ocupate cu spectacole. Între ele, o să fiu mereu pe drumuri. Nu-ți pot cere să accepți așa ceva.

— Din câte îmi amintesc, nu mi-ai cerut nimic. Eu sunt cel care m-am oferit să te urmez oriunde.

— Dar nu înseamnă că o să fim prea mult timp împreună. În cele din urmă, o să te plictisești să mă tot aștepți prin diferite camere de hotel.

Îmi țin răsuflarea în așteptarea reacției lui. Dumnezeu, cred că am înnebunit! Deși eu sunt cea care propun să ne despărțim, îmi doresc din tot sufletul ca asta să nu se întâmple.

Dar Harlan mă privește lung, apoi îmi arată un zâmbet superb.

— Nici vorbă! O să putem rupe paturi în fiecare oraș prin care trecem. Ți dai seama? Putem câștiga și noi măcar concursul ăsta!

Reușesc să zâmbesc și eu, deși sunt sfâșiată pe interior de teama că o să-l pierd.

Triplu H

— Eu vorbesc serios.

Veselia îi dispare imediat.

— Julia, oricât de mult aş glumi eu în general, sunt serios în absolut tot ce te priveşte pe tine. Să nu te îndoieşti de asta niciodată!

În adâncul sufletului meu, ştiu asta.

Întorcându-se încet, Harlan mă întinde pe spate şi se ridică deasupra mea. Buzele lui le mângâie pe ale mele, apoi îmi cucereşte gura într-un sărut plin de patimă în timp ce o mână i se strecoară pe sub tricoul meu. Palma lui fierbinte mă face să mă cutremur de plăcere, iar el geme adânc simţindu-mi reacţia. Îmi scoate tricoul cu un gest grăbit, apoi îşi face loc între coapsele mele, pătrunzându-mă dintr-o singură mişcare.

Se opreşte o clipă, privindu-mă în ochi cu o pasiune care îmi taie respiraţia.

— Nu îmi doresc decât să fiu cu tine, iubito. Restul le rezolvăm pe parcurs.

Începe să-şi mişte şoldurile, iar eu îi dau dreptate. Când suntem împreună, am impresia că nimic altceva nu mai contează.

Cu toate astea, într-un colţ al minţii mele, tot mă întreb dacă e suficient doar atât.

Cu un zâmbet micuţ pe buze, privesc la celelalte fete care, alături de mine, aşteaptă în culise să fim chemate din nou pe scenă pentru a fi anunţate care dintre noi a fost selectată. Unele dintre ele sunt tăcute, iar altele chicotesc, fiecare reacţionând diferit în faţa emoţiilor ce le încearcă.

Deşi am petrecut ieri o grămadă de ore împreună, în acelaşi loc, abia acum observ că majoritatea dintre ele sunt cu mult mai tinere decât mine, vreo două sau trei abia având optsprezece ani.

Oftez, gândindu-mă că mama m-a avut pe mine pe la aceeași vârstă. Extrem de tânără și foarte talentată, a renunțat la scenă din dragoste pentru tata. Situația lor era chiar și mai complicată decât a mea și a lui Harlan, pentru că ei trebuiau să se împartă între turneele ei și meciurile și cantonamentele lui. Cu toate astea, au găsit soluția să rămână împreună și să fie fericiți.

Eu, în schimb... În ultimii zece ani, am avut norocul să dansez aproape în toată lumea, pe unele dintre cele mai mari scene și am avut contracte cu cele mai renumite companii. Nu caut cu disperare un nou contract, pentru că mi l-aș putea prelungi cu ușurință pe cel vechi. Îmi place însă din când în când să mai schimb, căci mă tem că o să mă plafonez lucrând mereu cu aceeași coregrafi și colegi.

Dar nu am absolut nimic altceva în afara dansului.

Nu am prieteni adevărați, pentru că nu am timp să leg prietenii de durată, iar invidia și concurența care este mereu prezentă între dansatoare m-a făcut să ezit să mă atașez de vreo colegă.

Nu am o locuință proprie, pentru că niciodată nu am stat suficient de mult într-un singur loc încât să fiu tentată să am ceva numai al meu.

Oricât de mult m-ar iubi părinții și fratele meu – și mă iubesc enorm, fără nicio urmă de îndoială – drumurile mele m-au ținut prea mult departe de ei.

Deși înconjurată mereu de lume, am fost mereu singură.

În comparație cu tot ce am avut până acum, timpul petrecut cu Harlan – chiar și atât de scurt – a fost ca o... *explozie* de sentimente și trăiri.

De la singurătate, m-am trezit prinsă în nebunia unei familii extrem de numeroasă. Am fost uluită de legătura strânsă care există între toți membrii ei indiferent de diferența de vârstă și m-au încântat momentele în care, strânși laolaltă, mereu se tachinează.

Dar am *adorat* fiecare clipă petrecută cu Harlan. M-am obișnuit atât de repede și ușor să-l simt în permanență lângă mine, chiar dacă se comportă nebu-nește de posesiv. Datorită lui, am înțeles cu adevărat ce înseamnă să ai pe cineva cu care să împarți toate nimicurile unei zile și care să te aștepte acasă.

Îmi alung gândurile și inspir adânc când ni se face semn să intrăm, deși eu mi-am primit răspunsul încă de ieri. Cu toate astea, mă aliniez în rând cu celelalte fete, ascultând cuvintele pe care directoarea companiei le rostește. Aceleași vorbe de mulțumire ca la fiecare audiere, urmate de un „dar” uriaș și plin de suspans.

Ochii îmi fug spre fundul sălii și zâmbesc fără să vreau când îl descopăr pe Harlan cu mâinile încrucișate la piept și sprijinit cu spatele de zidul de lângă ușa de la intrare. Deși acum n-ar avea voie să se afle aici, el totuși a găsit o cale să se strecoare înăuntru.

Chiar și de la o asemenea distanță, îi simt privirea fixată pe mine. Știu că freamătul ușor care îmi înfiorează pielea este reacția mea involuntară la puternica atracție care există între noi, dar încă tot mă mai surprinde.

Îmi aud numele rostit ca din depărtare și abia acum privesc în jurul meu, observând tristețea, resemnarea sau invidia de pe chipurile fetelor de lângă mine. Le înțeleg perfect.

Dar apoi privirea îmi este atrasă din nou spre fundul sălii și inima începe să-mi bată năvalnic.

— Un moment, vă rog.

Vocea mea face ca toate glasurile să amuțească, iar pe Harlan să se desprindă de zid, devenind încordat. Îmi spun că poate am înnebunit, însă nu am de gând să mai dau înapoi.

— Nu mi-ai cerut să rămân, spun cu privirea fixată pe chipul lui.

Șocați în mod evident, cei șase membrii ai comisiei se întorc și ei spre el, urmărindu-l cum se apropie încet de scenă pe culoarul central.

Jeanși negri și strâmți pe picioarele lungi, iar cămașa albă, cu mânecile suflecate până la coate și care lasă să i se vadă brațele puternice, are doi nasturi descheiați la gât. Arată minunat și al naibii de sexy. Se apropie cu acel mers nonșalant și plin de sine care îți arată că e un bărbat care știe ce vrea și care nu se dă înapoi de la nimic, însă eu știu că este și încordat. Îi cunosc trupul la fel de bine ca și pe al meu.

— Uau!

— Dumnezeu!

— Cine e?

Nu bag în seamă reacțiile fetelor, deși sunt tentată să strig în gura mare că e al meu. Sunt concentrată pe ochii lui verzi și strălucitori, care mă fixează cu acea pasiune arzătoare atât de tipică lui.

— Ba ți-am cerut, îmi răspunde când ne mai despart doar câțiva pași. Când dormeai, adaugă zâmbind.

Aud câteva oftaturi generate de zâmbetul lui, iar membrii comisiei se întorc din nou spre mine.

— De ce când dormeam? De ce nu mi-ai cerut-o înainte să plecăm? Sau azi-noapte.

Îi aștept răspunsul cu stomacul tremurând, în timp ce ochii lui mă privesc plini de căldură.

— Pentru că alegerea trebuie să fie *a ta*, iubito. Dacă ți-aș fi spus să rămâi, poate că ai fi făcut-o, dar numai pentru că te-am rugat eu. Și n-am vrut să regreti mai târziu.

Răspunsul lui îmi aduce lacrimi în ochi.

Doamne, cât am putut să fiu de proastă! Abia acum îmi dau seama că Harlan mi-a arătat mereu că mă iubește, chiar dacă mi-a șoptit-o numai azi-noapte, tot când credea că dorm. Ce dovadă mai mare de dragoste aș

Triplu H

putea să vreau când el a renunțat la toată viața lui doar pentru a fi cu mine?

— Julia, știi bine că o să te susțin indiferent ce ai alege. Vrei să semnezi contractul? Fă-o și o să te urmez în toată lumea. Vrei să-ți construiesc un teatru sau operă sau ce-o fi chestia asta? arată spre sala din jur. Îți construiesc și zece, dacă asta te face fericită.

Urmează un alt cor de oftaturi, sunete de admirație și de surprindere, dar eu știu că vorbește serios.

— Însă un singur lucru te rog să nu îmi ceri.

Deși am obrazii plini de lacrimi, izbucnesc în râs, căci știu exact la ce anume se referă.

— Nu vrei să porți colanți?

— La dracu'! Nici mort! râde și el, apoi se încruntă brusc, făcându-mi inima să tresară. De fapt, s-ar putea să trebuiască să port dacă asta e singura ta condiție ca să te măriți cu mine.

Uluită, deschid gura, însă nu pot scoate nici măcar un sunet, așa că o închid la loc. Inspir adânc, apoi mai încerc o dată.

— Ce-ai spus?

Vocea îmi este răgușită, trecând cu greu de nodul uriaș pe care-l am în gât.

Picioarele aproape că mi se înmoaie când Harlan se apropie cu încă câțiva pași, ajungând până lângă scenă, și întinde spre mine o cutiuță deschisă, iar din ea strălucește un minunat inel.

— Mărită-te cu mine, iubito, și port colanți de câte ori vrei tu!

Cu noi lacrimi în ochi, mă holbez la inelul pe care n-am nici cea mai mică idee de unde l-a scos, apoi fac primul lucru care îmi vine în minte: mă arunc spre el, fără niciun pic de teamă. Exact cum mă așteptam, brațele lui mă prind cu siguranță, fără să scape cutiuța din mână.

— Asta înseamnă da?

Îmi încolăcesc mâinile după gâtul lui și îl sărut mai fierbinte decât am făcut-o vreodată.

— Da! Cu siguranță înseamnă da!

Încă ținându-mă în brațe, Harlan scoate cu o dexteritate uimitoare inelul și mi-l strecoară pe deget, zdrobindu-mi apoi gura cu un sărut răvășitor.

— Dar... Cum rămâne cu contractul nostru? Îl mai semnezi? întreabă președinta comisiei.

Îi dau răspunsul fără nicio ezitare. Absolut nici una.

— Îmi pare rău că v-am încurcat, dar trebuie să vă refuz. Vreau să mă întorc acasă.

Ochii lui Harlan strălucesc plini de încântare și, chiar înainte să mă strângă la pieptul său și să mă sărute din nou, îmi șoptește cu glas răgușit și plin de promisiuni:

— Dacă asta este ce dorești, atunci mergem acasă, iubito.

Capitolul 30

Angel

— Ne căsătorim.

Din cauza anunțului pe care îl trânteste Harlan în mijlocul unei discuții despre cu totul altceva, eu mă înec cu gura de bere pe care tocmai am luat-o, iar Carter aproape că mă scapă din poala lui.

— *Poftim?* întreabă cu glas jos și amenințător, deși mă strânge mai bine lângă el și mă bate ușor pe spate, asigurându-se că nu mor înecată.

Fără să pară speriat de mârâitul lui, Harlan rânjește spre noi.

— Ținând cont că îmi ții verișoara în poală, ai grijă ce spui, căci fiecare cuvânt rostit s-ar putea întoarce împotriva ta.

După ce au dispărut câteva zile împreună fără să spună cuiva vreun cuvânt, Harlan și Julia au reapărut în seara asta pe terasa noastră, mai fericiți decât i-am văzut vreodată. Și *mai* îndrăgostiți.

Bine, el nu s-a mai dezlipit de ea de când s-au cunoscut și tot timpul e nebunește de posesiv, însă de când s-au întors mi se părea că e ceva în plus la ei. M-am gândit că poate e din cauză că Julia nu a plecat încă. Ei, bine, am descoperit ce anume e în plus!

Uimită, doar mă holbez la cei doi, la fel ca și restul băieților și fetelor, căci anunțul lui ne-a amuțit pe toți. Julia își sprijină capul pe umărul lui într-un gest adorabil, apoi își ridică mâna stângă, fluturând ușor din degete

pentru a ne atrage atenția asupra bijuteriei de pe inelarul ei stâng. Fir-ar să fie, cum de nu l-am observat?

Fiind lipită de Carter, simt cum fiecare mușchi din corpul lui devine încordat și îl aud respirând sacadat. Oh! Abia acum devine interesant.

— Asta cum naiba s-a întâmplat?

Harlan își arcuiește o sprânceană și rânjește ironic.

— Ce anume? Cum de o ții tu pe Angel în brațe sau cum de Julia și cu mine ne căsătorim?

Ridicându-se în picioare cu mine cu tot, Carter mă pune cu grijă pe fotoliul pe care am stat până acum împreună, apoi, cu mâinile în șolduri, se postează în fața celui pe care stă Harlan cu Julia în brațe. Îmi strâng gura ca să nu izbucnesc în râs, căci arată la fel de încordat și pregătit de parcă ar fi gata să se arunce după minge.

Se lasă o liniște deplină, dar toți băieții par pregătiți să intervină în caz că se lasă cu bătaie din nou.

— Tu faci mișto de mine? Cum naiba să vă căsătoriți? Vă cunoașteți de... cât? Două săptămâni? Și sunteți împreună de o săptămână? Nu puteți să vă căsătoriți!

— Încă n-ai aflat? Nu există *prea repede* în familia mea, așa că putem. Și o s-o facem, primește răspunsul calm al vărului meu. De fapt, mă gândeam să te rog să-mi fii și mie cavaler de onoare, cum i-ai fost lui Tiger. Împreună cu Harley, normal.

Carter își întoarce privirea spre mine, de parcă mi-ar cere ajutorul, iar eu mă abțin cu greu să nu izbucnesc în râs din cauza disperării pe care o zăresc în ochii lui.

— De ce te uiți la mine? Nu eu sunt de vină că...

Mă opresc, dându-mi seama că mă înșel. Cei doi s-au cunoscut datorită preselectiei de dansatoare pe care *eu* am organizat-o pentru videoclipul lui Stephanie.

— Mă rog, bălmăjesc cuvintele. Dar nu din cauza mea se căsătoresc! adaug ca pe un fel de scuză. Asta au hotărât-o singuri.

Triplu H

Îi acord lui Carter cel mai dulce zâmbet al meu, făcându-l să clatine din cap. În cele din urmă, inspiră adânc, apoi se întoarce spre Julia, privind-o cu dragoste și exasperare în același timp.

— Ești însărcinată?

— S-a molipsit și ăsta de la Holden, rostește cineva și izbucnesc câteva hohote de râs, printre care și al Juliei.

— N-ar avea nicio importanță, deși n-am prea avut când să rămân.

— Așa crezi? se arată el sceptic, încruntându-se din nou spre Harlan. Ăștia parcă sunt Speedy Gonzales la cât de repede se mișcă în orice fac, deci nu m-ar mira absolut deloc.

— De parcă tu te-ai mișcat mai încet în ce o privește pe Angel! chicotește ea. Carter, mă căsătoresc cu el pentru că îl iubesc, recunoaște ea simplu, cu voce caldă.

Harlan o privește ca pe ultima minune a lumii, iar mie îmi vine să chițâi și să țopâi ca un iepuraș. Pentru că nu vreau să rup fotoliul dacă mă apuc să mă zbungui în el ca o nebună, mă rezum doar să aplaud și să scot sunete nearticulate, iar restul fetelor fac imediat același lucru. Normal.

În tot acest timp, Carter încearcă în mod evident să nu izbucnească și asta numai din cauza mea. Exact cum l-a atenționat și Harlan, nu poate să facă pe nebunul din cauza Juliei, nu și dacă vrea să se mai poată apropia de mine vreodată. Aproape că îmi este milă de el, văzându-l prins între două alegeri.

— Cu dansul cum rămâne? apelează Carter la ultimul argument. De când te știu, doar asta ai dorit să faci.

Zâbind, Julia își ridică privirea spre Harlan, uitându-se la el înainte să dea răspunsul.

— Dar am dansat! Carter, de la patru ani doar asta am făcut. Nu renunț nici acum, doar că acum vreau și altceva.

— Poți să lucrezi împreună cu Nadine sau îți deschizi propriul tău studio, sugerez eu, apoi sar în picioare, încântată de ideea care mi-a venit. Nu! Mai bine îți faci o trupă de dansatori!

Julia clipește nedumerită, iar Harlan și Carter se încruntă imediat spre mine, două mârâieli auzindu-se extrem de clar.

— Cum adică... dansatori?

— Te referi la *bărbați*? Nici vorbă!

— Nu mârâiți până nu auziți tot! mă strâmb la ei. Stephanie, tu tot o să ai nevoie de o trupă de *dansatoare*, îmi dau ochii peste cap când accentuez cuvântul, care să te însoțească în turneul de concerte, nu-i așa? o întreb pe cea care își mărește ochii, înțelegând repede unde bat. Julia e nemaipomenit de bună și are o grămadă de experiență, chiar dacă nu e balet. Se pricepe și la coregrafie, după cum ne-a demonstrat-o la videoclip, așa că ar trebui să aleagă ea membrii trupei. O avem deja pe Sara, mai trebuie încă vreo trei sau patru și... ta-da!

Șatena crează aprobă imediat, fâțâindu-se încântată în brațele lui Dylan și făcându-l să geamă disperat.

— Ce spui, iubito? Te încântă ideea? o întreabă Harlan pe Julia după ce îi fură un sărut, mai liniștit acum când a auzit că e vorba doar despre femei, nu și bărbați.

— Dar asta ar însemna că tot trebuie să plec cât ține turneul lui Steph.

— Iar eu o să vin cu tine, primește imediat răspunsul. Firma noastră oricum de ocupă de securitatea ei. Harley și cu mine o să fim cu voi tot timpul.

— S-o credeți voi că o las pe Sara numai pe mâna voastră! sare Dylan ca ars. Vin și eu!

Izbucnim cu toții în râs, iar Harlan îi mângâie Juliei obrazul.

— Vezi? O să fie echipa de securitate, plus noi trei. Puteți să cântați și să dansați cât vreți, noi o să vă păzim mai ceva decât e păzită Trezoreria Națională.

Triplu H

— Dacă nu-l omoară tata înainte pe Harlan, bombăne Carter resemnat luându-mă din nou în brațe și reluându-și locul cu mine în poala lui.

— Am rezolvat deja cu Jay, ne surprinde acesta.

— Ce vorbești? Când?

— Ținând cont de cât de repede s-a întâmplat totul și că e la fel de posesiv ca și noi, am considerat că e mai bine ca tatăl vostru să afle de la *mine* că vrem să ne căsătorim, înainte să afle de altundeva și să dorească să-mi rupă picioarele sau să-mi sucească gâtul.

Izbucnesc în râs, știind că are dreptate. Șansele să fie castrat erau destul de mari.

— Nu ai ochii vineți și încă mai poți să mergi, deci bănuiesc că a mers bine discuția.

Rânjind încântat, Harlan ridică din umeri.

— Ultimele două zile le-am petrecut în Dallas. I-am convins pe Jay și Rya că ne iubim și că asta dorim.

Abia acum îmi dau seama că, din cauza surprizei, niciunul dintre noi nu i-a felicitat.

— Oh, Doamne! Felicitări! sar ca arsă din brațele lui Carter și mă avânt spre cei doi.

— Fir-ar să fie, Angel, nu mai tot sări așa! bombăne el. Era să-mi provocî un infarct.

Nu-l bag în seamă, căci vine după mine imediat și își îmbrățișează sora. Ea se pierde între brațele lui vânjoase, iar asta îl face pe Carter să zâmbească. E doar un zâmbet strâmb, dar știu că o iubește și că ar face orice ca să o vadă fericită, chiar dacă asta înseamnă să-l accepte pe Harlan și căsătoria lor grăbită.

Iar după noi urmează și restul de băieți și fete, iscându-se un nou vacarm general, bineînțeles.

— *Mi-e dor de tine.*

Șoapta lui Carter aproape că mă face să-mi scap telefonul din mână. Inspirând adânc, încerc să-mi liniștesc bătaile nebunești ale inimii.

Și mie îmi este groaznic de dor de el, dar nu am recunoscut-o. M-am învățat să-l am tot timpul în preajma mea, iar plecarea lui în cantonament a lăsat un gol uriaș. Deși am fost ocupată până peste cap cu organizarea turneului lui Stephanie și am fost în opt state în tot atâtea zile, nu mi-am putut lua gândul de la brunetul cu ochi verzi care m-a zăpăcit cu un singur zâmbet. Cu toate că am vorbit în fiecare seară la telefon, aproape că îmi dau lacrimile de dorul lui.

— Nu te-au pocnit destul băieții de la *Texans* zilele astea?

Râsul lui jos, pur bărbătesc, îmi face stomacul să se strângă.

— *Nimic nu se compară cu pumnii pe care mi-i dai tu.*

— OK, atunci te folosesc pe sac de box când te întorci acasă.

Îmi țin respirația, dându-mi seama că am vorbit despre *acasă* ca și cum ar fi ceva normal să se întoarcă în apartamentul meu.

Din prima noapte în care am făcut dragoste, Carter a rămas la mine, deși are un apartament închiriat doar un etaj mai jos. Nu am discutat niciodată despre asta, doar... așa s-a întâmplat. Pur și simplu, ni s-a părut ceva normal la amândoi.

Tăcerea scurtă care se lasă îmi arată că și el a sesizat ce am spus.

— *Deci și ție îți este dor de mine, trage concluzia și aş putea jura după tonul lui că rânjește încântat. Te simți singură în patul ăla uriaș?*

Zâmbesc ca o proastă, dar tot nu vreau să recunosc că îmi este dor de el.

— Cine a zis că am dormit singură?

Triplu H

— *Poftim?*

— N-am dormit singură. Nici acasă, nici în camerele de hotel.

Mârâitul lui furios îmi răsună în ureche și chicotesc când e urmat de înjurături spuse printre dinți și de niște foșnete care îmi dau de înțeles că s-a sculat din pat. De fapt, mi-l și pot imagina umblând nervos prin camera lui.

— *Unde ești acum?*

— În Oklahoma.

— *Vin la tine cu primul avion!*

Se aude ușa trântită a unui dulap, iar eu tresar speriată. Doar nu își face deja bagajul?!

— Carter, nu poți să pleci din cantonament!

— *Dă-l naibii de cantonament! Am pe cineva de omorât.*

— Pe cine?

— *Pe ăla cu care dormi*, primesc drept răspuns un mârâit amenințător și plin de furie.

— Pe Fluffy? Credeam că îl iubești.

Se lasă din nou tăcerea, iar eu mă chinui să nu izbucnesc în râs imaginându-mi chipul lui.

— *Dormi cu... Fluffy?* întreabă uluit.

— Da' cu cine credeai? Normal că dorm cu el. Și lui îi este dor de tine, așa că l-am luat cu mine. Heather și cu Tiger nu se întorc decât peste o săptămână și nu m-a lăsat inima să-l las cu Rafe care e prea ocupat cu Morgan.

— *Mama mă-sii de treabă!* exclamă exasperat. *Iubito, nu e de ajuns că mor de dorul tău, mai trebuie să mă faci și gelos?*

— Nu-mi spune că ești gelos pe un cățeluș nevinovat!

Geamătul lui disperat se aude extrem de clar înainte ca vocea să-i devină răgușită.

— *Angel, în momentul ăsta sunt gelos și pe pijama* de pe tine, pentru că ea te poate atinge și eu nu.

— Dar știi că eu nu port pijama.

Sunetul strangulat pe care-l scoate mă face aproape să regret că îl chinui, așa că încerc să-l îmbunesc.

— Te ajută cu ceva dacă-ți promit că ies cu tine la o a doua întâlnire când te întorci?

— *Știi bine că prețuiesc fiecare minut pe care-l petrec cu tine.*

Zâmbesc imediat, pentru că știu că este adevărat. Și pentru că am de gând să-i fac o surpriză.

— Atunci așa rămâne. Ne vedem peste o săptămână, când o să te întorci. Noapte bună, Carter!

— *Noapte bună, iubito!*

Chiar și după ce închid, rămân cu ochii pe telefon, în urechi răsunându-mi încă glasul lui răgușit.

Acel *noapte bună* rostit de el era plin de dor și promisiuni.

Capitolul 31

Carter

— Am auzit o grămadă de chestii despre tine până acum, dar niciuna nu spunea că ești un tip morocănos. Așa ești tu de obicei sau ai nevoie de o femeie?

Ignorând hohotele de râs din vestiar, mă întorc încet spre cel mă ia peste picior și îl măsoară rânjind. Jennings e un munte de om, puternic ca un taur și glumeț ca un clown. Au fost suficiente câteva zile cu noii mei coechipieri ca să îmi dau seama de asta.

— Crezi că mai am chef de o altă femeie când sunteți *atâtea* pe lângă mine? fac un semn spre cei care s-au adunat în jurul meu. Vă văicăriți voi suficient de mult încât să nu-mi mai ardă de altceva.

De fapt, aș da orice pentru câteva clipe cu Angel, fir-ar să fie!

— Haide, Hamilton! Am auzit că nu ratezi niciodată nimic, se bagă un altul în vorbă, și că ești la fel de afemeiat pe cât ești de bun pe teren.

— Ai nevoie de sfaturi? rânjesc ironic spre el și primesc drept răspuns câteva înjurături.

Îmi plimb încet privirea peste cei șase-șapte bărbați care sunt în jurul meu. Știu că și ceilalți sunt atenți la discuție, dar măcar mă lasă să respir.

Pentru că eu am fost cel din cauza căruia au pierdut ultimul campionat, am fost primit de băieți exact cum mă așteptam. Priviri ranchiunoase și câteva mormăieli, asta a fost tot ce am primit în primele zile. M-au înghesuit, lovit

și trântit pe teren cu fiecare ocazie, dar am răbdat cu dinții strânși.

Abia după două săptămâni de cantonament au început să schimbe câteva cuvinte cu mine. Am zâmbit atunci în sinea mea, știind că le-am câștigat respectul. Indiferent cât de morocănos sunt din cauză că îmi este dor de Angel, pe teren sunt al naibii de bun, iar ei știu asta.

Sunt obișnuit cu ironiile care se schimbă de fiecare dată în vestiare, căci așa era și la *Dallas Cowboys*, însă e pentru prima dată că mă includ și pe mine în glumele lor.

— Sau poate că e adevărat zvonul că te-ai mutat în Houston pentru o femeie?

În liniștea ciudată care se lasă, îmi îmbrac calm tricoul, abia apoi îl fixează cu privirea pe Martinez. Cum naiba de a și apărut zvonul ăsta? În afară de noaptea în care am „răpit-o”, am ieșit cu Angel, doar noi doi, o singură dată și n-am văzut pe nimeni să ne fotografieze.

Dacă ar fi fost vorba despre oricare alta dinaintea ei, aș fi izbucnit în râs, spunând că nu e nimic serios. Însă acum e vorba despre ea și n-am de gând să ascund cât de importantă e pentru mine.

— Da. A spus că iese cu mine la o întâlnire numai dacă mă mut în Houston și mă transfer la *Texans*.

Izbucnesc câteva râsete, se aud fluierături și câțiva dintre ei lovesc în dulapurile de metal, făcând să răsunе tot vestiarul.

— La dracu', omule! Dacă ai făcut toate astea pentru ea, înseamnă că e o tipă specială. Vreau să o cunosc și eu!

— Nici vorbă! mârâi instinctiv.

— Hei! Lăsați bârfele, doamnelor, și mișcați-vă fundurile pe teren! intervine antrenorul băgându-și capul pe ușă. Măine e ultima zi din cantonamentul ăsta și vă luați adio de la Montana, așa că vreau să văd cât de fioroși puteți fi.

— La dracu', abia aştept să ajung acasă! Mi-e dor de fiică-mea.

Respirând sacadat, îl privesc uimit pe Jennings, pentru că e al naibii de serios.

— Eşti însurat?

— De cinci ani, iar Kelly, fiică-mea, are trei, rosteşte mândru, apoi izbucneşte în râs când efectiv mă holbez la el pentru că, în ciuda staturii lui, cred că e cam de o vârstă cu mine. M-am însurat imediat după ce am terminat liceul, dar n-am regretat nicio secundă. Când ştii că ea e aleasa, ce rost mai are să aştepţi?

Aprob din cap, deşi tot nu-mi vine să cred că e însurat deja de atâţia ani. Dar sunt perfect de acord cu ultima lui afirmaţie. Căsătoria rapidă a lui Tiger cu Heather e o dovadă în acest sens, iar Harlan mi-a spus cam acelaşi lucru, dar cu alte cuvinte. În plus, ştiu al naibii de bine că şi eu simt acelaşi lucru faţă de Angel.

După prima parte a antrenamentului, facem o pauză scurtă înainte să ne împărţim în două echipe şi să repetăm schemele de joc, aşa că Jennings profită de ocazie ca să îmi mai spună câte ceva despre băieţi. Mi-i arată pe cei însuraţi şi mi-i înşiră rânjind pe cei divorţaţi.

— Căcat! Unde naiba a fost minunea asta până acum? exclamă Martinez de la câţiva paşi de noi. Uraţi-mi noroc, poate că mai rămân o noapte în plus în Montana.

Distrat, îl urmăresc cu privirea cum se îndreaptă înspre tribunele de unde, în fiecare zi, antrenamentele ne-au fost urmărite de fani. De obicei sunt puştani care îşi doresc să fie în locul nostru şi femei care ar face orice ca să ne atragă atenţia. Aşa e peste tot şi, până azi, mi-am văzut de treaba mea pe teren, fără să mă intereseze prea mult cine se uită.

Însă toți mușchii din corp mi se încordează când văd către cine se îndreaptă Martinez.

— La dracu'! o iau imediat după el, iar Jennings și încă vreo câțiva mă urmează, contrariați de ieșirea mea.

Deși nu-mi vine să cred că e adevărat, privirea mi se fixează pe cei mai frumoși ochi albaștri pe care i-am văzut vreodată și care îmi bântuie nopțile de patru săptămâni.

Angel.

E așezată în al doilea rând de scaune și o privesc flămând, sperând să nu fie doar o închipuire de-a mea.

— Dacă-mi spui că-ți place fotbalul american, devin cel mai mare fan al tău, îl aud pe Martinez rostind chiar când ajung și eu lângă gardul de protecție din fața ei.

Angel îmi aruncă doar o privire scurtă, dar e suficient ca să mă facă fericit. La naiba, sunt tentat să mă cațăr ca un babuin pe gardul ăla afurisit numai să ajung cât mai repede la ea. Mă abțin însă, mulțumindu-mă să o sorb din priviri, așa cum mă abțin și să-i pocnesc una tipului de lângă mine.

Cu mâinile în sân, aștept răspunsul ei, știind sigur că lui nu o să-i placă.

— Cu texte din astea siropoase ți-ai tratat și cele două foste soții, Martinez? îl întreabă pe un ton dulce. Nu-i de mirare că te-au părăsit.

În spatele nostru izbucnesc hohote de râs. Chiar și eu rânjesc, cu toate că mă întreb de unde naiba știe Angel câte soții a avut Martinez. Apoi îmi amintesc că atât ea, cât și restul femeilor din familia Morgan-Bennett, sunt fane înfocate ale echipei *Houston Texans*.

— Poate că mi-am dorit să scap de ele, răspunde Martinez rânjind, dar în mod evident mult mai puțin sigur pe el.

— Bineînțeles că ți-au scăpat, continuă Angel să îl bombardeze la fel de senină. Ție îți scapă și jumătate din pasele pe care le primești. Dacă ai fi fost mai atent la joc

decât la femeile din tribune, poate că ați fi câștigat campionatul.

Deși aproape că îmi este milă de Martinez, de data asta râd și eu în rând cu restul echipei care s-a adunat ca la circ.

— Despre ce dracu' vorbești? Eu prind mingea întotdeauna! exclamă el întorcându-se spre noi și așteptând să-i dăm dreptate.

— Până și *eu* prind mingea mai bine decât tine, continuă micuțul drăcușor blond. Dacă nu mă crezi, întreabă-l pe el, arată spre mine.

Ignorând faptul că ochii tuturor sunt acum îndreptați spre mine, nu-mi mut privirea de pe Angel. E îmbrăcată simplu, în jeanși albi și un tricou albastru, însă arată uluitor, ca de obicei. Știu cum arată și fără hainele de pe ea. Îmi amintesc cât de perfect i se potrivesc sânii în palmele mele și cât de minunat îmi răspunde întotdeauna corpul ei. Cât de pasională este de fiecare dată când facem dragoste.

La dracu'! Mă excit instantaneu, în ciuda faptului că port întregul echipament pe mine, iar asta este chinuitor. Mi-a fost însă prea tare dor de ea ca să mai am răbdare, așa că puțin îmi pasă că toată echipa e cu ochii pe noi. Aruncându-mi casca pe gazon, escaladez gardul din două mișcări, apoi sar peste primul rând de scaune și mă opresc doar lângă ea.

Cu ochii sclipind jucăuși și cu cel mai minunat zâmbet al ei pe față, Angel își dă capul pe spate ca să mă poată privi, iar eu nu mă mai pot abține. Îi cuprind în palme obrazii, zdrobindu-i gura cu un sărut.

Încântat de modul în care buzele ei senzuale se deschid imediat, gem gutural când adâncesc sărutul. Îi cotropesc fiecare colțișor al gurii dulci, fericit să îi regăsesc gustul, în timp ce brațele ei îmi înconjoară talia și se lipește mai mult de mine.

— Dumnezeu, ce dor de mi-a fost de tine! șoptesc când îi eliberez gura.

— Știu.

Deși nu-mi spune că i-am lipsit și eu la fel de mult, o văd și o simt. O văd în pasiunea clocotitoare care îi întunecă ochii și o simt în felul în care mă strâng brațele ei.

Tresărim însă amândoi când fluierul antrenorului răsună în apropiere, acoperind râsetele și aclamațiile coechipierilor mei.

— Hamilton, n-o lăsa gravidă în tribune. Ai răbdare până mâine. Acum mișcă-ți fundul pe teren!

Izbucnesc în râs, deși Angel își ascunde la pieptul meu fața roșie ca focul.

— Să nu miști de aici! Să nu pleci nicăieri! îi șoptesc după ce o mai sărut o dată, abia apoi mă întorc pe teren.

Încerc să ignor glumele cu care sunt întâmpinat și privirea furioasă a lui Martinez și să mă concentrez la joc, deși îmi este al naibii de greu. Sunt tentat să îmi întorc mereu privirea spre Angel.

— Carter, ce naiba faci? Mișcă-te mai repede! o aud strigând din tribună când Jennings îmi blochează înaintarea.

Gem adânc, și nu pentru că tipul m-a stropșit de gazon. Nici vorbă! Gem pentru că îmi amintesc că aceleași cuvinte mi le-a șoptit și cu altă ocazie.

Făceam dragoste cu ea încet, dorind să savurez fiecare secundă în care mă primea atât de perfect în trupul ei, însă Angel voia mai mult. S-a cambrat sub mine, ieșindu-mi în întâmpinare plină de pasiune și mi-a cerut să mă mișc mai repede.

Fără să aibă habar la ce prostii mă gândesc eu, Jennings mă ajută râzând să mă ridic.

— La dracu'! Dacă e la fel de pasională și în pat, n-aș lăsa-o să-mi scape nici mort!

Triplu H

Deși jocul continuă, eu rămân încremenit, cu ochii la femeia uluitoare care m-a zăpăcit total. Ridicată în picioare, strigă indicații plină de patos, deși e doar un nenorocit de antrenament. Îmi ceartă coechipierii, îmi critică antrenorul și sugerează scheme de joc, făcându-i pe aceștia să se distreze de minune pentru că toate se aud perfect din cauză că ea e singura care strigă.

Îi urmăresc flămând fiecare mișcare. Fiecare săritură. Dar când cineva marchează și își începe dansul victoriei, gem chinuit. Același dans uluitor care mi-a atras și mie atenția și care mi-a înnebunit simțurile când am văzut-o prima dată.

Îmi amintesc de fiecare clipă petrecută cu ea. De fiecare ironie și fiecare zâmbet pe care mi l-a acordat. De fiecare dată când mi s-a dăruit. Că e plină de o energie molipsitoare, neputând să stea locului nicio clipă. Răpitor de frumoasă și extrem de deșteaptă, Angel e cea mai minunată femeie pe care am întâlnit-o vreodată și știu că nu mai există alta ca ea.

Însă la fel de bine îmi amintesc și cât de greu mi-a fost în ultimele săptămâni fără ea. Că m-am perpelit ca un idiot, temându-mă să nu dea în tot acest timp peste vreun ticălos care să încerce s-o facă să mă uite.

Apoi privirile ni se întâlnesc și îmi dau seama că sunt un tâmpit, căci Angel mă privește cu atâta dragoste încât îmi este greu să respir. În mintea mea, aud din nou cuvintele lui Harlan, apoi pe ale lui Jennings.

Când știi că ea e aleasa, ce rost mai are să aștepți?

Dând naibii tot jocul și mai sigur decât am fost în toată viața mea, mă îndrept hotărât spre marginea terenului, ridicând o minge de pe jos. Fără să spun vreun cuvânt, îi smulg antrenorului secund din buzunarul de la piept unul din markerele care îl însoțesc peste tot la fel ca și caietul cu scheme de joc, ignorând șocul de pe fața lui. Scriu câteva cuvinte pe minge, apoi mă îndrept spre zona în care stă Angel.

După liniștea care se lasă în jur, bănuiesc că jocul s-a întrerupt, atenția tuturor fiind îndreptată acum spre mine, dar eu sunt concentrat pe ochii ei plini de mirare.

Mă opresc la marginea terenului și îmi scot casca, apoi zâmbesc. Arunc spre ea mingea fără pic de ezitare, admirând plin de încântare hohotul de râs pe care-l scapă înainte s-o prindă cu o siguranță demnă de un fotbalist. O strânge la piept într-un gest ce îmi sugerează că ar prefera să mă strângă pe mine, iar asta îmi adâncește zâmbetul.

Dar scopul meu nu a fost să dovedesc că se pricepe la prinsul unei mingi, așa că îmi ridic bărbia, arătând spre ea.

Abia acum Angel o privește mai cu atenție, întorcând-o încet în mâinile ei.

Chiar și de la distanța asta pot observa cum ochii i se întunecă atunci când îmi citește cuvintele, iar buzele pline – buze care știu cât sunt de moi – i se întredeschid de mirare. Îmi aruncă o privire fugitivă, apoi rămâne cu ochii fixați pe mingea un timp care mie se pare extrem de lung.

Dar pentru că nu mai am răbdare, sar din nou peste gard și primul rând de scaune, oprindu-mă din nou lângă ea. Datorită staturii mele și cu tot echipamentul de pe mine, arăt ca un uriaș pe lângă Angel. Este nevoită să-și dea capul pe spate ca să mă poată privi, dar știu că niciodată nu o să mă potrivesc mai bine cu altcineva.

— Mărită-te cu mine! rostesc cuvintele pe care i le-am scris.

Singura ei reacție este o inspirație întretăiată care mă face să zâmbesc și să îngenunchez în fața ei.

— Angel, aveam de gând să te cer când mă întorceam acasă. M-am gândit să te scot în oraș la o a doua întâlnire oficială și să îngenunchez în fața ta într-o atmosferă romantică, cu un inel în mână. Dar când ți-ai executat adineauri dansul victoriei... La naiba, m-am gândit că nimic nu poate fi mai perfect decât să te cer

acum, în același fel în care ne-am întâlnit. Cu ajutorul unei mingi, pe un teren de fotbal. Te iubesc. Cred că m-am îndrăgostit de tine la prima privire ironică pe care mi-ai aruncat-o, dar am știut-o cu siguranță abia în parcare, după meci, când te-ai oferit să mă înveți să joc fotbal. Îmi doresc să te știu în tribună la fiecare meci al meu și să te văd dansând de câte ori înscriu, însă mai presus de asta, îmi doresc să mă întorc *la tine*. În fiecare seară. Să îmi petrec întreaga viață cu tine. Mărită-te cu mine, iubito!

Deși îmi cunosc răspunsul, aștept cu emoție să îl rostească.

Dar Angel mă surprinde, ca de obicei.

Fără să spună vreun cuvânt, se aruncă pe mine cu atâta elan, încât mă răstoarnă pe spate. Fără să-i pese de toată lumea care ne privește sau de faptul că abia încăpem între rândurile de scaune, se urcă pe mine și mă sărută plină de pasiune.

Brațele mele o încercuiesc imediat, strângând-o cât mai aproape și adâncesc sărutul. Părul ei auriu și lung ne înconjoară chipurile ca o perdea, iar eu mă îmbăt de gustul și mirosul ei în timp ce-mi trec mâinile printre şuvițele mătăsoase, ciufulindu-l.

— La dracu'! Cred că ea îl lasă acum gravid!

Habar n-am cine a rostit cuvintele, dar izbucnim amândoi în râs, deloc rușinați de fluierăturile și strigătele care ni se adresează de pe teren.

— Asta înseamnă *da* sau că ți-a fost dor de mine?

— Ambele, șoptește aplecându-se din nou să mă sărute.

Iar asta e ceea ce aș numi eu un răspuns *perfect*.

Capitol 32

Stephanie

Ghemuită bine în brațele lui Harley, privesc zâmbind la întreaga agitație din curtea părinților lui. E duminică după-masa și întreaga familie s-a strâns din nou pentru că Heather și Tiger s-au întors din luna de miere. Încă nu și-au făcut apariția aici, așa că sunt așteptați cu nerăbdare.

În ultima lună de zile, cât a fost plecată, Heather a lăsat un gol în urma ei. Un gol pe care toată lumea l-am resimțit, pentru că ea are darul să ne unească pe toți. Îmi dau seama abia acum, privind în jurul meu, că e un dar pe care l-a moștenit de la mama și de la bunica ei.

— O, Doamne, ce dor mi-a fost de hărmălaia asta!

La auzul vocii lui Heather, sar din brațele lui Harley, avântându-mă spre ea fără să-mi pese că l-am speriat cu graba mea. De fapt, Tiger pare și mai speriat, pentru că știe deja ce urmează: o serie întreagă de pupături și îmbrățișări.

Cu un zâmbet crispat, întinde o mână în fața ei și ne atenționează foarte serios:

— Fără violență și pe rând!

N-a existat violență, dar partea cu *pe rând* nu a băgat-o nimeni în seamă. Femeile am fost primele care am tăbărit pe ei, ca de obicei, apoi au urmat bărbații, mult mai potoliți decât noi.

— Unde ați fost? întreabă Holden extrem de curios când hărmălaia s-a mai liniștit și suntem așezați la masă. Jaguarul n-a vrut să ne spună nimic înainte să plecați.

— Băiat deștept, rânjește Hayden. N-a vrut să riște să se trezească cu vreunul dintre noi pe cap. Mai ales nu cu tine!

Heather își privește soțul cu ochi strălucitori, apoi își sprijină capul de umărul lui.

— Rhys a închiriat o insulă în Belize, șoptește încântată.

Printre *oh*-urile și *ah*-urile care răsună, îmi scapă și mie un oftat, căci gestul lui Tiger mi se pare atât de romantic. Iar asta explică și bronzul frumos cu care s-au întors cei doi.

Heather aproape că strălucește. E nemaipomenit de fericită și mulțumită, iar zâmbetul ei permanent ne arată că a avut o lună de miere de vis.

Tiger nu era palid nici înainte, însă soarele puternic i-a făcut părul să se deschidă la culoare. Prin contrast cu pielea închisă și părul aproape blond, ochii lui verzi ies și mai tare în evidență și îmi place al naibii de mult felul în care îi strălucesc de câte ori o privește pe Heather. Adică tot timpul. Așa cum tot timpul este în apropierea ei, de parcă s-ar teme să se îndepărteze la mai mult de un metru de ea. O atinge adeseori. Mici mângâieri, săruturi furate și dulci, dar care fac ca legătura puternică dintre ei să fie și mai evidentă.

— Nu credeam că Tiger poate deveni și mai posesiv, îi șoptesc râzând lui Harley la ureche.

Pentru că stau în poala lui, ca de obicei, se trage puțin în spate, ca să-mi întâlnească privirea.

— Adică eu *nu* sunt suficient de posesiv? mă întreabă uluit tot în șoaptă, arcuindu-și sprâncenele.

Oh, Doamne!

Dacă am învățat ceva despre familia Morgan-Bennett, atunci este faptul că ei sunt exemplul perfect pentru posesivitate. De fapt, este una dintre trăsăturile comune care s-a transmite din generație în generație tuturor bărbaților și care face parte din farmecul lor.

Deși în mod normal un bărbat posesiv și gelos nu este o binecuvântare, nu aș schimba asta la Harley. La niciunul dintre ei. Pentru că niciunul nu îngrădește cu nimic femeia de lângă el. Din contră. Da, le protejează mai ceva ca pe niște comori naționale și mârâie ca niște turbați la orice bărbat străin care se apropie de ele, dar n-am văzut niciodată bărbați care să își încurajeze sau să-și susțină mai mult partenera.

Privind în ochii adânci și de un verde deosebit ai lui Harley, îmi dau seama că nici el nu este diferit. În stilul lor caracteristic, aproape că m-a luat pe sus și m-a mutat în blocul lor. E lângă mine în permanentă, îndeplinindu-mi imediat orice dorință.

Și *este* posesiv! Nimeni nu reușește să se apropie prea mult de mine, nici chiar fanii care mă recunosc când ieșim pe undeva. N-are nimic împotriva autografelor, dar pozele sunt mereu o problemă și nu le acceptă decât dacă le face el. Femeile mă pot ține în brațe, dar bărbații ori stau la un pas de mine, ori nu mai fac poze deloc.

Harley mi-a ghicit timiditatea pe care sunt obligată să mi-o ascund în public, dar care lui îi place atât de mult. Încă neobișnuită cu statutul de vedetă, sunt uluită de câte ori mă recunoaște cineva și, uneori, nu știu cum să reacționez. Harley mă face să am mai multă încredere în mine și, în același timp, mă simt protejată. De orice și oricine. Iar astea sunt doar câteva dintre motivele care m-au făcut să mă îndrăgostesc nebunește de el.

Însă ador felul în care mă privește. De câte ori se uită la mine, ochii îi strălucesc de pasiune mocnită, făcându-mă să-mi fie greu să respir. De câte ori mă sărută, o face de parcă numai asta aștepta, iar felul în care mă strânge în brațe în fiecare noapte după ce facem dragoste, arată exact cât de posesiv este.

— Tu ești perfect, îi răspund în cele din urmă.

Triplu H

Un zâmbet mulțumit îi luminează fața. Brațele i se strâng imediat în jurul meu, în același timp în care mă sărută plin de pasiune.

— O insulă? Ai închiriat o *insulă*?

Vocea uluită a lui Holden ne face să ne întoarcem atenția spre el.

— Da. O insulă micuță și frumoasă pe care am stat numai noi doi.

— Mie de ce nu mi-a trecut asta prin cap? bombăne Hudson, făcându-ne să izbucnim în râs.

— Probabil pentru că suntem niște proști, rânjește Holden. Vreau amănunte!

Hohotele de râs se întesesc și obrații lui Heather devin stacojii, iar Tiger o strânge lângă el înainte să se încrunte la Holden cel curios.

— N-o să auzi așa ceva!

Holden clipește mărunț de câteva ori, apoi chicotește.

— Nu amănunte despre ce ați făcut voi acolo, pentru că asta știm cu toții. De fapt, ba da! Mă interesează un amănunt: ați rupt vreun pat?

Singurul răspuns pe care-l primește de la Tiger este un rânjet enigmatic și atât.

— Ia povesteți voi puțin despre insula asta, face Holden un semn cu mâna când râsetele se mai liniștesc.

— De ce? Doar nu vrei să mă duci și pe mine acolo? se încruntă Marlene, dar el îi mângâie obrazul și îi zâmbește plin de iubire.

— Iubito, viața alături de tine a fost o lună de miere continuă, indiferent unde ne-am aflat. Am alt motiv pentru care sunt atât de curios.

Făcându-i pe plac, în timp ce Heather ne povestește despre liniștea locului, plaja cu nisip alb și cât de pierduți de lume s-au simțit, telefoanele lor circulă din mână în mână pentru a putea vedea și poze. Realizez că mă holbez cam de mult timp la ele doar când buzele lui Harley se lipesc de urechea mea.

— Te tentează, iubito?

Mă înfior când îi simt răsuflarea caldă și glasul răgușit de dorință cu care a rostit cuvintele, pierzându-mă apoi în ochii lui adânci.

— Parcă e raiul pe pământ.

— Atunci acolo o să mergem și noi în luna de miere, spune sigur pe el.

— Poftim?

— Îți place, așa că acolo o să mergem. Nu o să existe niciun fan care să ne întrerupă, nimeni care să te recunoască. O să fim numai noi doi. E locul perfect.

Știu că a mai tot glumit privind căsătoria, dar de data asta e atât de serios încât tot ce pot să fac e să mă holbez la el.

— Ar trebui s-o cumpărăm.

Deja amețită de cuvintele lui Harley, anunțul făcut de Holden mă zăpăcește de tot.

— Ai înnebunit? Ce naiba să facem cu o insulă? se încruntă Samantha la el.

Ridicându-se în picioare, Holden arată mai încântat decât l-am văzut vreodată.

— Așa ați spus și când am zis să cumpărăm tot blocul ăla în care am stat când am fost studenți și tot acolo am ajuns. Dar gândiți-vă! Heather a fost prima din generația ei și vor urma încă paisprezece nunți. Locul pare un adevărat paradis. Își vor putea petrece fiecare luna de miere acolo, pentru că pare perfect pentru așa ceva. În restul timpului, o închiriem. E o afacere bună!

— Vorbește serios? îl întreb uluită pe Harley.

— Ai spus că-ți place.

— Da, dar de la asta și până la a cumpăra o insulă e cale lungă.

Mă privește gânditor câte clipe, apoi începe să râdă.

— Eu votez pentru! Voi?

Se iscă o gălăgie generală. Cei tineri par foarte încântați de idee, iar ceilalți analizează totul prin prisma

unei afaceri. Fiecare vorbește cu cineva și nu neapărat cu cel sau cea de lângă el, iar eu privesc uluită în jurul meu, întrebându-mă cum naiba de se înțeleg.

— Sunteți nebuni!

Distrat de uimirea mea, Harley îmi fură un sărut, apoi îmi trage cu ochiul.

— Normal că suntem, dar asta e ceva natural la noi. Iar ție îți place, iubito!

Fiind singurul copil al unor părinți fără frați sau surori, nici măcar nu mi-am putut *imagina* că există o familie ca Morgan-Bennett. Desigur, am avut prieteni și colegi care erau câte doi-trei frați, dar nicio familie nu se poate compara cu aceasta. Provenind dintr-o familie modestă, nu au existat niciodată cheltuieli extravagante, pe lucruri complet inutile. Am acum proprii mei bani, e drept, și sunt destul de mulți, dar încă învăț cum să-i gestionez sub îndrumarea lui Kim și Hayden, care s-au oferit să mă ajute și mă sfătuiesc cum să-i investesc.

Pentru Dumnezeu! Eu n-am avut curajul să-mi cumpăr un apartament, iar ei vor să cumpere o insulă! Nu contează cât de mică este, tot insulă rămâne.

Dar Harley are dreptate. Așa nebuni cum sunt, îmi place de absolut fiecare în parte, îmi dau seama când privesc în jurul meu. Observ cum Holden își freacă mâinile încântat după ce o sărută pe Marlene, iar Hunter deja calculează cam cât ar costa.

Singurii care par rupți cu totul de nebunia generală, sunt Tiger și Heather. El este atent la ce îi șoptește ea, apoi se ridică brusc în picioare, atrăgând atenția asupra lui.

— Avem cumva...

— Înghețată de ciocolată? îl întrerupe Cameron râzând. Am umplut azi congelatorul.

— De unde știai?

— Când era însărcinată, Hailey a mâncat atât de multă înghețată de ciocolată, încât mă temeam că o să

dispară de pe piață. Văd că Heather seamănă și la asta cu mama ei, așa că, dacă nu vrei să umbli noaptea de nebun prin oraș, ar fi bine să nu-ți lipsească niciodată din casă.

Fără să-i pese de râsetele din jur, Tiger se grăbește în casă și se întoarce cu o cutie întreagă de înghețată, iar ochii lui Heather strălucesc de poftă până ia prima linguriță.

— Oh, Doamne! exclamă Hudson atât de disperat încât aproape toată lumea tresare.

Apoi începe să râdă.

— Vă dați seama? întreabă cu greu printre hohote.

— Nu, că așa suntem noi, mai proști, răspunde sec Hunter.

— A fost o nebunie cu șase gravide deodată în familie. Acum o să fie... câte? Cincisprezece? O să fie un haos total! Hailey, eu zic să nu mai închiriezi niciun apartament în blocul ăla nou, că vecinii o s-o ia razna de la plimbările nocturne ale fetelor și băieților.

Și izbucnesc noi hohote de râs.

Capitolul 33

Heather

— Unde au dispărut Harlan și Harley?

Fără să bag în seamă întrebarea pusă de Sabrina, colega mea de grupă, privesc cu atâta jind la cana de cafea din mâna lui Mason, încât acesta aproape că izbucnește în râs.

— Ia o gură de la mine, îmi întinde el cana.

Chiar dacă sarcina mea nu este confirmată încă oficial, am hotărât ca deocamdată să scot cafeaua din programul meu zilnic. Dar asta nu înseamnă că nu-mi lipsește. Din contră, mi se scurg ochii după fiecare cană pe care o văd și înghit în sec de fiecare dată.

Aproape tremurând de poftă, sorb o gură de cafea, apoi inspir adânc aroma care se ridică din paharul de carton. Pentru moment e suficient. Apoi îmi întorc atenția la hamburgerul uriaș aflat în farfuria din fața mea.

E prima zi în care am venit și eu la cursuri și, cu toate că acum sunt căsătorită, băieții și-au păstrat obiceiul de a mă supraveghea îndeaproape. Sau poate că Tiger a avut grijă să nu rămân singură în niciuna dintre pauze, mai ales că Angel este plecată câteva zile din oraș.

Este și prima zi în care amândoi încercăm să ne adaptăm la noul nostru program.

M-am trezit în mirosul îmbietor al unei omlete care mi-a fost servită de Tiger la pat, împreună cu un trandafir. Roșu. Iar în timp ce mâncam de parcă nu mai băgasem nimic în gură de o săptămână, mi-am urmărit soțul pregătindu-se pentru prima zi de birou. Ultimele

îmbucături abia mi-au alunecat pe gât și nu pentru că mi-ar fi dispărut subit pofta de mâncare, ci din cauza lui Tiger.

Deși suntem căsătoriți de mai bine de o lună, încă mai sunt fascinată de corpul lui. Pielea bronzată, bine întinsă peste mușchii perfect definiți, m-a făcut să mă ling pe buze la fel de bine ca și omleta, căci Tiger are un corp superb. Când și-a tras pe el jeanșii, am oftat în sinea mea, amintindu-mi de zilele petrecute pe insulă și în care am fost aproape tot timpul goi.

Apoi am rămas holbându-mă la el ca o nebună când, după ce am ieșit de la duș, am observat că peste cămașa albă a îmbrăcat și un sacou. Arăta superb. Sexy. Plin de masculinitate și de acea siguranță de sine care mie îmi place atât de mult.

Rânjind încântat de atenția pe care i-am acordat-o, Tiger a început să mă îmbrace. După fiecare articol de îmbrăcăminte pe care mi-l punea, îmi dădea câte un sărut fierbinte care îmi făcea degetele de la picioare să mi se strângă ghem.

— Așa, iubito, mi-a murmurat pe buze. Mai trebuie să-ți aranjezi părul și cred că ești pregătită pentru prima zi de cursuri.

M-am privit în oglindă, uluită să descopăr că are dreptate. Aveam pe mine chiloți și sutien și purtam jeanși și o cămașă de mătase. Mai trebuia doar să mă pieptân.

Dumnezeule! Cât timp m-am tot holbat la el?

— Heather, te simți bine? m-a întrebat când a văzut că eram deosebit de tăcută.

— Da. Eram doar absorbită de cât de bine arăți îmbrăcat așa, am arătat către el, făcându-l să izbucnească în râs.

— Încep să cred că te-ai măritat cu mine numai pentru corpul meu.

Triplu H

Am chicotit, pentru că avea oarecum dreptate. Soțul meu este cel mai sexy bărbat pe care l-am văzut vreodată și încă nu pot să cred că este numai al meu.

— Te rog să ai grijă de tine, mi-a șoptit pe buze. Ai grijă să mănânci și nu-l lăsa pe Andrew sau pe vreun alt bărbat să se apropie prea mult de tine. Vin să te iau după cursuri.

M-am uitat cruciș la el, uluită că a amestecat grija și posesivitatea în aceeași frază.

— O să-mi fie al naibii de dor de tine, a șoptit chinuit.

— Și mie.

Am spus adevărul, pentru că nu a trecut nici jumătate de zi și deja îmi este extrem de dor de el.

— Harley e plecat din oraș o perioadă.

Răspunsul lui Mason m-a făcut s-a revin cu mintea pe terasa din campus și să zâmbesc. Ca de obicei, oricare dintre băieți mi-ar ține de urât, în jurul lui se strânge un cârd impresionant de fete, luptându-se pentru atenția lui. Iar eu le cunosc pe foarte puține dintre ele.

— Deci e adevărat că s-a logodit cu cântăreața Stephanie Parks?

Dezamăgirea din vocea brunetei e evidentă și aș putea să jur că mai are puțin și plânge când Mason aprobă din cap, rânjind.

— E adevărat. Iar Harlan e în luna de miere.

— Poftim? S-a... căsătorit? Cu cine? Când?

Mă opresc pentru o clipă din mâncat, doar ca să-i arunc Sabineei o privire compătimitoare. E îndrăgostită de Harlan din prima clipă în care l-a văzut, în urmă cu trei ani, și chiar dacă el nu i-a acordat niciodată prea multă atenție, a continuat să spere.

— Cu o balerină.

Se mai aud câteva oftaturi din grupul fetelor.

— Un espresso cu trei lingurițe de zahăr pentru tine.
Pe unde-ai dispărut?

Tresar și îmi ridic privirea surprinsă spre Andrew, care îmi întinde zâmbitor un pahar de cafea. E însoțit de încă trei băieți pe care nu i-am mai văzut niciodată și care probabil că sunt colegi cu el. Nu i-am mai răspuns la telefon în ultima perioadă și nici la mesajele pe care mi le-a trimis, pentru că nu știam ce să-i spun fără să-i rănesc sentimentele. Din nou, lipsa mea de experiență și-a spus cuvântul.

Apoi înghit în sec, plină de poftă. Din cauza cafelei, nu a lui Andrew.

— Nu mai bea cafea. E însărcinată, îi răspunde Mason care își concentrează toată atenția la noi, uitând de fetele care îl înconjoară.

— Po-poftim?

În liniștea care se lasă, îmi simt obrazii dogorind și sunt tentată să îmi pocnesc vărul din cauză că se poartă fără pic de tact. Apoi mă înroșesc și mai tare când toată lumea se holbează uluită la mine.

Tăcerea este ruptă de Mason, care ia un șervețel de hârtie din cutia de pe masă și i-l întinde unuia dintre cei care au venit cu Andrew și care a rămas cu ochii fixați pe burta mea încă plată.

— Ce naiba, omule? Vrei să te pocnesc? Nu te mai holba la ea, că ți s-au aburit ochelarii. Și șterge-te la gură, că salivezi.

În timp ce tipul, la fel de roșu ca și mine în obraji, ia șervețelul întins cu un gest mecanic și pare pregătit să o ia la fugă, oftez în sinea mea. Tocmai din cauza unui asemenea comportament ostil din partea băieților, nimeni nu a îndrăznit să se apropie de mine.

— Ești însărcinată? Cum...? Cu cine? Își revine Andrew în sfârșit.

— Cu soțul ei, normal. Dar, omule, dacă până la vârsta asta n-ai aflat cum se fac copiii, ai o mare problemă, rânjește Mason.

— Te-ai... măritat?

Gemând disperată că discuția a devenit mai mult decât ciudată, renunț la hamburgerul din care nu am apucat să mănânc decât jumătate și mă ridic. Îi dau una în umăr lui Mason – normal – apoi îl iau de braț pe Andrew și îl trag mai departe. Știu că merită o explicație din partea mea, dar nu vreau să i-o dau de față cu toată lumea.

— Îmi pare rău, trebuia să-ți spun, rostesc când sunt sigură că nu ne mai poate auzi și altcineva.

— Deci e adevărat? Chiar te-ai măritat? Când?

Ochii lui căprui mă privesc plini de uimire și de supărare în același timp, dar nu pot să îi reproșez că e furios pe mine.

— Acum o lună și ceva, oftez și cobor vocea când observ că majoritatea persoanelor de pe terasă sunt cu ochii pe noi.

— Acum vreo două luni ieșeau cu mine, rostește sec.

Îmi plec privirea rușinată pentru o clipă, știind că are dreptate.

— Când am ieșit cu tine, între Tiger și mine nu era încă nimic. Apoi, totul s-a petrecut destul de repede și n-am apucat...

— Repede? pufnește el. Aș putea spune că tipul s-a mișcat cu viteza luminii.

Lui i-a trebuit o săptămână să-și facă suficient curaj ca să mă ia de mână, pe când Tiger, în tot atât timp, m-a sărutat cât pentru doi ani, m-a lăsat însărcinată și mi-a cerut să mă căsătoresc cu el.

— Nu există prea repede în familia mea, chicotesc fără să vreau, apoi redevin serioasă. Îmi pare rău că nu ți-am spus. Noi doi am fost – suntem – prieteni, dar niciodată nu ar fi fost mai mult de atât între noi. Îmi pare rău dacă te-am făcut să crezi altceva. Și regret că din cauza băieților, care știi și tu foarte bine cât de nebuni sunt, nu am avut experiența necesară ca să te fac să înțelegi asta fără să te rănesc.

După ultimele mele cuvinte, ochii i se împlânzesc, de parcă ar fi înțeles de ce m-am comportat atât de ciudat.

— Heather, rostește zâmbind și luându-mă de mână, niciodată nu am crezut că va fi ceva mai mult între noi. Am *sperat*, chiar dacă, cu frații tăi urmărindu-ne neîncetat, mă temeam că o să ajung într-un șanț, cu mâinile și picioarele rupte. Dar tu ai fost corectă față de mine, pentru că niciodată nu mi-ai dat de înțeles că ai dori ceva mai mult decât o simplă prietenie.

Nu-mi ascund oftatul de ușurare, iar asta îl face să zâmbească imediat.

— Îl iubești, nu-i așa? Pe soțul tău.

— La nebunie, răspund fără pic de ezitare.

— Se vede, izbucnește el în răs. Felicitări! Îți doresc să fii fericită! adaugă îmbrățișându-mă scurt, apoi râde din nou. Sper că Mason nu o să mă ia la bătaie pentru îmbrățișarea asta.

Nu reușesc să-i răspund, căci o aud pe Sabrina gemând adânc.

— Oh, Doamne! M-aș mărita și eu după numai cinci minute. Cu el!

Mă întorc, urmărindu-i privirea, aproape așteptându-mă ca Harlan să-și fi făcut apariția în campus prin cine știe ce minune. Am parte însă de o mare surpriză când cel care se apropie de noi este cu totul altcineva.

Tiger.

— Îmi pare rău, dar și ăsta e luat, chicotește Mason.

Iar eu înghit în sec.

Cu ochii fulgerând spre mâna cu care Andrew mă ține încă de talie, Tiger se apropie de noi cu un mers hotărât. Acum fără sacou, cu mânecile cămășii suflecate până la coate și cu jeanșii strâmți care doar atrag atenția asupra corpului minunat croit, arată bestial. Deși habar nu aveam că pot face și eu asta, mârâi amenințătoare când observ că atrage privirile tuturor femeilor pe lângă care trece, absolut toate întorcându-și capul după el.

Triplu H

Dar ochii îi sunt întunecați de o pasiune clocotitoare când ajunge lângă mine și, cu un gest scurt, mă smucește în brațele lui, făcându-mă să scap un icnet ușor. Îmi încercuiește talia cu totul cu o mână, iar palma celeilalte îmi cuprinde ceafa, ridicându-mi chipul uluit spre el.

— Iubito, mi-a fost al naibii de dor de tine! șoptește chiar înainte să mă sărute.

Fără să-mi pese că suntem în mijlocul campusului, buzele mi se deschid imediat, dornică să îi simt din nou gustul, făcându-l să geamă încetișor de plăcere datorită felului în care îi răspund. Mă sărută ca și cum n-ar mai fi nimeni altcineva în jurul nostru, iar eu mă pierd în brațele lui, amețită de parfumul de mosc și tabac care îmi înnebunește de fiecare dată simțurile.

Cu toate astea, îmi dau seama că felul în care mă sărută nu e doar pentru că i-a fost dor de mine, ci și ca să arate tuturor că sunt a lui. Iar răspunsul meu fierbinte are ascuns în el același motiv: să dovedesc că e al meu. Deși nu avem niciun motiv de gelozie, pentru că știm al naibii de bine cât de mult ne iubim, amândoi suntem extrem de posesivi. Dar asta e ceva normal pentru noi, așa că nu mă deranjează nici un pic.

Abia când Tiger se oprește și își trece cu mândrie degetul mare peste buzele mele umflate din cauza sărutului, reușesc să aud comentariile din jurul nostru. *Oh, Doamne!, Vai de mine!* și oftaturi sunt doar câteva dintre ele.

Apoi mă surprinde din nou.

— Cine naiba-i tipul care te îmbrățișa mai devreme? Nu de alta, dar vreau să știu pe cine omor. Iar tu, Mason, ce naiba păzești?

Pentru că distanța dintre noi și Andrew este de numai un pas, iar Tiger nu s-a sinchisit că își coboare vocea, îl aud pe Andrew înghițind în sec. Rhys e cu jumătate de cap mai înalt decât el și mult mai bine făcut, iar tatuajul de pe mâna lui îl face să pară și mai amenințător.

Cu toate astea, zâmbesc atunci când mă întorc în brațele lui și îl prezint.

— El e Andrew. Iar el e soțul meu, Rhys.

Tiger se încruntă la auzirea numelui și îl studiază atât de atent pe Andrew din cap până în picioare, încât acesta devine neliniștit. Deși încearcă să arate fioros, știu că se distrează când întinde mâna.

— Mă bucur să te cunosc, Andrew. Dar aș prefera ca data viitoare când îmi mai feliciți nevasta, indiferent pentru ce-o fi, să o faci de la o distanță mai mare. De la vreo cinci metri ar fi perfect. Și fără îmbrățișări, dacă se poate.

Apoi, fără să-i pese dacă amenințările îi sunt luate în serios sau nu, Tiger mă ia de mână și mă trage după el înspre parcare.

— Unde mergem? întreb nedumerită, deși îl urmez distrată de faptul că acum își potrivește pașii mari după ai mei.

Se oprește și mă privește atât de arzător încât am senzația că inima mi se poticnește.

— Acasă, iubito.

— Dar...

Îmi oprește vorbele cu un sărut tandru și plin de promisiuni, apoi își trece din nou degetul mare peste buzele mele, oftând disperat.

— Până la amiază, mi-am preluat biroul, am avut două ședințe de consiliu și eram tentat deja să iau pe toată lumea la bătaie, așa că m-am gândit să luăm prânzul împreună. De fapt, o să-mi sincronizez programul cu cursurile pe care le ai tu, în așa fel încât să luăm întotdeauna prânzul împreună. Heather, de când ne-am căsătorit, ne-am petrecut fiecare clipă împreună. Nu pot să trec de la asta la a te vedea doar dimineața și seara. Mi-e imposibil. O să o luăm treptat. Ce zici, iubito?

Îl privesc uimită, pentru că este exact ceea ce simt și eu. Întreaga dimineață mi-a fost greu să mă concentrez pe

Triplu H

ce spuneau profesorii și, exact ca și pe terasă, nu eram atentă la ce spuneau colegii mei. M-am topit de dorul lui.

Tot ce s-a petrecut între noi a fost fulgerător și abia acum încercăm să ne adaptăm la viața împreună și la programele noastre. Încercăm să descoperim cum putem să rezistăm separați până la sfârșitul unei zile.

Îmi place însă extrem de mult ideea lui Tiger. Chiar dacă am o grămadă de cursuri de recuperat, iar el o mulțime de lucruri de făcut, câteva zile mai lejere nu ne pot încurca. Știu că ne vom descurca. Împreună, putem face orice.

— Treptat, accept ridicându-mă pe vârfuri și încercuindu-i gâtul cu brațele.

Gura îmi este zdrobită într-un sărut plin de patimă dogoritoare, la care răspund la fel de înflăcărată.

Dar izbucnesc în râs când Tiger, după ce scapă un geamăt plin de frustrare, mă ridică în brațe și se îndreaptă cu pași mari și grăbiți spre mașină.

Probabil că eu m-aș fi mișcat prea încet.

Capitolul 34

Harley

Ca de obicei, duminica după-masa ne găsește pe toți în curtea părinților mei. Și, tot ca de obicei în ultimul timp, în fața surorii mele e o cutie uriașă de înghețată.

— Nu mai e nimeni însărcinată? întreabă Heather zâmbind când se fac câteva glume pe seama ei.

Întrebarea le face pe toate fetele să amuțească brusc și o simt pe Steph încordându-se toată. Am protejat-o absolut de fiecare dată când am făcut dragoste, însă acum aproape că îmi doresc să nu o fi făcut. Îmi amintesc cât de bine arăta cu bebelușul vecinei în brațe și gândul să o văd cu propriul nostru copil mă încălzește pe interior. Mă face să-mi doresc să se întâmple.

— Iubito, se pare că noi o să câștigăm detașat toate concursurile din familia asta, rânjește Tiger mândru de el. Mai rămâne să câștigăm și nenorocitul ăla de pariu. Prima fetiță din familie. Ce spui?

Înainte să-i răspundă, Heather mai ia o linguriță de înghețată, închizând ochii și scoțând un geamăt de plăcere pură care îl face pe Tiger să geamă înfundat și să se foiască pe scaun.

— Eu spun că n-o să afli ce-o să fie până când nu o să nasc. Și nu te uita așa la Dakota, că nu o s-o convingi să-ți spună ceva. N-a reușit nici Hudson când era vorba de proprii lor copii.

Încruntat, schimb câteva priviri cu restul băieților. Fir-ar să fie! Noi suntem cei care ne lăudăm că nu există

prea repede în familia noastră, dar Jaguarul ne bate toate recordurile.

— Poate că nu o să câștigați chiar tot, atrag atenția asupra mea. S-au întâmplat tot felul de chestii cât ați fost plecați. Fratele tău se însoară.

Heather mă privește uluită, cu lingurița rămasă în aer. Durează doar câteva clipe, apoi se ridică cu viteză, luând-o la fugă în jurul mesei spre mine, iar Tiger aproape că pică în nas în încercarea de-a o prinde.

— Ce naiba? Heather, cu săriturile astea o să mă omori înainte să naști! mormăie nemulțumit.

Eu însă clilesc nedumerit când sora mea se aruncă pe mine și pe Steph – care este extrem de crispată – luându-ne pe amândoi deodată în brațe.

— Felicitări! Mă bucur așa de mult pentru voi! Vreau să văd inelul!

Inelul? Ce inel?

Și de ce naiba ne felicită pe noi și nu pe Harlan?

Abia când îmi dau seama de confuzia ei izbucnesc în râs.

— Nu noi ne căsătorim, încerc s-o lămuiesc. Cel puțin, nu încă, adaug strâng-o mai bine în brațe pe Steph ai cărui ochi se măresc uluitor de mult. Celălalt frate. Harlan. E geamănul tău, nu ar fi trebuit să simți ceva?

Primesc drept răsplată de la ea o palmă după ceafă, apoi se avântă spre Harlan și Julia care stau la câteva scaune distanță de noi. De data asta, are ce inel să admire după felicitări, dar eu mă încrunt.

Deși nu am glumit deloc când i-am spus lui Stephanie că o să ne căsătorim, nu i-am făcut nicio cerere oficială până acum. Și nici nu i-am cumpărat un inel, fir-ar el să fie de inel!

Apoi, de parcă ar vrea să îmi facă în ciudă, Carter își drege sonor glasul și anunță mândru de el:

— Și noi ne căsătorim.

Mama mă-sii de treabă! Asta când naiba s-a mai întâmplat?

Exact ca și sora mea, Stephanie îmi sare din brațe înainte să o pot opri și privesc năuc în jurul meu la hărmălaia generală creată de noul anunț.

Tata o sărută pe mama de parcă ea ar fi acceptat acum să se căsătorească cu el, iar Hayden o smucește pe Kim în brațele lui, în gestul lor tipic, privind mândru și fericit peste întreaga familie. Matt și Rachel – părinții lui Angel – încă arată șocați de primirea veștii, iar Marlene și Samantha râd și plâng în același timp. Restul fetelor s-au pus pe țopăit și chicotit, deși nu înțeleg de ce trebuie să reacționeze așa, iar în acest timp Carter și Angel nici nu se mai văd din cauza îmbrățișărilor de care au parte de la restul familiei.

— Ești însărcinat? se aude glasul fericit al lui Holden și toți izbucnim în râs, mai ales că fotbalistul arată derutat cu totul.

— *Poftim?* Cum să fiu eu...?

— În caz că nu știai, tinere, bărbații sunt cei care determină sexul copilului. Nu mă întreba amănunte, că nu le-am înțeles nici acum douăzeci și cinci de ani, când eram mai tânăr, își dă el ochii peste cap. Ceva despre niște X-uri și Y-uri pe care noi le avem. Sau ne lipsesc. În fine, ridică el din umeri, Dakota îți poate explica mai bine. Dar pe mine mă interesează dacă există vreun copil, indiferent care din voi doi îl purtați. Și, mai ales, dacă e fată.

— Nu sunt însărcinată, chicotește Angel.

Cu spatele lipit de pieptul lui Carter și roșie ca focul în obraji, e bine încercuită de brațele puternice ale fotbalistului.

Pentru o clipă dezamăgit de răspunsul ei, Holden își întoarce privirea plină de speranță din nou spre Carter.

— Nici tu?

Triplu H

— Nu, dacă mă iau după analizele pe care mi le-am făcut acum o săptămână, îi răspunde acesta rânjind.

— Păi..., ce mai stați? Apucați-vă de treabă! îi sfătuiește Holden disperat, provocând o adevărată isterie de hohote.

Eu sunt fericit abia când reușesc să o recuperez pe Stephanie și să o strâng în brațe, nu destul de repede pe cât aș vrea, dar îi privesc încântat strălucirea din ochii albaștri și zâmbetul de pe buze.

Aproape o oră mai târziu, Jasmine LaFleur își face din nou apariția pe terasa noastră, urmată îndeaproape de o Tessa cu brațele pline de cataloage și reviste. Mă întreb distrat oare cine a și anunțat-o deja. Probabil că Hudson, că el e ca un fel de fiu adoptiv pentru ea.

— Cine urmează la rând? întreabă radioasă.

— Noi! primește simultan răspunsul de la Carter și Harlan, zăpăcind-o total.

— Nuntă dublă? bate fericită din palme.

Dacă mă iau după privirile încruntate pe care și le aruncă cei doi peste capetele fetelor, bănuiesc că nici nu intră în discuție o nuntă dublă.

— În ordinea numerelor de pe tricou, fotbalistule! rânjește Harlan. Am fost mai rapid decât tine, deci noi suntem primii.

Deși e evident nemulțumit, Carter își privește sora. Trăsăturile i se mai îmblânzesc puțin și aprobă în cele din urmă.

— Voi primii dacă nu o trăgănați prea mult.

— Săptămâna viitoare. Tot aici, șoptește Julia cu privirea în ochii lui Harlan.

Mai fericit decât l-am văzut vreodată, fratele meu aprobă imediat, sărutând-o apoi ca un nebun îndrăgostit, făcând-o pe Steph să chițăie și să se fâțâie în poala mea, iar pe mine să devin atât de repede excitat, încât gem. Din cauza ei, nu a lui Harlan.

— Peste o săptămână, elatină uimită Jasmine din cap, deși cred că s-a obișnuit deja cu timpul scurt care îi este pus la dispoziție. Iar voi?

Carter o întoarce pe Angel în brațele lui, așteptând ca ea să hotărască data. Îl privește lung, cu un zâmbet mic pe buze, în timp ce se gândește.

— Tot aici. Când se întore ei din luna de miere, rostește în cele din urmă, apoi chicotește. Nu de alta, dar vreau să mergem și noi tot pe insula aia.

— Vedeți? Ce v-am spus eu? exclamă Holden victorios.

— Ce insulă?

Pentru că Jasmine e atât derutată, cât și curioasă în același timp, Holden o ia cu un braț pe după umeri și o trage blând după el, oferindu-i un loc la masă.

— Îți explic eu, scumpa mea. Oricum, după ce se termină cu nunțile din familia asta, probabil că firma ta o să ne furnizeze cei mai mulți clienți.

În timp ce curtea râsună de râsete și glume, eu rămân gânditor, privind chipul vesel al lui Steph care a uitat de mine și s-a alăturat grupului de femei.

Ochii îi strălucesc, iar buzele pline și senzuale zâmbesc în permanență atunci când nu râde. Se oferă să cânte la ambele nunți și își dă cu părerea despre veselă, flori și toate chestiile pe care încearcă să și le aleagă Julia în timp record.

— Tu ce mai aștepți? mă întrebă Harlan apropiindu-se de mine cu o bere.

Îl privește lung, nefiind mirat că știe atât de bine ce gândesc sau simt. Nu suntem noi gemeni, dar ne cunoaștem al naibii de bine unul pe celălalt. Poate că sunt cel mai tânăr din cea de-a treia generație, dar sunt la fel de hotărât ca oricare dintre ei.

— Turneul lui Steph începe în curând și nu cred că avem timp de nuntă între două concerte.

Triplu H

Aprobă gânditor din cap, uitându-se și el la grupul de femei.

— Dar măcar ai putea s-o ceri înainte de turneu.

Tiger și Carter ni se alătură și toți patru privim la femeile care ne-au cucerit inimile într-un timp atât de scurt.

— Sunt de acord cu Harlan, ridică Tiger sticla de bere în semn de salut, urmat imediat de Carter.

— Și eu. Dacă vrei, îți putem da niște sfaturi, rânjește el.

Exact în acest moment, de parcă ar ști că despre ea vorbim, Stephanie își ridică privirea spre mine. Râde din cine știe ce cauză, habar nu am, iar eu privesc pierdut cât de frumoasă este și dorindu-mi în sinea mea să o văd întotdeauna la fel de fericită.

Cu toți mușchii încordați, îmi dau seama că am găsit soluția perfectă.

Ideea care îmi trece prin minte e poate nebunească, dar se potrivește al naibii de bine cu familia noastră, așa că mă întorc rânjind spre cei trei bărbați de lângă mine.

— N-am nevoie de sfaturi, dar am nevoie de ajutor pentru ce mi-am propus.

Stephanie

Bătaia hotărâtă din ușă mă face să zâmbesc și, ca la un semn, toată lumea din cabina mea se întoarce spre ușă, știind deja cine este.

— Cum te simți? întreabă Tiger îngrijorat când își strecoară doar capul înăuntru.

În ciuda emoțiilor uriașe pe care le am, izbucnesc în râs.

Angel a considerat că primul concert din turneul meu ar trebui să fie chiar aici, în Houston. Acasă. Iar eu am fost de acord cu ea. Drept urmare, Heather încearcă și ea

să ne ajute cu tot ce poate, scoțându-i peri albi lui Tiger, care din zece în zece minute o întreabă cum se simte.

Sarcina de trei luni a lui Heather nici măcar nu se observă încă. Ea e la fel de energică și activă ca de obicei, iar asta îl aduce pe el la exasperare. Cu toate astea, Heather acceptă senină situația și îi răspunde cu calm de fiecare dată.

— Nu e nicio problemă, Rhys. Suntem bine amândoi, și eu și bebelușul.

Treizeci de secunde mai târziu, Carter este cel care își bagă capul pe ușă.

— E totul în regulă?

De data asta, cea care răspunde este Angel, cu la fel de mult calm.

— E totul perfect!

Întorși abia de o săptămână din luna de miere, Carter și Angel au anunțat în urmă cu trei zile că și ei vor deveni părinți, făcându-l pe Holden să o ia razna de fericire.

Julia încă nu a anunțat nimic. Probabil pentru că ea și trupa de dans mă vor urma în turneu, au mai amânat puțin partea asta.

Zece minute mai târziu, mă privesc pentru ultima oară în oglindă și aproape că nu mă recunosc.

Machiată, coafată și purtând o rochie îndrăzneată din piele, arăt ca o femeie fatală. Nu se poate vedea nimic din timiditatea mea, dar asta e bine, pentru că sala plină de fani vor să mă vadă dezlănțuită.

Videoclipul melodiei *Seducție* este un adevărat succes, având deja milioane de vizualizări, iar eu încă încerc să mă obișnuiesc cu faptul că devin din ce în ce mai cunoscută. Cu aceeași melodie o să deschid și turneul, tot la sfatul lui Angel.

Emoționată, mă întorc spre ea. În ciuda aspectului de îngeraș și a sarcinii, noua mea cumnată s-a purtat ca un general, organizând totul impecabil, până la cel mai mic amănunt.

— Îți mulțumesc, șoptesc apucând-o de mână. Fără tine, n-ar fi fost posibil nimic din toate astea, iar eu nu m-aș fi aflat aici. Îți mulțumesc că ai avut încredere în mine! Și ție la fel, adaug către Heather, care m-a susținut de la bun început și a înlocuit-o pe Angel cât a fost plecată.

Ochii li se umezesc înainte să mă strângă în brațe, făcând din mine un fel de sandviș viu.

— De ce naiba plângeți? Ce s-a-ntâmplat?

Harley este de data asta cel care și-a vârât capul pe ușă, iar tonul lui îngrijorat îmi aduce și mie lacrimi în ochi.

În ultima perioadă, a fost lângă mine în permanență. În toate drumurile pe care le-am avut de făcut pentru pregătirea turneului sau la repetiții. Indiferent dacă a trebuit să plecăm în zorii zilei sau am ajuns acasă târziu în noapte, Harley a fost mereu prezent. Susținându-mă. Așteptându-mă răbdător. Privindu-mă mereu cu aceea intensitate și pasiune mocnită care mă face să-mi fie greu să respir.

— Nu s-a întâmplat nimic, chicotește Heather ștergându-și lacrimile. Am avut și noi un moment ca între fete.

Ușor derutat, ne examinează cu atenție pe fiecare și se încruntă.

— Momentele noastre între băieți nu se lasă niciodată cu lacrimi, așa că n-am de unde să știu.

Izbucnesc în râs. Asta îl face să zâmbească și îmi dau seama că a glumit doar ca să mă facă să mă mai destind, căci el știe mai bine decât oricine cât sunt de emoționată.

— Ești superbă! îmi șoptește după ce mă trage deoparte și mă sărută tandru. O să-i înnebunești pe toți, iar eu o să-mi pocnesc măselele de nervi, gândindu-mă la toți ăia din sală care vor saliva cu ochii pe tine.

Ridicându-mă pe vârfuri, îl sărut și eu.

— Nu contează. Eu o să mă gândesc numai la tine.

Zâmbește încântat și, cu ochii întunecați de dorință, îmi mângâie obrazul cu dosul unui deget.

— Să ai grijă, iubito! Nu vreau să te apropii prea mult de marginea scenei. I-am instruit bine pe cei de la pază și o să fiu și eu la câțiva pași de tine, dar nu vreau să-l omor pe vreunul care apucă să te atingă.

Când intru pe scenă, îmi dau seama că nu mai am emoții aproape deloc. Mi le-a topit Harley pe toate cu ultimul sărut.

Însă atunci când încep primele acorduri ale melodiei *Seducție* am parte de cea mai mare surpriză din viața mea.

Pe lângă cele șase fete din trupa de dans, își fac apariția și cei șase băieți, plus Harley. Doar în jeansi, cu busturile lor superbe goale și desculți, își iau pozițiile exact ca în videoclip. Nemișcați, cu degetele mari agățate de buzunarele din față ale pantalonilor și arătând intangibili.

— Hai, iubito, încearcă să mă seduci! îmi șoptește Harley.

Aproape că nu mai aud strigătele din sală. Mi se pare că am vocea mai răgușită decât de obicei atunci când încep să cânt, însă puțin îmi pasă. Cu întreg corpul vibrând, încep să mă mișc în jurul lui Harley.

Când am filmat videoclipul, eram la începutul relației noastre. Nici măcar nu ne cunoșteam cu adevărat. Însă acum... Acum știu exact felul în care reacționează corpul lui la fiecare mângâiere de-a mea. Știu exact cum să-l ating ca să îi fac ochii să se întunece de pasiune.

Și, cu toate că sunt pe o scenă, în plin concert, ajung să cânt și să dansez numai pentru el, conștientă că atracția dintre noi este mai mult decât evidentă.

Când ultimele acorduri ale melodiei se sting, dau să mă întorc zâmbind spre cei care mă aplaudă, dar Harley mă surprinde din nou.

Triplu H

Deși până acum a rămas nemișcat, exact ca în videoclip, finalul e cu totul altul. Înconjurându-mi talia cu un braț, mă lipește de el într-un gest smucit și posesiv, atât de tipic lui, iar datorită microfonului de la gura mea, sunetul de surpriză pe care-l scot e auzit de toată lumea.

La fel și cuvintele pe care le rostește el cu voce seducătoare.

— Mărită-te cu mine, iubito!

Uluită, pot doar să-l privesc, crezând că nu am auzit bine.

Știu că nu-mi poate spune mai multe din cauza microfonului, însă în ochii lui verzi, brăzdați cu pete aurii, găsesc confirmarea că nu mi s-a părut. Găsesc dorința și pasiunea cu care m-am obișnuit.

Găsesc toată *dragostea* pe care mi-aș putea-o dori.

Abia când îmi zâmbește devin conștientă că are o mână ridicată între noi și observ inelul pe care mi-l întinde. Șocată, îmi ridic din nou privirea în ochii lui.

— Te iubesc! șoptește încet, dar știu că, în liniștea care s-a lăsat peste întregul public care îmi așteaptă răspunsul, șoapta lui s-a auzit perfect.

Abia îndrăznind să mai respir, mă uit din nou la inelul dintre noi, apoi la bărbatul superb care tocmai mi-a declarat în fața a mii de oameni că mă iubește. Mi-a înlănțuit inima cu zâmbetul, glumele și mârâielile lui, dar mi-a cucerit sufletul cu felul în care a fost mereu alături de mine.

Așa că, mai fericită decât am fost vreodată, îi șoptesc și eu răspunsul meu.

— Da!

Capitolul 35

Tiger

— Rhys! Trezește-te!

Somnul îmi sare imediat și o privesc îngrijorat pe Heather, care este aplecată asupra mea.

— Se întâmplă?

— Nu încă, chicotește ea, apoi își țuguie buzele într-un fel care mă face să gem în sinea mea. Nu mai avem înghețată.

Pentru câteva clipe rămân nemișcat, cu ochii pe gura ei a naibii de tentantă.

— Am cumpărat ieri. Patru cutii.

— S-au terminat, ridică ea din umeri într-un gest nevinovat și care îmi atrage atenția asupra felului în care e îmbrăcată.

Deși însărcinată în luna a noua, Heather reușește să-mi încingă sângele cu un simplu surâs. E drept că nici cămășuța albastră de noapte de pe ea nu mă prea ajută. Are doar două breteluțe subțiri pe umeri, iar de sub sânii mult mai plini acum, materialul moale cade în falduri largi până la jumătatea coapselor catifelate. Știu că sunt așa pentru că am grijă să o ung în fiecare seară cu cremă din cap până în picioare. Și, da, pentru că buzele mele o sărută peste tot la fel de des.

Arată la fel de sexy ca și atunci când am cunoscut-o. Și e la fel de neastâmpărată, neputând sta locului nici o clipă măcar. S-a dus la cursuri până în urmă cu o săptămână și nu mai lucrează doar de vreo zece zile, de când i-am ascuns planșa de desen care îi dădea dureri de

spate. Așa a fost întreaga perioadă de sarcină, dându-mi mereu emoții cu fătăiala ei permanentă.

Îi mângâi burtica proeminentă și râd încântat când bebelușul lovește sub palma mea. Spun bebelușul, pentru că Heather s-a ținut de pact și nici până acum nu știu ce vom avea. Singurul lucru pe care l-am aflat e că va fi doar un copil, nu gemeni. Nici tripleți.

Trăgându-mi la repezeală o pereche de pantaloni pe mine, mă aplec și o sărut.

— Mă duc să văd dacă nu mai are cineva înghețată.

— Nu mai are nimeni. Nu de ciocolată.

— De unde știi?

— Am fost eu deja și i-am întrebat.

Uluit, doar o privesc câteva clipe lungi, nevenindu-mi să cred că nu am simțit-o când s-a strecurat de lângă mine. Până acum, oricât de obosit aș fi fost, o simțeam imediat, înainte să apuce măcar să coboare din pat.

Dar probabil că oboseala m-a ajuns în cele din urmă. Dorind să pot sta cât mai mult lângă ea după naștere, am tras la birou ca un nebun pentru a rezolva cât mai multe dintre probleme. Tata s-a oferit să mă ajute, dar cu toate că relațiile dintre noi sunt mult mai bune acum, am vrut să-i arăt că pot să mă descurc și singur.

— Îmbrăcată așa?

Se uită în jos la ea, deși nu cred că poate vedea prea multe din cauza burții.

— Da' ce are? Nu port nimic transparent.

Îmi închid ochii și mă râi exasperat. Știu că toți cei pe la care a fost sunt frații și verii ei și au văzut-o și mai dezbrăcată decât atât – cu excepția lui Carter – dar tot nu-mi place să o știu fâșându-se prin fața altor bărbați îmbrăcată doar cu atât.

Apoi îmi amintesc că noaptea nu poartă nimic pe dedesubt și ochii mi se deschid imediat.

— Iubito, spune-mi că măcar ți-ai luat chiloți pe tine.

— Bineînțeles că mi-am luat, chiar dacă mă deranjează.

Neîncrezător, întind mâna ca să să-i ridic cămașa de noapte și să verific, dar mă plesnește peste mână imediat.

— Tiger, tu te gândești la chiloți, iar mie îmi lasă gura apă după o înghețată!

Simțindu-mă vinovat, mă aplec și o sărut înainte să iau un tricou din dulap și să mă grăbesc să plec pentru a mă putea întoarce cât mai repede.

După luna de miere, a urmat o perioadă în care amândoi ne-am adaptat la noua noastră viață.

Munca de la firmă îmi plăcea din ce în ce mai mult și am realizat că era așa doar pentru că îmi dădeam cu adevărat interesul. Abia acum, privind în urmă, am înțeles că unele dintre deciziile pe care tatăl meu mi le-a criticat erau cu adevărat proaste, iar asta m-a făcut să fiu mai înțelegător cu el.

Poate că cei câțiva ani petrecuți pe câmpurile petroliere m-au ajutat să mă maturizez, așa cum viața plină de distracții și de huzur de mai înainte nu o făcuse. În plus, eram căsătorit acum și îmi doream să îi pot oferi lui Heather totul.

Bombăn însă din nou când observ că liftul nu este la etajul nostru, pentru că asta nu poate însemna decât un singur lucru: Heather a circulat din nou pe scări. Scările alea afurisite care mie îmi dau coșmaruri de teamă să nu cadă pe ele.

În urmă cu vreo trei luni, m-am trezit cu Heather la ușă la brațul unui vecin. Tânăr.

— A vrut neapărat să urce pe scări și m-am gândit să o ajut, i-a zâmbit el, iar eu mai aveam puțin și îl strângeam de gât.

Așa că am pus un semn cu *Accesul interzis* de la etajele la care locuiam noi.

De când nu și-a mai putut vedea degetele de la picioare fără să se aplece – din cauza burții, evident – am

Triplu H

rugat-o să circule numai cu liftul. Ba chiar am transformat unul din cele patru lifturi ale blocului în lift privat, la care au acces numai cei din familie. În primul rând, pentru ca fetele să nu fie nevoite să aștepte prea mult. În al doilea rând, ca să nu terorizăm vecinii cu firea noastră gălăgioasă. Și nu în ultimul rând, pentru a fi siguri că nimeni nu poate urca până la apartamentele noastre.

Degeaba.

Pe motiv că a devenit prea sedentară și că mișcarea îi face bine, Heather a preferat scările, chiar dacă e nevoită să se oprească de mai multe ori ca să-și tragă sufletul. Nu toate cele treizeci de etaje, doar ultimele patru sau cinci, fir-ar ele să fie de scări!

Când mă întorc, o jumătate de oră mai târziu, livingul nostru e plin. Ca de obicei. Dar mă abțin să nu râd când cele cinci cutii de înghețată dispar din mâinile mele imediat și fetele tabără cu poftă pe ele.

— Nu cred c-ai luat destule, rânjește Harlan de pe canapea, iar eu mă strâmb la el.

— Atunci pe următoarele te duci tu să le cumperi.

Exact cum ne așteptam, Julia și Stephanie s-au întors din turneu însărcinate, chiar dacă nu aveau decât câteva săptămâni.

Din cauza popularității crescânde a lui Steph – și mai ales pentru că cererea în căsătorie a lui Harley în plin concert a făcut ravagii printre fanii ei care acum îi urmăresc pe amândoi plini de curiozitate – au ales să facă nunta la fel ca și noi. Acasă la Hailey și Cameron, într-un cadru mai restrâns și feriti de privirile celor curioși.

Ah, da! Din aceleași motive, luna de miere și-au făcut-o tot pe aceeași insulă. Acum în luna a cincea, Steph continuă să înregistreze noi melodii, dar a luat o pauză de la concerte, așteptând să li se nască bebelușul.

În pauză e și Julia, pe care Harlan o răsfăță la fel de mult cum ne răsfățăm și noi soțiile.

Nici Rafe nu a stat prea mult pe gânduri și, în urmă cu trei luni, s-a căsătorit cu Morgan. Sau MM, așa cum i-a rămas porecla, chiar dacă nimeni nu crede că este bâlbăită când se prezintă Morgan Morgan. Tocmai ce au aflat și ei că vor deveni părinți.

Iar spre exasperarea noastră, toate s-au ținut de acel pact nenorocit, așa că nimeni nu știe ce o să fie copiii noștri.

Și uite-așa, deși e bine trecut de miezul nopții, pe canapeaua din livingul nostru stau înșirate cinci gravide, mâncând înghețată.

Nimic deosebit pentru familia noastră.

— Aveți cumva stafide? mă privește Julia cu ochi mari, plini de speranță.

Încruntat, încerc să-mi amintesc ce-am cumpărat în ultimele nopți, pentru că Heather nu-mi cere nimic ziua, de parcă doar la lăsarea întinericului ies poftele la iveală, ca niște mici monștri. Am cumpărat înghețată, banane și căpșuni. Apoi înghețată, cireșe și frișcă. Castraveți acri, înghețată și struguri. Înghețată din nou, dar nu stafide.

— Îmi pare rău, scumpo, doar struguri. Adică stafide neuscate.

Îmi abțin cu greu rânjetul când ochii ei abia ce se întorc spre Harlan și el se ridică imediat, scoțându-și telefonul.

— Mă duc acum, iubito. Mai vrea cineva ceva? Deschid o listă.

— Un burger și cartofi prăjiți, șoptește Angel extaziată.

— Jeleuri de portocale, adaugă Morgan. Ce-i? Alea pe care mi le-ai luat tu s-au terminat, spune imediat când ochii lui Rafe se fac ca cepele de mari.

— Sushi, se grăbește și Stephanie, de parcă Harlan ar putea dispărea înainte să-și spună dorința.

Îmi privesc frumoasa soție, așteptând să văd dacă mai dorește și ea ceva, dar e preocupată să lingă ultima

linguriță de înghețată din cutia ei. Mă abțin să zâmbesc când văd uimirea cu care privește în cutia goală, de parcă altcineva ar fi mâncat din ea.

— Și înghețată de ciocolată, că fetele au mâncat-o deja pe toată, adaug râzând.

Harlan a plecat împreună cu Rafe, împărțindu-și lista pentru a putea cumpăra cât mai repede totul, însă nici n-au ieșit bine pe ușă, că Angel este cea care mă privește acum cu ochi rugători.

— Dar frișcă aveți?

— În frigider.

În timp ce Carter se grăbește să îi aducă, eu mă strecor în dormitor după un pled subțire. O învelesc pe Heather în el – pentru că mă omoară cămășuța ei scurtă – și mă așez pe un fotoliu cu ea în brațele mele, știind că nu o să mergem la culcare decât mult mai târziu. Așa au fost aproape toate nopțile din ultima perioadă.

Oricâte cumpărături am fi făcut peste zi, poftele fetelor ne-au prins mereu nepregătiți, cerând întotdeauna ceva ce nu aveam sau care tocmai se terminase. A devenit o obișnuință să batem pe la ușile celorlalți în miezul nopții, sperând să aibă cineva ce ne lipsea nouă, așa cum a devenit o obișnuință să ne strângem toți la noi până când fetele își liniștesc poftele și ne adorm în brațe, putând să ne întoarcem în paturile noastre.

Așa că, atunci când Heather se ghemuiește mai bine în brațele mele, o sărut pe părul parfumat și îi pun capul pe umărul meu.

— Dormi, iubito.

Dar știu că nu o poate face din cauza bebelușului agitat pe care până și eu îl simt, așa că fac ce m-am obișnuit să fac: îi mângâi pântecul proeminent cu mișcări ușoare și circulare, până când copilul se liniștește.

— A adormit, chicotește Harley privindu-și distrat sora.

I-aș spune că și Stephanie – care acum e în poala lui – e pe punctul să adoarmă, dar cuvintele îmi îngheață pe buze când o căldură ciudată mi se strecoară între picioare și rămân nemișcat câteva secunde.

Abia când Heather mi se chircește în brațe și scapă un geamăt adânc și răgușit, îmi dau seama ce se întâmplă.

— Ți s-a rupt apa?!

Realizez că am urlat întrebarea doar când Heather mă plesnește peste braț.

— Da, dar nu e nevoie să strigi ca un apucat.

Apoi se pornește nebunia.

Carter și Harley sar în picioare și încep să se fâțâie de colo-colo fără niciun rost sau ajutor, agitați și livizi la față. Fetele încep să chițăie și se avântă spre noi, încercând s-o ajute pe Heather să se ridice, deși eu nu vreau să-i dau drumul din brațele mele nici mort.

Singura care își păstrează calmul e tot Heather.

— Pentru Dumnezeu, fetelor, nu mai strigați așa! Am intrat doar în travaliu, nu o să mor. Sunați-o pe Dakota și pe mama, o să-i anunțe ele pe ceilalți. Iar tu, Rhys, nu mă mai strânge atât de tare că mă strivești. Mai bine du-mă să fac un duș.

Abia acum îmi dau seama că brațele mi s-au încordat în jurul ei și încerc să-mi detensioneze mușchii. Apoi mă holbez uluit la ea.

— Duș? Tocmai *acum* vrei să faci un duș?

— Păi...

— Fir-ar să fie, iubito! Acum trebuie să naști, nu să faci duș!

Mi se rupe sufletul când o altă contracție o face să se chircească în brațele mele, dar mă surprinde cu o nouă lovitură în umăr imediat după aceea.

— Refuz să nasc până când nu fac un duș! îmi spune atât de hotărâtă încât o cred imediat. Și o să faci și tu cu mine. Cred că te-am murdărit tot.

— Heather, puțin îmi pasă că arăt de parcă m-aș fi scăpat pe mine, mormăi nemulțumit că se gândește la mine, nu la ea.

Apoi tresar surprins. De obicei, dușurile pe care făceam împreună deveneau destul de încinse și nu din cauza apei. Tocmai din acest motiv și al sarcinii ei înaintate, am evitat acest lucru în ultimele săptămâni.

— Iubito, vrei să facem duș *împreună*? Acum? Nu cred că este indicat.

Privirea pe care mi-o aruncă mă face să-mi înghit cuvintele și să mă grăbesc cu ea spre baie. O dezbrac mai repede decât am făcut-o vreodată, apoi aproape că smulg hainele și de pe mine.

Susținând-o cu un braț, o ajut să se spele și abia apoi mă spăl și eu, cu rapiditate. Îi șterg corpul aproape cu venerație, uimit de agitația copilului din pântecul ei.

— O să fie bine, șoptesc când am terminat s-o îmbrac și o ridic din nou în brațe, îndreptându-mă spre ieșire, deși nu sunt sigur dacă ea are nevoie de îmbărbătare sau eu.

Nu sunt surprins că livingul nostru e gol acum, așa cum nu mă surprinde nici faptul că Harley ne așteaptă în fața liftului ale cărei uși sunt deschise. În doar câteva minute, suntem deja în mașină, cu el conducând în viteză spre spital, eu respirând alături de Heather și un șir de Ferrari-uri care ne urmăresc prin oraș.

Epilog

Tiger

— Am ajuns, rostesc când parchez jeepul în locul parțial curățat de zăpadă, alături de celelalte mașini.

Cum nu primesc niciun răspuns, mă întorc surprins spre bancheta din spate și izbucnesc în râs când observ că Heather doarme la fel de adânc ca și Hyatt, fiul nostru de nici doi ani.

Coborând din mașină, deschid încet portiera din spate și rămân câteva clipe nemișcat, admirând imaginea din fața mea.

Aflat în scaunelul său, copilul doarme în sfârșit, după ce întreaga noapte ne-a terorizat.

Deoarece urma să plecăm pentru mai multe zile, am petrecut ajunul Crăciunului la părinții mei, iar multitudinea de cadouri primite de singurul lor nepot l-au făcut pe acesta să devină surescitat. Și-a dorit să se joace cu absolut fiecare jucărie în parte, apoi a luat-o de la capăt. Când, în cele din urmă, Heather a hotărât că e vremea de culcare, s-a pus pe plâns. Poate că și-a dat seama că nu o să le putem lua pe toate cu noi în excursie.

Sau poate că se distra să vadă că ne poate adormi el pe noi, pentru ca imediat să ne trezească din nou. Cu niște țipete hotărâte.

Acum, cu obraji dolofani și dormind cu gurița întredeschisă, arată ca un îngeruș. Știu însă că în secunda în care ochii lui verzi – la fel de verzi ca și ai mei – se vor deschide, va deveni din nou un drăcușor. Îl ajută să arate

ca unul nu doar firea lui neastâmpărată, ci și bucelele negre pe care l-a moștenit de la mama lui.

Cu toate astea, toată lumea îl adoră, pentru că se comportă de pe acum atât de tipic pentru cineva din familia Morgan-Bennett. Am încercat de câteva ori să le amintesc că, de fapt, numele lui e Whitman, însă nu i-a păsat nimănui.

De fapt, îmi dau seama că și eu semăn mai mult cu ei decât cu proprii mei părinți, dar asta nu poate decât să mă bucure. Prefer oricât să fiu considerat un nebun posesiv, decât să fiu comparat cu un iceberg de la Polul Nord.

Mă încrunt însă ușor când înlătur cu grijă o șuviță de păr de pe obrazul lui Heather. Deși cred că a adormit imediat ce ne-am dat jos din avion și ne-am urcat în mașină, umbrele întunecate de sub ochii ei îmi arată că e obosită.

Ținându-mi respirația, admir încă o dată cât este de frumoasă și nu pot să nu-mi repet că sunt al naibii de norocos că e a mea.

Abia apoi îmi lipsesc buzele de gura ei apetisantă.

— Iubito, am ajuns, îi șoptesc.

— Deja? privește uimită în jur.

— Dacă vrei, mai pot da câteva ture cu mașina ca să mai dormi, dar cred că suntem așteptați.

Deși îmi dă o palmă peste umăr, chicotitul ei dulce mă încălzește la suflet.

— Este Crăciunul. Nu putem întârzia!

Îi mai fur un sărut înainte să-i dau geaca groasă de pe scaunul din față al mașinii. Tot acolo sunt și hainele pregătite pentru Hyatt, dar amândoi ezităm să îl trezim ca să-l îmbrăcăm.

— Am o idee! spun dându-mi jos propria mea geacă, cu care învelesc bine copilul înainte să îl ridic din scaun. Așa poate că reușim să-l ducem până la pat fără să se...

trezească, aproape că mă bâlbâi și rămân nemișcat lângă mașină când observ felul în care mă privește soția mea.

Ochii ei albaștri sunt ceva mai întunecați când și-i plimbă peste pieptul meu acoperit numai de un tricou cu mâneci scurte și strălucesc în mod evident, plini de dorință.

— Iar mă dorești pentru corpul meu, rânjesc încântat că mai am încă același efect asupra ei.

— Nu mă uitam la... corpul tău. Mă gândeam că poți să răcești dacă umbli așa, dezbrăcat, încearcă să nege, dar roșeața care îi colorează acum obrazii îmi dovedește că am ghicit la ce se gândea.

Deși Heather e cea mai senzuală femeie pe care am cunoscut-o vreodată, ador momentele în care se mai fâstâcește din cauza mea. Râzând, mă aplec și îi mai dau un sărut. De data asta nu mai e grăbit. Flămând, îi cucerește gura până când o aud gemând.

— Heather, și dacă aş fi gol pușcă și în zăpadă până la brâu, tot nu aş putea răci. Nu când te uiți *asa* la mine. Nu când îmi răspunzi în felul ăsta și mă faci să fierb pe interior.

Buzele înroșite i se întredeschid, dar nu reușește să spună ceva, căci ușa cabanei de lângă noi se deschide și o Kim fericită se îndreaptă grăbită spre noi, urmată imediat de Hayden, bineînțeles.

— Ați ajuns!

— La mulți ani și aniversare fericită! îi îmbrățișează Heather pe amândoi deodată.

Hayden primește felicitările cu ochii la mine și, imediat ce se eliberează, întinde brațele după Hyatt.

— Dă-mi-l mie!

Fără nicio ezitare și râzând, îi întind copilul care abia de se mai vede din haina mea.

— Dacă îl trezești, te descurci tu cu el!

— Abia aștept! rânjește încântat, apoi îmi trage cu ochiul înainte să se întoarcă în cabană.

Triplu H

Kim mă îmbrățișează și ea înainte să își urmeze soțul.

— Cred că toată lumea e strânsă în cabana mare. O să venim și noi după ce se trezesc copiii.

Se oprește însă în ușă și mai aruncă o privire înspre noi. De fapt, ochii ei puțin mijiți rămân fixați câteva clipe pe Heather înainte ca un surâs enigmatic să îi lumineze trăsăturile frumoase.

Pentru că în ultimii doi ani am descoperit că Kim are un fel de al șaselea simț când vine vorba despre membrii familiei noastre, mă întorc spre Heather și o examinez atent.

Nu mai e la fel de palidă ca în momentul când am ajuns, dar cred că îmbujorarea obrazilor ei e datorată aerului rece și curat din Aspen. Iar gura ei... Ei bine, acea gură care poate împinge la păcat și un sfânt, e roșie și al naibii de tentantă.

Scotând un mârâit demn un tigru, mă arunc asupra ei, ridicând-o pe un umăr și făcând-o să strige speriată când o scot de pe cărare și o trântesc în zăpada mare și afânată.

— Rhys! Ai înnebunit? Ești numai în tricou.

Ridicat deasupra ei, admir contrastul pe care părul ei negru îl face cu albul zăpezii.

— Mi-am pierdut mințile din prima clipă în care te-am văzut, așa că tu ești vinovată.

— O să răcești.

— Mă încălzești tu, șoptesc aplecându-mă să o sărut.

Mă pierd în gustul ei și gem adânc când mâinile ei se împletesc în părul meu de pe ceafă, trăgându-mă mai aproape. Probabil că am pierdut și noțiunea timpului, căci atunci când îmi ridic din nou capul, descopăr că a început să ningă.

Și nu mai suntem singuri.

— Pentru Dumnezeu! Chiar nu mai aveți răbdare până ajungeți în camera voastră?

Râzând, mă ridic și o ajut și pe Heather să se ridice, privind apoi în jur.

Poienița în care ne aflăm pare desprinsă dintr-o poveste. Totul e alb cât vezi cu ochii, singurele pete de culoare și lumină fiind cele trei cabane construite la marginea ei.

În partea dreaptă se află cabana din care au ieșit Hayden și Kim. Cabana *lor*. Cea în care, cu exact cincizeci de ani în urmă, Hayden a cerut-o de soție pe Kim.

În stânga, o clădire cu două etaje îi adăpostește pe cei din a doua generație a familiei.

Iar drept în față, o cabană mult mai mare a fost construită pentru a asigura camere pentru ceilalți, în timp ce la parterul ei este amenajat un living uriaș în care să putem încăpea toți de câte ori ne strângem la Aspen.

Fără să se supere pe Harley că face glume pe seama noastră, Heather se aruncă în brațele fratelui ei. Urmează apoi restul, un adevărat cor de chițaieli răsunând în liniștea din jur când femeile se îmbrățișează la grămadă. Distrat, mă întreb oare cum ar reacționa dacă nu ne-ar vedea un timp mai îndelungat, nu doar câteva zile. Probabil că țipetele lor ar provoca o avalanșă.

Îmi recuperez cu greu nevasta din mijlocul lor și ne îndreptăm cu toții spre cabana mare unde, până după anul nou, întreaga familie ne vom petrece concediul.

Împreună.

— Cred că astea sunt toate, rostește Harlan.

Privind la bradul imens din living, izbucnesc în râs. E plin de cadouri sub el. În el. Pe lângă el. Iar cumnatul meu tocmai ce a mai adăugat vreo zece.

— Așa crezi? Eu sunt sigur că o să mai apară și câteva cadouri întârziate.

Nu termin bine de rostit cuvintele, că Stephanie coboară cu încă vreo patru, dovedind astfel că am dreptate.

Triplu H

Profitând de faptul că nu ne-am strâns încă toți, mă așez relaxat într-un fotoliu, bucurându-mă de o clipă de liniște.

În nici doi ani de la căsătoria mea cu Heather, băieții s-au căsătorit. Toți treisprezece. Nu au făcut-o din cauza acelui concurs nebunesc, ci pentru că așa s-a nimerit. Însă cred că toți se grăbesc și încearcă să câștige pariul, pentru că există deja în familie șapte copii.

Șapte băieți.

Acum, toți cei cincisprezece bărbați suntem împrăștiați prin living, în timp ce soțiile noastre au luat cu asalt bucătăria. Vocile și râsetele lor se aud până la noi, făcându-ne adeseori să zâmbim.

— Heather și-a ratat cariera. Trebuia să se facă general, rânjește Carter când îmi întinde o bere și se așază lângă mine.

Rânjesc și eu, căci tocmă o aud dând câteva indicații. Ascultându-i vocea, îmi este ușor să mi-o imaginez cerând una sau alta, iar pe celelalte fete ascultând-o imediat.

Semănând cu mama și bunica ei, Heather a devenit un fel de „șefă” a celei de-a treia generații. I se cere părerea adeseori, iar casa ne este plină aproape în fiecare seară.

De asemenea, a terminat facultatea cu brio, fără niciun fel de probleme, chiar dacă și-a dat examenul final cu sânii plini de lapte și cu mine așteptând-o pe hol cu Hyatt în brațe și mai emoționat decât ea. Iar acum e asociat cu drepturi depline în firma de arhitectură a familiei.

— Cred că a moștenit și asta de la Kim, îi răspund în cele din urmă lui Carter. Unde e Ashton? Întreb de fiul lui.

Carter mai ia o gură de bere, apoi chicotește, clătinând din cap.

— În cealaltă cabană, probabil doarme. Ni l-au furat Holden și Marlene imediat ce am ajuns. De fapt, toți copiii au fost răpiți de bunicii și străbunicii lor, adaugă el, dovedindu-mi astfel că nu doar Hayden se poartă ca un aiurit.

Ca de obicei, se duce o adevărată bătălie între ei pentru ocazia de a sta cu cei mici.

Câteva ore mai târziu, singurul lucru care lipsește din livingul uriaș e... liniștea. Copiii s-au trezit și toată lumea ni s-a alăturat, iar acum privim la despachetarea cadourilor.

De fapt, la *sfâșierea* lor, căci numai așa se poate descrie felul în care șapte copii cu vârste între unu și doi ani își desfac cadourile. Peste tot prin încăpere sunt împrăștiate bucăți de hârtie colorată, cutii și jucării. O mulțime de mașinuțe, trenuri și avioane. Câteva mingi. Ba chiar și ornamente de brad, căci Jax, băiatul lui Harlan și al Juliei, pare mai atras de ele decât de orice altceva, fiind de câteva ori la un pas să dărâme întreg bradul peste el.

Și ca treaba să fie treabă, printre toate astea, fugind de la un puști la altul și lătrând ca un apucat, e Fluffy. Iar câțelul lui Carter și al lui Angel, care a rămas suficient de mic încât să fie confundat cu un animăluț de pluș, e urmărit cu insistență de Snowball.

Cine e Snowball? E pomeranianul teacup de care a pomenit Heather și pe care i l-am dăruit anul acesta de ziua ei, pentru că vreau să îi îndeplinesc absolut orice dorință.

Este la fel de alb și de pufos ca și Fluffy, dar nu e mai mare decât palma mea. Am fost nevoiți să-i punem un fel de clopoțel la gât, ca să nu-l călcăm. La cât este de mic, suntem îngrijorați să nu-l bage copiii în gură.

— Mă întorc imediat, îmi șoptește Heather ridicându-se din poala mea.

Triplu H

Cu privirea încărcată de dorință, o urmăresc cum urcă scările la etaj.

E îmbrăcată într-o rochie de un roșu aprins, culoarea care mie îmi place atât de mult și care ei îi stă atât de bine. Cu mâneci scurte, un decolteu în V și adânc până între sâni plini și lungă doar până deasupra genunchilor, rochia m-a înnebunit întreaga seară. Am fost mai atent la decolteul ei decât la ce se petrecea în jur, făcându-mă să gem de dorință de mult prea multe ori. La fel și pantofii roșii, cu toc amețitor de înalt și care-i fac picioarele superbe să arate și mai lungi decât de obicei.

Ce mă înnebunește însă cel mai tare este cordonul ei. Un fel de fundă mare și albă și care o face pe Heather să arate ca un cadou viu și nemaipomenit de sexy. Cadoul *meu*. Și pe care aștept cu nerăbdare să îl despachetez diseară, în dormitorul nostru.

Când se întoarce, aduce cu ea surpriza noastră aniversară pentru Hayden și Kim.

Luându-mă de mână, Heather mă trage emoționată după ea spre cei doi. Kim îl ține în poală pe Hyatt – probabil ca să-l împiedice pe fiul nostru să facă prea multe ravagii – iar Hayden îi are pe câte-un genunchi pe Shawn – băiețelul lui Harley și Stephanie – și pe Jax – copilul lui Harlan și al Juliei.

— De trei ori la mulți ani! Pentru zilele voastre de naștere și pentru aniversarea căsătoriei.

Harlan și Harley își recuperează copiii, iar eu îl iau în brațe pe al nostru, pentru ca cei doi să-și poată desface cadoul.

Privindu-se unul în ochii celuilalt, Hayden și Kim rup împreună hârtia colorată.

— Oh, Doamne! Triplu H! exclamă Kim cu lacrimi în ochi.

Încet, întoarce tabloul în așa fel încât să îl vadă toată lumea.

Iar de pe pânză, zâmbesc trei generații de triplu H.

Heather era disperată că nu găsea ce să le cumpere bunicilor ei pentru aniversările lor. Era și greu, pentru că cei doi nu au pus niciodată preț pe lucrurile scumpe. Nu, ceea ce prețuiesc ei cel mai mult este familia. Când am spus asta, chipul lui Heather s-a luminat. A început să chițăie și să sară ca un iepuraș, arătându-mi astfel că i-a venit o idee.

Cu ajutorul lui Morgan – sau MM cum îi spunem de obicei – și care este pictoriță, am reușit să creăm cadoul perfect.

Având în fundal un peisaj de la nunta noastră, Morgan i-a pictat pe primii trei H. Hayden, Heaton și Holden. Trei bărbați care chiar și acum arată superb. Și toți trei apar rânjind încrezători în sine.

În fața lor și puțin într-o parte, la fel de zâmbitori, se află a doua generație. Hunter, Hailey și Hudson.

Iar în cealaltă parte, este ce-a de-a treia generație. Harlan, Heather și Harley.

Deși eu am mai văzut tabloul când ni l-a adus Morgan, îl privesc și acum uimit, la fel ca și toți ceilalți. E... uluitor cum trăsăturile și statura primilor trei s-au transmis peste generații. La fel cum și asemănarea dintre Kim, Hailey și Heather te poate năuci.

Mai emoționat decât l-am văzut vreodată, Hayden își drege glasul și își trece vârfurile degetelor peste pictură, apoi o smucește pe Kim în brațele lui, în gestul atât de tipic lui, șoptindu-i ceva înainte să o sărute.

— O să îl punem la loc de cinste, anunță Hayden cu ochi strălucitori.

Dar eu nu mai sunt atent la ei.

— Vino aici! îi șoptesc lui Heather.

Îmi reiau locul pe canapea, cu ea în brațele mele, și privesc în jur zâmbind.

În urmă cu câțiva ani, nici nu-mi puteam *imagina* că poate exista o asemenea familie. Acum, într-o hărmălaie totală, se admiră cadourile primite, aruncându-se comen-

Triplu H

tarii și glume cu o viteză uimitoare și greu de urmărit. Iar printre picioarele adulților, șapte copiii și doi câței merg de-a bușilea, fiecare vorbind pe limba lui.

Cu toate astea, e singurul loc în care îmi doresc să fiu.

— Mai am un cadou pentru tine.

Deși Heather nu a rostit cuvintele prea tare, toată lumea amuțește brusc, inclusiv copiii, ceea ce este o minune în sine. Doar Snowball, pe care Hyatt îl strânge bine la piept, mai scapă un mic scheunat.

O privesc curios când se retrage puțin, iar sprâncenele mi se arcuiesc când duce mâna la cordonul ei. La acea fundă albă care mi-a generat o grămadă de fantezii.

— Fir-ar să fie, iubito! Abia aștept să desfac cadoul ăsta, dar credeam că o s-o fac când suntem numai noi doi. Doar nu vrei să te dezbraci *aici*?! o întreb îngrijorat.

Deși se aud mai multe hohote de râs, eu nu-mi pot lua privirea de pe funda aia nenorocită, în același timp așteptându-mă să fiu pocnit de către soția mea.

Nu se întâmplă.

În schimb, Heather scoate din spatele cordonului un plic. Un plic pătrat, subțire și destul de mic, pe care mi-l întinde cu mână tremurândă.

Îmi dau seama că este foarte emoționată, așa că îmi ridic privirea în ochii ei atunci când îl iau. Respirația mi se poticnește din cauza albastrului lor intens și a felului în care mă privește.

Însă atunci când scot din plic o poză de la ecograf, am impresia că tot aerul din lume a dispărut.

— Ești sigură? întreb cu glas gătuț după cele două secunde care îmi sunt necesare ca să înțeleg la ce mă uit.

Heather aprobă din cap, cu buzele curbate în cel mai minunat zâmbet al ei.

— Ești însărcinată?

— Deja?

— Nu pot să cred!

— Vreau să văd!

Nu bag în seamă avalanșa de întrebări și exclamații, așa cum nu-mi pasă nici că poza respectivă mi-a fost smulsă din mână. O sărut flămând, în timp ce brațele mele o cuprind cu totul, lipindu-i trupul de al meu. Și încerc să-i arăt astfel toată fericirea pe care mi-a dăruit-o și toată dragostea pe care i-o port, căci, în mod cert, cadoul ei m-a lăsat fără cuvinte.

— Stați puțin! Cred că ceva nu e în regulă!

Auzind cuvintele lui Hudson, îmi ridic capul, brusc îngrijorat.

— Cum adică? Ce nu-i în regulă?

În liniștea care se așterne din nou, își rostogolește ochii, apoi se încruntă.

— Dakota, vino aici, iubito! Își cheamă nevasta lângă el. Ce sex are poza asta?

Ea îl privește clipind mărunț de câteva ori, apoi își arcuiește o sprânceană.

— E fără sex, răspunde sec. De la mine nu o să aflați nimic. Și n-o stresati pe Heather cu întrebări, că nici ea nu știe. O să aflați când se va naște.

Aproape disperat, mă întorc spre frumoasa mea soție.

— Nici acum nu vrei să-mi spui?

Zâmbetul ei enigmatic îmi dă răspunsul imediat: o să se țină de pactul ăla afurisit și de data asta.

— Dacă nu vrei să ne *spui* nimic, măcar dă-ne un indiciu, iubito! continuă să insiste Hudson. Desenează-i sexul cu markerul. Fă un cerc dacă e fată și o puță mică dacă e băiat.

Deși îmi vine să-i pocnesc una pentru că vrea să strice prima poză a viitorului nostru copil, tot izbucnesc în râs alături de ceilalți.

— Ia dați-mi și mie poza aia! se întinde Holden după ea. Mai mult ca sigur că eu o să ghicesc... Hopa!

Triplu H

Acest *Hopa* nu mă îngrijorează prea mult pentru că Holden... e Holden. Îl privesc doar curios, mai ales că se freacă la ochi de parcă l-ar durea.

— Fir-ar să fie! Cred că am nevoie de ochelari. Cine îmi împrumută o pereche?

Nu primește niciun răspuns, pentru că nimeni nu poartă ochelari – iar el o știe prea bine – așa că oftează resemnat.

— Știți cât de mult mi-am dorit o fetiță, ne spune serios, plimbându-și privirea roată peste noi. În tinerețe, am tot studiat problema, sperând că o să găsesc o cale prin care să influențez soarta. Ba chiar mă gândeam să mă fac ginecolog, la un moment dat, dar nu m-a lăsat Marlene. Am stat cu gura deschisă când am făcut dragoste, am încercat chiar și poziția aia care...

— Termină propoziția asta și te pocnesc de chiar că o să ai nevoie de ochelari, îl amenință Marlene roșie în obraji, iar noi izbucnim din nou în râs.

— În fine. N-a fost să fie, ridică el din umeri, prefăcându-se speriat de amenințarea ei. Oricum, chior sau nu, eu am observat ceva ce tuturor v-a scăpat.

Face o pauză teatrală atât de lungă, încât generează un cor de oftaturi.

— Dacă nu spui odată ce-ai văzut, îți dau una după cap ca în tinerețe, mârâie Hayden. Sau ești atât de ramolit încât ai și uitat ce-ai vrut să zici?

Pentru că amenințarea lui Hayden nu îl sperie la fel de mult ca cea a Marlenei, Holden rânjește imediat.

— Credeam că mi s-au încrucișat ochii și încep să văd dublu, dar nu e așa. Eu văd aici două boabe de fasole. Știți ce înseamnă asta?

— Că Tiger și Heather au pus de-o iahnie de fasole? întreabă cineva, cred că Harley, provocând o isterie generală de râs.

Dar eu mă întorc brusc spre Heather.

— *Doi?! Gemeni?*

Ochii ei licăresc jucăuși și îmi arată acel zâmbet al ei puțin ironic și pe care îl ador de-a dreptul.

— Doar nu era să sărim tocmai peste tradiția asta!

Îi sorb ultimul cuvânt de pe buze, împreună cu chicotul moale pe care-l scoate. Apoi îi sorb răsufierea în timp ce palma mea îi mângâie pântecul. O sărut ca un nebun, pierdut cu totul în ființa ei.

— Pentru Dumnezeu! Tiger, nu o lăsa gravidă din nou! mormăie Harlan, probabil gelos pe mine că i-am luat-o din nou înainte.

— Lasă-i în pace! îl ceartă Angel. Poate așa, până diseară o să aibă tripleți.

Izbucnim amândoi în râs, deși avem încă gurile lipite.

— Lăsăm tripleții pentru data viitoare, îi șoptesc pe buze, iar ochii lui Heather devin uluitori de mari.

Deși tot ce îmi doresc acum este s-o iau pe sus, s-o duc la etaj și să încui ușa dormitorului în urma noastră, nu pot să fiu egoist. Știu că urmează o mulțime de felicitări, așa că inspir adânc, pregătindu-mă sufletește pentru ce urmează: o mulțime de chițaieli și țopăieli, pupături și îmbrățișări în grup. Dar asta e ceva normal pentru familia noastră.

Mult mai târziu, când spiritele s-au mai liniștit puțin, ochii mei o urmăresc cu privire arzătoare pe Heather cum se apropie încet de mine.

Toți mușchii mi se încordează când, cu vârful degetului arătător, urmează linia formată de nasturii cămășii mele, începând de la gât și coborând încet spre betelia pantalonilor.

— Când am intrat în barul tău, voiam doar să găsesc pe cineva care să mă ajute să schimb roata mașinii, spune cu voce moale. Și te-am găsit pe tine.

— Ai vrut un bărbat, iar eu eram dispus să fac orice mi-ai fi cerut. În toate vitezele posibile, îi amintesc că am crezut că are nevoie de mine pentru cu totul altceva.

Triplu H

Izbucnim în râs amândoi, dar o smucesc în brațele mele și îi zdrobesc gura cu un sărut, încântat de sunetul moale pe care îl scoate, ca de fiecare dată.

— Până la urmă, a ieșit tot cum ai crezut tu, șoptește cu glas răgușit.

Peste capul ei, privesc în jur la familia numeroasă care ne înconjoară. Bărbați și femei, copiii și câini. Toți gălăgioși și absolut toți uimitori. Fiecare în parte.

Apoi mă opresc la Hyatt, fiul nostru, care e neobișnuit de liniștit. Așezat în funduleț în fața bradului, privește cu ochi mari spre poza de la ecograf și care nu știu cum de a ajuns la el.

Nu știu nici dacă măcar unul dintre cei doi viitori copii ai noștri va fi o fetiță, așa cum îmi doresc, dar tot am mai păstrat o tradiție: vom avea trei. Iar noi îi vom iubi extrem de mult pe toți trei, indiferent ce vor fi.

În cele din urmă, mă pierd pentru câteva clipe în ochii minunat de albaștri ai lui Heather.

Soția mea.

Îi mângâi un obraz cu dosul unui deget, apoi trec vârful lui peste buzele ei senzuale, chiar înainte să mă aplec să o sărut din nou.

— Nu, iubito. Până la urmă, a ieșit totul *perfect*.

Sfârșitul celei de-a doua părți și al volumului trei

De fapt, e foarte simplu...

Sfârșit